

Dokument zasedanja

A9-0030/2023

9.2.2023

*****I**
POROČILO

o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede zahtev za kreditno tveganje, tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja, operativno tveganje, tržno tveganje in izstopni prag (COM(2021)0664 – C9-0397/2021 – 2021/0342(COD))

Odbor za ekonomske in monetarne zadeve

Poročevalec: Jonás Fernández

Oznake postopkov

- * Postopek posvetovanja
- *** Postopek odobritve
- ***I Redni zakonodajni postopek (prva obravnava)
- ***II Redni zakonodajni postopek (druga obravnava)
- ***III Redni zakonodajni postopek (tretja obravnava)

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki je predlagana v osnutku akta.)

Predlogi sprememb k osnutku akta

Spremembe, ki jih predlaga Parlament, v dveh stolpcih

Izbrisano besedilo je označeno s ***kreplem poševnim tiskom*** v levem stolpcu, zamenjano besedilo s ***kreplem poševnim tiskom*** v obeh stolpcih, novo besedilo pa s ***kreplem poševnim tiskom*** v desnem stolpcu.

Prva in druga vrstica glave vsakega predloga spremembe navajata zadevni del besedila v obravnavanem osnutku akta. Če predlog spremembe zadeva obstoječi akt, ki se ga želi spremeniti z osnutkom akta, glava poleg tega vsebuje še tretjo in četrto vrstico, ki navajata obstoječi akt oziroma zadevno določbo tega akta.

Spremembe, ki jih predlaga Parlament, v obliki konsolidiranega besedila

Novo besedilo je označeno s ***kreplem poševnim tiskom***. Izbrisano besedilo je označeno s simbolom **■** ali prečrtano. Zamenjano besedilo je izbrisano ali prečrtano, besedilo, ki ga nadomešča, pa je označeno s ***kreplem poševnim tiskom***.

Izjema so spremembe izključno tehnične narave, ki so jih vnesle službe z namenom priprave končnega besedila in niso označene.

VSEBINA

	Stran
OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	5
POSTOPEK V PRISTOJNEM ODBORU	214
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU	215

OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede zahtev za kreditno tveganje, tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja, operativno tveganje, tržno tveganje in izstopni prag (COM(2021)0664 – C9-0397/2021 – 2021/0342(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2021)0664),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C9-0397/2021),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke z dne 24. marca 2022,¹
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 23. marca 2022,²
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbor za ekonomske in monetarne zadeve (A9-0030/2023),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj mu zadevo ponovno predloži, če svoj predlog nadomesti, ga bistveno spremeni ali ga namerava bistveno spremeniti;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

¹ UL C 233, 16.6.2022, str. 14.

² UL C 290, 29.7.2022, str. 40.

Predlog spremembe 1

PREDLOGI SPREMEMB EVROPSKEGA PARLAMENTA *

k predlogu Komisije

2021/0342 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede zahtev za kreditno tveganje, tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja, operativno tveganje, tržno tveganje in izstopni prag

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora³,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Unija je v odziv na svetovno finančno krizo začela obsežno reformo bonitetnega okvira za institucije, katere cilj je bil povečati odpornost bančnega sektorja EU. Eden od glavnih elementov reforme je bilo izvajanje mednarodnih standardov, o katerih se je dogovoril Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS), zlasti t. i. reforma Basel III. Po zaslugi te reforme je bančni sektor EU vstopil v koronavirusno krizo s trdnimi temelji. Čeprav je splošna raven kapitala v institucijah EU zdaj v povprečju zadovoljiva, nekatere težave, ki so bile ugotovljene zaradi svetovne finančne krize, še niso bile obravnavane.

(2) Da bi odpravili te težave, zagotovili pravno varnost in pokazali našo zavezanost našim mednarodnim partnerjem v skupini G20, je izjemno pomembno, da se zvesto izvedemo še neizvedene elemente reforme Basel III. Hkrati bi se bilo treba pri izvajanju izogibati znatnemu povečanju splošnih kapitalskih zahtev za bančni sistem EU na splošno in

* Predlogi sprememb: **krepki ležeči** tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol **■** pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

³ UL C, , str. .

upoštevati posebnosti gospodarstva EU, *kadar obstajajo zadostni in trdni dokazi, da mednarodni okvir teh posebnosti ne zajema, kot je poudarjeno v resoluciji Evropskega parlamenta⁴ z dne 23. novembra 2016 o dokončanju okvira sporazuma Basel III*. Kjer je to mogoče, bi bilo treba prilagoditve mednarodnih standardov uporabljati prehodno. Izvajanje bi moralo *preprečevati slabši konkurenčni položaj* institucij iz EU, zlasti na področju trgovanih dejavnosti, kjer institucije iz EU neposredno konkurirajo drugim mednarodnim akterjem. Poleg tega bi moral biti predlagani pristop skladen z logiko bančne unije in *harmonizirati enotni bančni trg*. Nazadnje bi moral zagotoviti sorazmernost pravil in si prizadevati za nadaljnje zmanjševanje stroškov skladnosti *in poročanja*, zlasti za *male in nekompleksne* institucije, ne da bi se pri tem omilili bonitetni standardi, *v skladu z ugotovitvami študije o stroških izpolnjevanja zahtev glede nadzorniškega poročanja, ki jo je Evropski bančni organ (EBA) objavil leta 2021 in v kateri kot cilj postavlja 10- do 20-odstotno zmanjšanje stroškov poročanja*.

- (3) Uredba (EU) št. 575/2013 institucijam omogoča, da svoje kapitalske zahteve izračunajo z uporabo standardiziranih pristopov ali z uporabo pristopov notranjih modelov. Pristopi notranjih modelov, *ki jihodobrijo pristojni nacionalni organi*, institucijam omogočajo, da same ocenijo večino ali vse parametre, ki so potrebni za izračun kapitalskih zahtev, medtem ko standardizirani pristopi od institucij zahtevajo, da kapitalske zahteve izračunajo z uporabo stalnih parametrov, ki temeljijo na razmeroma konservativnih predpostavkah in so določeni v Uredbi (EU) št. 575/2013. Baselski odbor se je decembra 2017 odločil, da uvede skupni izstopni prag. Ta odločitev je temeljila na analizi, opravljeni po finančni krizi v letih 2008–2009, ki je razkrila, da notranji modeli pogosto podcenjujejo tveganja, ki so jim izpostavljene institucije, zlasti za nekatere vrste izpostavljenosti in tveganj, in zato pogosto privedejo do izračuna nezadostnih kapitalskih zahtev. V primerjavi s kapitalskimi zahtevami, izračunanimi z uporabo standardiziranih pristopov, so za iste izpostavljenosti kapitalske zahteve na podlagi notranjih modelov v povprečju nižje.
- (4) Izstopni prag je eden od ključnih ukrepov reform Basel III. Njegov namen je omejiti neupravičeno variabilnost regulativnih kapitalskih zahtev, ki je rezultat uporabe notranjih modelov, ter čezmerno zmanjšanje kapitala, do katerega lahko pride v instituciji, ki uporablja notranje modele, v primerjavi z institucijo, ki uporablja revidirane standardizirane pristope. Te institucije lahko to storijo tako, da določijo spodnjo mejo kapitalskih zahtev, ki jih izračunajo z notranjimi modeli institucij, pri 72,5 % kapitalskih zahtev, ki bi se uporabljale, če bi navedene institucije uporabile standardizirane pristope. Dosledno izvajanje izstopnega praga bi moralo povečati primerljivost kapitalskih količnikov institucij, ponovno vzpostaviti verodostojnost notranjih modelov in zagotoviti enake konkurenčne pogoje med institucijami, ki uporabljajo različne pristope za izračun kapitalskih zahtev.
- (5) Da bi *harmonizirali notranji bančni trg*, bi moral biti pristop za izstopni prag skladen z načelom združevanja tveganj med različnimi subjekti znotraj iste bančne skupine in z logiko konsolidiranega nadzora. Hkrati bi bilo treba z izstopnim pragom obravnavati tveganja, ki izhajajo iz notranjih modelov tako v matičnih državah članicah kot v državah članicah gostiteljicah. Izstopni prag bi zato bilo treba izračunati na najvišji ravni konsolidacije v Uniji. *Da pa bi se izognili neželenim učinkom in zagotovili pravično porazdelitev kapitala, lahko pristojni organ konsolidacijskemu nadzorniku predloži predlog za prerazporeditev kapitala, če meni, da bi to povzročilo neustrezno*

⁴ P8_TA(2016)0439

porazdelitev kapitala med subjekte v skupini. Pristojni organ, ki je obvestilo poslal, in konsolidacijski nadzornik bi si nato morala prizadevati za skupno odločitev o uporabi izstopnega praga, če pa odločitve ne sprejmeta v treh mesecih, bi moral imeti EBA pravno zavezujočo posredniško vlogo. EBA bi moral oceniti raven uporabe izstopnega praga do 31. decembra 2027 ob upoštevanju morebitnih pomislekov glede finančne stabilnosti in napredka v bančni uniji.

- (6) Baselski odbor je ugotovil, da trenutni standardizirani pristop za kreditno tveganje na številnih področjih ni dovolj občutljiv na tveganja, kar vodi do netočnega ali neustreznega – bodisi previsokega bodisi prenizkega – merjenja kreditnega tveganja in s tem kapitalskih zahtev. Zato bi bilo treba revidirati določbe o standardiziranem pristopu za kreditno tveganje, da se poveča občutljivost tega pristopa na tveganje v zvezi z več ključnimi vidiki.
- (7) Za ocenjene izpostavljenosti do drugih institucij bi bilo treba nekatere uteži tveganja ponovno umeriti v skladu s standardi Basel III. Poleg tega bi morala biti obravnava uteži tveganja za neocenjene izpostavljenosti do institucij bolj razčlenjena in nevezana na utež tveganja, ki se uporablja za enote centralne ravni države članice, v kateri ima banka sedež, saj se ne predpostavlja nobena implicitna državna podpora za institucije.
- (8) Za podrejeni dolg in izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov je potrebna bolj razčlenjena in strožja obravnava uteži tveganja, da se odraža večje tveganje izgube pri podrejenem dolgu in izpostavljenostih iz naslova lastniških instrumentov v primerjavi z dolžniško izpostavljenostjo ter da se prepreči regulativna arbitraža med bančno knjigo in trgovalno knjigo. Institucije Unije imajo dolgotrajne strateške kapitalske naložbe v finančnih in nefinančnih podjetjih. Ker se standardna utež tveganja za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v petletnem prehodnem obdobju povečuje, bi bilo treba za obstoječe strateške deleže lastniškega kapitala v podjetjih in zavarovalnicah pod pomembnim vplivom institucije uporabljati predhodna pravila, da bi se izognili motečim učinkom in ohranili vlogo institucij Unije kot dolgoročnih strateških vlagateljev v lastniške vrednostne papirje. Glede na bonitetno zaščito in nadzor za spodbujanje finančnega povezovanja finančnega sektorja pa bi bilo treba za deleže lastniškega kapitala v drugih institucijah znotraj iste skupine ali v institucijah, za katere se uporablja ista institucionalna shema za zaščito vlog, ohraniti sedanjo ureditev. Poleg tega se za okrepitev zasebnih in javnih pobud za zagotavljanje dolgoročnega lastniškega kapitala podjetjem v EU, ne glede na to, ali kotirajo na borzi ali ne, naložbe ne bi smele šteti za špekulativne, kadar se izvedejo z jasnim namenom višjega vodstva institucije, da jih obdržijo tri leta ali več.
- (9) Za spodbujanje nekaterih gospodarskih sektorjev standardi Basel III določajo nadzorno diskrecijsko pravico, da bi institucijam omogočili, da v določenih mejah prednostno obravnavajo deleže lastniškega kapitala, kupljene v skladu z „zakonodajnimi programi“, ki vključujejo znatne subvencije za naložbe ter vključujejo vladni nadzor in omejitve kapitalskih naložb. Izvajanje te diskrecijske pravice v Uniji bi moralo prispevati tudi k spodbujanju dolgoročnih kapitalskih naložb.
- (10) Kreditiranje podjetij v Uniji zagotavljajo predvsem institucije, ki za izračun svojih kapitalskih zahtev uporabljajo pristope na podlagi notranjih bonitetnih ocen (IRB) za kreditno tveganje. Z uvedbo izstopnega praga bodo morale navedene institucije uporabljati tudi standardizirani pristop za kreditno tveganje, ki se zanaša na bonitetne ocene zunanjih bonitetnih agencij (ECAI), da se določi kreditna kakovost podjetniškega kreditojemalca. Vzporejanje zunanjih bonitetnih ocen z utežmi tveganja, ki se

uporabljajo za ocenjena podjetja, bi moralo biti bolj razčlenjeno, da se takšno vzporejanje uskladi z mednarodnimi standardi na tem področju.

- (11) Vendar si večina podjetij v EU ne prizadeva pridobiti zunanjih bonitetnih ocen, zlasti zaradi stroškov. Da bi se izognili motečim učinkom na bančno kreditiranje neocenjenih podjetij in zagotovili dovolj časa za vzpostavitev javnih ali zasebnih pobud za povečanje pokritosti z zunanjimi bonitetnimi ocenami, je treba zagotoviti prehodno obdobje za tako povečanje pokritosti. V tem prehodnem obdobju bi morale imeti institucije, ki uporabljajo pristope IRB, možnost, da pri izračunu svojega izstopnega praga za izpostavljenosti naložbenega razreda do neocenjenih podjetij uporabijo ugodno obravnavo **■**.
- (11a)** Po prehodnem obdobju bi morale imeti institucije možnost, da se za izračun kapitalskih zahtev za *večji del* svojih izpostavljenosti do podjetij sklicujejo na bonitetne ocene ECAI. *EBA, Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA)) in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA)) bi morali spremljati uporabo prehodne ureditve ter upoštevati relevanten razvoj in gibanja na trgu zunanje bonitetne institucije. Prehodno obdobje bi bilo treba uporabiti za znatno povečanje razpoložljivosti bonitetnih ocen za evropska podjetja. V ta namen bi bilo treba razviti rešitve za bonitetne ocene, ki presegajo obstoječi ekosistem bonitetnega ocenjevanja, da bi spodbudili zlasti večja podjetja, da pridobijo bonitetno oceno. Poleg pozitivnih zunanjih učinkov, ki jih ustvarja postopek bonitetnega ocenjevanja, bo širša pokritost z bonitetnimi ocenami med drugim spodbujala unijo kapitalskih trgov. Pri možnostih za doseg tega cilja bi bilo treba upoštevati zahteve, povezane z zunanjimi bonitetnimi ocenami, ali ustanovitev dodatnih institucij, ki bi zagotavljale take ocene, in bi zato lahko zahtevale znatna prizadevanja za izvajanje. Države članice bi morale v tesnem sodelovanju s svojo centralno banko oceniti, ali bi bilo zaželeno, da se njihova centralna banka prizna kot ECAI v skladu s členom 2 Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁵ in da centralna banka za namene te uredbe zagotovi bonitetne ocene podjetij, da bi se povečala pokritost zunanjih bonitetnih ocen.*
- (11b)** Da bi se v vseh *takšnih* prihodnjih pobudah upoštevala vzpostavitev javnih ali zasebnih bonitetnih shem, bi morali evropski nadzorni organi pripraviti poročilo o ovirah za razpoložljivost zunanjih bonitetnih ocen ECAI, zlasti za podjetja, in o možnih ukrepih za odpravo teh ovir. Medtem je Evropska komisija pripravljena zagotoviti tehnično podporo državam članicam prek svojega instrumenta za tehnično podporo na tem področju, npr. za oblikovanje strategij za povečanje obsega zunanjega bonitetnega ocenjevanja podjetij, ki ne kotirajo na borzi, ali za preučitev najboljših praks za ustanavljanje subjektov, ki lahko podjetjem zagotavljajo bonitetne ocene ali s tem povezane smernice. *Prehodno obdobje bi bilo treba podaljšati le, če je to potrebno in upravičeno, ter za največ štiri leta.*
- (12) Baselski odbor je za izpostavljenosti iz naslova stanovanjskih in poslovnih nepremičnin razvil pristope, ki so bolj občutljivi na tveganje, da bi bolje odražali različne modele financiranja in faze v procesu gradnje.

⁵ Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah (*UL L 302, 17.11.2009, str. 1*).

- (13) Finančna kriza v letih 2008–2009 je razkrila številne pomanjkljivosti sedanje standardizirane obravnave izpostavljenosti iz naslova nepremičnin. Te pomanjkljivosti so bile obravnavane v standardih Basel III. Dejansko so standardi Basel III uvedli izpostavljenosti iz naslova nepremičnine, ki ustvarja dohodek, kot novo podkategorijo kategorije izpostavljenosti do podjetij, za katero se uporablja posebna obravnava uteži tveganja, da se natančneje upošteva tveganje, povezano s temi izpostavljenostmi, pa tudi izboljša skladnost z obravnavo izpostavljenosti iz naslova nepremičnine, ki ustvarja dohodek, v okviru pristopa IRB iz dela III, naslov II, poglavje 3, Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (14) Za splošne izpostavljenosti iz naslova stanovanjskih in poslovnih nepremičnin bi bilo treba ohraniti pristop delitve kreditov iz členov 124 do 126 Uredbe, saj je ta pristop občutljiv na vrsto kreditojemalca in odraža učinke zmanjševanja tveganja, ki ga ima zavarovanje z nepremičninami, v utežeh tveganja, ki se uporabljajo, tudi v primeru visokih razmerij med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin. Vendar bi bilo treba njegovo umerjanje prilagoditi v skladu s standardi Basel III, saj je bilo ugotovljeno, da je preveč konservativno za hipoteke z zelo nizkim razmerjem med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin.
- (15) Za zagotovitev, da bodo učinki izstopnega praga na nizkotvegano stanovanjsko hipotekarno kreditiranje s strani institucij, ki uporabljajo pristop IRB, razporejeni na dovolj dolgo obdobje in da se tako izogne motnjam pri tej vrsti kreditiranja, ki bi jih lahko povzročila nenadna povečanja kapitalskih zahtev, je treba določiti posebno prehodno ureditev. V času trajanja dogovora bi morale imeti institucije, ki uporabljajo pristop IRB, pri izračunu izstopnega praga možnost, da uporabijo nižjo utež tveganja za tisti del svojih izpostavljenosti iz naslova stanovanjskih hipotek, ki se štejejo za zavarovane s stanovanjsko nepremičnino v okviru revidiranega standardiziranega pristopa za kreditno tveganje. Za zagotovitev, da je prehodna ureditev na voljo samo za izpostavljenosti iz naslova hipotek z nizkim tveganjem, bi bilo treba določiti ustrezna merila primernosti, ki temeljijo na uveljavljenih konceptih, ki se uporabljajo v okviru standardiziranega pristopa za kreditno tveganje. Skladnost s temi merili bi morali preveriti pristojni organi. Ker se lahko trgi stanovanjskih nepremičnin med državami članicami razlikujejo, bi bilo treba odločitev o aktiviranju prehodne ureditve prepustiti posameznim državam članicam. Uporabo prehodne ureditve bi moral spremljati EBA. ***Prehodno obdobje bi bilo treba podaljšati le, če je to potrebno in upravičeno, ter za največ štiri leta.***
- (16) Zaradi pomanjkanja jasnosti in občutljivosti na tveganja sedanje obravnave špekulativnega financiranja nepremičnin se kapitalske zahteve za te izpostavljenosti trenutno pogosto štejejo za previsoke ali prenizke. To obravnavo bi bilo zato treba nadomestiti z namensko obravnavo izpostavljenosti iz naslova pridobitve in razvoja zemljišča ter razvoja in izgradnje nepremičnin, ki zajema kredite podjetjem ali subjektom za posebne namene, s katerimi se financirajo pridobitve zemljišč za namene pridobitve in razvoja ali razvoja in izgradnje stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin.
- (17) Pomembno je zmanjšati vpliv cikličnih učinkov na vrednotenje nepremičnin, ki se uporabijo za zavarovanje kredita, in ohraniti stabilnejše kapitalske zahteve za hipoteke. ***V primeru prevrednotenja, ki presega vrednost v trenutku, ko je bil kredit izdan, vrednost nepremičnine, priznana za bonitetne namene, ne bi smela presežati povprečne vrednosti primerljive nepremičnine, izmerjene v dovolj dolgem obdobju spremljanja, razen če spremembe te nepremičnine nedvoumno povečajo njeno vrednost.***

Da bi se izognili neželenim posledicam za delovanje trgov kritih obveznic, lahko pristojni organi institucijam dovolijo, da redno prevrednotijo nepremičnine, ne da bi te omejitve uporabile za povečanje vrednosti. Spremembe *stavb in stanovanjskih enot, ki izboljšujejo njihovo energijsko učinkovitost in učinkovitost ali odpornost, zaščito in prilagajanje fizičnim tveganjem*, bi bilo treba obravnavati kot spremembe, ki povečajo vrednost.

- (18) Dejavnost posebnih kreditnih aranžmajev se izvaja s subjekti za posebne namene, ki običajno služijo kot subjekti kreditorejmalci, za katere je donosnost naložb glavni vir odplačila pridobljenega financiranja. Pogodbeni dogovori modela posebnih kreditnih aranžmajev kreditodajalcu zagotavljajo znatno stopnjo nadzora nad sredstvi, glavni vir poplačila obveznosti pa je dohodek, ustvarjen s sredstvi, ki se financirajo. Da bi se s tem povezano tveganje odražalo bolj točno, bi morale za te pogodbene dogovore veljati posebne kapitalske zahteve za kreditno tveganje. V skladu z mednarodno dogovorjenimi standardi Basel III o dodeljevanju uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev bi bilo treba v okviru standardiziranega pristopa za kreditno tveganje uvesti posebno kategorijo izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, s čimer bi se izboljšala skladnost z že obstoječo posebno obravnavo posebnih kreditnih aranžmajev v okviru pristopov IRB. Uvesti bi bilo treba posebno obravnavo izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri čemer bi bilo treba razlikovati med „financiranjem projektov“, „financiranjem fizičnih sredstev“ in „financiranjem blaga“, da bi se bolje odražala povezana tveganja navedenih podkategorij kategorij izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev. Tako kot pri izpostavljenostih do podjetij bi bilo treba uporabljati dva pristopa za dodeljevanje uteži tveganja, enega za jurisdikcije, ki dovoljujejo uporabo zunanjih bonitetnih ocen za regulativne namene, in enega za jurisdikcije, ki tega ne dovoljujejo.
- (19) Medtem ko je nova standardizirana obravnava neocenjenih izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, določena v standardih Basel III, bolj razčlenjena kot trenutna standardizirana obravnava izpostavljenosti do podjetij v skladu s to uredbo, prva ni dovolj občutljiva na tveganja, da bi odražala učinke celovitih svežnjev zavarovanja in zastavnih pravic, ki so običajno povezane s temi izpostavljenostmi v Uniji, kar kreditodajalcem omogoča nadzor nad prihodnjimi denarnimi tokovi, ki bodo ustvarjeni v času trajanja projekta ali sredstva. Ker zunanje bonitetne ocene se zajemajo v zadostni meri izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev v Uniji, lahko obravnava neocenjenih izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, določena v standardih Basel III, ustvari tudi spodbude za institucije, da prenehajo financirati nekatere projekte ali prevzemajo večja tveganja v sicer podobno obravnavanih izpostavljenostih z različnimi profili tveganj. Medtem ko izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev večinoma financirajo institucije, ki uporabljajo pristop IRB in imajo vzpostavljene notranje modele za te izpostavljenosti, je lahko učinek zlasti pomemben v primeru izpostavljenosti iz naslova „financiranja fizičnih sredstev“, ki bi lahko bile ogrožene zaradi prenehanja dejavnosti, zlasti v okviru uporabe izstopnega praga. Da bi se izognili nenamernim posledicam pomanjkanja občutljivosti baselske obravnave na tveganja za neocenjene izpostavljenosti iz naslova financiranja fizičnih sredstev, bi morale biti izpostavljenosti iz naslova financiranja fizičnih sredstev, ki izpolnjujejo sklop meril, s katerim se lahko profil tveganj zniža tako, da ustreza standardu „visoke kakovosti“, skladne s preudarnim in konservativnim upravljanjem finančnih tveganj, upravičene do uporabe zmanjšane uteži tveganja. EBA se pooblasti, da pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi

pogoje, pod katerimi institucije izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev za financiranje fizičnih sredstev razvrstijo v kategorijo „visoke kakovosti“ z utežjo tveganja, ki je podobna „visokokakovostnim“ izpostavljenostim iz naslova financiranja projektov v okviru standardiziranega pristopa za kreditna tveganja. Institucije s sedežem v jurisdikcijah, ki dovoljujejo uporabo zunanjih bonitetnih ocen, bi morale svojim izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev dodeliti uteži tveganja, določene samo z zunanjimi bonitetnimi ocenami za posamezne izdaje, kot je določeno v okviru Basel III.

- (20) Razvrstitev izpostavljenosti na drobno v okviru standardiziranega pristopa za kreditno tveganje in pristopov IRB bi bilo treba dodatno uskladiti, da se zagotovi dosledna uporaba ustreznih uteži tveganja za isti niz izpostavljenosti. V skladu s standardi Basel III bi bilo treba določiti pravila za različno obravnavo obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno, ki izpolnjujejo sklop pogojev za odplačilo ali uporabo, s katerimi se lahko zmanjša njihov profil tveganj. Te izpostavljenosti so opredeljene kot izpostavljenosti do „transaktorja“. Izpostavljenostim do ene ali več fizičnih oseb, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev, da bi se štete za izpostavljenosti na drobno, bi bilo treba v okviru standardiziranega pristopa za kreditno tveganje uporabiti utež tveganja 100 %.
- (21) Standardi Basel III uvajajo kreditni konverzijski faktor v višini 10 % za brezpogojno preklicne obveznosti v standardiziranem pristopu za kreditna tveganja. To bo verjetno znatno vplivalo na dolžnike, ki se zanašajo na prilagodljivo naravo brezpogojno preklicnih obveznosti za financiranje svojih dejavnosti pri obvladovanju sezonskih nihanj v svojih podjetjih ali pri upravljanju nepričakovanih kratkoročnih sprememb potreb po obratnem kapitalu, zlasti med okrevanjem po pandemiji COVID-19. Zato je primerno določiti prehodno obdobje, v katerem bodo institucije še naprej uporabljale nični kreditni konverzijski faktor za svoje brezpogojno preklicne obveznosti, nato pa oceniti, ali je upravičeno morebitno postopno povečanje veljavnih kreditnih konverzijskih faktorjev, da se institucijam omogoči prilagoditev njihovih operativnih praks in produktov brez oviranja razpoložljivosti kreditov za dolžnike institucij. Ta prehodna ureditev bi morala biti povezana s poročilom, ki ga pripravi EBA.
- (22) Finančna kriza v letih 2008 in 2009 je razkrila, da so v nekaterih primerih kreditne institucije uporabljale pristop IRB tudi za portfelje, ki niso bili primerni za modeliranje zaradi nezadostnih podatkov, kar je imelo škodljive posledice za trdnost rezultatov in s tem za finančno stabilnost. Zato je primerno, da se od institucij ne zahteva uporaba pristopa IRB za vse njihove izpostavljenosti in da se zahteva po uvedbi uporablja na ravni kategorij izpostavljenosti. Primerno je tudi omejiti uporabo pristopov IRB za kategorije izpostavljenosti, pri katerih je težje izvesti zanesljivo modeliranje, da se povečata primerljivost in zanesljivost kapitalskih zahtev za kreditno tveganje v okviru pristopov IRB.
- (23) Pri izpostavljenostih institucij do drugih institucij, subjektov finančnega sektorja in velikih podjetij so stopnje neplačil običajno nizke. Za take portfelje z majhnim številom neplačnikov je bilo dokazano, da institucije težko pridobijo zanesljive ocene ključnega parametra tveganja pristopa IRB, tj. izgube ob neplačilu (v nadaljnjem besedilu: LGD), zaradi nezadostnega števila opaženih neplačil v teh portfeljih. Ta težava je povzročila nezaželeno raven razpršenosti med kreditnimi institucijami na ravni ocenjenega tveganja. Institucije bi zato morale za te portfelje z majhnim številom neplačil namesto notranjih ocen LGD uporabiti vrednosti regulativne LGD.

- (24) Institucije, ki uporabljajo notranje modele za ocenjevanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, ki izhaja iz izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, svojo oceno tveganja običajno utemeljijo na javno dostopnih podatkih, do katerih imajo praviloma vse institucije enak dostop. V teh okoliščinah razlik v kapitalskih zahtevah ni mogoče upravičiti. Poleg tega izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v bančni knjigi predstavljajo zelo majhno sestavino bilanc stanja institucij. Zato bi morale institucije za povečanje primerljivosti kapitalskih zahtev institucij in za poenostavitev regulativnega okvira svoje kapitalske zahteve za kreditno tveganje, ki izhaja iz izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, izračunati z uporabo standardiziranega pristopa za kreditno tveganje, zato se v ta namen pristop IRB ne bi smel uporabljati.
- (25) Zagotoviti bi bilo treba, da ocene verjetnosti neplačila, LGD in kreditni konverzijski faktorji posameznih izpostavljenosti institucij, ki lahko uporabljajo notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, ne dosežejo neprimerno nizkih ravni. Zato je primerno uvesti minimalne vrednosti za lastne ocene in institucije obvezati, da uporabijo višje izmed lastnih ocen parametrov tveganja in navedenih najnižjih vrednosti. Vstopni pragi takih parametrov tveganja bi morali predstavljati zaščitni ukrep za zagotovitev, da kapitalske zahteve ne padejo pod preudarne ravni. Poleg tega bi morali zmanjšati modelsko tveganje, in sicer zaradi dejavnikov, kot so nepravilne specifikacije modela, napake pri merjenju in omejitve podatkov. Prav tako bi izboljšali primerljivost kapitalskih količnikov med institucijami. Za doseg te rezultate bi bilo treba vstopne prage umeriti dovolj konservativno.
- (26) Pragovi parametrov tveganja, ki so umerjeni preveč konservativno, lahko institucije dejansko odvrnejo od sprejemanja pristopov IRB in s tem povezanih standardov za upravljanje tveganj. Institucije se lahko tudi spodbudijo, da svoje portfelje preusmerijo v izpostavljenosti večjemu tveganju, da bi se izognile omejitvam, ki jih nalagajo pragovi parametra tveganja. Da bi se izognili takšnim nenamernim posledicam, bi morali pragovi parametrov tveganja ustrezno odražati nekatere značilnosti tveganja osnovnih izpostavljenosti, zlasti s prevzemanjem različnih vrednosti za različne vrste izpostavljenosti, kadar je to primerno.
- (27) Izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev imajo značilnosti tveganja, ki se razlikujejo od splošnih izpostavljenosti do podjetij. Zato je primerno določiti prehodno obdobje, v katerem se zniža minimalna vrednost LGD, ki se uporablja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev. ***Prehodno obdobje bi bilo treba podaljšati le, če je to potrebno in upravičeno, ter za največ štiri leta.***
- (28) V skladu s standardi Basel III bi morala obravnava IRB za kategorijo izpostavljenosti do države ostati večinoma nespremenjena zaradi posebne narave in tveganj, povezanih z osnovnimi dolžniki. Zlasti ne bi smele za izpostavljenosti do države veljati minimalne vrednosti parametrov tveganja.
- (29) Za zagotovitev doslednega pristopa za vse izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja bi bilo treba oblikovati novo kategorijo izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, neodvisno od kategorij izpostavljenosti do držav in institucij ■ .
- (30) Pojasniti bi bilo treba, kako bi se lahko učinek jamstva priznal za zavarovano izpostavljenost, kadar se osnovna izpostavljenost obravnava po pristopu IRB, v skladu s katerim je modeliranje verjetnosti neplačila in LGD dovoljeno, vendar pa dajalec jamstva spada v vrsto izpostavljenosti, za katere modeliranje LGD ali pristop IRB ni

dovoljen. Zlasti ne bi smela uporaba pristopa substitucije, pri katerem se parametri tveganja osnovnih izpostavljenosti nadomestijo s parametri tveganja dajalca jamstva, ali metode, s katero se verjetnost neplačila ali LGD osnovnega dolžnika prilagodi s posebnim pristopom modeliranja, da se upošteva učinek jamstva, povzročiti prilagojene uteži tveganja, ki je nižja od uteži tveganja, ki se uporablja za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca jamstva. Kadar se dajalec jamstva obravnava po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje, bi moralo priznanje jamstva v skladu s pristopom IRB posledično voditi do tega, da se utež tveganja dajalca jamstva po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje dodeli zavarovani izpostavljenosti.

- (30a) *V okviru odprave neupravičene variabilnosti kapitalskih zahtev bi bilo treba pojasniti obstoječa pravila diskontiranja, ki se uporabljajo za umetne denarne tokove, da se odpravijo morebitne nenamerne posledice. EBA bi bilo treba pooblastiti, da svoje smernice posodobi do 31. decembra 2025.***
- (30b) *Uvedba izstopnega praga bi lahko pomembno vplivala na kapitalske zahteve za pozicije v listinjenju, ki jih imajo institucije, ki uporabljajo pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen za listinjenje (SEC-IRBA). Čeprav so take pozicije na splošno majhne v primerjavi z drugimi izpostavljenostmi, bi uvedba izstopnega praga lahko vplivala na ekonomsko upravičenost operacije listinjenja zaradi nezadostne bonitetne koristi prenosa tveganja. To bi se zgodilo v trenutku, ko je razvoj trga listinjenja del akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov in v katerem bi banke izvora morda morale pogosteje uporabljati listinjenje, da bi dejavneje upravljale svoje portfelje, če bi jih zavezoval izstopni prag. EBA bi bilo treba pooblastiti, da Komisiji poroča o potrebi po zagotovitvi posebne ureditve, ki bi povečala občutljivost standardiziranega pristopa za izračun izstopnega praga na tveganja.***
- (31) Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta⁶ je spremenila Uredbo (EU) št. 575/2013 zaradi izvajanja končnih standardov temeljnega pregleda trgovalne knjige le za namene poročanja. Uvedba zavezujočih kapitalskih zahtev, ki temeljijo na teh standardih, je bila prepuščena ločeni redni zakonodajni pobudi na podlagi ocene njihovih učinkov na banke Unije.
- (32) Za dokončanje programa reform, uvedenega po finančni krizi v letih 2008–2009, in za odpravo pomanjkljivosti sedanjega okvira tržnega tveganja bi bilo treba v pravo Unije prenesti zavezujoče kapitalske zahteve za tržno tveganje, ki temeljijo na končnih standardih temeljnega pregleda trgovalne knjige. Nedavne ocene učinka končnih standardov temeljnega pregleda trgovalne knjige na banke v Uniji so pokazale, da bo izvajanje teh standardov v Uniji privedlo do velikega povečanja kapitalskih zahtev za tržno tveganje za nekatere dejavnosti trgovanja in vzdrževanja trga, ki so pomembne za gospodarstvo EU. Da bi ublažili ta vpliv in ohranili dobro delovanje finančnih trgov v Uniji, bi bilo treba uvesti ciljno usmerjene prilagoditve za prenos končnih standardov temeljnega pregleda trgovalne knjige v pravo Unije.
- (33) Kot zahteva Uredba (EU) 2019/876, bi morala Komisija pri izračunu kapitalskih zahtev za tržno tveganje za institucije s srednjim obsegom postavk trgovalne knjige upoštevati

⁶ Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

načelo sorazmernosti in ustrezno umeriti navedene zahteve. Zato bi bilo treba institucijam s srednjim obsegom postavk trgovalne knjige dovoliti uporabo poenostavljenega standardiziranega pristopa za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu z mednarodno dogovorjenimi standardi. Poleg tega bi morala merila primernosti za opredelitev institucij s srednjim obsegom postavk trgovalne knjige ostati skladna z merili iz Uredbe (EU) 2019/876 za izvzetje takih institucij iz zahtev glede poročanja iz temeljnega pregleda trgovalne knjige iz navedene uredbe. ***Vključeno je odstopanje, ki bankam omogoča, da razvrščajo več vrst instrumentov, ki so običajno v trgovalni knjigi (vključno z lastniškimi vrednostnimi papirji, ki kotirajo na borzi) kot pozicije iz bančne knjige, če to odobri pristojni organ in kadar ta pozicija ni namenjena trgovanju ali ne varuje pozicij, ki jih imajo za namene trgovanja.***

- (34) Trgovalne dejavnosti institucij na veleprodajnih trgih se lahko enostavno izvajajo čezmejno, tudi med državami članicami in tretjimi državami. Izvajanje končnih standardov temeljnega pregleda trgovalne knjige bi se moralo zato čim bolj zblížati v vseh jurisdikcijah, tako glede vsebine kot časovnega okvira. Če ne bi bilo tako, bi bilo nemogoče zagotoviti enake mednarodne konkurenčne pogoje za te dejavnosti. Komisija bi zato morala spremljati izvajanje teh standardov v drugih jurisdikcijah, ki so članice BCBS, in po potrebi sprejeti ukrepe za odpravo morebitnih izkrivljanj teh pravil.
- (35) BCBS je revidiral mednarodni standard o operativnem tveganju, da bi obravnaval pomanjkljivosti, ki so se pojavile zaradi finančne krize v letih 2008 in 2009. Poleg pomanjkanja občutljivosti na tveganja v standardiziranih pristopih je bilo ugotovljeno pomanjkanje primerljivosti, ki je posledica številnih praks notranjega modeliranja v okviru naprednega pristopa za merjenje. Zato in zaradi poenostavitve okvira za operativno tveganje so bili vsi obstoječi pristopi za ocenjevanje kapitalskih zahtev za operativno tveganje nadomeščeni z eno samo metodo, ki ne temelji na modelu. Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo treba uskladiti z revidiranimi baselskimi standardi, da bi na mednarodni ravni zagotovili enake konkurenčne pogoje za institucije, ki imajo sedež v Uniji, vendar poslujejo zunaj Unije, ter da bi zagotovili, da okvir za operativno tveganje na ravni Unije ostane učinkovit.
- (36) Novi standardizirani pristop za operativno tveganje, ki ga je uvedel BCBS, združuje kazalnik, ki se opira na obseg poslovanja institucije, s kazalnikom, ki upošteva pretekle izgube te institucije. Revidirani baselski standardi določajo številne diskrecijske pravice glede tega, kako se lahko izvaja kazalnik, ki upošteva pretekle izgube institucije. Jurisdikcije se lahko odločijo, da pri izračunu kapitala za pokrivanje operativnega tveganja za vse zadevne institucije ne upoštevajo preteklih izgub ali pa da upoštevajo podatke o preteklih izgubah tudi za institucije, ki ne dosežajo določenega obsega poslovanja. Da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje v Uniji in poenostavili izračun kapitala za pokrivanje operativnega tveganja, bi bilo treba te diskrecijske pravice za minimalne kapitalne zahteve izvajati usklajeno, pri čemer se ne upoštevajo pretekli podatki o operativni izgubi za vse institucije.
- (36a) Pri merjenju kapitalskih zahtev za operativno tveganje bi bilo treba dovoliti, da se zavarovalne police uporabljajo kot učinkovite tehnike za zmanjševanje tveganja. V ta namen EBA v 24 mesecih po začetku veljavnosti uredbe Komisiji poroča o standardizirani formuli, ki temelji na posebnih merilih in se uporabi za izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje. Komisija bi morala biti pooblaščenca, da v naslednjih 36 mesecih Evropskemu parlamentu in Svetu EU predloži zakonodajni***

predlog, pri čemer upošteva zavarovalne police za izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje. EBA bi morala opredeliti primerne zavarovalne pogodbe.

- (36b) *Hud dvojni gospodarski šok, ki sta ga povzročila pandemija covid-19 in rusko-ukrajinska vojna, bi lahko imel daljnosežne posledice za evropsko gospodarstvo in povzročili motnje v podjetjih. Institucije bodo imele ključno vlogo pri prispevanju k okrevanju gospodarstva z zagotavljanjem olajšav zaupanja vrednim dolžnikom, ki imajo ali bodo imeli težave z izpolnjevanjem svojih finančnih obveznosti. V zvezi s tem bi moral EBA sprejeti smernice, v katerih bi opredelil, kaj pomeni bistveno zmanjšana finančna obveznost v primeru nujnega prestrukturiranja, in institucijam zagotoviti ustrezno prožnost. Zlasti je treba ustrezno pozornost nameniti vrsti zagotovljene olajšave, preostali zapadlosti izpostavljenosti in trajanju odloga.*
- (37) Informacije o znesku in kakovosti donosnih, nedonosnih in restrukturiranih izpostavljenosti ter analizo zapadlih izpostavljenosti, kot so opredeljene za računovodske namene, glede na starost, bi morale razkriti tudi majhne in nekompleksne institucije ter druge kreditne institucije, ki ne kotirajo na borzi. Ta obveznost razkritja ne pomeni dodatnega bremena za te kreditne institucije, saj je EBA razkritje takega omejenega sklopa informacij že izvedel na podlagi akcijskega načrta Sveta za slaba posojila⁷ iz leta 2017, v katerem je pozval EBA, naj okrepi zahteve po razkritju v zvezi s kakovostjo sredstev in slabimi posojili za vse kreditne institucije. To je tudi v celoti skladno s sporočilom o reševanju vprašanja nedonosnih posojil po pandemiji COVID-19⁸.
- (38) Treba je zmanjšati breme zagotavljanja skladnosti za namene razkritja in izboljšati primerljivost razkritij. EBA bi zato moral vzpostaviti centralizirano spletno platformo, ki bi omogočala razkritje informacij in podatkov, ki jih predložijo institucije. Ta centralizirana spletna platforma bi morala služiti kot enotna točka dostopa do razkritij institucij, medtem ko bi lastništvo informacij in podatkov ter odgovornost za njihovo točnost morala ostati v rokah institucij, ki jih ustvarijo. Centralizacija objave razkritih informacij bi morala biti v celoti skladna z akcijskim načrtom za unijo kapitalskih trgov ter predstavlja nadaljnji korak proti razvoju vseevropske enotne točke dostopa do finančnih informacij podjetij in njihovih informacij v zvezi s trajnostnimi naložbami.
- (39) Da se omogoči večje povezovanje nadzorniškega poročanja in razkritij, bi moral EBA centralno objavljati razkritja institucij, pri tem pa spoštovati pravico vseh institucij, da same objavljajo podatke in informacije. Takšna centralizirana razkritja bi morala EBA omogočiti objavo razkritij majhnih in nekompleksnih institucij na podlagi informacij, ki jih te institucije sporočijo pristojnim organom, s čimer bi se znatno zmanjšalo upravno breme za te majhne in nekompleksne institucije. Hkrati pa centralizacija razkritij ne bi smela vplivati na stroške za druge institucije ter bi morala povečati preglednost in zmanjšati stroške udeležencev na trgu za dostop do bonitetnih informacij. Takšna večja preglednost bi morala olajšati primerljivost podatkov med institucijami in spodbujati tržno disciplino.
- (40) Za zagotovitev konvergence po vsej Uniji ter enotnega razumevanja okoljskih, socialnih in upravljaljskih dejavnikov in tveganj bi bilo treba določiti splošne opredelitve.

⁷ Svet ECOFIN, „Akcijski načrt za reševanje problema slabih posojil v Evropi“, julij 2017. [Sklepi Sveta o akcijskem načrtu za reševanje problema slabih posojil v Evropi – Consilium \(europa.eu\)](#)

⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropski centralni banki „Reševanje vprašanja nedonosnih posojil po pandemiji COVID-19“, COM(2020)0822.

*Sredstva ali dejavnosti, na katere vplivajo okoljski in/ali socialni dejavniki, bi bilo treba opredeliti glede na ambicijo Unije, da do leta 2050 postane podnebno nevtralna, kot je določeno v podnebnih pravilih EU, pravilih EU o obnovi narave in ustreznih trajnostnih ciljih Unije. Tehnična merila za pregled, da se ne škoduje bistveno, sprejeta v skladu s členom 17 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta⁹, ter posebna zakonodaja Unije za preprečevanje podnebnih sprememb, degradacije okolja in izgube biotske raznovrstnosti bi bilo treba uporabiti za opredelitev sredstev ali izpostavljenosti za namene ocenjevanja namenskih bonitetnih obravnav in razlik v tveganju. Izpostavljenost okoljskim, socialnim in upravljavskim tveganjem ni nujno sorazmerna z velikostjo in kompleksnostjo institucije. Tudi raven izpostavljenosti v Uniji je precej raznolika, pri čemer nekatere države kažejo možne blage prehodne učinke, druge pa potencialno velike prehodne učinke na izpostavljenosti, povezane z dejavnostmi, ki imajo znaten negativen vpliv na okolje. Zahteve glede preglednosti, ki veljajo za institucije, in zahteve glede poročanja o trajnostnosti, določene v drugih zakonodajnih aktih v Uniji, bodo v prihodnjih letih zagotovile bolj razčlenjene podatke. Vendar je za ustrezno oceno okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj, s katerimi se lahko soočajo institucije, nujno, da trgi in nadzorniki pridobijo ustrezne podatke od vseh subjektov, ki so izpostavljeni tem tveganjem, ne glede na njihovo velikost, **tudi o skupini kreditov, ki so podlaga za krite obveznice, ki jih izdajo institucije.** Za zagotovitev, da imajo pristojni organi na voljo razčlenjene, celovite in primerljive podatke za učinkovit nadzor, bi bilo treba informacije o izpostavljenostih do okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj vključiti v nadzorniško poročanje institucij. Obseg in razčlenjenost teh informacij bi morala biti skladna z načelom sorazmernosti ob upoštevanju velikosti in kompleksnosti institucij.*

(40a) Tudi raven izpostavljenosti v Uniji je precej raznolika, pri čemer nekatere države kažejo možne blage prehodne učinke, druge pa potencialno velike prehodne učinke na izpostavljenosti, povezane z dejavnostmi, ki imajo znaten negativen vpliv na okolje. Zahteve glede preglednosti, ki veljajo za institucije, in zahteve glede poročanja o trajnostnosti, določene v drugih zakonodajnih aktih v Uniji, bodo v prihodnjih letih zagotovile bolj razčlenjene podatke. Vendar je za ustrezno oceno okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj, s katerimi se lahko soočajo institucije, nujno, da trgi in nadzorniki pridobijo ustrezne podatke od vseh subjektov, ki so izpostavljeni tem tveganjem, ne glede na njihovo velikost. Za zagotovitev, da imajo pristojni organi na voljo razčlenjene, celovite in primerljive podatke za učinkovit nadzor, bi bilo treba informacije o izpostavljenostih do okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj vključiti v nadzorniško poročanje institucij. Obseg in razčlenjenost teh informacij bi morala biti skladna z načelom sorazmernosti in bi morala upoštevati velikosti in kompleksnosti institucij.

(41) Prehod gospodarstva Unije na trajnostni gospodarski model postaja vse hitrejši, zato postajajo tveganja za trajnostnost pomembnejša in jih bo morda treba dodatno obravnavati. *Glede na podatke Mednarodne agencije za energijo ne smemo dovoliti novega raziskovanja in širjenja fosilnih goriv, če želimo do leta 2050 doseči cilj ogljične nevtralnosti. To pomeni, da izpostavljenost fosilnim gorivom pomeni večje tveganje na mikro ravni, saj naj bi se vrednost takih sredstev sčasoma zmanjšala, in*

⁹ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

na makro ravni, saj financiranje dejavnosti v zvezi s fosilnimi gorivi ogroža cilj ohranjanja dviga temperature na svetovni ravni pod 1,5 °C in zato ogroža finančno stabilnost. Zato je treba za dve leti podaljšati mandat EBA za oceno in poročanje o tem, ali bi bila posebna bonitetna obravnava izpostavljenosti, povezanih s sredstvi ali dejavnostmi, ki so bistveno povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji, upravičena z vidika tveganja. Vendar bi bilo šele po zaključku tega pospešenega poročila in tekočih stresnih testov na področju podnebja upravičeno predlagati namensko bonitetno obravnavo za te izpostavljenosti.

- (41a) *Za zagotovitev, da morebitne prilagoditve za izpostavljenosti za infrastrukturo ne ogrožajo podnebnih ambicij Unije, bi bilo treba odstopanje od pristopa bančnega okvira, ki temelji na tveganju, izvesti le, če so take izpostavljenosti pozitivno vplivale na podnebne ambicije iz Uredbe (EU) 2020/852.*
- (42) Bistveno je, da imajo nadzorniki potrebna pooblastila za celovito oceno in merjenje tveganj, ki jim je izpostavljena bančna skupina na konsolidirani ravni, ter da imajo prožnost, da svoj nadzorni pristop prilagodijo novim virom tveganj. Pomembno je, da se preprečijo vrzeli med bonitetno in računovodsko konsolidacijo, ki lahko privedejo do poslov, namenjenih preusmerjanju sredstev iz obsega bonitetne konsolidacije, čeprav tveganja v bančni skupini ostajajo. Zaradi pomanjkanja skladnosti pri opredelitvi pojmov „nadrejena oseba“, „podrejena družba“ in „obvladovanje“ ter nejasnosti v opredelitvi pojmov „družba za pomožne storitve“, „finančni holding“ in „finančna institucija“ nadzorniki težje dosledno uporabljajo veljavna pravila v Uniji ter odkrivajo in ustrezno obravnavajo tveganja na konsolidirani ravni. Navedene opredelitve bi bilo zato treba spremeniti in dodatno pojasniti. Poleg tega se zdi primerno, da EBA nadalje razišče, ali bi lahko bila ta pooblastila nadzornikov nenamerno omejena zaradi preostalih neskladij ali vrzeli v regulativnih določbah ali njihovi interakciji z veljavnim računovodskim okvirom.
- (42a) *Hitro povečanje dejavnosti finančnih trgov na področju kriptoinstrumentov in morebitno povečanje vključenosti institucij v dejavnosti, povezane s kriptoinstrumenti, bi se morala temeljito odražati v bonitetnem okviru Unije, da bi ustrezno zmanjšali tveganja teh instrumentov za finančno stabilnost institucij. To je še toliko bolj nujno zaradi nedavnih neugodnih gibanj na trgih kriptoinstrumentov. Obstoječa bonitetna pravila niso zasnovana tako, da bi ustrezno zajela tveganja, povezana s kriptoinstrumenti. Nedavno objavljeni standardi Baselskega odbora za bančni nadzor o bonitetni obravnavi izpostavljenosti v zvezi s kriptosredstvi, ki naj bi se začeli izvajati do 1. januarja 2025, zagotavljajo namensko bonitetno obravnavo, ki bi jo bilo treba pravočasno prenesti v pravo Unije. Komisija bi morala spremljati ta razvoj in po potrebi do 31. decembra 2024 sprejeti zakonodajni predlog za prenos različnih elementov standardov Baselskega odbora za bančni nadzor v pravo Unije. Do sprejetja zakonodajnega predloga bi morala izpostavljenost institucij kriptoinstrumentem uporabljati preudarne kapitalske zahteve.*
- (43) Zaradi pomanjkanja jasnosti nekaterih vidikov okvira pragov minimalnih odbitkov za posle financiranja z vrednostnimi papirji, ki ga je leta 2017 razvil BCBS v okviru končnih reform Basel III, ter pomislekov glede ekonomske upravičenosti njegove uporabe za nekatere vrste poslov financiranja z vrednostnimi papirji se je pojavilo vprašanje, ali bi bilo mogoče bonitetne cilje tega okvira doseči brez povzročanja neželjenih posledic. Komisija bi morala zato ponovno oceniti izvajanje okvira pragov minimalnih odbitkov za posle financiranja z vrednostnimi papirji v pravo Unije do

[Urad za publikacije: vstaviti datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]. Da bi Komisiji zagotovili zadostne dokaze, bi moral EBA v tesnem sodelovanju z ESMA poročati Komisiji o učinku tega okvira in o najprimernejšem pristopu za njegovo izvajanje v pravo Unije.

- (44) Komisija bi morala v pravo Unije prenesti revidirane standarde za kapitalske zahteve za tveganja CVA, ki jih je BCBS objavil julija 2020, saj ti standardi na splošno izboljšujejo izračun kapitalske zahteve za tveganje CVA z obravnavanjem več predhodno ugotovljenih težav, zlasti kadar obstoječi okvir za kapitalske zahteve za tveganje CVA ne zajema ustrezno tveganja CVA.
- (45) Pri uvajanju začetnih reform Basel III v pravo Unije prek CRR so bili nekateri posli izvzeti iz izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA. Ta izvzetja so bila dogovorjena, da se prepreči morebitno prekomerno povečanje stroškov nekaterih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, ki bi jih povzročila uvedba kapitalskih zahtev za tveganje CVA, zlasti kadar banke niso mogle zmanjšati tveganja CVA nekaterih strank, ki niso mogle izmenjati zavarovanja s premoženjem. Glede na ocenjene učinke, ki jih je izračunal EBA, bi kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu z revidiranimi baselskimi standardi ostale neupravičeno visoke za izvzete posle s temi strankami. Za zagotovitev, da stranke bank še naprej varujejo svoja finančna tveganja s posli z izvedenimi finančnimi instrumenti, bi bilo treba pri izvajanju revidiranih baselskih standardov ohraniti izvzetja.
- (46) Vendar je dejansko tveganje CVA izvzetih transakcij lahko vir znatnega tveganja za banke, ki uporabljajo ta izvzetja; če bi se ta tveganja uresničila, bi zadevne banke lahko utrpeli velike izgube. Kot je EBA poudaril v svojem poročilu o CVA iz februarja 2015, tveganja CVA pri izvzetih poslih zbujejo bonitetne pomisleke, ki niso obravnavani v CRR. Da bi nadzornikom pomagali spremljati tveganje CVA, ki izhaja iz izvzetih poslov, bi morale institucije poročati o izračunu kapitalskih zahtev za tveganja CVA za izvzete posle, ki bi bile potrebne, če ti posli ne bi bili izvzeti. Poleg tega bi moral EBA pripraviti smernice, ki bi nadzornikom pomagale opredeliti čezmerno tveganje CVA in izboljšati usklajevanje nadzornih ukrepov na tem področju po vsej EU.
- (47) Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –
SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

- (1) v členu 4 se odstavek 1 spremeni:

(-a) točka (12) se črta;

- (a) točki 15 in 16 se nadomestita z naslednjim:

„(15) ‚nadrejena oseba‘ pomeni podjetje, ki v smislu točke 37 obvladuje eno ali več podjetij;

(16) ‚podrejena družba‘ pomeni podjetje, ki ga v smislu točke 37 obvladuje drugo podjetje;“;

- (b) točka 18 se nadomesti z naslednjim:
- „(18) ‚družba za pomožne storitve‘ pomeni podjetje, katerega osnovno dejavnost, ne glede na to, ali se opravlja za podjetja znotraj skupine ali za stranke zunaj skupine, **je** kar koli od naslednjega:
- (a) neposredno razširitev bančnih storitev;
 - (b) poslovni najem, faktoring, upravljanje naložbenih skladov, lastništvo ali upravljanje premoženja, izvajanje storitev obdelave podatkov ali katera koli druga pomožna bančna storitev;
 - (c) vse druge dejavnosti, za katere EBA meni, da so podobne tistim iz točk (a) in (b),“;
- (c) točka 20 se nadomesti z naslednjim:
- „(20) ‚finančni holding‘ pomeni družbo, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:
- (a) družba je finančna institucija;
 - (b) družba ni mešani finančni holding;
 - (c) vsaj ena podrejena družba te družbe je institucija;
 - (d) več kot 50 % katerega koli izmed naslednjih kazalnikov je stalno povezanih s podrejenimi družbami, ki so institucije ali finančne institucije, in z dejavnostmi, ki jih opravlja družba sama in niso povezane s pridobitvijo ali lastništvom deležev v podrejenih družbah, če so te dejavnosti enake narave kot tiste, ki jih opravljajo institucije ali finančne institucije:
 - (i) lastniški kapital družbe na podlagi njenega konsolidiranega položaja;
 - (ii) sredstva družbe na podlagi njenega konsolidiranega položaja;
 - (iii) prihodki družbe na podlagi njenega konsolidiranega položaja;
 - (iv) zaposleni družbe na podlagi njegovega konsolidiranega položaja;
 - (v) drugi kazalnik, za katerega pristojni organ meni, da je relevanten,“;
- (d) vstavi se naslednja točka (20a):
- „(20a) ‚investicijski holding‘ pomeni investicijski holding, kot je opredeljen v členu 4(1), točka 23, Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰,“
- (e) točka (26) se nadomesti z naslednjim:
- „(26) ‚finančna institucija‘ pomeni družbo, ki izpolnjuje oba naslednja pogoja:
- (a) družba ni institucija, čisti industrijski holding, zavarovalni holding ali mešani zavarovalni holding, kot sta opredeljena v členu 212(1), točki (f) in (g), Direktive 2009/138/ES;

¹⁰ Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

- (b) družba izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:
- (i) glavna dejavnost družbe je pridobivanje ali posedovanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz Priloge I, točke 2 do 12 in točka 15, k Direktivi 2013/36/EU ali opravljanje ene ali več storitev ali dejavnosti iz Priloge I, oddelek 1 ali B, k Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ v zvezi s finančnimi instrumenti iz oddelka C navedene priloge k navedeni direktivi;
 - (ii) družba je investicijsko podjetje, mešani finančni holding, investicijski holding, ponudnik plačilnih storitev v smislu Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta¹², družba za upravljanje ali družba za pomožne storitve;“;
- (f) vstavi se naslednja točka (26a):
- „(26a) ‚čisti industrijski holding‘ pomeni družbo, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:
- (a) glavna dejavnost družbe je pridobivanje ali posedovanje kapitalskih deležev;
 - (b) niti družba sama niti nobena družba, v kateri je udeležena, ni navedena v točki 27, točke (a), (d), (e), (f), (g), (h), (k) in (l);
 - (c) niti družba sama niti nobena od družb, v katerih je udeležena, kot glavno dejavnost ne opravlja nobene od dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, nobene dejavnosti iz Priloge I, oddelek A ali B, k Direktivi 2014/65/EU v zvezi s finančnimi instrumenti, navedenimi v oddelku C navedene priloge k navedeni direktivi, ali ni investicijsko podjetje, ponudnik plačilnih storitev v smislu Direktive (EU) 2015/2366, družba za upravljanje ali družba za pomožne storitve;“;
- (g) v točki (27) se točka (c) črta;
- (h) točka (28) se nadomesti z naslednjim:
- „(28) ‚nadrejena institucija v državi članici‘ pomeni institucijo v državi članici, ki ima podrejeno družbo, ki je institucija ali finančna institucija, ali ki je udeležena v instituciji ali finančni instituciji in sama ni podrejena družba druge institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;“;
- (i) vstavita se naslednji točki 33a in 33b:
- „(33a) ‚samostojna institucija v EU‘ pomeni institucijo, za katero v EU ne velja bonitetna konsolidacija v skladu z delom 1, naslov II, poglavje 2, in ki nima nobene EU nadrejene osebe, za katero velja takšna bonitetna konsolidacija;

¹¹ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

¹² Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

(33b) ‚samostojna podrejena institucija v državi članici‘ pomeni institucijo, ki izpolnjuje vsa naslednja merila:

- (a) institucija je podrejena družba EU nadrejene institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;
 - (b) institucija se nahaja v drugi državi članici kot njena nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding;
 - (c) institucija sama nima podrejene družbe in ni udeležena v instituciji ali finančni instituciji;“;
- (j) v točki 37 se besedilo „členu 1 Direktive 83/349/EGS“ nadomesti z besedilom „členu 22 Direktive 2013/34/EU“;
- (k) točka (52) se nadomesti z naslednjim:

„(52) ‚operativno tveganje‘ pomeni tveganje izgube zaradi neprimerne ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov, ravnanj ljudi in delovanja sistemov ali zaradi zunanjih dogodkov, **med drugim pravno tveganje, modelsko tveganje in tveganje** na področju IKT, vendar izključuje strateško tveganje in tveganje ugleda;“;

- (l) vstavijo se točke 52a do 52i:

„(52a) ‚pravno tveganje‘ pomeni **tveganje** izgube, **med drugim** z odhodki, denarnimi kaznimi, kaznimi ali kaznovalnimi odškodninami, **ki jo lahko utrpí institucija zaradi dogodkov**, katerih posledica je sodni postopek, vključno z naslednjim:

- (a) nadzorniški ukrepi in zasebne poravnave;
- (b) neukrepanje, kadar je ukrepanje potrebno za spoštovanje pravne obveznosti;
- (c) ukrepi, sprejeti za izogibanje spoštovanju pravne obveznosti;
- (d) dogodki kršitve, ki so dogodki, ki izhajajo iz namerne kršitve ali kršitve iz malomarnosti, vključno z neprimernim zagotavljanjem finančnih storitev, **ali kadar institucija ne upošteva obveznosti zagotavljanja poštenih, jasnih in nezavajajočih informacij svojim neprofesionalnim strankam v skladu s členom 24(3) Direktive 2014/65/EU**;
- (e) neizpolnjevanje katere koli zahteve, ki izhaja iz nacionalnih ali mednarodnih zakonov ali pravnih predpisov;
- (f) neizpolnjevanje katere koli zahteve, ki izhaja iz pogodbenih dogovorov, ali notranjih predpisov in kodeksov ravnanja, vzpostavljenih v skladu z nacionalnimi ali mednarodnimi standardi in praksami;
- (g) neupoštevanje etičnih pravil.

Pravno tveganje ne vključuje povračil tretjim osebam ali zaposlenim in plačil za dobro ime zaradi poslovnih priložnosti, če ni prišlo do kršitve pravil ali etičnega ravnanja in če je institucija pravočasno izpolnila svoje obveznosti; in zunanjih pravnih stroškov, kadar dogodek, ki je povzročil te zunanje stroške, ni dogodek operativnega tveganja.

(52b) ‚modelsko tveganje‘ pomeni **tveganje** izgube, ki jo lahko utрпи institucija zaradi odločitev, ki bi lahko načeloma temeljile na rezultatih notranjih modelov, in sicer zaradi napak pri **zasnovi**, razvoju, izvajanju, uporabi **ali spremljanju** tovrstnih modelov, vključno z naslednjim:

- (a) nepravilna zasnova izbranega notranjega modela in njegovih značilnosti;
- (b) neustrezno preverjanje primernosti izbranega notranjega modela za finančni instrument, ki se ocenjuje, ali za produkt, za katerega se bo določila cena, ali primernosti izbranega notranjega modela za veljavne tržne pogoje;
- (c) napake pri izvajanju izbranega notranjega modela;
- (d) nepravilna vrednotenja po tržnih cenah in nepravilno merjenje tveganja zaradi napake pri knjiženju posla v sistem trgovanja;
- (e) uporaba izbranega notranjega modela ali njegovih rezultatov za namen, za katerega ta model ni bil predviden ali zasnovan, vključno z manipulacijo parametrov modeliranja;
- (f) nepravočasno in neučinkovito spremljanje uspešnosti modela za oceno, ali izbrani notranji model še vedno ustreza namenu;

(52c) ‚tveganje na področju IKT‘ pomeni tveganje izgub ali morebitnih izgub, povezanih z **vsako razumno določljivo okoliščino v zvezi** z uporabo **omrežja in informacijskih sistemov, ki bi, če bi se uresničilo, zaradi negativnih posledic v digitalnem ali fizičnem okolju lahko ogrozilo varnost omrežij in informacijskih sistemov, vseh tehnološko odvisnih orodij ali postopkov, operacij in procesov ali zagotavljanja storitev**;

(52d) ‚okoljsko, socialno ali upravljavsko tveganje‘ ali ‚tveganje ESG‘ pomeni tveganje **negativnega finančnega vpliva** na institucijo, ki izhaja iz sedanjih ali prihodnjih vplivov okoljskih, socialnih ali upravljavskih dejavnikov na nasprotno stranke ali vložena sredstva institucije; **Okoljska, socialna in upravljavska tveganja se uresničijo s tradicionalnimi kategorijami finančnih tveganj, vključno s kreditnim tveganjem, tržnim tveganjem, operativnim tveganjem in tveganjem ugleda, likvidnostnimi tveganji in tveganji financiranja**;

(52e) ‚okoljsko tveganje‘ pomeni tveganje **zaradi kakršnega koli negativnega finančnega vpliva** na institucijo, ki izhaja iz sedanjih ali prihodnjih vplivov okoljskih dejavnikov na nasprotno stranke ali vložena sredstva institucije, vključno z dejavniki, povezanimi s preходом na naslednje okoljske cilje:

- (a) blažitev podnebnih sprememb;
- (b) prilagajanje podnebnim spremembam;
- (c) trajnostna raba ter varstvo vodnih in morskih virov;
- (d) prehod na krožno gospodarstvo;
- (e) preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja;
- (f) varstvo in ohranjanje biotske raznovrstnosti in ekosistemov.

Okoljsko tveganje vključuje fizično tveganje in tveganje prehoda;

(52f) ‚fizično tveganje‘ kot del splošnega okoljskega tveganja pomeni tveganje ■ zaradi kakršnega koli negativnega finančnega vpliva na institucijo, ki izhaja iz sedanjih ali prihodnjih fizičnih vplivov okoljskih dejavnikov na nasprotne stranke ali vložena sredstva institucije;

(52g) ‚tveganje prehoda‘ kot del splošnega okoljskega tveganja pomeni tveganje ■ zaradi kakršnega koli negativnega finančnega vpliva na institucijo, ki izhaja iz sedanjih ali prihodnjih vplivov prehoda ■ na okoljsko trajnostno gospodarstvo na nasprotne stranke ali vložena sredstva institucije;

(52h) ‚socialno tveganje‘ pomeni tveganje ■ zaradi kakršnega koli negativnega finančnega vpliva na institucijo, ki izhaja iz sedanjih ali prihodnjih vplivov socialnih dejavnikov na njene nasprotne stranke ali vložena sredstva;

(52i) ‚upravljavsko tveganje‘ pomeni tveganje ■ zaradi kakršnega koli negativnega finančnega vpliva na institucijo, ki izhaja iz sedanjih ali prihodnjih vplivov upravljavskih dejavnikov na nasprotne stranke ali vložena sredstva institucije;“;

(m) točke 54, 55 in 56 se nadomestijo z naslednjim:

„(54) ‚verjetnost neplačila‘ ali ‚PD‘ pomeni verjetnost neplačila dolžnika v obdobju enega leta in, v okviru tveganja zmanjšanja vrednosti, verjetnost zmanjšanja vrednosti v enoletnem obdobju;

(55) ‚izguba ob neplačilu‘ ali ‚LGD‘ pomeni ■ razmerje med izgubo na izpostavljenosti v zvezi z eno izpostavljenostjo iz naslova kreditne pogodbe zaradi neplačila dolžnika ali izpostavljenostjo iz naslova kreditne pogodbe do vrednosti ob neplačilu ter, v okviru tveganja zmanjšanja vrednosti, izgubo v primeru zmanjšanja vrednosti, kar pomeni ■ razmerje med izgubo na izpostavljenosti v zvezi z *odkupljeno denarno terjatvijo* zaradi zmanjšanja vrednosti in neporavnanim zneskom *odkupljene denarne terjatve*;

(56) ‚konverzijski faktor‘ ali ‚kreditni konverzijski faktor‘ ali ‚CCF‘ pomeni ■ razmerje med trenutno neizkoriščenim zneskom prevzete obveznosti iz ene izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe, ki bi lahko bil črpan iz ene izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe pred neplačilom in bi torej v primeru neplačila ostal neporavnan, in trenutno neizkoriščenim zneskom prevzete obveznosti iz te izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe; znesek prevzete obveznosti je enak odobrenemu znesku razpolaganja, s katerim je dolžnik seznanjen, razen če je odobren znesek razpolaganja, ki ga določi institucija, večji od njega;“;

(n) vstavi se naslednja točka (56a):

„(56a) ‚realizirani kreditni konverzijski faktor‘ pomeni razmerje med koriščenim zneskom prevzete obveznosti iz ene izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe, ki je bil na dani referenčni datum pred neplačilom neizkoriščen in ki je torej ob neplačilu neporavnan, in neizkoriščenim zneskom prevzete obveznosti iz te izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe na navedeni referenčni datum;“;

(o) točke 58, 59 in 60 se nadomestijo z naslednjim:

„(58) ‚stvarno kreditno zavarovanje‘ pomeni tehniko zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je zmanjševanje kreditnega tveganja zaradi izpostavljenosti institucije posledica pravice te institucije, da v primeru neplačila dolžnika ali ob nastopu drugega določenega kreditnega dogodka v zvezi z dolžnikom unovči ali pridobi prenos ali prisvojitvev ali da zadrži nekatera sredstva ali zneske ali da zmanjša znesek izpostavljenosti ali ga nadomesti z zneskom razlike med zneskom izpostavljenosti in zneskom terjatve do institucije;

(59) ‚osebno kreditno zavarovanje‘ pomeni tehniko zmanjševanja kreditnega tveganja v primerih, ko je zmanjševanje kreditnega tveganja zaradi izpostavljenosti institucije posledica tega, da se tretja stranka zaveže k plačilu določenega zneska v primeru neplačila dolžnika ali ob nastopu drugih specifičnih kreditnih dogodkov;

(60) ‚denarju podoben instrument‘ pomeni potrdilo o vlogi, obveznico, vključno s krito obveznico, ali kateri koli drug nepodrejen instrument, ki ga je izdala posojilna institucija ter za katerega je že prejela plačilo v celoti in ga bo brezpogojno unovčila po njegovi nominalni vrednosti;“;

(p) vstavi se naslednja točka (60a):

„(60a) ‚naložbeno zlato‘ pomeni zlato v obliki blaga, vključno z zlatimi palicami, ingoti in kovanci, ki so splošno sprejeti na trgu plemenitih kovin, kjer obstajajo likvidni trgi za plemenite kovine, ter katerega vrednost je določena glede na vsebnost zlata, opredeljeno s čistostjo in maso, in ne glede na numizmatično vrednost;“;

(q) vstavi se naslednja točka (74a):

„(74a) ‚vrednost nepremičnine‘ pomeni vrednost nepremičnine, določeno v skladu s členom 229(1);“;

(r) točka 75 se nadomesti z naslednjim:

„(75) ‚stanovanjska nepremičnina‘ pomeni kar koli od naslednjega:

(a) nepremičnino, ki ima naravo bivališča in izpolnjuje vse veljavne zakone in predpise, ki omogočajo uporabo nepremičnine v stanovanjske namene;

(b) nepremičnino, ki ima naravo bivališča in je še v gradnji, če se pričakuje, da bo nepremičnina izpolnjevala vse veljavne zakone in predpise, ki omogočajo uporabo nepremičnine v stanovanjske namene;

(c) pravico do bivanja v stanovanju stanovanjskih zadrug na Švedskem

(d) in zemljišče ob nepremičnini iz točk (a), (b) ali (c);“;

(s) vstavijo se naslednje točke (75a) do (75g):

„(75a) ‚poslovna nepremičnina‘ pomeni vsako nepremičnino, ki ni stanovanjska nepremičnina ■ ;

(75b) ‚izpostavljenost iz naslova nepremičnine, ki ustvarja dohodek‘ pomeni izpostavljenost, ki je zavarovana z eno ali več stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami, pri čemer je izpolnjevanje kreditnih obveznosti, povezanih z izpostavljenostjo, pomembno odvisno od denarnih tokov, ki jih ustvarijo te nepremičnine, s katerimi je izpostavljenost zavarovana, in ne od zmogljivosti

dolžnika, da izpolni kreditne obveznosti iz drugih virov; **glavni vir takšnih denarnih tokov so plačila zakupa ali najemnine ali prihodki od prodaje stanovanjskih nepremičnin ali poslovnih nepremičnin**;

(75c) ‚izpostavljenost iz naslova nepremičnine, ki ne ustvarja dohodka‘ pomeni vsako izpostavljenost, zavarovano z eno ali več stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami, ki ni izpostavljenost iz naslova nepremičnine, ki ustvarja dohodek;

(75d) ‚izpostavljenost, ki ni izpostavljenost iz naslova pridobitve in razvoja zemljišča ter razvoja in izgradnje nepremičnin‘ ali ‚izpostavljenost, ki ni ADC‘ pomeni vsako izpostavljenost, zavarovano z eno ali več stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami, ki ni izpostavljenost iz naslova pridobitve in razvoja zemljišča ter razvoja in izgradnje nepremičnin;

(75e) ‚izpostavljenost, zavarovana s stanovanjsko nepremičnino‘ ali ‚izpostavljenost, zavarovana s hipoteko na stanovanjsko nepremičnino‘ pomeni izpostavljenost, ki je zavarovana s ■ stanovanjsko nepremičnino, **ali izpostavljenost, ki velja za tako v skladu s členom 108(3)**;

(75f) ‚izpostavljenost, zavarovana s poslovno nepremičnino‘ ali ‚izpostavljenost, zavarovana s hipoteko na poslovno nepremičnino‘ pomeni izpostavljenost, ki je zavarovana s ■ poslovno nepremičnino ■ ;

(75g) ‚izpostavljenost, zavarovana z nepremičnino‘ ali ‚izpostavljenost, zavarovana s hipoteko na nepremičnino‘ pomeni izpostavljenost, ki je zavarovana s ■ stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, **ali izpostavljenost, ki velja za tako v skladu s členom 108(3)**;“;

(t) točki (78) in (79) se nadomestita z naslednjim:

„(78) ‚enoletna stopnja neplačil‘ pomeni razmerje med **številom dolžnikov ali, kadar se razvrstitev med neplačila uporablja na ravni izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe v skladu z drugim pododstavkom člena 178(1), izpostavljenosti, za katere se šteje, da so** v obdobju, ki se začne eno leto pred dnevom opazovanja T, **v neplačilu**, in številom dolžnikov ali, **kadar se razvrstitev med neplačila uporablja na ravni izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe v skladu z drugim pododstavkom člena 178(1), izpostavljenosti** v tem bonitetnem razredu ali skupini eno leto pred tem dnevom opazovanja T;

(79) ‚izpostavljenost iz naslova pridobitve in razvoja zemljišča ter razvoja in izgradnje nepremičnin‘ ali ‚izpostavljenost ADC‘ pomeni **kredite** podjetjem ali subjektom s posebnim namenom, s katerimi se financira pridobitev zemljišč za razvoj in gradnjo ali financirata razvoj in gradnja stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin;“;

(u) točka (114) se nadomesti z naslednjim:

„(114) ‚posredni delež‘ pomeni vsako izpostavljenost do vmesnega subjekta, ki ima izpostavljenost iz naslova kapitalskih instrumentov, ki jih je izdal subjekt finančnega sektorja, ali iz naslova obveznosti, ki jih je izdala institucija, in da se v primeru trajnega odpisa teh kapitalskih instrumentov, ki jih je izdal subjekt finančnega sektorja, ali obveznosti, ki jih je izdala institucija, izguba, ki bi jo

posledično imela institucija ne bi bistveno razlikovala od izgube, ki bi jo ta institucija imela v primeru neposrednega deleža v teh kapitalskih instrumentih, ki jih je izdal subjekt finančnega sektorja, ali obveznostih, ki jih je izdala institucija;“

(v) točka (126) se nadomesti z naslednjim:

„(126) ‚sintetični delež‘ pomeni naložbo institucije v finančni instrument, katerega vrednost je neposredno povezana z vrednostjo kapitalskih instrumentov, ki jih je izdal subjekt finančnega sektorja, ali vrednostjo obveznosti, ki jih je izdala institucija;“;

(w) točka 144 se nadomesti z naslednjim:

„(144) ‚trgovalna enota‘ pomeni jasno opredeljeno skupino trgovcev, ki jo institucija vzpostavi za skupno upravljanje portfelja pozicij iz trgovalne knjige ali pozicij iz netrgovalne knjige iz člena 104b, odstavka 5 in 6, v skladu z jasno opredeljeno in skladno poslovno strategijo in ki posluje v okviru iste strukture upravljanja tveganj;“

(x) **■ točka (145) se spremeni:**

(a) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) konsolidirana sredstva ali obveznosti institucije v zvezi z dejavnostmi z nasprotnimi strankami v Evropskem gospodarskem prostoru, razen izpostavljenosti znotraj skupine v Evropskem gospodarskem prostoru, presegajo 75 % konsolidiranih sredstev institucije in konsolidiranih obveznosti institucije, pri čemer so v obeh primerih izvzete izpostavljenosti znotraj skupine.“;

(b) vstavi se naslednji pododstavek:

„Za namene točke (e) lahko institucija izključi pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, ki jih je sklenila s svojimi nefinančnimi strankami, in pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, ki jih uporablja za varovanje teh pozicij pred tveganjem, če skupna vrednost izključenih pozicij, izračunana v skladu s členom 273a(3), ne presega 10 % skupnih bilančnih in zunajbilančnih sredstev institucije.“;

(y) dodata se naslednji točki:

„(151) ‚obnavljajoča se izpostavljenost‘ pomeni vsako izpostavljenost, pri kateri lahko neporavnani znesek kreditojemalca niha glede na njihove odločitve o koriščenju in odplačevanju kredita **do meje, ki jo določi posojilna institucija**;

(152) ‚izpostavljenost do transaktorja‘ pomeni vsako obnavljajočo se izpostavljenost, ki je bila v preteklih 12 mesecih redno odplačevana in je eno od naslednjega:

(a) izpostavljenost, za katero se redno, in sicer vsaj vsakih 12 mesecev, znesek, ki ga je treba odplačati na naslednji predvideni datum odplačila, določi kot koriščen znesek **ali obrok** na vnaprej določen referenčni datum **ali na podlagi pogodbenih načinov odplačila, z vsemi predvidenimi datumi odplačil** najpozneje po 12 mesecih, pod pogojem, da je bil za

predhodnih 12 mesecev znesek *ali obrok, dolgovan posojilni instituciji*, v celoti odplačan na vsak predvideni datum odplačila;

- (b) kreditna pogodba z dovoljeno možnostjo prekoračitve, če v predhodnih 12 mesecih ni bilo črpanj;

(152a) „subjekt v sektorju fosilnih goriv“ pomeni družbo ali podjetje, ki primarno ustvarjajo prihodke z odkrivanjem, rudarjenjem, pridobivanjem, proizvodnjo, predelavo, skladiščenjem, rafiniranjem ali distribucijo, vključno s prevozom, skladiščenjem in trgovanjem s fosilnimi gorivi, kot so opredeljena v členu 2, točka (62), Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta.*

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, v katerih opredeli pogoje, pod katerimi se šteje, da je družba ali podjetje dejavno predvsem pri ustvarjanju kakršnih koli prihodkov od raziskovanja, rudarjenja, pridobivanja, proizvodnje, predelave, skladiščenja, rafiniranja ali distribucije fosilnih goriv, vključno s prevozom, skladiščenjem in trgovino.

(152b) „sredstva ali dejavnosti, na katere vplivajo okoljski in/ali socialni dejavniki“ pomenijo sredstva ali dejavnosti, ki vplivajo na ambicije Unije za doseganje podnebne nevtralnosti, kot je določeno v členu 3, točka (69a), Direktive 2013/36/EU.

(152c) „bančni subjekt v senci“ pomeni subjekt, ki ponuja bančne storitve ali opravlja bančne dejavnosti in za katerega ne veljajo bonitetne zahteve, podobne tistim, ki jih določa ta uredba.

** Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).“;*

- (1a) v členu 4 se doda naslednji odstavek:

„4a. za namene točke (18)(c) odstavka 1 EBA do [Urad za publikacije: vstaviti datum eno leto po začetku veljavnosti te uredbe] izda smernice za določitev meril za opredelitev dejavnosti.

Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“

- (2) člen 5 se spremeni:

- (a) točka (3) se nadomesti z naslednjim:

„(3) ‚pričakovana izguba‘ ali ‚EL‘ pomeni razmerje, povezano z eno izpostavljenostjo iz naslova kreditne pogodbe, med zneskom, ki bo po pričakovanjih izgubljen na izpostavljenosti zaradi:

- (i) morebitnega neplačila dolžnika v obdobju enega leta, ter vrednostjo izpostavljenosti ob neplačilu;
 - (ii) morebitnega zmanjšanja vrednosti v obdobju enega leta, ter vrednostjo izpostavljenosti na datum zmanjšanja vrednosti;“;
- (b) dodajo se naslednje točke 4 do 10:

„(4) ‚kreditna obveznost‘ pomeni vsako obveznost, ki izhaja iz kreditne pogodbe, vključno z glavnico, obračunanimi obrestmi in provizijami, ki jih dolžnik dolguje instituciji ali, kadar institucija služi kot dajalec jamstva, ki jih dolžnik dolguje tretji osebi;

(5) ‚kreditna izpostavljenost‘ pomeni vsako bilančno postavko, vključno z vsemi zneski glavnice, obračunanimi obrestmi in provizijami, ki jih dolžnik dolguje instituciji, **ali** vsako zunajbilančno postavko, ki privede ali lahko privede do kreditne obveznosti;

(6) ‚izpostavljenost iz naslova kreditne pogodbe‘ pomeni kreditno izpostavljenost, ki izhaja iz pogodbe med dolžnikom in institucijo;

(7) ‚mera konservativnosti‘ pomeni pribitek, vključen v ocene tveganja, ki upošteva pričakovani razpon napak pri ocenjevanju, ki izhajajo iz ugotovljenih pomanjkljivosti pri podatkih, metodah in modelih ter sprememb standardov prevzemanja kreditnega tveganja, nagnjenosti k prevzemanju tveganja, politik zbiranja in povrnitev, kot tudi iz vseh drugih virov dodatne negotovosti in splošnih napak pri ocenjevanju;

(8) ‚malo in srednje podjetje‘ ali ‚MSP‘ pomeni družbo ali podjetje, katerega letni promet glede na zadnje konsolidirane računovodske izkaze ne presega 50 000 000 EUR;

(9) ‚obveznost‘ pomeni vsak pogodbeni dogovor, ki ga institucija ponudi stranki in ga ta stranka sprejme, za odobritev kredita, nakup sredstev ali izdajo kreditnih nadomestkov. Vsak dogovor, ki ga lahko institucija kadar koli brezpogojno prekliče brez predhodnega obvestila dolžniku, ali kakršen koli dogovor, ki ga lahko institucija prekliče, če dolžnik ne izpolnjuje pogojev, določenih v dokumentaciji o izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe, vključno s pogoji, ki jih mora dolžnik izpolniti pred kakršnim koli začetnim ali naknadnim črpanjem v skladu z dogovorom, je obveznost.

Pogodbeni dogovori, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje, niso obveznosti:

- (a) pogodbeni dogovori, pri katerih institucija ne prejme nobenih provizij ali opravnin za vzpostavitev ali vzdrževanje teh pogodbenih dogovorov;
- (b) pogodbeni dogovori, pri katerih mora stranka zaprositi institucijo za začetno in vsako nadaljnje črpanje na podlagi teh pogodbenih dogovorov;
- (c) pogodbeni dogovori, pri katerih ima institucija polno pristojnost nad izvršitvijo posameznega črpanja ne glede na to, ali stranka izpolnjuje pogoje iz dokumentacije pogodbenega dogovora;
- (d) pogodbeni dogovori, pri katerih mora institucija oceniti kreditno sposobnost stranke neposredno pred odločitvijo o izvršitvi posameznega črpanja;

(e) pogodbeni dogovori, ki so ponujeni podjetju, vključno z MSP, ki se stalno pozorno spremlja;

(10) ‚brezpogojno preklicna obveznost‘ pomeni vsako obveznost, katere pogoji dovoljujejo instituciji, da kadar koli brez predhodnega obvestila dolžniku prekliče to obveznost v obsegu, ki ga dovoljujeta zakonodaja o varstvu potrošnikov in sorodna zakonodaja, **kjer je to ustrezno**, ali ki določa samodejni preklic zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti kreditojemalca.“;

(3) v členu 6 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Instituciji, ki je nadrejena oseba ali podrejena družba, in instituciji, ki je vključena v konsolidacijo na podlagi člena 18, ni treba na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti iz člena 92, odstavek 5 in 6, in dela 8.“;

(3a) v členu 7 se doda naslednji odstavek:

„3a. Komisija do 31. decembra 2026 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o možnosti, da se dovoli uporaba odstavka 1 tudi za podrejeno družbo, ki potrebuje dovoljenje in nadzor s strani države članice, ki ni država članica, ki izda dovoljenje in nadzoruje institucijo, ki je nadrejena družba. Komisija posebno pozornost nameni napredku, doseženemu pri dokončanju bančne unije, in zlasti izboljšavam okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge, ki lahko obravnavajo morebitne pomisleke glede finančne stabilnosti, ki izhajajo iz čezmejne uporabe odstavka 1.

Komisija preuči tudi, ali bi lahko dodatni bonitetni zaščitni ukrepi in tehnične spremembe dodatno odpravili morebitne pomisleke glede finančne stabilnosti, ki izhajajo iz opustitve uporabe posameznih zahtev na čezmejni podlagi.

Poročilo obravnava primer delnih opustitev bonitetnih zahtev, pri čemer upošteva, ali bi morala uporabo opustitev na čezmejni podlagi spremljati zahteva, da morajo zadevne podrejene družbe še vedno imeti ustrezne minimalne ravni kapitala, da se zagotovi njihova odpornost, tudi v težkih razmerah. Pristojni organi lahko določijo ustrezen znesek, pri čemer upoštevajo učinkovitost upravljanja tveganja skupine in uspešnost ureditve finančne podpore v skupini pri reševanju.

Poročilu se lahko po potrebi priloži tudi zakonodajni predlog. Če Komisija meni, da pogoji za pripravo zakonodajnega predloga še niso izpolnjeni, vsaki dve leti poroča o napredku v zvezi z bančno unijo, dokler se ji ne zdi primerno pripraviti takšnega zakonodajnega predloga.“;

(3b) Člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Odstopanje od uporabe likvidnostnih zahtev na posamični podlagi

1. Pristojni organi lahko za institucijo in vse ali nekatere njene podrejene družbe v Uniji delno ali v celoti opustijo uporabo dela 6 ter jih nadzirajo kot enotno likvidnostno podskupino, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) **nadrejena institucija na konsolidirani podlagi ali podrejena institucija na subkonsolidirani podlagi izpolnjuje obveznosti iz dela 6;**

(b) **nadrejena institucija na konsolidirani podlagi ali podrejena institucija na subkonsolidirani podlagi stalno spremlja in nadzoruje likvidnostne pozicije**

vseh institucij v skupini ali podskupini, za katere velja opustitev, spremlja in stalno nadzoruje pozicije financiranja vseh institucij v skupini ali podskupini, kadar se opusti zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6, ter za vse navedene institucije zagotavlja zadostno raven likvidnosti in stabilnega financiranja, kadar se opusti zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6;

- (c) vsi subjekti, ki pripadajo enotni likvidnostni podskupini, so sklenili sporazum o finančni podpori v skupini, kot je opredeljen v Direktivi 2014/59/EU, ali drug sporazum o finančni podpori v skupini, za katerega pristojni organi menijo, da je zadovoljiv, ki od nadrejene osebe zahteva, da zagotovi likvidnostno podporo, in ne določa nobene zgornje meje ravni podpore, ki se lahko zagotovi in ki je v kratkem času ni mogoče preklicati;
- (d) institucije sklenejo pogodbe, ki so v skladu z zahtevami pristojnih organov in ki zagotavljajo prost pretok sredstev med njimi, da lahko izpolnijo svoje posamične in skupne obveznosti, ko te zapadejo;
- (e) institucija, ki vodi likvidnostno podskupino, pristojnim organom predloži neodvisno pravno mnenje o izvršljivosti tega sporazuma o finančni podpori v skupini, ki potrjuje, da ni pravnih ovir za prenos likvidnosti med subjekti, ki pripadajo enotni likvidnostni podskupini;
- (f) enotna likvidnostna podskupina je zajeta v enem samem načrtu sanacije skupine, ki vključuje kazalnike načrta sanacije za vsak subjekt likvidnostne podskupine, vključno z nadrejeno družbo, ki so skladni z notranjo politiko likvidnostne podskupine;
- (g) enotna likvidnostna podskupina pripada bančni skupini, za katero velja shema za reševanje skupine v skladu s členom 92 Direktive 2014/59/EU.

Sporazum o finančni podpori v skupini se lahko uporabi tudi za izpolnitev pogoja iz točke (d) tega odstavka.

3. Če imajo institucije enotne likvidnostne podskupine dovoljenje v več državah članicah, se odstavek 1 uporablja šele po postopku iz člena 21, pristojni organi pa lahko v celoti ali delno opustijo uporabo zahtev iz dela 6.

4. Pristojni organi lahko odstavke 1 in 3 uporabijo tudi za institucije, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7), če izpolnjujejo vse pogoje iz navedenega člena, in za druge institucije, povezane na način iz člena 113(6), če izpolnjujejo vse pogoje iz tega člena. Pristojni organi v tem primeru določijo eno od institucij, za katero velja opustitev, da izpolni del 6 na podlagi konsolidiranega položaja vseh institucij enotne likvidnostne podskupine.

5. Če se odobri opustitev uporabe v skladu z odstavkom 1 ali odstavkom 3, lahko pristojni organi na ravni enotne likvidnostne podskupine uporabljajo tudi člen ali dele člena 86 Direktive 2013/36/EU, na posamični podlagi pa opustijo uporabo člena ali delov člena 86 Direktive 2013/36/EU.

6. Kadar pristojni organ v skladu s tem členom delno ali v celoti opusti za institucijo uporabo dela 6, lahko za to institucijo opusti tudi uporabo s tem povezanih zahtev glede poročanja o likvidnosti iz točke (d) člena 430(1).

6a. Opustitve, odobrene v skladu s tem členom pred [datum začetka uporabe CRR3 (npr. 1.1.2025)], ostanejo veljavne [[24 mesecev] po datumu začetka uporabe CRR3], če so še naprej izpolnjeni pogoji iz različice tega člena, ki se je uporabljala pred [datum začetka uporabe CRR3 (npr. 1.1.2025)]. Po [datum [24 mesecev] po datumu začetka uporabe CRR3] take opustitve še naprej veljajo, če so izpolnjeni veljavni pogoji iz člena 8(1) ali (2).

6b. Komisija do 31. decembra 2025 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o pravni obliki in posebni bonitetni obravnavi sporazumov o finančni podpori v skupini. Poročilu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Komisija do 31. decembra 2026 pregleda delovanje odstavka 1 tega člena in o njem poroča ter to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Komisija pri pregledu in poročilu oceni zlasti, ali elementi in pogoji iz tega člena pristojnim organom zagotavljajo zadostno prožnost pri opredelitvi zahtev, specifičnih za posamezno institucijo, kot je potrebno za opustitev uporabe likvidnostnih zahtev, kadar je to upravičeno zaradi učinkovitosti upravljanja tveganja skupine in učinkovitosti ureditve finančne podpore v skupini pri reševanju. Komisija pri pregledu in poročilu upošteva tudi vse pomisleke glede finančne stabilnosti in napredek pri dokončanju bančne unije, zlasti izboljšave okvira za upravljanje bančnih kriz in okvira Unije za jamstva za vloge, ki lahko dodatno okrepijo doslednost pri upravljanju likvidnosti v času delujočega podjetja in v času krize. Poročilu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

(4) v členu 10a se edini odstavek spremeni:

„Za namene uporabe tega poglavja se investicijska podjetja in investicijski holdingi obravnavajo kot nadrejeni finančni holdingi v državi članici ali nadrejeni finančni holdingi Unije, kadar so ta investicijska podjetja ali investicijski holdingi nadrejene osebe institucije ali investicijskega podjetja, za katerega velja ta uredba, iz člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033.“;

(5) v členu 11(1) se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Nadrejene institucije v državi članici izpolnjujejo obveznosti iz delov 2, 3, 4, 7 in 7A, z izjemo člena 92(3), točka (a), in člena 430(1), točka (d), na podlagi svojega konsolidiranega položaja v obsegu in na način, ki sta določena v členu 18.“;

(5a) v členu 13(1) se pododstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„Velike podrejene družbe EU nadrejenih institucij razkrijejo informacije iz členov 437, 438, 440, 442, 449a, 450, 451, 451a in 453 na posamični podlagi ali, kadar je to ustrezno v skladu s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU, na subkonsolidirani podlagi.“;

(6) člen 18 se spremeni:

(a) odstavek 2 se črta;

(b) v odstavku 7, prvi pododstavek, se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Če ima institucija podrejeno družbo, ki ni institucija ali finančna institucija, ali je udeležena v takšni družbi, za to podrejeno družbo ali udeležbo uporabi kapitalsko metodo.“;

(c) vstavi se nov odstavek 10:

□ „10. EBA Komisiji do [Urad za publikacije: vstaviti datum eno leto po začetku veljavnosti te uredbe] poroča o popolnosti in ustreznosti sklopa opredelitev in določb iz te uredbe v zvezi z nadzorom vseh vrst tveganj, ki so jim institucije izpostavljene na konsolidirani ravni. EBA oceni zlasti vsa morebitna preostala neskladja v teh opredelitvah in določbah skupaj z njihovim medsebojnim delovanjem z veljavnim računovodskim okvirom ter vse preostale vidike, ki bi lahko predstavljali nenamerne omejitve konsolidiranega nadzora, ki je celovit in se lahko prilagodi novim virom ali vrstam tveganj ali struktur, ki bi lahko privedli do regulativne arbitraže. EBA svoje poročilo redno posodablja dvakrat letno.

Glede na ugotovitve EBA lahko Komisija po potrebi sprejme delegirane akte v skladu s členom 462, da prilagodi ustrezne opredelitve pojmov ali obseg bonitetne konsolidacije.“;

(6a) v členu 19(1) se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„1. Institucijo ali finančno institucijo, ki je podrejena družba ali ima v njej udeležbo, ni treba vključiti v konsolidacijo, kadar bilančna vsota zadevne družbe ne presega nižjega izmed naslednjih zneskov:“;

(7) člen 20 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) v primeru vlog za dovoljenja iz člena 143(1), člena 151, odstavka 4 in 9, člena 283 in člena 363, ki jih predložijo EU nadrejena institucija in njene podrejene družbe oziroma skupaj podrejene družbe EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri čemer se odločijo, ali bodo izdali zadevno dovoljenje ali ne, ter določijo morebitne pogoje, ki bodo veljali za tako dovoljenje;“;

(ii) tretji pododstavek se črta;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar EU nadrejena institucija in njene podrejene družbe, podrejene družbe EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga uporabljajo pristop IRB iz člena 143 na enotni podlagi, pristojni organi dovolijo, da nadrejena oseba in njene podrejene družbe skupaj izpolnjujejo kvalifikacijska merila iz dela 3, naslov II, poglavje 3, oddelek 6, na način, ki je v skladu s strukturo skupine ter njenimi sistemi, procesi in metodologijami za upravljanje tveganj.“;

(7a) člen 21 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga v državi članici, na podlagi vloge EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU ali subkonsolidirane podrejene družbe EU nadrejene institucije ali EU

nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga naredijo vse, kar je v njihovi moči, da sprejmejo skupno odločitev o tem, ali so pogoji iz točk (a) do (g) člena 8(1) izpolnjeni, in s katero se opredeli enotna likvidnostna podskupina za uporabo člena 8.“;

(b) v odstavku 2 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vendar lahko kateri koli pristojni organ, vključno s konsolidacijskim nadzornikom, v šestmesečnem obdobju EBA predloži vprašanje, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 8(1), točke (a) do (g). V tem primeru lahko EBA nezavezujoče posreduje v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1093/2010 in vsi vključeni pristojni organi odložijo svoje odločitve do konca nezavezujočega posredovanja. Kadar pristojni organi med posredovanjem ne dosežejo dogovora v treh mesecih, vsak pristojen organ, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, sprejme svojo odločitev, pri čemer upošteva sorazmernost koristi in tveganj na ravni države članice nadrejene institucije ter sorazmernost koristi in tveganj na ravni države članice podrejene družbe. Zadeva se po koncu šestmesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve ne predloži EBA.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Kateri koli zadevni pristojni organ se lahko v šestmesečnem obdobju z EBA posvetuje tudi v primeru nesoglasja glede pogojev iz člena 8(1), točke (a) do (g). V tem primeru lahko EBA nezavezujoče posreduje v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1093/2010 in vsi vključeni pristojni organi odložijo svoje odločitve do konca nezavezujočega posredovanja. Kadar pristojni organi med posredovanjem ne dosežejo dogovora v treh mesecih, vsak pristojen organ, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, sprejme svojo odločitev.“;

(8) v členu 27(1), točka (a), se točka (v) črta;

(9) v členu 34 se dodajo naslednji odstavki:

„Z odstopanjem od prvega odstavka tega člena lahko institucije v izjemnih okoliščinah, katerih obstoj se določi na podlagi mnenja EBA, zmanjšajo skupne dodatne prilagoditve vrednosti pri izračunu skupnega zneska, ki se odbije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

EBA za namene priprave mnenja iz drugega pododstavka spremlja tržne razmere, da oceni, ali so nastopile izjemne razmere, in o tem nemudoma obvesti Komisijo.

EBA, v posvetovanju z ECB in ESMA, pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli kazalnike in pogoje, ki jih bo EBA uporabil za določitev izjemnih okoliščin iz drugega odstavka, ter določi zmanjšanje skupnih dodatnih prilagoditev vrednosti iz navedenega odstavka.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum dve leti po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz tretjega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(10) člen 36 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti z uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (pristop IRB), primanjkljaj IRB, kjer je ustrezno, izračunan v skladu s členom 159;“;

(b) v odstavku 1, točka (k), se *doda* točka (vi);

„(vi) izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP, ki se jim dodeli utež tveganja 1250 % v skladu z drugim pododstavkom člena 132(2).“;

(ba) v odstavku 1 se točka (m) nadomesti z naslednjim:

„(m) ustrezní znesek nezadostnega kritija za nedonosne izpostavljenosti, razen za izpostavljenosti, ki jih je kupila institucija, specializirana za prestrukturiranje dolgov, in ki so bile v času nakupa nedonosne.“;

(11) v členu 46(1), točka (a), se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) odbitkov iz člena 36(1), točke (a) do (g), točke (k)(ii), (iii) in (iv) ter točke (l), (m) in (n), razen zneska, ki se odbije za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;“;

(11a) v členu 47a se dodata naslednja odstavka:

„7a. Za namene člena 36(1), točka (m) „institucija, specializirana za prestrukturiranje dolgov“ pomeni institucijo, ki je v preteklem poslovnem letu izpolnjevala naslednje pogoje:

(i) glavna dejavnost institucije je kupovanje izpostavljenosti drugih institucij, upravljalni organ institucije pa v ta namen izvaja jasen in učinkovit notranji postopek odločanja;

(ii) knjigovodska vrednost lastnih izdanih kreditov ne presega 15 % skupne knjigovodske vrednosti njenih kreditov, vključno s kupljenimi donosnimi in nedonosnimi izpostavljenostmi; ter

(iii) njena sredstva skupaj ne presegajo 30 milijard EUR.

7b. EBA ob upoštevanju meril iz točk (i) do (iii) odstavka 7a pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo pogoje, pod katerimi se institucija lahko šteje za specializirano za prestrukturiranje dolgov.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji v [12 mesecih po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(11b) člen 47c se spremeni:

(a) v odstavku (4) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) 1 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja od prvega dne osmega leta po tem, ko je bila razvrščena kot nedonosna, razen če se institucija

sklicuje na jamstvo ali zavarovanje in je primeren dajalec zavarovanja prevzel ter v skladu s členom 213(1) v celoti in v skladu z veljavnim razporedom plačil izpolni vse plačilne obveznosti dolžnika do institucije, pri čemer se za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti uporablja faktor 0.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Z odstopanjem od odstavka 3 tega člena je del nedonosne izpostavljenosti, za katerega jamči ali ga zavaruje uradna izvozna agencija, izključen iz zahtev iz tega člena.“;

(12) v členu 48 se odstavek 1 spremeni:

(a) v točki (a) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

člena 36(1), točke (a) do (h), točke (k)(ii), (iii) in (iv) ter točke (l), (m) in (n), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;“;

(b) v točki (b) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) člena 36(1), točke (a) do (h), točke (k)(ii), (iii) in (iv) ter točke (l), (m) in (n), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik.“;(13) v členu 49 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Deleži, ki se v skladu z odstavkom 1 ne odbijejo, se **vedno** štejejo za izpostavljenosti in se zanje uporabi utež tveganja v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 2 **te uredbe**.

Deleži, ki se v skladu z odstavkom 2 ali 3 ne odbijejo, se štejejo za izpostavljenosti in se zanje uporabi 100-odstotna utež tveganja.“;

(14) v členu 60(1), točka (a), se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) člena 36(1), točke (a) do (g), točke (k)(ii), (iii) in (iv) ter točke (l), (m) in (n), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;“;

(15) v členu 62, prvi pododstavek, se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3: presežek IRB, kjer je primerno, z upoštevanjem davčnih učinkov, ki so izračunani v skladu s členom 159, v višini do 0,6 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih na podlagi poglavja 3 naslova II dela 3.“;

(16) v členu 70(1), točka (a), se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) člena 36(1), točke (a) do (g), točke (k)(ii), (iii) in (iv) ter točke (l), (m) in (n), razen zneska, ki se odbije za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;“;

(17) v členu 72b(3), prvi pododstavek, se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Poleg obveznosti iz odstavka 2 tega člena lahko organ za reševanje dovoli, da se obveznosti štejejo kot instrumenti kvalificiranih obveznosti do celotnega zneska, ki ne presega 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3), če:“;

- (18) v členu 72i(1), točka (a), se točka (ii) nadomesti z naslednjim:
- „(ii) člena 36(1), točke (a) do (g), točke (k)(ii), (iii) in (k)(iv) ter točke (l), (m) in (n), razen zneska, ki se odbije za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;“;
- (19) v členu 84(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:
- „(a) navadni lastniški temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:
- (i) znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala te podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:
 - kadar je podrejena družba **družba iz člena 81(1), točke (a)(i) do (a)(iii) in točka (a)(v) te uredbe**, vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (a), zahtev iz členov 458 in 459, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v členu 128, točka (6), navedene direktive, ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, kot je ustrezno;
 - kadar je podrejena družba investicijsko podjetje **ali vmesni investicijski holding**, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034 ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, kot je ustrezno;
 - (ii) znesek konsolidiranega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se nanaša na to podrejeno družbo in ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (a), zahtev iz členov 458 in 459, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ter zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v členu 128, točka 6, navedene direktive;

Z odstopanjem od te točke (a) lahko pristojni organ institucijam dovoli, da odštejejo zneske iz točke (i) ali (ii) te točke.

- (20) v členu 85(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:
- „(a) temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:
- (i) znesek temeljnega kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:
 - kadar je podrejena družba **družba iz člena 81(1), točke (a)(i) do (a)(iii) in točka (a)(v) te uredbe**, vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (b), zahtev iz členov 458 in 459, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v členu 128, točka (6), navedene direktive, ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te

zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom, kot je ustrezno;

- kadar je podrejena družba investicijsko podjetje **ali vmesni investicijski holding**, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034 ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom, kot je ustrezno;
- (ii) znesek konsolidiranega temeljnega kapitala, ki se nanaša na to podrejeno družbo in ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (b), zahtev iz členov 458 in 459, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ter zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v členu 128, točka 6, navedene direktive;

Z odstopanjem od te točke (a) lahko pristojni organ institucijam dovoli, da odštejejo znesek iz točke (i) ali (ii) te točke;“;

(20a) v členu 87(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

- *kadar gre pri podrejeni družbi za družbo iz člena 81(1), točke (a)(i) do (a)(iii) in točka (a)(v), te uredbe, vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (c), zahtev iz členov 458 in 459, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v členu 128, točka (6), navedene direktive, ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom, kot je ustrezno;*
- *kadar je podrejena družba investicijsko podjetje ali vmesna investicijska družba, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034 ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom, kot je ustrezno;*

(ii) znesek kapitala, ki se nanaša na podrejeno družbo, ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (c), te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ter zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v točki 6 člena 128 navedene direktive;

Z odstopanjem od te točke (a) lahko pristojni organ institucijam dovoli, da odštejejo zneske iz točke (i) ali (ii) te točke.“;

(21) vstavi se naslednji člen 88b:

„Člen 88b

Družbe v tretjih državah

Za namene tega naslova II se izraza „investicijsko podjetje“ in „institucija“ razumeta tako, da vključujeta tudi družbe s sedežem v tretjih državah, ki bi, če bi imele sedež v Uniji, spadale pod opredelitve teh izrazov v členu 4(1), točki (2) in (3).“;

(22) v členu 89 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Določbe iz odstavka 3 se uporabljajo za kvalificirani delež, katerega znesek presega 15 % sprejemljivega kapitala institucije, v družbi, ki ni subjekt finančnega sektorja.“;

(23) člen 92 se spremeni:

(a) odstavek 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Znesek skupne izpostavljenosti tveganju se izračuna na naslednji način:

(a) **Za** namene izpolnjevanja obveznosti iz te uredbe **institucije** izračunajo znesek skupne izpostavljenosti tveganju na naslednji način:

$$TREA = \max \{U - TREA; x \cdot S - TREA\}$$

pri čemer:

TREA = znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta;

U-TREA = znesek skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga, izračunan v skladu z odstavkom 4;

S-TREA = standardizirani znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta, izračunan v skladu z odstavkom 5;

x = 72,5 %;

Institucije opoštevajo ta člen v skladu z ravno uporabe, določeno v členu 92-a.

4. Znesek skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga se izračuna kot seštevek točk (a) do (f) tega odstavka, potem ko se upošteva odstavek 7:

- (a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje, vključno s tveganjem nasprotne stranke, in tveganje zmanjšanja vrednosti, izračunani v skladu z naslovom II in členom 379, za vse poslovne dejavnosti institucije, razen zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje nasprotne stranke iz postavk trgovalne knjige institucije;
- (b) kapitalske zahteve za postavke trgovalne knjige institucije za naslednje:
 - (i) tržno tveganje, izračunano v skladu z naslovom IV tega dela;
 - (ii) velike izpostavljenosti, ki presegajo omejitve iz členov 395 do 401, v obsegu, v katerem je instituciji dovoljeno preseganje teh omejitev, kot je določeno v skladu z delom 4;
- (c) kapitalske zahteve za tržno tveganje, izračunane v skladu z naslovom IV tega dela, za vse poslovne dejavnosti, ki so predmet valutnega tveganja ali blagovnega tveganja;
- (ca) kapitalske zahteve za tveganje poravnave, izračunane v skladu z naslovom V tega dela, z izjemo člena 379;
- (d) kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja, izračunane v skladu z naslovom VI tega dela;

- (e) kapitalske zahteve za operativno tveganje, izračunane v skladu z naslovom III tega dela;
- (f) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje nasprotne stranke, ki izhaja iz postavk trgovalne knjige institucije, za naslednje vrste poslov in pogodb, izračunani v skladu z naslovom II tega dela:
 - (i) pogodbe, naštete v Prilogi II, in kreditne izvedene finančne instrumente;
 - (ii) repo posle in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, ki se nanašajo na vrednostne papirje ali blago;
 - (iii) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki se nanašajo na vrednostne papirje ali blago;
 - (iv) posle z dolgim rokom poravnave.“;
- (b) dodata se naslednja odstavka 5 in 7:

„5. Standardizirani znesek skupne izpostavljenosti tveganju se izračuna kot seštevek odstavka 4, točke (a) do (f), ob upoštevanju odstavka 7 in naslednjih zahtev:

- (a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti iz odstavka 4, točka (a), ter za tveganje nasprotne stranke, ki izhaja iz postavk trgovalne knjige iz točke (f) navedenega odstavka, se izračunajo brez uporabe katerega koli od naslednjih pristopov:
 - (i) pristop notranjih modelov za okvirne pogodbe o pobotu iz člena 221;
 - (ii) pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen iz poglavja 3;
 - (iii) pristop za listinjenje na osnovi notranjih bonitetnih ocen (SEC-IRBA) iz členov 258 do 260 in pristop notranjega ocenjevanja (IAA) iz člena 265;
 - (iv) pristop iz tega dela, naslov II, poglavje 6, oddelek 6;
- (b) kapitalske zahteve za tržno tveganje za postavke trgovalne knjige iz odstavka 3, točka (b)(i), in za vse poslovne dejavnosti, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju iz točke (c) navedenega odstavka, se izračunajo brez uporabe pristopa alternativnega notranjega modela iz dela 3, naslov IV, poglavje 1b.

7. Za izračune zneska skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga iz odstavka 4 in standardiziranega skupnega zneska izpostavljenosti tveganju iz odstavka 5 se uporabljajo naslednje določbe:

- (a) kapitalske zahteve iz odstavka 4, točke (c), (ca), (d) in (e), vključujejo tiste, ki izhajajo iz vseh poslovnih dejavnosti institucije;
- (b) institucije kapitalske zahteve iz odstavka 4, točke (b) do (e), pomnožijo z 12,5.“;

(23a) *vstavi se naslednji člen:*

„člen 92-a

Raven uporabe izstopnega praga

1. Institucije izračunajo skupni znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti iz člena 92(3) na konsolidirani podlagi v skladu z delom 1, naslov II, poglavje 2 te uredbe.

2. Kadar pristojni organ, odgovoren za nadzor podrejene kreditne institucije nadrejene institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU v državi članici, meni, da bi uporaba člena 92(3) te uredbe povzročila neustrezno porazdelitev kapitala med subjekte skupine, lahko brez poseganja v odstavek 1 konsolidacijskemu nadzorniku predloži predlog za prerazporeditev kapitala.

Po prejemu uradnega obvestila si pristojni organ, ki je obvestilo poslal, in konsolidacijski nadzornik prizadevata za sprejem skupne odločitve o uporabi izstopnega praga na ravni podrejene kreditne institucije ali skupne odločitve o katerem koli drugem mehanizmu porazdelitve, ki bi zagotovil ustrezno porazdelitev kapitalskih zahtev. Če organi v treh mesecih ne sprejmejo skupne odločitve, ima EBA pravno zavezujočo posredniško vlogo pri reševanju sporov med pristojnimi organi v skladu s postopkom iz člena 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(24) v členu 92a(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) količnik, ki temelji na tveganju, v višini 18 %, ki predstavlja kapital in kvalificirane obveznosti institucije, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3);“

(25) v členu 102 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Za namene izračuna kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu s pristopom iz člena 325(1), točka (b), se pozicije iz trgovalne knjige dodelijo trgovalnim enotam, vzpostavljenim v skladu s členom 104b.“;

(26) člen 104 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 104

Vključitev v trgovalno knjigo

1. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za določanje, katere pozicije je treba vključiti v trgovalno knjigo za namene izračuna kapitalskih zahtev, v skladu s členom 102 in tem členom ter ob upoštevanju sposobnosti in praks, ki jih ima institucija na področju upravljanja tveganj. Institucija v celoti dokumentira svojo skladnost z navedenimi politikami in postopki, vsaj enkrat na leto opravi njihovo notranjo revizijo ter da rezultate revizije na razpolago pristojnim organom.

Institucija ima vzpostavljen neodvisen nadzor tveganja, v okviru katerega se stalno ocenjuje instrumente v trgovalni knjigi in zunaj nje ter ocenjuje, ali so njeni instrumenti ustrezno označeni kot trgovalni ali netrgovalni instrumenti.

2. Institucije razvrstijo v trgovalno knjigo pozicije v naslednjih instrumentih:

(a) instrumentih, ki izpolnjujejo merila iz člena 325, odstavki 6, 7 in 8, za vključitev v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo;

- (b) instrumentih, ki bi povzročili neto kratko kreditno pozicijo ali pozicijo v lastniških finančnih instrumentih v netrgovalni knjigi, z izjemo lastnih obveznosti institucije, razen če takšne pozicije izpolnjujejo merila iz odstavka 2, točka (e);
- (c) instrumentih, ki so rezultat obveznosti odkupa vrednostnih papirjev, kadar se te obveznosti odkupa nanašajo samo na vrednostne papirje, za katere se pričakuje, da jih bo institucija dejansko kupila na datum poravnave;
- (d) **instrumentih**, ki so nedvoumno razvrščeni kot sredstva za trgovanje v skladu z računovodskim okvirom, ki se uporablja za institucijo;
- (e) instrumentih, ki izhajajo iz dejavnosti vzdrževanja trga;
- (f) kolektivnih naložbenih podjetjih, namenjenih trgovanju, če ti kolektivni naložbeni podjetji izpolnjujejo vsaj enega od pogojev iz odstavka 7;
- (g) lastniških instrumentih, ki kotirajo na borzi;
- (h) poslih financiranja z vrednostnimi papirji, povezanih s trgovanjem;
- (i) opcijah ali drugih izvedenih finančnih instrumentih, vgrajenih v lastne obveznosti institucije v netrgovalni knjigi, ki se nanašajo na kreditno tveganje ali tveganje lastniških finančnih instrumentov.

Za namene točke (b) ima institucija neto kratko pozicijo v lastniških finančnih instrumentih, kadar ima institucija zaradi padca cene lastniškega finančnega instrumenta dobiček. Institucija ima neto kratko kreditno pozicijo, kadar povečanje kreditnega razmika ali poslabšanje kreditne sposobnosti izdajatelja ali skupine izdajateljev pomeni dobiček za institucijo. Institucije stalno spremljajo, kje instrumenti ustvarijo neto kratko kreditno pozicijo ali pozicijo v lastniških finančnih instrumentih v netrgovalni knjigi.

Za namene točke (i) institucija vgrajeno opcijo loči od lastne obveznosti v netrgovalni knjigi, ki se nanaša na kreditno tveganje ali tveganje lastniških finančnih instrumentov. **Vgrajeno opcijo** uvrsti v **trgovalno knjigo in pusti** lastno obveznost v **netrgovalni knjigi**.

3. Institucije ne uvrstijo v trgovalno knjigo pozicij v naslednjih instrumentih:

- (a) instrumentih, ki se jih nameravajo listiniti;
- (b) instrumentih, povezanih z nepremičninskimi deleži;
- (c) lastniških vrednostnih papirjih, ki ne kotirajo na borzi;
- (d) instrumentih, povezanih s krediti za male vlagatelje in MSP;
- (e) drugih kolektivnih naložbenih podjetjih, ki niso navedeni v odstavku 2, točka (f);
- (f) pogodbah na izvedene finančne instrumente in kolektivnih naložbenih podjetjih z enim ali več osnovnimi instrumenti iz točk (a) do (d);
- (g) instrumentih, namenjenih za varovanje ene ali več pozicij v instrumentu iz točk (a) do (f) pred določenim tveganjem;
- (h) lastnih obveznostih institucije, razen če taki instrumenti izpolnjujejo merila iz odstavka 2, točka (e).

4. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko institucija v netrgovalno knjigo uvrsti pozicijo v instrumentu iz točk (d) do (i) navedenega odstavka, če to odobri njen pristojni organ. Pristojni organ izda odobritev, če mu institucija zadovoljivo dokaže, da pozicija ni namenjena trgovanju ali ne varuje pozicij, namenjenih trgovanju, pred tveganjem.

5. Če je institucija v trgovalno knjigo uvrstila pozicijo v instrumentu, ki ni instrument iz odstavka 2, točke (a), (b) ali (c), lahko pristojni organ institucije od nje zahteva, da predloži dokaze, ki upravičujejo tako uvrstitev. Če institucija ne predloži ustreznih dokazov, lahko njen pristojni organ zahteva, da to pozicijo prerazporedi v netrgovalno knjigo.

6. Če je institucija v netrgovalno knjigo uvrstila pozicijo v instrumentu, ki ni instrument iz odstavka 3, lahko pristojni organ institucije od nje zahteva, da predloži dokaze, ki upravičujejo tako uvrstitev. Če institucija ne predloži ustreznih dokazov, lahko njen pristojni organ zahteva, da to pozicijo prerazporedi v trgovalno knjigo.

7. Institucija v trgovalno knjigo uvrsti pozicijo v kolektivnem naložbenem podjemu, ki **ni naveden v točki (f) odstavka 3 tega člena, in je ta pozicija** namenjena trgovanju, in če institucija izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

- (a) institucija lahko pridobi zadostne informacije o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP;
- (b) institucija ne more pridobiti zadostnih informacij o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP, vendar je seznanjena z vsebino mandata KNP in je lahko pridobi dnevne cene za KNP.

8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje opredeli postopek, ki ga institucije uporabljajo za izračun in spremljanje neto kratkih kreditnih pozicij ali pozicij v lastniških finančnih instrumentih v netrgovalni knjigi iz odstavka 2, točka (b).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(27) člen 104a se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA spremlja obseg nadzornih praks in do 28. junija 2024 izda smernice o tem, kaj so izjemne okoliščine za namene prvega pododstavka in odstavka 5. Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Dokler EBA ne izda teh smernic, ga pristojni organi uradno obveščajo o svojih odločitvah, ali bodo instituciji dovolili prerazvrstitev pozicije, kot je navedeno v odstavku 2 tega člena, in jih utemeljijo.“

- (b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Prerazvrstitev pozicije v skladu s tem členom je nepreklicna, razen v izjemnih okoliščinah iz odstavka 1.“;

- (c) doda se naslednji odstavek 6:

„6. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko institucija pozicijo iz netrgovalne knjige prerazvrsti v pozicijo iz trgovalne knjige v skladu s členom 104(2), točka (d), ne da bi za to zaprosila za dovoljenje svojega pristojnega organa. V tem primeru se za institucijo še naprej uporabljajo zahteve iz odstavkov 3 in 4. Institucija takoj obvesti svoj pristojni organ, če je izvedla tako prerazvrstitev.“;

(28) člen 104b se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije za namene izračuna kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu s pristopom iz člena 325(1), točka (b), vzpostavijo trgovalne enote ter dodelijo vsako od svojih pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige iz odstavkov 5 in 6 eni od teh trgovalnih enot. Pozicije iz trgovalne knjige se dodelijo isti trgovalni enoti samo, kadar so te pozicije v skladu z dogovorjeno poslovno strategijo te trgovalne enote ter se dosledno upravljajo in spremljajo v skladu z odstavkom 2 tega člena.“;

(b) dodata se naslednja odstavka 5 in 6:

„5. Institucije za izračun svojih kapitalskih zahtev za tržno tveganje dodelijo vsako od svojih pozicij iz netrgovalne knjige, ki je izpostavljena valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, trgovalnim enotam, vzpostavljenih v skladu z odstavkom 1, ki upravljajo tveganja, podobna tem pozicijam.

6. Z odstopanjem od odstavka 5 lahko institucije pri izračunu svojih kapitalskih zahtev za tržno tveganje vzpostavijo eno ali več trgovalnih enot, katerim dodelijo izključno pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju. Za te trgovalne enote ne veljajo zahteve iz odstavkov 1, 2 in 3.“;

(29) vstavi se naslednji člen 104c:

„Člen 104c

Obravnava varovanja kapitalskih količnikov pred valutnim tveganjem

1. Institucija, ki je namerno prevzela pozicijo tveganja, da bi se vsaj delno zavarovala pred neugodnimi gibanji menjalnih tečajev pri katerem koli svojem kapitalskem količniku iz člena 92(1), točke (a), (b) in (c), lahko z dovoljenjem pristojnih organov to pozicijo tveganja izključi iz kapitalskih zahtev za valutno tveganje iz člena 325(1), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) najvišja vrednost pozicije tveganja, ki je izključena iz kapitalskih zahtev za tržno tveganje, je omejena na vrednost pozicije tveganja, ki nevtralizira občutljivost katerega koli kapitalskega količnika na neugodna gibanja menjalnih tečajev;
- (b) pozicija tveganja je izključena iz kapitalskih zahtev za tržno tveganje najmanj 6 mesecev;
- (c) institucija je vzpostavila ustrezen okvir za upravljanje tveganj za varovanje pred neugodnimi gibanji menjalnih tečajev pri katerem koli svojem kapitalskem količniku, vključno z jasno strategijo varovanja pred tveganjem in strukturo upravljanja;

- (d) institucija je pristojnim organom predložila utemeljitev za izključitev pozicije tveganja iz kapitalskih zahtev za tržno tveganje, podrobnosti o tej poziciji tveganja in znesek, ki se izključi iz kapitalskih zahtev za tržno tveganje.
2. Vsaka izključitev pozicij tveganja iz kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu z odstavkom 1 se uporablja dosledno.
3. Pristojni organiodobrijo vse spremembe okvira upravljanja tveganj iz odstavka 1, točka (c), in podrobnosti pozicij tveganja iz odstavka 1, točka (d), ki jih izvede institucija.
4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:
- (a) pozicije tveganja, ki jih lahko institucija namenoma prevzame za vsaj delno varovanje pred neugodnimi gibanji menjalnih tečajev pri katerem koli od kapitalskih količnikov institucije iz odstavka 1, prvi pododstavek;
 - (b) kako določiti najvišjo vrednost iz odstavka 1, točka (a), in način, kako institucija izključi ta znesek za vsak pristop iz člena 325(1);
 - (c) merila, ki jih mora izpolnjevati okvir institucije za upravljanje tveganj iz odstavka 1, točka (c), da se šteje kot ustrezen za namene tega člena.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum dve leti po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(30) člen 106 se spremeni:

- (a) v odstavku 3 se zadnji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Notranje varovanje, pripoznano v skladu s prvim pododstavkom, in kreditni izvedeni finančni instrument, sklenjen s tretjo osebo, se vključita v trgovalno knjigo za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo pristopa iz člena 325(1), točka (b), se obe poziciji dodelita isti trgovalni enoti, vzpostavljeni v skladu s členom 104b(1), ki upravlja podobna tveganja.“
- (b) v odstavku 4 se zadnji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Notranje varovanje, pripoznano v skladu s prvim pododstavkom, in lastniški izvedeni finančni instrument, sklenjen s primernim tretjim dajalcem zavarovanja, se vključita v trgovalno knjigo za namene izračuna kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Za namene izračuna kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo pristopa iz člena 325(1), točka (b), se obe poziciji dodelita isti trgovalni enoti, vzpostavljeni v skladu s členom 104b(1), ki upravlja podobna tveganja.“
- (c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Kadar institucija varuje izpostavljenosti obrestnemu tveganju v netrgovalni knjigi s pozicijo obrestnega tveganja v svoji trgovalni knjigi, se ta pozicija obrestnega tveganja za ocenjevanje obrestnega tveganja, ki je posledica pozicij iz netrgovalne knjige, v skladu s členoma 84 in 98 Direktive 2013/36/EU pripozna kot notranje varovanje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo pristopov iz člena 325(1), točke (a), (b) in (c), je bila pozicija obrestnega tveganja uvrščena v portfelj, ločen od drugih pozicij iz trgovalne knjige, katerega poslovna strategija je namenjena izključno upravljanju in zmanjševanju tržnega tveganja notranjih varovanj izpostavljenosti obrestnemu tveganju;
- (b) za **izračun** kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo pristopov iz člena 325(1), točka (b), se je pozicija dodelila trgovalni enoti, vzpostavljeni v skladu s členom 104b, katere poslovna strategija je namenjena izključno upravljanju in zmanjševanju tržnega tveganja notranjih varovanj izpostavljenosti obrestnemu tveganju;
- (c) institucija je v celoti dokumentirala, kako pozicija zmanjšuje obrestno tveganje, ki je posledica pozicij iz netrgovalne knjige, za namene zahtev iz členov 84 in 98 Direktive 2013/36/EU.“;

(d) vstavita se naslednja odstavka 5a in 5b:

„5a. Institucija lahko za namen odstavka 5, točka (a), v ta portfelj uvrsti druge pozicije obrestnega tveganja, v katere je vstopila s tretjimi osebami ali svojo trgovalno knjigo, kolikor institucija v celoti izravna tržno tveganje navedenih pozicij obrestnega tveganja, v katere je vstopila s svojo trgovalno knjigo, tako da vstopi v nasprotno pozicije obrestnega tveganja s tretjimi osebami.

5b. Za trgovalno enoto iz odstavka 5, točka (b), veljajo naslednje zahteve:

- (a) ta trgovalna enota lahko vključuje druge pozicije obrestnega tveganja, v katere je vstopila s tretjimi osebami ali drugimi trgovalnimi enotami institucije, če te pozicije izpolnjujejo zahteve za vključitev v trgovalno knjigo iz člena 104 in te druge trgovalne enote v celoti izravnavajo tržno tveganje teh drugih pozicij obrestnega tveganja z vstopanjem v nasprotno pozicije obrestnega tveganja s tretjimi osebami;
 - (b) tej trgovalni enoti niso dodeljene nobene druge pozicije iz trgovalne knjige razen tistih iz točke (a);
 - (c) z odstopanjem od člena 104b za to trgovalno enoto ne veljajo zahteve iz odstavkov 1, 2 in 3 navedenega člena.“;
- (e) odstavka 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

„6. Kapitalske zahteve za tržno tveganje vseh pozicij, uvrščenih v ločen portfelj iz odstavka 5, točka (a), ali dodeljenih trgovalnim enotam iz točke (b) navedenega odstavka, se izračunajo na posamični podlagi in so dopolnilo kapitalskim zahtevam za druge pozicije iz trgovalne knjige.

7. Če institucija izpostavljenost tveganju CVA varuje z izvedenim finančnim instrumentom, vključenim v njeno trgovalno knjigo, se pozicija v tem izvedenem finančnem instrumentu prizna kot notranje varovanje za izpostavljenost tveganju CVA za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganja CVA v skladu s pristopi iz člena 383 ali 384, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) pozicija v izvedenih finančnih instrumentih se prizna kot primerno

varovanje pred tveganjem v skladu s členom 386;

- (b) kadar za pozicijo v izvedenem finančnem instrumentu velja katera koli zahteva iz člena 325c(2), točka (b) ali (c), ali iz člena 325e(1), točka (c), institucija v celoti izravna tržno tveganje te pozicije v izvedenem finančnem instrumentu tako, da s tretjimi osebami vstopi v nasprotno pozicije.

Pozicija iz trgovalne knjige, nasprotna poziciji za notranje varovanje, priznana v skladu s prvim pododstavkom, se vključi v trgovalno knjigo institucije za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje.“

- (31) v členu 107 se odstavki 1, 2 in 3 nadomestijo z naslednjim:

„1. Institucije za izračun svojih zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(4), točki (a) in (f), uporabljajo standardizirani pristop iz poglavja 2 ali, kadar jim pristojni organi v skladu s členom 143 to dovolijo, pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz poglavja 3.

2. Za trgovalne izpostavljenosti in prispevke v jamstveni sklad centralne nasprotne stranke institucije za izračun svojih zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(4), točki (a) in (f), uporabljajo obravnavo iz poglavja 6, oddelek 9. Vse druge vrste izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke, institucije obravnavajo kot sledi:

- (a) kot izpostavljenosti do institucije za druge vrste izpostavljenosti do kvalificirane CNS;
- (b) kot izpostavljenosti do podjetja za druge vrste izpostavljenosti do nekvalificirane CNS.

3. Za namene te uredbe se izpostavljenosti do investicijskih podjetij iz tretjih držav, izpostavljenosti do kreditnih institucij iz tretjih držav ter izpostavljenosti do klirinških hiš in borz iz tretjih držav kot tudi izpostavljenosti do finančnih institucij iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje organov tretjih držav in so pod nadzorom teh organov ter za katere se uporabljajo bonitetne zahteve, primerljive s tistimi, ki se uporabljajo za institucije, v smislu zanesljivosti, obravnavajo kot izpostavljenosti do institucije samo, če tretja država za zadevni subjekt uporablja bonitetne in nadzorne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.“;

- (32) Člen 108 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 108

Uporaba tehnik zmanjševanja kreditnega tveganja v okviru standardiziranega pristopa in pristopa IRB za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti

1. Za izpostavljenost, za katero institucija uporablja standardizirani pristop iz poglavja 2 ali pristop IRB iz poglavja 3, vendar ne uporabi lastnih ocen izgube ob neplačilu (LGD) iz člena 143, lahko institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(4), točki (a) in (f), oziroma, kjer je relevantno, zneskov pričakovane izgube za namene izračuna iz člena 36(1), točka (d), in člena 62, točka (d), upošteva učinek stvarnega kreditnega zavarovanja v skladu s poglavjem 4.

2. Za izpostavljenost, za katero institucija uporablja pristop IRB z uporabo lastnih

ocen izgube ob neplačilu v skladu s členom 143, lahko institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti **za namene člena 92(4), točki (a) in (f)**, in zneskov pričakovanih izgub **za namene izračuna iz člena 36(1), točka (d), in člena 62, točka (d)**, upošteva učinek stvarnega kreditnega zavarovanja v skladu s poglavjem 3.

2a. Če institucija uporablja pristop IRB z uporabo lastnih ocen izgube ob neplačilu iz člena 143 za prvotno izpostavljenost in primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca jamstva, lahko institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti **za namene člena 92(4), točki (a) in (f)**, in zneskov pričakovanih izgub **za namene izračuna iz člena 36(1), točka (d), in člena 62, točka (d)**, upošteva učinek stvarnega kreditnega zavarovanja v skladu s poglavjem 3. V vseh drugih primerih lahko institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v te namene upošteva učinek osebnega kreditnega zavarovanja v skladu s poglavjem 4.

3. Pod pogoji iz odstavka 4 se lahko krediti **fizičnim osebam** za namene dela 3, naslov II, poglavja 2, 3 in 4, kot je ustrezno, obravnavajo kot izpostavljenosti, zavarovane s hipoteko na stanovanjsko nepremičnino, in ne kot zajamčene izpostavljenosti, kadar so v državi članici izpolnjeni naslednji pogoji za navedene kredite **fizičnim osebam**:

- (a) večina kreditov fizičnim osebam za nakup stanovanjskih nepremičnin v tej državi članici ni zagotovljenih kot hipoteka v pravni obliki;
- (b) za večino kreditov **fizičnim osebam** za nakup stanovanjskih nepremičnin v tej državi članici jamči dajalec jamstva z bonitetno oceno imenovane ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti 1 ali 2, ki mora instituciji v celoti odplačati kredit, če prvotni kreditjemalec ne izpolni obveznosti;
- (c) institucija ima zakonsko pravico do hipoteke na stanovanjsko nepremičnino, če dajalec jamstva iz točke (b) **v okviru danega jamstva ne izpolni svojih obveznosti**.

Pristojni organi obvestijo EBA, kadar so pogoji iz točk (a), (b) in (c) izpolnjeni na nacionalnem ozemlju njihove jurisdikcije, in navedejo imena dajalcev jamstva, upravičenih do te obravnave, ki izpolnjujejo pogoje iz tega odstavka in odstavka 4.

EBA objavi seznam vseh takih primernih dajalcev jamstva na svojem spletnem mestu in ga letno posodablja.

4. Za namene odstavka 3 se lahko krediti iz navedenega odstavka obravnavajo kot izpostavljenosti, zavarovane s hipoteko na stanovanjsko nepremičnino, in ne kot zajamčene izpostavljenosti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) za izpostavljenost, ki se obravnava po standardiziranem pristopu, izpostavljenost izpolnjuje vse zahteve za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti standardiziranega pristopa, izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine' v skladu s členoma 124 in 125, z izjemo, da institucija, ki odobri kredit, nima hipoteke na stanovanjsko nepremičnino;
- (b) za izpostavljenost, ki se obravnava po pristopu IRB, izpostavljenost izpolnjuje vse zahteve za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti pristopa IRB, izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami' iz

člena 147(2)(d)(ii), z izjemo, da institucija, ki odobri kredit, nima hipoteke na stanovanjsko nepremičnino;

- (c) ob odobritvi kredita stanovanjska nepremičnina ni obremenjena z zastavno pravico, **za kredite, odobrene po 1. januarju 2014, pa se kreditojemalec** pogodbeno zaveže, da brez soglasja institucije, ki je prvotno odobrila kredit, ne bo odobril nobene zastavne pravice na to nepremičnino;
- (d) dajalec jamstva je primeren dajalec zavarovanja iz člena 201 in ima bonitetno oceno ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti 1 ali 2;
- (e) dajalec jamstva je institucija ali subjekt finančnega sektorja, za katerega se uporabljajo kapitalske zahteve, ki so vsaj **primerljive s tistimi**, ki se uporabljajo za institucije ali zavarovalnice;
- (f) dajalec jamstva je vzpostavil v celoti financiran vzajemni jamstveni sklad ali enakovredno zavarovanje, da bodo lahko zavarovalnice krile izgube iz kreditnega tveganja, umerjanje teh izgub pa redno pregleduje pristojni organ in je **najmanj vsaki dve leti** predmet **rednega** stresnega testiranja;
- (g) institucija ima pogodbeno in zakonsko pravico do hipoteke na stanovanjsko nepremičnino, če dajalec jamstva **v okviru danega jamstva ne izpolni svojih obveznosti**;

4a. Institucije, ki se odločijo, da bodo uporabile možnost iz odstavka 3 za danega primernega dajalca jamstva v okviru mehanizma iz odstavka 3, to storijo za vse svoje izpostavljenosti do fizičnih oseb, za katere jamči ta dajalec jamstva v okviru navedenega mehanizma.“;

- (33) vstavi se naslednji člen 110a:

„Člen 110a

Spremljanje pogodbenih dogovorov, ki niso obveznosti

„Institucije spremljajo pogodbene dogovore, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 5, točka 9, drugi pododstavek, točke (a) do (e), in za pristojne organe ustrezno dokumentirajo svoje izpolnjevanje vseh navedenih pogojev.“

- (34) Člen 111 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 111

Vrednost izpostavljenosti

„1. Vrednost izpostavljenosti iz naslova aktivne postavke je enaka njeni knjigovodski vrednosti po upoštevanju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110, dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34, povezanih s postavkami iz netrgovalne knjige institucije, zneskov, odbitih v skladu s členom 36(1), točka (m), ter drugih zmanjšanj kapitala v zvezi z zadevno aktivno postavko.

2. Vrednost izpostavljenosti iz naslova zunajbilančne postavke iz Priloge I je enaka naslednjemu odstotku nominalne vrednosti postavke po odbitku posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110 in zneskov, odbitih v skladu s členom 36(1), točka (m):

- (a) 100 % za postavke v skupini 1;

- (b) 50 % za postavke v skupini 2;
- (c) 40 % za postavke v skupini 3;
- (d) 20 % za postavke v skupini 4;
- (e) 10 % za postavke v skupini 5.

3. Vrednost izpostavljenosti obveznosti iz naslova zunajbilančne postavke iz odstavka 2 je nižji od naslednjih odstotkov nominalne vrednosti obveznosti po odbitku posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in zneskov, odbitih v skladu s členom 36(1), točka (m):

- (a) odstotek iz odstavka 2, ki se uporablja za postavko, na katero se nanaša obveznost;
- (b) odstotek iz odstavka 2, ki se uporablja za vrsto obveznosti.

4. Za pogodbene dogovore, ki jih ponudi institucija, vendar jih stranka še ni sprejela, ki bi postale obveznosti, če jih stranka sprejme, **je odstotek, ki se uporablja, enak tistemu, ki je določen v skladu z odstavkom 2.** Za pogodbene dogovore, ki izpolnjujejo pogoje **iz člena 5, točka 9, drugi pododstavek, je veljavni odstotek 0 %.**

5. Kadar institucija uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 223, se vrednost izpostavljenosti vrednostnih papirjev ali blaga, prodanega, predloženega ali posojenega na podlagi repo poslov ali na podlagi poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, poveča s prilagoditvijo za nestanovitnost, ki je primerna za take vrednostne papirje ali blago v skladu s členoma 223 in 224.

6. Vrednost izpostavljenosti izvedenega finančnega instrumenta iz Priloge II se določi v skladu s poglavjem 6 ob upoštevanju učinkov pogodb o novaciji in drugih pogodb o pobotu, kot je določeno v tem poglavju. Vrednost izpostavljenosti repo poslov, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja se lahko določi v skladu s poglavjem 4 ali poglavjem 6.

7. Če je izpostavljenost krita s stvarnim kreditnim zavarovanjem, se lahko vrednost izpostavljenosti spremeni v skladu s poglavjem 4.

8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

- (a) merila, ki jih institucije uporabijo za razvrstitev zunajbilančnih postavk, razen postavk, ki so že vključene v Prilogo I, v skupine od 1 do 5 iz Priloge I;
- (b) dejavnike, ki lahko ovirajo sposobnost institucij, da prekličejo brezpogojno preklicne obveznosti iz Priloge I;
- (c) postopek obveščanja EBA o tem, kako institucija razvrsti druge zunajbilančne postavke s podobnimi tveganji, kot jih imajo postavke iz Priloge I.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum eno leto po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

- (35) v členu 112 se **točki (i) in (k) nadomestita** z naslednjim:
„(i) izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine in izpostavljenostmi ADC;
(k) izpostavljenosti iz naslova podrejenega dolga;“;
- (36) člen 113 se spremeni:
- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:
„1. Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti se za vse izpostavljenosti uporabijo uteži tveganja, razen če so bile te izpostavljenosti v skladu z oddelkom 2 odbite od kapitala, in sicer na podlagi kategorije izpostavljenosti, v katero so razvrščene, in v obsegu, določenem v oddelku 2, na podlagi kreditne kakovosti te izpostavljenosti. Kreditna kakovost se lahko določi glede na bonitetne ocene ECAI, ali bonitetne ocene izvoznih agencij v skladu z oddelkom 3. Z izjemo izpostavljenosti, razvrščenih v kategorije izpostavljenosti iz člena 112, točke (a), (b), (c) in (e), kadar ocena v skladu s členom 79, točka (b), Direktive 2013/36/EU odraža značilnosti tveganja, ki so višje od tistih, ki jih implicira bonitetna ocena imenovane ECAI ali izvozne agencije, institucija uporabi utež tveganja, ki je vsaj eno stopnjo kreditne kakovosti višja od uteži tveganja, ki jo implicira bonitetna ocena imenovane ECAI ali izvozne agencije.“;
- (b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:
„3. Kadar se za izpostavljenost uporablja kreditno zavarovanje, se lahko vrednost izpostavljenosti ali ustrezna utež tveganja za to izpostavljenost spremeni v skladu s tem poglavjem in poglavjem 4.“;
- (36a) člen 115(3) se nadomesti z naslednjim:**
„3. Kadar se za izpostavljenost uporablja kreditno zavarovanje, se lahko vrednost izpostavljenosti ali ustrezna utež tveganja za to izpostavljenost spremeni v skladu s tem poglavjem in poglavjem 4.
***Izpostavljenosti do cerkev ali verskih skupnosti se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni držav, če so cerkve in verske skupnosti ustanovljene v obliki pravnih oseb javnega prava in če pobirajo davke v skladu z zakonodajo, ki jim daje to pravico. Odstavek 2 se v tem primeru ne uporablja.*“;**
- (36b) v členu 116(4) se doda naslednji pododstavek:**
„EBA vzdržuje javno dostopno podatkovno zbirko vseh subjektov javnega sektorja v Uniji, za katere ustrezni pristojni organi menijo, da nimajo razlike v tveganju kot izpostavljenosti do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države, v katerih jurisdikciji ima subjekt javnega sektorja sedež.“;
- (37) v členu 119 se črtata odstavka 2 in 3;
- (38) v členu 120 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:
„1. Izpostavljenostim, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 3, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 3

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Izpostavljenostim s prvotno zapadlostjo treh mesecev ali manj, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, in izpostavljenostim, ki izhajajo iz pretoka blaga čez nacionalne meje, s prvotno zapadlostjo šest mesecev ali manj in za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 4, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 4

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

(39) Člen 121 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 121

Izpostavljenosti do neocenjenih institucij

1. Izpostavljenosti do institucij, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo, se razvrstijo v enega izmed naslednjih razredov:

- (a) če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji, se izpostavljenosti do institucij razvrstijo v razred A:
 - (i) institucija ima ustrezno sposobnost pravočasno izpolniti svoje finančne obveznosti, vključno z odplačili glavnice in obresti, za predvideno življenjsko dobo sredstev ali izpostavljenosti ter ne glede na poslovne cikle in poslovne pogoje;
 - (ii) institucija izpolnjuje ali presega zahtevo iz člena 92(1), posebne kapitalске zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, zahtevo po skupnem blažilniku iz člena 128, točka (6) Direktive 2013/36/EU in vse enakovredne ali dodatne lokalne nadzorniške ali regulativne zahteve v tretjih državah, če so navedene zahteve objavljene in jih mora izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, temeljnim kapitalom ali kapitalom;
 - (iii) informacije o zahtevah iz točke (ii) se javno razkrijejo ali kako drugače dajo na voljo;
 - (iv) ocena v skladu s členom 79 Direktive 2013/36/EU ni pokazala, da institucija ne izpolnjuje pogojev iz točk (i) in (ii);
- (b) če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji in vsaj eden od pogojev iz točke (a) ni izpolnjen, se izpostavljenosti do institucij razvrstijo v razred B:
 - (i) institucija je izpostavljena znatnemu kreditnemu tveganju, vključno z zmožnostmi odplačevanja, ki so odvisne od stabilnih ali ugodnih gospodarskih ali poslovnih pogojev;
 - (ii) institucija izpolnjuje ali presega zahtevo iz člena 92(1), zahteve iz členov

458(2), **točka (d)(i)** in 459, **točka (a)**, posebne kapitalske zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU **ali** vse enakovredne ali dodatne lokalne nadzorniške ali regulativne zahteve **v tretjih državah**, če so navedene zahteve objavljene in jih mora izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, temeljnim kapitalom ali kapitalom;

- (iii) informacije o zahtevah iz točke (ii) se javno razkrijejo ali kako drugače dajo na voljo;
- (iv) ocena, opravljena v skladu s členom 79 Direktive 2013/36/EU ni pokazala, da institucija ne izpolnjuje pogojev iz točk (i) in (ii).

Za namene točke (ii) enakovredne ali dodatne lokalne nadzorniške ali regulativne zahteve ne vključujejo kapitalskih blažilnikov, enakovrednih tistim iz člena 128 Direktive 2013/36/EU;

- (c) če pogoji za razvrstitev v razred A ali razred B niso izpolnjeni ali če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev, se izpostavljenosti do institucij razvrstijo v razred C:
 - (i) institucija je izpostavljena pomembnemu tveganju neplačila in ima omejene varnostne rezerve;
 - (ii) neugodne poslovne, finančne ali gospodarske pogoje bodo zelo verjetno povzročile ali so povzročile nezmožnost institucije, da izpolni svoje finančne obveznosti;
 - (iii) kadar se za institucije z zakonom zahtevajo revidirani računovodski izkazi in je zunanji revizor v zadnjih 12 mesecih izdal odklonilno mnenje ali v svojih računovodskih izkazih ali revidiranih poročilih izrazil utemeljene dvome o sposobnosti institucije, da še naprej deluje kot delujoča institucija.

1a. Za izpostavljenosti do finančnih institucij, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij v skladu s členom 119(5), institucije za oceno, ali te finančne institucije izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1, točki (a)(ii) in (b)(ii), tega člena, ocenijo, ali navedene finančne institucije izpolnjujejo ali presegajo katere koli primerljive bonitetne zahteve.

2. Izpostavljenostim, razvrščenim v razrede A, B ali C v skladu z odstavkom 1, se dodeli utež tveganja, kot sledi:

- (a) izpostavljenostim, razvrščenim v razrede A, B ali C, ki izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev, se dodeli utež tveganja za kratkoročne izpostavljenosti v skladu z razpredelnico 5:
 - (i) izpostavljenost ima prvotno zapadlost tri mesece ali manj;
 - (ii) izpostavljenost ima prvotno zapadlost šest mesecev ali manj in izhaja iz pretoka blaga čez nacionalne meje;
- (b) izpostavljenostim, razvrščenim v razred A, ki niso kratkoročne, se dodeli utež tveganja 30 %, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (i) izpostavljenost ne izpolnjuje nobenega od pogojev iz točke (a);
 - (ii) količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije je enak ali

višji od 14 %;

(iii) količnik finančnega vzvoda institucije je višji od 5 %;

(c) izpostavljenostim, razvrščenim v razrede A, B ali C, ki ne izpolnjujejo pogojev iz točke (a) ali (b), se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 5.

Če izpostavljenost do institucije ni denominirana v domači valuti jurisdikcije, v kateri je institucija ustanovljena, ali če je ta institucija knjižila kreditno obveznost v podružnici v drugi jurisdikciji in izpostavljenost ni denominirana v domači valuti jurisdikcije, v kateri podružnica posluje, utež tveganja, dodeljena v skladu s točkami (a), (b) ali (c), kot je ustrezno, za izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti z zapadlostjo enega leta ali manj, ki izhajajo iz pogojnih postavk, ki se lahko same poravnajo, povezanih s trgovanjem, ki izhajajo iz pretoka blaga čez nacionalne meje, ni nižja od uteži tveganja izpostavljenosti do enot centralne ravni države, v kateri je institucija ustanovljena.

Razpredelnica 5

Ocena kreditnega tveganja	Razred A	Razred B	Razred C
Utež tveganja za kratkoročne izpostavljenosti	20 %	50 %	150 %
Utež tveganja	40 %	75 %	150 %

“;

(40) člen 122 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se razpredelnica 6 nadomesti z naslednjim:

„Razpredelnica 6

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„Izpostavljenostim, za katere taka bonitetna ocena ni na voljo, se dodeli utež tveganja 100 %.“;

(41) vstavi se naslednji člen 122a:

„Člen 122a

Izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev

1. V kategoriji izpostavljenosti do podjetij iz člena 112, točka (g), institucije kot izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev ločeno opredelijo tiste izpostavljenosti, ki imajo vse naslednje značilnosti:

- (a) je izpostavljenost do subjekta, ki je bil ustanovljen posebej za financiranje ali upravljanje stvarnega premoženja, ali je tej izpostavljenosti ekonomsko primerljiva;
- (b) izpostavljenost ni ■ povezana s financiranjem nepremičnin **in je zajeta v opredelitvi izpostavljenosti iz naslova financiranja fizičnih sredstev,**

financiranja projektov ali financiranja blaga iz odstavka 3;

- (c) pogodbeni dogovori, ki urejajo obveznost v zvezi z izpostavljenostjo, dajejo instituciji znatno mero kontrole nad premoženjem in dohodkom, ki ga ustvarjajo;
- (d) primarni vir poplačila obveznosti v zvezi z izpostavljenostjo je dohodek, ki ga ustvari financirano premoženje, in ne sredstva iz drugih aktivnosti širše komercialne dejavnosti.

2. Izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, ki se uporablja neposredno, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 6aa:

Razpredelnica 6aa

Stopnja kreditne	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

3. Izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, za katere ni na voljo bonitetna ocena, ki se uporablja neposredno, se prilagodijo tveganju na naslednji način:

- (a) kadar je namen izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev financiranje nakupa stvarnega premoženja, vključno z ladjami, zrakoplovi, sateliti, železniškimi motornimi vozili in flotami, in je prihodek, ki ga bodo ustvarila ta sredstva, v obliki denarnih tokov, ki ga ustvarja določeno stvarno premoženje, ki **je bilo financirano in zastavljeno ali dodeljeno** kreditodajalcu (t. i. izpostavljenosti iz naslova financiranja fizičnih sredstev), institucije uporabijo naslednje uteži tveganja:
 - (i) 80 %, kadar se šteje, da je izpostavljenost visoke kakovosti, pri čemer se upoštevajo vsa naslednja merila:
 - dolжник lahko izpolnjuje svoje finančne obveznosti tudi v zelo stresnih pogojih zaradi prisotnosti vseh naslednjih elementov:
 - ustrezno razmerje med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja;
 - konservativni profil odplačevanja izpostavljenosti;
 - sorazmerna preostala življenjska doba sredstev ob popolnem izplačilu izpostavljenosti oziroma, namesto tega, uporaba dajalca zavarovanja z visoko kreditno sposobnostjo;
 - nizko tveganje refinanciranja izpostavljenosti s strani dolžnika ali da je to tveganje ustrezno zmanjšano s sorazmerno preostalo vrednostjo sredstev ali z uporabo dajalca zavarovanja z visoko kreditno sposobnostjo;
 - dolжник ima pogodbene omejitve glede svoje dejavnosti in strukture financiranja;

- dolžnik uporablja izvedene finančne instrumente samo za zmanjševanje tveganja;
 - pomembna operativna tveganja se ustrezno upravljajo;
- pogodbeni dogovori glede sredstev kreditodajalcem zagotavljajo visoko stopnjo zaščite, vključno z naslednjimi elementi:
- kreditodajalci imajo pravno izvršljivo prednostno pravico nad financiranimi sredstvi in po potrebi nad prihodki, ki jih ta sredstva ustvarijo;
 - dolžnik ima pogodbene omejitve glede sprememb, ki jih lahko izvede v zvezi s sredstvom, ki bi negativno vplivale na njegovo vrednost;
 - če je sredstvo v gradnji, imajo kreditodajalci pravno izvršljivo prednostno pravico do sredstev in osnovnih pogodb o gradbenih delih;
- financirana sredstva izpolnjujejo vse naslednje standarde za dobro in učinkovito poslovanje:
- tehnologija in zasnova sredstva sta preizkušena;
 - pridobljena so vsa potrebna dovoljenja in odobritve za delovanje sredstev;
 - če je sredstvo v gradnji, ima dolžnik ustrezne zaščitne ukrepe v skladu z dogovorjenimi specifikacijami, proračunom in datumom dokončanja sredstva, vključno z znatnimi jamstvi za dokončanje del ali udeležbo izkušenega gradbenika in ustreznimi pogodbenimi določbami o odškodninah;
- (ii) 100 %, kadar se izpostavljenost ne šteje za visoko kakovostno, kot je navedeno v točki (i);
- (b) kadar je namen izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev kratkoročno financiranje rezerv, zalog ali terjatev blaga, s katerim se trguje na borzi, vključno s surovo nafto, kovinami ali pridelki, in je dohodek, ki ga bodo ustvarile te rezerve, zaloge ali terjatve, prihodek iz prodaje blaga (t. i. izpostavljenosti iz naslova financiranja blaga), institucije uporabijo utež tveganja 100 %;
- (c) kadar je namen izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev financiranje *posameznega* projekta, ***bodisi v obliki izgradnje novega kapitalnega objekta bodisi v obliki refinanciranja že obstoječega, z izboljšavami ali brez njih***, za razvoj ali pridobitev velikih, kompleksnih in dragih objektov, vključno z elektrarnami, obrati za predelavo kemikalij, rudniki, prometno infrastrukturo, okoljsko in telekomunikacijsko infrastrukturo, ***pri katerem namerava kreditodajalec prihodke, ki jih ustvari projekt, uporabiti primarno kot vir odplačila in za zavarovanje kredita*** (t. i. izpostavljenosti iz naslova financiranja projektov), institucije uporabijo naslednje uteži tveganja:
- (i) 130 %, če je projekt, na katerega se izpostavljenost nanaša, v

predoperativni fazi;

- (ii) če se prilagoditev kapitalskih zahtev za kreditno tveganje iz člena 501a ne uporabi, 80 %, kadar je projekt, na katerega se nanaša izpostavljenost, v operativni fazi in izpostavljenost izpolnjuje vsa naslednja merila:
- obstajajo pogodbene omejitve za dolžnika glede izvajanja dejavnosti, ki lahko škodujejo kreditodajalcem, vključno z omejitvijo, da novega dolga ni mogoče izdati brez soglasja obstoječih upnikov iz naslova dolžniškega financiranja;
 - dolžnik ima zadosten rezervni sklad, ki se v celoti financira z denarnimi sredstvi, ali druge finančne dogovore z dajalci jamstva **■** z **bonitetno oceno ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti najmanj 3, ali, če ni zunanje ocene, z bonitetno oceno, ki je enakovredna stopnji 3 ali več, z notranjim bonitetnim modelom, ki ga je potrdila banka**, za kritje financiranja v izrednih razmerah in potreb po obratnem kapitalu v celotni življenjski dobi projekta, ki se financira;
 - **dohodek, ustvarjen s financiranim projektom, temelji na razpoložljivosti ali pa zanj velja ureditev glede stopnje donosa ali pogodba vzemi ali plačaj; v ta namen „temelji na razpoložljivosti“ pomeni, da je dolžnik po končani gradnji, če so izpolnjeni pogodbeni pogoji, upravičen do plačil svojih pogodbenih nasprotnih strank, s katerimi se krijejo stroški poslovanja in vzdrževanja, stroški servisiranja dolga in donos iz lastniških instrumentov, dokler dolžnik upravlja projekt, pri čemer ta plačila niso odvisna od nihanj povpraševanja, kot je obseg prometa, in se običajno prilagajajo le zaradi premajhne uspešnosti ali premajhne razpoložljivosti sredstev za javnost**;
 - **če se prihodki dolžnika ne financirajo s plačili velikega števila uporabnikov, je vir odplačila obveznosti **■** odvisen od ene glavne nasprotne stranke, ta glavna nasprotna stranka pa je eno od naslednjega:**
 - centralna banka, enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države, če ima utež tveganja 0 % v skladu s členoma 114 in 115 ali bonitetno oceno ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3;
 - subjekt javnega sektorja, če ima ta subjekt utež tveganja 20 % ali manj v skladu s členom 116 ali bonitetno oceno ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3, **ali se mu, če ni zunanje ocenjen, dodeli bonitetna ocena, ki je enakovredna stopnji 3 ali več, z notranjim bonitetnim modelom, ki ga je potrdila banka**;
 - podjetje, ki ima bonitetno oceno ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3, **ali, če ni bilo zunanje ocenjeno, ima bonitetno oceno, ki je enakovredna stopnji 3 ali več, z notranjim bonitetnim modelom, ki ga je potrdila banka**;

- pogodbene določbe, ki urejajo izpostavljenost do dolžnika, zagotavljajo visoko stopnjo zaščite za posojilno institucijo v primeru neplačila dolžnika;
 - **glavna nasprotna stranka ali druge nasprotne stranke, ki izpolnjujejo merila primernosti za glavno nasprotno stranko**, učinkovito ščitijo posojilno institucijo pred izgubami zaradi prekinitve projekta;
 - vsa sredstva in pogodbe, potrebni za izvajanje projekta, so bili zastavljeni posojilni instituciji v obsegu, ki ga dovoljuje pravo, ki se uporablja;
 - **posojilna institucija lahko prevzame nadzor** nad subjektom dolžnika v primeru neplačila;
- (iii) 100 %, kadar je projekt, na katerega se nanaša izpostavljenost, v operativni fazi in izpostavljenost ne izpolnjuje pogojev iz točke (ii) tega pododstavka;
- (d) za namene točke (c)(ii), tretja alineja, se ustvarjeni denarni tokovi ne štejejo za predvidljive, razen če znaten del prihodkov izpolnjuje enega ali več izmed naslednjih pogojev:
- (i) prihodki temeljijo na razpoložljivosti;
 - (ii) za prihodke velja ureditev glede stopnje donosa;
 - (iii) prihodki so predmet pogodbe ‚vzemi ali plačaj‘;
- (e) za namene točke (c) operativna faza pomeni fazo, v kateri subjekt, ki je bil ustanovljen posebej za financiranje projekta **ali je ekonomsko primerljiv**, izpolnjuje oba naslednja pogoja:
- (i) subjekt ima pozitiven neto denarni tok, ki zadostuje za kritje vseh preostalih pogodbenih obveznosti;
 - (ii) dolgoročni dolg subjekta se zmanjšuje.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje opredeli pogoje, pod katerimi so izpolnjena merila iz odstavka 3, točka (a)(i) in točka (c)(ii).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 1 leto po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(42) Člen 123 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 123

Izpostavljenosti na drobno

1. Izpostavljenosti, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila, se štejejo za izpostavljenosti na drobno:

- (a) izpostavljenost je ***izpostavljenost do ene ali več fizičnih oseb ali izpostavljenost do MSP v smislu člena 5, točka (8)***;

- (aa) **skupni znesek, ki ga dolžnik ali skupina povezanih strank dolguje instituciji, njenim nadrejenim osebam in podrejenim družbam, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez izpostavljenosti, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, do vrednosti nepremičnine, po podatkih, ki so na voljo instituciji, ki izvede ustrezne postopke za potrditev stanja, ne presega 1 milijona EUR;**
- (b) izpostavljenost je ena od velikega števila izpostavljenosti s podobnimi lastnostmi, tako da so tveganja, povezana s takimi izpostavljenostmi, znatno zmanjšana;
- (c) zadevna institucija obravnava izpostavljenost v svojem okviru upravljanja tveganji in jo dosledno notranje upravlja kot izpostavljenost na drobno in na podoben način, kot obravnava druge izpostavljenosti na drobno.

Sedanja vrednost najmanjše vsote plačil po zakupu (finančnem in operativnem) iz naslova izpostavljenosti na drobno spada v kategorijo izpostavljenosti na drobno.

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za določitev sorazmernih metod razpršitve, v skladu s katerimi se izpostavljenost šteje za eno od velikega števila podobnih izpostavljenosti, kot je določeno v točki (b), do [Urad za publikacije: vstavite datum 1 leto po začetku veljavnosti te uredbe].

Če katero od teh meril za izpostavljenost do ene ali več fizičnih oseb ni izpolnjeno, se izpostavljenost šteje kot izpostavljenost na drobno, utež tveganja pa je 100 %.

2. Naslednje izpostavljenosti se ne štejejo kot izpostavljenosti na drobno:

- (a) nedolžniške izpostavljenosti, ki vsebujejo podrejeno terjatev do dela preostalega premoženja ali dohodka izdajatelja;
- (b) dolžniške izpostavljenosti in drugi vrednostni papirji, partnerstva, izvedeni finančni instrumenti ali drugi instrumenti, katerih ekonomska vsebina je podobna izpostavljenostim iz točke (a);
- (c) vse druge izpostavljenosti v obliki vrednostnih papirjev.

3. Izpostavljenostim na drobno iz odstavka 1 se dodeli utež tveganja 75 %, razen izpostavljenostim do transaktorja, katerim se dodeli utež tveganja 45 %.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 izpostavljenosti iz naslova kreditov, ki jih institucija odobri upokojencem ali zaposlenim s pogodbo za nedoločen čas na podlagi brezpogojnega prenosa dela pokojnine ali plače kreditojemalca na to institucijo, se dodeli utež tveganja 35 %, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) kreditojemalec za odplačilo kredita brezpogojno pooblasti pokojninski sklad ali delodajalca, da neposredno plačuje instituciji z odbitkom mesečnih plačil kredita od mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca;
- (b) tveganje smrti, nezmožnosti za delo, brezposelnosti ali zmanjšanja neto mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca so ustrezno zavarovani z zavarovalno polico v korist institucije;
- (c) mesečna plačila, ki jih mora kreditojemalec plačati za vse kredite, ki izpolnjujejo pogoje iz točk (a) in (b), skupaj ne presegajo 20 % neto mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca;

- (d) najdaljša originalna zapadlost kredita je enaka ali krajša od 10 let.“;
- (43) vstavi se naslednji člen 123a:

„Člen 123a

Izpostavljenosti z valutno neuskklajenostjo

1. *Kadar so izpolnjeni spodnji pogoji v zvezi z izpostavljenostjo do ene ali več fizičnih oseb, ki se razvrsti v [] kategorijo izpostavljenosti iz točke (h) člena 112 ali, če je zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, v kategorijo izpostavljenosti iz točke (i) člena 112, se utež tveganja, dodeljena tovrstni izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2, pomnoži s faktorjem 1,5, pri čemer dobljena utež tveganja ni višja od 150 %, če sta izpolnjena naslednja pogoja:*

- (a) izpostavljenost je [] **kredit, izražen** v valuti, ki se razlikuje od valute vira dohodka dolžnika;
- (b) dolžnik nima varovanja pred tveganjem za svoje tveganje plačila zaradi valutne neuskklajenosti, bodisi s finančnim instrumentom bodisi z dohodkom v tuji valuti, ki je enaka valuti izpostavljenosti, ali pa skupni znesek takih varovanj pred tveganjem, ki so na voljo kreditojemalcu, krije manj kot 90 % katerega koli obroka za to izpostavljenost.

Kadar institucija ne more izločiti izpostavljenosti z valutno neuskklajenostjo, se za vse nezavarovane izpostavljenosti, pri katerih je valuta izpostavljenosti drugačna od domače valute države sedeža dolžnika, uporabi multiplikator uteži tveganja 1,5.

2. Za namene tega člena se vir dohodka nanaša na kateri koli vir, ki ustvarja denarne tokove do dolžnika, vključno z nakazili, prihodki od najemnin ali plačami, pri čemer so izključeni prihodki iz prodaje sredstev ali podobnih regresnih ukrepov institucije.“;

- (44) Člen 124 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 124

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine

1. Izpostavljenost, ki ni ADC, ki ne izpolnjuje vseh pogojev iz odstavka 3, se obravnava na naslednji način:

- (a) izpostavljenost iz naslova nepremičnin, ki ne ustvarjajo dohodkov, se obravnava kot izpostavljenost, ki ni zavarovana z zadevno nepremičnino;
- (b) za izpostavljenost iz naslova nepremičnin, ki ustvarjajo dohodek, se uporabi utež tveganja 150 %.

2. Izpostavljenost, ki ni ADC, zavarovana z nepremičnino, v zvezi s katero so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 3, se obravnava na naslednji način:

- (a) kadar je izpostavljenost zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, **ki ne ustvarja dohodka, ali je zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, ki ustvarja dohodek in izpolnjujeje katerega od naslednjih pogojev**, se izpostavljenost ne šteje za izpostavljenost iz naslova nepremičnin, ki ustvarjajo dohodek, in se obravnava v skladu s členom 125(1), če izpostavljenost izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:
 - (i) nepremičnina, **ki ustvarja dohodek in** s katero je zavarovana

izpostavljenost, je dolžnikovo primarno prebivališče, ne glede na to, ali je vsa nepremičnina ena sama stanovanjska enota ali pa je nepremičnina, s katero je zavarovana izpostavljenost, samo stanovanjska enota, ki je ločen del nepremičnine;

- (ii) izpostavljenost je do **fizične osebe** in je zavarovana s stanovanjsko enoto, ki ustvarja prihodek, bodisi kadar je nepremičnina kot celota ena sama stanovanjska enota ali je stanovanjska enota ločen del nepremičnine, ter skupne izpostavljenosti institucije do **te fizične osebe** niso zavarovane z več kot štirimi nepremičninami, vključno s tistimi, ki niso stanovanjske nepremičnine ali ki ne izpolnjujejo nobenega od meril iz te točke, ali ločenimi stanovanjskimi enotami znotraj nepremičnin;
 - (iii) izpostavljenost, zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, **ki ustvarja dohodek**, je do združenj ali zadrug **fizičnih oseb**, ki jih ureja zakon in ki obstajajo izključno zato, da se njihovim članom dovoli uporaba primarnega prebivališča v nepremičnini, s katero so zavarovani krediti;
 - (iv) izpostavljenost, zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, **ki ustvarja dohodek**, je do javnih stanovanjskih družb ali neprofitnih združenj, ki jih ureja zakon in služijo socialnim namenom ter najemnikom nudijo dolgoročno nastanitev;
- (b) kadar je izpostavljenost zavarovana s stanovanjsko nepremičnino in **izpostavljenost iz naslova nepremičnin, ki ne ustvarjajo dohodkov, ali izpostavljenost** ne izpolnjuje nobenega od pogojev iz točke (a), točke (i) do (iv), se izpostavljenost obravnava v skladu s členom 125(2);
- (c) kadar je izpostavljenost zavarovana s poslovno nepremičnino, se izpostavljenost obravnava na naslednji način:
- (i) izpostavljenost iz naslova nepremičnin, ki ne ustvarjajo dohodka, se obravnava v skladu s členom 126(1);
 - (ii) izpostavljenost iz naslova nepremičnin, ki ustvarjajo dohodek, se obravnava v skladu s členom 126(2).

3. Da bi bila izpostavljenost, zavarovana z nepremičnino, primerna za obravnavo iz **člena 125(1), točka (a), ali člena 126(1), točka (a)**, mora izpolnjevati vse naslednje pogoje:

- (a) nepremičnina, s katero je zavarovana izpostavljenost, izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:
 - (i) nepremičnina je bila v celoti dokončana;
 - (ii) nepremičnina je gozd ali kmetijsko zemljišče;
 - (iii) nepremičnina **se oddaja fizični osebi in je bodisi** stanovanjska nepremičnina v gradnji ali zemljišče, na katerem naj bi bila zgrajena stanovanjska nepremičnina, če so načrt **zakonito** odobrili vsi zadevni **ustrezni** organi, **kakor je ustrezno**, in če je izpolnjen kateri od naslednjih pogojev:

- nepremičnina nima več kot štirih stanovanjskih enot in bo primarno prebivališče dolžnika, posojanje *fizični osebi* pa ne bo posredno financiralo izpostavljenosti ADC;
 - enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali subjekt javnega sektorja, izpostavljenosti do katerih se obravnavajo v skladu s členoma 115(2) oziroma 116(4), imajo zakonska pooblastila in sposobnost zagotoviti, da bo nepremičnina v gradnji dokončana v razumnem času, in se od njih zahteva ali so se na pravno zavezujoč način zavezali, da bodo to zagotovili, če gradnja sicer ne bi bila dokončana v razumnem času. ***Obstaja pa tudi enakovreden pravni mehanizem, ki zagotavlja, da bo nepremičnina v gradnji dokončana v razumnem času;***
- (b) izpostavljenost je zavarovana z zastavno pravico prvega reda, ki jo ima institucija na nepremičnini, ali pa ima institucija zastavno pravico prvega reda in katero koli zastavno pravico nadaljnjih redov na tej nepremičnini;
- (c) vrednost nepremičnine ni v pomembno odvisna od kreditne kakovosti dolžnika;
- (d) vse informacije, ki se zahtevajo ob nastanku izpostavljenosti in za namene spremljanja, so ustrezno dokumentirane, vključno z informacijami o sposobnosti dolžnika za odplačilo in o vrednotenju nepremičnine;
- (e) zahteve iz člena 208 in pravila za vrednotenje iz člena 229(1) so izpolnjeni.

Za namene točke (c) lahko institucije izključijo primere, v katerih na vrednost nepremičnine in na izpolnjevanje obveznosti dolžnika vplivajo izključno makroekonomski dejavniki.

4. Z odstopanjem od odstavka 3, točka (b), se lahko v jurisdikcijah, v katerih podrejene zastavne pravice imetniku zagotovijo terjatev na zavarovanju s premoženjem, ki je pravno izvršljiva in predstavlja učinkovito tehniko za zmanjševanje tveganja, priznajo tudi podrejene zastavne pravice, ki jih ima institucija, ki ni tista, ki je imetnica nadrejene zastavne pravice, vključno kadar institucija nima nadrejene zastavne pravice ali nima zastavne pravice, ki bi se uvrščala vmes med bolj nadrejeno zastavno pravico in bolj podrejeno zastavno pravico, ki ju ima ta institucija.

Za namene prvega pododstavka pravila, ki urejajo zastavne pravice, zagotavljajo vse naslednje:

- (a) vsaka institucija, ki ima zastavno pravico na nepremičnini, lahko začne prodajo nepremičnine neodvisno od drugih subjektov, ki imajo zastavno pravico na nepremičnini;
- (b) če se prodaja nepremičnine ne izvede na javni dražbi, subjekti, ki imajo nadrejeno zastavno pravico, sprejmejo razumne ukrepe, da iztržijo pošteno tržno vrednost ali najboljšo ceno, ki jo je mogoče v danih okoliščinah iztržiti, kadar sami uveljavljajo kakršne koli prodajne pravice.

5. Za namene člena 125(2) in člena 126(2) se razmerje med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja (ETV) izračuna tako, da se bruto znesek izpostavljenosti deli z vrednostjo nepremičnine pod naslednjimi pogoji:

- (a) bruto znesek izpostavljenosti se izračuna kot neporavnani znesek kreditne obveznosti v zvezi z izpostavljenostjo, zavarovano z nepremičnino, in vsak nečrpan, vendar prevzet znesek, ki bi po črpanju povečal vrednost izpostavljenosti, zavarovane z nepremičnino;
- (b) znesek bruto izpostavljenosti se izračuna brez upoštevanja popravkov zaradi kreditnega tveganja **v skladu s členom 110, dodatne prilagoditve vrednosti v skladu s členom 34 v zvezi s postavkami iz netrgovalne knjige institucije, zneskov odbitih v skladu s členom 36(1), točka (m)**, in drugih zmanjšanj kapitala v zvezi z izpostavljenostjo ali katero koli obliko stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, razen zastavljenih depozitnih računov pri posojilni instituciji, ki izpolnjujejo vse zahteve za bilančni pobot, bodisi na podlagi okvirnih pogodb o pobotu v skladu s členoma 196 in 206 bodisi na podlagi drugih pogodb o bilančnem pobotu v skladu s členoma 195 in 205, ter so brezpogojno in nepreklicno zastavljeni z izključnim namenom izpolnitve kreditne obveznosti v zvezi z izpostavljenostjo, zavarovano z nepremičnino;
- (c) za izpostavljenosti, ki jih je treba obravnavati v skladu s členom 125(2) ali 126(2), kadar ima stranka, ki ni institucija, nadrejeno zastavno pravico in je podrejena zastavna pravica institucije priznana v skladu z odstavkom 4, se bruto znesek izpostavljenosti izračuna kot vsota zneska bruto izpostavljenosti zastavne pravice institucije in bruto zneskov izpostavljenosti za vse druge zastavne pravice, ki imajo položaj enak ali nadrejen položaju zastavne pravice institucije. Kadar ni dovolj informacij za določitev prednosti drugih zastavnih pravic, institucija navedene zastavne pravice obravnava, kot da so razvrščene pari passu podrejeni zastavni pravici, ki jo ima institucija. Institucija najprej določi utež tveganja v skladu s členom 125(2) ali členom 126(2) (t. i. osnovna utež tveganja), kot je ustrezno. Nato to utež tveganja prilagodi z multiplikatorjem 1,25 za izračun tveganju prilagojenih zneskov podrejenih zastavnih pravic. Če osnovna utež tveganja ustreza najnižji žepku z najnižjim ETV, se multiplikator ne uporablja. Utež tveganja, ki se dobi z množenjem osnovne uteži tveganja z 1,25, ni višja od uteži tveganja, ki bi se uporabila za izpostavljenost, če zahteve iz odstavka 3 ne bi bile izpolnjene.

Za namene točke (a), kadar ima institucija več kot eno izpostavljenost, zavarovano z isto nepremičnino, in so te izpostavljenosti zavarovane z zastavnimi pravicami na tej nepremičnini, ki se zaporedoma razvrstijo po vrstnem redu, ne da bi bile vmes razvrščene zastavne pravice, ki jih imajo tretje osebe, se izpostavljenosti obravnavajo kot ena kombinirana izpostavljenost, bruto zneski izpostavljenosti za posamezne izpostavljenosti pa se seštejejo za izračun bruto zneska izpostavljenosti za posamezno kombinirano izpostavljenost.

6. Države članice imenujejo organ, odgovoren za izvajanje odstavka 7. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

Kadar je organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, pristojni organ, bi ta organ moral zagotoviti, da so zadevna nacionalna telesa in organi, ki imajo makrobonitetni mandat, ustrezno obveščeni o nameri pristojnega organa, da izvaja ta člen, in so ustrezno vključeni v oceno finančne stabilnosti v svoji državi članici v skladu z odstavkom 6.

Kadar organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, ni pristojni organ,

država članica sprejme potrebne določbe za zagotovitev ustreznega usklajevanja in izmenjave informacij med pristojnim organom in imenovanim organom za ustrezno izvajanje tega člena. Od organov se zlasti zahteva, da tesno sodelujejo in izmenjajo vse informacije, ki bi bile lahko potrebne za ustrezno opravljanje nalog, naloženih imenovanemu organu na podlagi tega člena. Namen tega sodelovanja je zlasti izogibati se kakršni koli obliki podvojenega ali nedoslednega ukrepanja med pristojnim organom in imenovanim organom, pa tudi zagotoviti, da se ustrezno upošteva medsebojni vpliv z drugimi ukrepi, zlasti ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 458 te uredbe in člena 133 Direktive 2013/36/EU.

7. Na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 430a, ter katerih koli drugih ustreznih kazalnikov, organ, imenovan v skladu z odstavkom 6 tega člena, redno in vsaj enkrat letno oceni, ali uteži iz členov 125 in 126 za izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, ki se nahajajo na njihovem ozemlju, ustrezno temeljijo na:

- (a) preteklih izgubah na izpostavljenostih, zavarovanih z nepremičninami;
- (b) prihodnjem razvoju dogodkov na nepremičninskih trgih.

Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 6 tega člena, na podlagi ocene iz prvega pododstavka sklene, da uteži tveganja iz člena 125 ali 126 ne odražajo ustrezno dejanskih tveganj, povezanih z izpostavljenostmi do enega ali več nepremičninskih segmentov, ki so zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice zadevnega organa, in če meni, da bi neustreznost uteži tveganja lahko negativno vplivala na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost v njegovi državi članici, lahko zviša uteži tveganja, ki se uporabljajo za te izpostavljenosti, v razponih, določenih v četrtem pododstavku tega odstavka, ali naloži strožja merila od meril iz odstavka 3 tega člena.

Organ, imenovan v skladu z odstavkom 6 tega člena, uradno obvesti EBA in ESRB o morebitnih prilagoditvah uteži tveganja in merilih, uporabljenih na podlagi tega odstavka. EBA in ESRB v enem mesecu od prejema tega uradnega obvestila zadevni državi članici predložita svoje mnenje **in navedeta, ali menita, da se prilagoditve uteži tveganja in meril priporočajo tudi drugim državam članicam**. EBA in ESRB objavita uteži tveganja in merila za izpostavljenosti iz členov 125, 126 in člena 199(1), točka (a), kot jih uveljavi zadevni organ.

Za namene drugega pododstavka tega odstavka lahko organ, imenovan v skladu z odstavkom 6, poveča uteži tveganja iz člena 125(1)(a), **prvega pododstavka člena 125(2)**, člena 126(1), točka (a) **ali prvega pododstavka člena 126(2), ali naloži strožja merila od tistih, določenih v odstavku 3 tega člena za izpostavljenost enega ali več nepremičninskih segmentov, ki so zavarovani s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v enem ali več delih jurisdikcij države članice**. Organ jih ne poveča na več kot 150 %.

Pri povišanju uteži tveganja, določenem v prvem pododstavku člena 125(2) ali 126(2), imenovani organ ustrezno prilagodi celo lestvico uteži tveganja med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja, določeno v razpredelnici 6aaa v členu 125(2) ali v razpredelnici 6c člena 126(2).

8. Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 6, določi višje uteži tveganja ali strožja merila v skladu z odstavkom 7, imajo institucije na voljo šestmesečno

prehodno obdobje za njihovo uporabo.

9. EBA v tesnem sodelovanju z ESRB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo vrste dejavnikov, ki jih je treba upoštevati pri oceni ustreznosti uteži tveganja iz odstavka 7.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2024.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“

10. ESRB ■ v obliki priporočil v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 in v tesnem sodelovanju z EBA daje usmeritve organom, imenovanim v skladu z odstavkom 6 tega člena, glede naslednjega:

- (a) dejavnikov, ki bi lahko „negativno vplivali na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost“ iz drugega pododstavka odstavka 7;
- (b) okvirnih referenčnih meril, ki jih mora organ, imenovan v skladu z odstavkom 6, upoštevati pri določanju višjih uteži tveganja.

11. Institucije s sedežem v državi članici uporabijo uteži tveganja in merila, ki so jih organi druge države članice določili v skladu z odstavkom 7, za vse svoje ustrezne izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo v enem ali več delih te druge države članice.“;

(45) Člen 125 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 125

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine

1. Izpostavljenost, ki je zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, ki **je v skladu z opredelitvijo izpostavljenosti iz naslova nepremičnin, ki ne ustvarjajo dohodkov, ali** izpolnjuje kateri koli pogoj iz člena 124(2), točka (a), točke (i) do (iv), se obravnava na naslednji način:

- (a) delu izpostavljenosti do 55 % vrednosti nepremičnine, ki ostane, potem ko se odbijejo vsakršne nadrejene ali pari passu razvrščene zastavne pravice, ki jih institucija nima, se dodeli utež tveganja 20 %.

Kadar je pristojni ali imenovani organ, kot je ustrezno, v skladu s členom 124(7) določil višjo utež tveganja ali nižji odstotek vrednosti nepremičnine od tistega iz te točke, institucije za namene te točke uporabijo utež tveganja in odstotek, določen v skladu s členom 124(7);

- (b) morebitni preostali del izpostavljenosti se obravnava kot izpostavljenost, ki ni zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, **v kategoriji izpostavljenosti, ki se uporablja do nasprotnih strank.**

2. Izpostavljenosti **iz naslova nepremičnin, ki ne ustvarjajo dohodkov, ali izpostavljenosti**, ki je zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, ki ne izpolnjuje nobenega od pogojev iz člena 124(2), točka (a), točke (i) do (iv), se dodeli višja izmed uteži tveganja, ki je določena v skladu z naslednjo razpredelnico 6aaa, in uteži tveganja, ki je določena v skladu s členom 124(7):

Razpredelnica 6aaa

ETV	ETV ≤ 50 %	50 % < ETV < 60 %	60 % < ETV < 80 %	80 % < ETV < 90 %	90 % < ETV < 100 %	ETV > 100 %
Utež tveganja	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

”

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka lahko institucije uporabijo obravnavo iz odstavka 1 za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju države članice, kadar stopnje izgube za take izpostavljenosti, ki jih objavijo pristojni organi te države članice v skladu s členom 430a(3), ne presegajo katere koli od naslednjih omejitev za združene izgube vseh institucij s takimi izpostavljenostmi, ki so obstajale v predhodnem letu:

- (a) izgube pri delu izpostavljenosti do 55 % vrednosti nepremičnine ne presegajo 0,3 % skupnega zneska neporavnanih kreditnih obveznosti v tem letu za vse navedene izpostavljenosti.

Kadar je pristojni ali imenovani organ, kot je ustrezno, v skladu s členom 124(7) določil nižji odstotek vrednosti nepremičnine od tistega iz te točke, institucije za namene te točke uporabijo odstotek, določen v skladu s členom 124(7);

- (b) izgube pri delu izpostavljenosti do 100 % vrednosti nepremičnine ne presegajo 0,5 % skupnega zneska neporavnanih kreditnih obveznosti v tem letu za vse navedene izpostavljenosti.“

2a. *Institucije lahko uporabijo odstopanje iz drugega pododstavka odstavka 2 tudi v primerih, ko pristojni organi tretje države, ki uporabljajo nadzorno in regulativno ureditev, ki je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji in je določena v skladu s členom 107(4), objavijo ustrezne stopnje izgub za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju njihove države, ali kadar pristojni organ države članice objavi take informacije za jurisdikcijo tretje države, če so na voljo veljavni statistični podatki.*“;

- (46) Člen 126 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 126

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine

1. Izpostavljenost iz člena 124(2), točka (c)(i), se obravnava na naslednji način:

- (a) delu izpostavljenosti do 55 % vrednosti nepremičnine, zmanjšanemu za nadrejene ali pari passu razvrščene zastavne pravice, ki jih institucija nima, se dodeli utež tveganja 60 %, razen če se za ta del izpostavljenosti uporablja višja utež tveganja ali nižji odstotek vrednosti nepremičnine, kadar je to določeno v skladu s členom 124(7);
- (b) morebitni preostali del izpostavljenosti se obravnava kot izpostavljenost, ki ni zavarovana s to nepremičnino.

EBA oceni ustreznost prilagoditve obravnave izpostavljenosti, zavarovanih s

hipotekami na poslovne nepremičnine, vključno z izpostavljenostmi iz naslova nepremičnin, ki ustvarjajo dohodek, in izpostavljenostmi iz naslova nepremičnin, ki ne ustvarjajo dohodka, pri čemer upošteva ustreznost uteži tveganja za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, iz prvega pododstavka ter relativne razlike v tveganju in priporočila ESRB o ranljivostih v sektorju poslovnih nepremičnin v EU (ESRB/2022/9) ter o tem poročila Komisiji do 31. decembra 2027.

Na podlagi tega poročila in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil Baselski odbor za bančni nadzor, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2028 predloži zakonodajni predlog.

2. Izpostavljenosti iz člena 124(2), točka (c)(ii), se dodeli višja izmed uteži tveganja, ki je določena v skladu z naslednjo razpredelnico 6c, in uteži tveganja, ki je določena v skladu s členom 124(7):

Razpredelnica 6c

	ETV \leq 60 %	60 % < ETV \leq 80 %	ETV > 80 %
Utež tveganja	70 %	90 %	110 %

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka lahko institucije uporabijo obravnavo iz odstavka 1 za izpostavljenost, zavarovano s poslovno nepremičnino, ki se nahaja na ozemlju države članice, kadar stopnje izgube za take izpostavljenosti, ki jih objavijo pristojni organi te države članice v skladu s členom 430a(3), ne presegajo katere koli od naslednjih omejitev za združene izgube pri takih izpostavljenostih, ki so obstajale v predhodnem letu:

- (a) izgube pri delu izpostavljenosti do 55 % vrednosti nepremičnine ne presegajo 0,3 % skupnega zneska nepravilnih kreditnih obveznosti v tem letu.

Kadar je pristojni ali imenovani organ, kot je ustrezno, v skladu s členom 124(7) določil nižji odstotek vrednosti nepremičnine od tistega iz te točke, institucije za namene te točke uporabijo odstotek, določen v skladu s členom 124(7);

- (b) izgube pri delu izpostavljenosti do 100 % vrednosti nepremičnine ne presegajo 0,5 % skupnega zneska nepravilnih kreditnih obveznosti v tem letu.

2a. Institucije lahko uporabijo odstopanje iz drugega pododstavka odstavka 2 tudi v primerih, ko pristojni organi jurisdikcije tretje države, ki uporabljajo nadzorno in regulativno ureditev, ki je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji in je določena v skladu s členom 107(4), objavijo ustrezne stopnje izgub za izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju njihove države. Kadar pristojni organ jurisdikcije tretje države ne objavi ustreznih stopenj izgub za izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju njihove države, lahko EBA take informacije objavi za jurisdikcijo tretje države, če so na voljo veljavni statistični podatki, ki so statistično reprezentativni za ustrezni trg poslovnih nepremičnin.“;

(47) vstavi se nov člen 126a:

„Člen 126a

Izpostavljenosti iz naslova pridobitve in razvoja zemljišča ter razvoja in izgradnje nepremičnin

1. Izpostavljenosti ADC se dodeli utež tveganja 150 %.

2. Vendar se izpostavljenostim ADC do stanovanjskih nepremičnin lahko dodeli utež tveganja 100 %, če institucija uporablja zanesljive standarde nastanka in spremljanja, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 74 in 79 Direktive 2013/36/EU, in kadar je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) pravno zavezujoče predprodajne ali prednajemne pogodbe, za katere je kupec ali najemnik dal znaten gotovinski polog, ki se v primeru prekinitve pogodbe zaseže, **ali kadar se zagotovi enakovredno financiranje**, predstavljajo znaten delež vseh pogodb;
- (b) dolžnik ima precejšen lastniški kapital, izpostavljen tveganju, ki je predstavljen kot ustrezen znesek lastniškega kapitala, ki ga prispeva dolžnik, k ocenjeni vrednosti stanovanjske nepremičnine ob dokončanju.

3. EBA do [Urad za publikacije: vstaviti datum 1 leto po začetku veljavnosti] izda smernice, v katerih opredeli izraze ‚znaten gotovinski polog‘, ‚ustrezen znesek lastniškega kapitala, ki ga prispeva dolžnik‘, ‚znaten delež vseh pogodb‘ in ‚precejšen lastniški kapital, izpostavljen tveganju‘ **ter to, kar lahko velja za enakovredno financiranje**.

Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“

(48) člen 127 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Za namene izračuna vsote posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja iz tega odstavka institucije vključijo v izračun vsakršne pozitivne razlike med zneskom, ki ga dolžnik dolguje na **to** izpostavljenost in vsoto:

(i) zmanjšanja dodatnega kapitala, **če bi bila ta** izpostavljenost v celoti odpisana; ter

(ii) vseh že obstoječih zmanjšanj kapitala v zvezi s to izpostavljenostjo.“

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

□ „2. Za namene opredelitve zavarovanega dela neplačane izpostavljenosti so za zmanjšanje kreditnega tveganja v skladu s poglavjem 4 primerna zavarovanja s premoženjem in jamstva.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Vrednosti izpostavljenosti iz naslova nepremičnin, ki ne ustvarjajo dohodkov, z upoštevanimi posebnimi popravki zaradi kreditnega tveganja, ki so zavarovane s stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami v skladu s členom 125 oziroma 126, se dodeli utež tveganja 100 %, če je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila.“;

(d) odstavek 4 se črta;

(49) Člen 128 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 128

Izpostavljenosti iz naslova podrejenega dolga

1. Naslednje izpostavljenosti se obravnavajo kot izpostavljenosti iz naslova podrejenega dolga:

- (a) dolžniške izpostavljenosti, ki so podrejene terjatvam *drugih navadnih nezavarovanih upnikov*;
- (b) kapitalski instrumenti, če se ti instrumenti ne štejejo za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v skladu s členom 133(1); ter
- (c) instrumenti obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 72b.

2. Izpostavljenostim iz naslova podrejenega dolga se dodeli utež tveganja 150 %, razen če je treba te izpostavljenosti iz naslova podrejenega dolga odbiti v skladu z delom 2 te uredbe.“;

(50) *člen 129 se spremeni:*

(a) *v odstavku 3 se doda naslednji pododstavek:*

„ Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko pristojni organi, imenovani v skladu s členom 18(2) Direktive (EU) 2019/2162, za namene vrednotenja nepremičnin dovolijo, da se ta nepremičnina vrednoti po tržni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od tržne, ali v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za oceno hipotekarne kreditne vrednosti, po hipotekarni kreditni vrednosti te nepremičnine brez uporabe omejitev iz člena 208(3), točka (b).“

(b) *v odstavku 4 se pododstavek 1 nadomesti z naslednjim:*

„4. Kritim obveznicam, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, ki se uporablja neposredno, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 6a, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.“;

(c) *odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:*

5. Kritim obveznicam, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI, ki se uporablja neposredno, ni na voljo, se dodeli utež tveganja na podlagi uteži tveganja, dodeljene nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim do kreditne institucije, ki jih je izdala. Uporabljajo se naslednje povezave med utežmi tveganja:

- (a) *če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 20 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 10 %;*
- (aa) *če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 30 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 15 %;*
- (ab) *če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 40 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 20 %;*
- (b) *če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 50 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 25 %;*

- (ba) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 75 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 35 %;
- (c) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 100 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 50 %;
- (d) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 150 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 100 %.“; (51a) v členu 132c(2) se pododstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti iz naslova prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, ki izpolnjuje pogoje iz odstavka 3 tega člena, kot sedanjo vrednost zajamčenega zneska, diskontiranega z uporabo diskontnega faktorja, ki izhaja iz netvegane obrestne mere. Institucije lahko vrednost izpostavljenosti iz naslova prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti znižajo za morebitne izgube, priznane v zvezi s prevzeto obveznostjo za zagotavljanje minimalne vrednosti v skladu z veljavnim računovodskim standardom.“;

(52) Člen 133 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 133

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

1. Vse naslednje se razvrsti kot izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov:

- (a) vse izpostavljenosti, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - (i) izpostavljenost ni novčljiva v smislu, da se donos naloženih sredstev lahko doseže le s prodajo naložbe ali prodajo pravic do naložbe ali z likvidacijo izdajatelja;
 - (ii) izpostavljenost ne pomeni obveznosti izdajatelja; ter
 - (iii) izpostavljenost vsebuje terjatev do dela preostalega premoženja ali prihodka izdajatelja;
- (b) instrumenti, ki bi se šteli za postavke dodatnega temeljnega kapitala, če bi jih izdala institucija;
- (c) instrumenti, ki vsebujejo obveznost izdajatelja in izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev:
 - (i) izdajatelj lahko odloži poravnavo obveznosti za nedoločen čas;
 - (ii) obveznost zahteva ali po presoji izdajatelja dovoljuje poravnavo z izdajo fiksnega števila izdajateljevih navadnih delnic;
 - (iii) obveznost zahteva ali po presoji izdajatelja dovoljuje poravnavo z izdajo spremenljivega števila izdajateljevih navadnih delnic, vsako spremembo vrednosti obveznosti pa je ob sicer nespremenjenih pogojih mogoče pripisati spremembi vrednosti fiksnega števila izdajateljevih navadnih delnic, jo primerjati z njo in je podobna tej spremembi;
 - (iv) imetnik instrumenta lahko zahteva, da se obveznost poravna z navadnimi delnicami, razen če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- v primeru instrumenta, s katerim se trguje, je institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokazala, da se z instrumentom trguje na trgu bolj kot z dolgom izdajatelja kot pa z njegovim kapitalom;
- v primeru instrumentov, s katerimi se ne trguje, je institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokazala, da bi bilo treba instrument obravnavati kot pozicijo v dolžniškem instrumentu.

Za namene točke (c)(iii) so vključene obveznosti, ki zahtevajo ali dovoljujejo poravnavo z izdajo spremenljivega števila izdajateljevih navadnih delnic, pri čemer je sprememba denarne vrednosti obveznosti enaka spremembi poštene vrednosti fiksnega števila navadnih delnic, pomnoženi z določenim faktorjem, pri čemer sta faktor in referenčno število delnic fiksna.

Za namene točke (iv) lahko institucija, kadar je izpolnjen eden od pogojev iz navedene točke, razstavi tveganja za regulativne namene na podlagi predhodnega dovoljenja pristojnega organa;

- (d) dolžniške obveznosti in drugi vrednostni papirji, partnerstva, izvedeni finančni instrumenti ali drugi instrumenti, strukturirani tako, da je ekonomska vsebina podobna izpostavljenostim iz točk (a), (b) in (c), vključno z obveznostmi, katerih je donos povezan z donosom lastniških instrumentov;
- (e) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki so evidentirane kot kredit, vendar izhajajo iz zamenjave dolga za lastniški kapital, izvedene v okviru nadzorovane realizacije ali prestrukturiranja dolga.

2. Naložbe v lastniške instrumente se ne obravnavajo kot izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v naslednjih primerih:

- (a) naložbe v lastniške instrumente so strukturirane tako, da je njihova ekonomska vsebina podobna ekonomski vsebini dolžniških instrumentov, ki ne izpolnjujejo meril iz nobene od točk v odstavku 1;
- (b) naložbe v lastniške instrumente pomenijo izpostavljenosti v listinjenju.

3. Izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov, razen izpostavljenostim iz odstavkov 4 do 7, se dodeli utež tveganja 250 %, razen če je treba te izpostavljenosti odbiti ali jih prilagoditi tveganju v skladu z delom 2.

4. Naslednjim izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov do družb, ki ne kotirajo na borzi, se dodeli utež tveganja 400 %, razen če je treba te izpostavljenosti odbiti ali jih prilagoditi tveganju v skladu z delom 2:

- (a) naložbe za namene kratkoročne nadaljnje prodaje;
- (b) naložbe v podjetja tveganega kapitala ali podobne naložbe, ki se pridobijo v pričakovanju znatnih kratkoročnih kapitalskih dobičkov.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se dolgoročnim naložbam v lastniške instrumente, vključno z naložbami v lastniške vrednostne papirje strank, ki so podjetja, s katerimi institucija ima ali namerava skleniti dolgoročno poslovno razmerje, ■ ter zamenjavami dolga za lastniški kapital za prestrukturiranje podjetij, dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 3 ali 5, kot je ustrezno. Za namene tega člena je dolgoročna naložba v lastniške vrednostne papirje naložba v lastniške vrednostne papirje, ki se poseduje tri leta ali dlje ali je nastala z namenom, da se

poseduje tri leta ali dlje, kot to odobri višje vodstvo institucije.

5. Institucije, ki so prejele predhodno dovoljenje pristojnih organov, lahko utež tveganja 100 % dodelijo izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov, ki nastanejo v okviru zakonodajnih programov za spodbujanje določenih gospodarskih sektorjev, ***vse do takega dela izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, da skupaj ne presega 10 % kapitala same institucije***, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) zakonodajni programi zagotavljajo znatne subvencije ***ali jamstva*** za naložbe instituciji, tudi v obliki multilateralnih razvojnih bank, javnih razvojnih kreditnih institucij, kot so opredeljene v členu 429a(2), ali mednarodnih organizacij;
- (b) zakonodajni programi vključujejo določeno obliko vladnega nadzora;
- (ba) zakonodajni programi ali jamstva vključujejo omejitve za naložbe institucij v lastniške instrumente, kot so omejitve velikosti in vrste podjetij, v katere institucije vlagajo, omejitve dovoljenih količin lastniškega deleža, omejitve geografske lokacije in drugih ustreznih faktorjev, ki omejujejo potencial naložbe;***

6. Izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov do centralnih bank se dodeli utež tveganja 0 %.

7. Izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov, ki so evidentirane kot kredit, vendar izhajajo iz zamenjave dolga za lastniški kapital, izvedene v okviru nadzorovane realizacije ali prestrukturiranja dolga, se ne dodeli utež tveganja, ki je nižja od uteži tveganja, ki bi se uporabila, če bi deleži v lastniškem kapitalu ostali v dolžniškem portfelju.“;

(53) člen 134 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Denarju na poti se dodeli utež tveganja 20 %. Denarju, ki je v lasti in posesti institucije ali na poti, in enakovrednim denarnim postavkam se dodeli utež tveganja 0 %.“;

(b) doda se naslednji odstavek 8:

„8. Vrednosti izpostavljenosti katere koli druge postavke, za katero v poglavju 2 ni določena nobena utež tveganja, se dodeli utež tveganja 100 %.“;

(54) v členu 135 se ***dodata naslednja odstavka:***

„3. EBA, EIOPA in ESMA do [Urad za publikacije: vstaviti datum eno leto po začetku veljavnosti] pripravijo poročilo o ovirah za razpoložljivost bonitetnih ocen ECAI, zlasti za podjetja, in o možnih ukrepih za njihovo odpravo, pri čemer upoštevajo razlike med gospodarskimi sektorji in geografskimi območji. ***EBA, EIOPA in ESMA to poročilo nato predložijo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.***

3a. ESMA do [Urad za publikacije: vstaviti datum eno leto po začetku veljavnosti]

pripravi poročilo o tem, ali so okoljska, socialna in upravljavska tveganja ustrezno upoštevana v metodologijah za razvrščanje kreditnega tveganja ECAI. Komisija na podlagi tega poročila in po potrebi do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog.“;

(55) člen 138 se spremeni:

(a) doda se naslednja točka (g):

„(g) institucija ne uporablja bonitetne ocene ECAI v zvezi z institucijo, ki vključuje predpostavke o implicitni državni podpori, razen če se zadevna bonitetna ocena ECAI nanaša na institucijo, ki je v lasti enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali ki jo te enote ■ financirajo.“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene točke (g) se v primeru institucij, ki niso institucije v lasti enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali ki jih te enote ■ ne financirajo in za katere vse razpoložljive bonitetne ocene ECAI vključujejo domneve o implicitni državni podpori, izpostavljenosti do takih institucij obravnavajo kot izpostavljenosti do neocenjenih institucij v skladu s členom 121.

Implicitna državna podpora pomeni, da *se od enote* centralne, regionalne ali lokalne ravni države *pričakuje*, da *bo sprejela ukrepe, s katerimi bo preprečila, da bi* upnikom institucije *nastale izgube* v primeru neplačila ali težav institucije.“;

(56) v členu 139(2) se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) bonitetna ocena daje višjo utež tveganja, kot bi bila v primeru, ko se izpostavljenost obravnava kot neocenjena in zadevna izpostavljenost:

- (i) ni izpostavljenost iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev;
- (ii) je v vseh pogledih razvrščena *pari passu* ali je podrejena posameznemu programu izdaje ali finančnemu instrumentu ali nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim tega izdajatelja, kot je ustrezno;

(b) bonitetna ocena daje nižjo utež tveganja in zadevna izpostavljenost:

- (i) ni izpostavljenost iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev;
- (ii) je v vseh pogledih razvrščena *pari passu* ali je nadrejena posameznemu programu izdaje ali finančnemu instrumentu ali nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim tega izdajatelja, kot je ustrezno.“;

(57) člen 141 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 141

Postavke v domači in tuji valuti

1. Bonitetna ocena, ki se nanaša na postavko, denominirano v domači valuti dolžnika, se ne uporablja za določanje uteži tveganja za izpostavljenost do istega dolžnika, ki je denominirana v tuji valuti.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko, kadar izpostavljenost izhaja iz udeležbe institucije v kreditu, ki ga je odobrila oziroma zanj pred tveganjem konvertibilnosti

in prenosa jamči multilateralna razvojna banka iz člena 117(2), katere status prednostnega upnika je priznan na trgu, bonitetna ocena dolžnikove postavke v domači valuti uporabi za izpeljavo uteži tveganja za izpostavljenost do istega dolžnika, denominirano v tuji valuti.

Za namene prvega pododstavka, kadar je izpostavljenost, denominirana v tuji valuti, zavarovana pred tveganjem konvertibilnosti in prenosa, se lahko bonitetna ocena dolžnikove domače valute uporabi samo za namene prilaganja tveganju za zajamčeni del te izpostavljenosti. Del te izpostavljenosti, ki ni zajamčen, se prilagodi tveganju na podlagi bonitetne ocene dolžnika, ki se nanaša na postavko, denominirano v tej tuji valuti.“;

(58) v členu 142 se odstavek 1 spremeni:

(a) vstavijo se točke 1a do 1e:

„(1a) ‚kategorija izpostavljenosti‘ pomeni katero koli kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točke (a), (a1)(i), (a1)(ii), (b), (c)(i), (c)(ii), (c)(iii), (d)(i), (d)(ii), (d)(iii), (d)(iv), (e), (e1), (f) in (g);

(1b) ‚kategorija izpostavljenosti do podjetij‘ pomeni katero koli kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točke (c)(i), (c)(ii) in (c)(iii);

(1c) ‚izpostavljenost do podjetij‘ pomeni vsako izpostavljenost, razvrščeno v **katero koli kategorijo** izpostavljenosti iz člena 147(2), točke (c)(i), (c)(ii) in (c)(iii);

(1d) ‚kategorija izpostavljenosti na drobno‘ pomeni katero koli kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točke (d)(i), (d)(ii), (d)(iii) in (d)(iv);

(1e) ‚izpostavljenost na drobno‘ pomeni vsako izpostavljenost, razvrščeno v **katero koli kategorijo** izpostavljenosti iz člena 147(2), točke (d)(i), (d)(ii), (d)(iii) in (d)(iv);“;

(b) točka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(2) ‚vrsta izpostavljenosti‘ pomeni skupino enako upravljanih izpostavljenosti, ki so lahko omejene na posamezen subjekt ali posamezen podsklop subjektov znotraj skupine, če se ista vrsta izpostavljenosti obravnava drugače pri drugih subjektih skupine;“;

(c) točki 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„(4) ‚velik reguliran subjekt finančnega sektorja‘ pomeni subjekt finančnega sektorja, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) bilančna vsota subjekta ali bilančna vsota njegovega nadrejenega podjetja, kadar ima subjekt nadrejeno osebo, izračunana na posamični ali konsolidirani podlagi, so večja ali enaka 70 milijardam EUR, pri čemer se za določitev velikosti bilančne vsote uporabi najnovejši revidirani računovodski izkaz ali konsolidirani računovodski izkaz;

(b) za subjekt veljajo bonitetne zahteve, in sicer neposredno na posamični ali konsolidirani podlagi ali posredno na podlagi bonitetne konsolidacije nadrejene osebe, v skladu s to uredbo, Uredbo (EU) 2019/2033, Direktivo 2009/138/ES ali pravnimi bonitetnimi zahtevami tretje države, ki so vsaj enakovredne navedenim aktom Unije;

- (5) „nereguliran subjekt finančnega sektorja“ pomeni subjekt finančnega sektorja, ki ne izpolnjuje pogoja iz točke 4(b);“;
- (d) vstavi se naslednja točka 5a:
- „(5a) ‚veliko podjetje‘ pomeni vsako podjetje, ki ima konsolidirano letno prodajo nad 500 milijoni EUR ali pripada skupini, pri čemer skupna letna prodaja konsolidirane skupine presega 500 milijonov EUR.“;
- (e) dodajo se naslednje točke 8 do 12:
- „(8) ‚pristop modeliranja PD/LGD‘ se nanaša na modeliranje prilagoditve LGD ali modeliranje prilagoditev PD in LGD osnovne izpostavljenosti v skladu s členom 183(1a);
- (9) ‚spodnja meja uteži tveganja za izpostavljenosti do dajalca zavarovanja‘ se nanaša na utež tveganja, ki se uporablja za primerljivo, neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja;
- (10) za izpostavljenost, za katero institucija uporablja pristop IRB z uporabo lastnih ocen izgube ob neplačilu v skladu s členom 143, ‚pripoznano‘ osebno kreditno zavarovanje pomeni osebno kreditno zavarovanje, katerega učinek na izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali zneskov pričakovane izgube osnovne izpostavljenosti se upošteva z eno od naslednjih metod v skladu s členom 108(2a):
- (a) pristop modeliranja prilagoditve PD/LGD;
- (b) pristop substitucije parametrov tveganja v okviru A-IRB v skladu s členom 192, točka 8;
- (11) ‚SA-CCF‘ pomeni odstotek, ki se uporablja v skladu s poglavjem 2, s katerim se pomnoži nominalna vrednost zunajbilančne postavke, da se izračuna njena vrednost izpostavljenosti v skladu s členom 111(2);
- (12) ‚IRB-CCF‘ pomeni lastne ocene kreditnega konverzijskega faktorja (CCF).“;
- (59) člen 143 se spremeni:
- (a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:
- „2. Predhodno dovoljenje za uporabo pristopa IRB, vključno z lastnimi ocenami LGD in CCF, se zahteva za vsako kategorijo izpostavljenosti in vsak bonitetni sistem za vsak uporabljen pristop k ocenjevanju LGD in CCF.“;
- (b) v odstavku 3, prvi pododstavek, se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:
- „(a) pomembne spremembe obsega uporabe bonitetnega sistema, za katere je institucija prejela dovoljenje za uporabo;
- (b) pomembne spremembe bonitetnega sistema, za katerega je institucija prejela dovoljenje za uporabo.“;
- (c) odstavka 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:
- „4. Institucije obvestijo pristojne organe o vseh spremembah bonitetnih sistemov.“

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje za ocenjevanje pomembnosti uporabe obstoječih bonitetnih sistemov za druge dodatne izpostavljenosti, ki niso zajete že v tem bonitetnem sistemu, in sprememb bonitetnih sistemov v skladu s pristopom IRB.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(60) v členu 144(1) se prvi pododstavek spremeni:

(a) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) institucija vsak bonitetni sistem potrdi v ustreznem časovnem obdobju pred izdajo dovoljenja za uporabo tega bonitetnega sistema, pri čemer v tem časovnem obdobju oceni, ali je bonitetni sistem primeren za obseg uporabe bonitetnega sistema, ter na podlagi te ocene opravi potrebne spremembe teh bonitetnih sistemov;“;

(b) točka (h) se nadomesti z naslednjim:

„(h) institucija je vsako izpostavljenost iz obsega uporabe bonitetnega sistema razvrstila in še naprej razvršča v bonitetni razred ali skupino tega bonitetnega sistema.“;

(c) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi metodologijo ocenjevanja, ki jo pristojni organi upoštevajo pri ocenjevanju skladnosti institucije z zahtevami po uporabi pristopa IRB.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2025.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(61) člen 147 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Vsaka izpostavljenost se razvrsti v eno od naslednjih kategorij izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank;

(a1) izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja (RGLA-PSE), ki se delijo na naslednji kategoriji izpostavljenosti:

(i) izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države (RGLA);

(ii) izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja (PSE);

- (b) izpostavljenosti do institucij;
- (c) izpostavljenosti do podjetij ■ se **razvrstijo** v naslednje kategorije izpostavljenosti:
 - (i) izpostavljenosti do splošnih podjetij;
 - (ii) izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev;
 - (iii) odkupljene denarne terjatve do podjetij;
- (d) izpostavljenosti na drobno ■ se **razvrstijo** v naslednje kategorije izpostavljenosti:
 - (i) kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno (QRRE);
 - (ii) izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami;
 - (iii) odkupljene denarne terjatve na drobno;
 - (iv) druge izpostavljenosti na drobno;
- (e) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;
- (e1) izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP;
- (f) postavke iz naslova pozicij v listinjenju;
- (g) druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti.“;

(b) v odstavku 3 se črta točka (a);

(c) vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni države ali subjektov javnega sektorja se razvrstijo v **kategorije** izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (a1)(i) **oziroma (a1)(ii), razen če se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države v skladu s členom 115 ali 116. Izpostavljenosti, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države v skladu s členom 115 ali 116, se razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (a).**“;

(d) v odstavku 4 se črtata točki (a) in (b);

(e) odstavek 5 se spremeni:

(i) v točki (a) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) izpostavljenosti do MSP v smislu člena 5, točka 8, če po podatkih institucije, ki izvede ustrezne postopke, da preveri višino te izpostavljenosti, skupni znesek, ki ga dolžnik ali skupina povezanih strank dolguje instituciji ter nadrejenim osebam in njihovim podrejenim družbam, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez upoštevanja izpostavljenosti, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami do vrednosti nepremičnine, ne presega 1 milijona EUR;

(iii) izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, vključno z zastavnimi pravicami prvega in nadaljnjih redov, terminskimi krediti, obnavljajočimi se kreditnimi linijami iz naslova lastniškega deleža na nepremičnini in izpostavljenostmi iz člena 108, odstavka 3 in 4,

ne glede na velikost izpostavljenosti, če je izpostavljenost eno od naslednjega:

- izpostavljenost do fizične osebe;
- izpostavljenost do združenj ali zadrug posameznikov, ki jih ureja nacionalna zakonodaja in obstajajo samo z namenom, da se njihovim članom odobri uporaba primarnega prebivališča na nepremičnini, s katero je zavarovan kredit;“;

(ii) dodata se naslednja pododstavka:

„Izpostavljenosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz točk (a)(iii), (b), (c) in (d), se razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti ‚izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami‘ iz odstavka 2, točka (d)(ii).

Z odstopanjem od tretjega pododstavka lahko pristojni organi iz kategorije izpostavljenosti ‚izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami‘ iz odstavka 2, točka (d)(ii), izključijo kredite fizičnim osebam, ki so s hipoteko obremenile več kot štiri nepremičnine ali stanovanjske enote, in te kredite razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti do podjetij.“;

(iii) vstavi se naslednji odstavek 5a:

„5a. Izpostavljenosti na drobno, ki spadajo v vrsto izpostavljenosti, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje, se razvrstijo v kategorijo kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno:

- (a) izpostavljenosti te vrste izpostavljenosti so do ***ene ali več fizičnih oseb***;
- (b) izpostavljenosti te vrste izpostavljenosti so obnavljajoče se, nezavarovane in če se ne izkoristijo, jih institucija takoj in brezpogojno prekliče;
- (c) največja izpostavljenost te vrste izpostavljenosti do ***fizične osebe*** je 100 000 EUR ;
- (d) ta vrsta izpostavljenosti je pokazala majhno nestanovitnost stopenj izgub glede na povprečno stopnjo izgub, zlasti znotraj nizkih razponov PD;
- (e) obravnava ***izpostavljenosti, razvrščenih v to vrsto izpostavljenosti kot*** kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno, je skladna z osnovnimi značilnostmi tveganja ***te*** vrste izpostavljenosti .

Z odstopanjem od točke (b) zahteva po nezavarovanosti ne velja za kreditne obveznosti, zavarovane s splošnim zavarovanjem, ki pokriva več izpostavljenosti istega dolžnika. V takem primeru se poplačila iz zavarovanja pri oceni LGD ne upoštevajo.

Institucije v kategoriji izpostavljenosti kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno opredelijo izpostavljenosti do transaktorja (v nadaljnjem besedilu: QRRE do transaktorjev), kot so opredeljeni v členu

4(1), točka 152, in izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti do transaktorja (v nadaljnjem besedilu: QRRE do revolverjev). Zlasti kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno z manj kot 12 meseci odplačil se označijo kot QRRE do revolverjev.“;

(f) odstavka 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

„6. Razen če so razvrščene v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (e1), se izpostavljenosti iz člena 133, odstavek 1, razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz odstavka 2, točka (e).

7. Vsaka kreditna obveznost, ki ni razvrščena v kategorije izpostavljenosti iz odstavka 2, točke (a), (a1), (b), (d), (e) in (f), se razvrsti v eno izmed kategorij izpostavljenosti iz točke (c) navedenega odstavka.“;

(g) v odstavku 8 se dodajo naslednji pododstavki:

„Te izpostavljenosti se razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (c)(ii), in se razvrstijo v naslednje kategorije: „financiranje projektov“ (PF), „financiranje fizičnih sredstev“ (OF), „financiranje blaga“ (CF) in „nepremičnine, ki ustvarjajo dohodke“ (IPRE).

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

- (a) kategorizacijo financiranja projektov, financiranja fizičnih sredstev in financiranja blaga v skladu z opredelitvami iz poglavja 2;
- (b) določitev kategorije nepremičnin, ki ustvarjajo dohodke, zlasti z določitvijo, katere izpostavljenosti ADC in izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, so lahko ali bodo razvrščene kot nepremičnine, ki ustvarjajo dohodke, če te izpostavljenosti za odplačilo niso pomembno odvisne od denarnih tokov, ki jih ustvari nepremičnina.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2025.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(h) doda se nov odstavek 11:

„11. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje določi kategorije **izpostavljenosti** iz odstavka 2, kadar je to potrebno .

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(62) člen 148 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Institucija, ki ima dovoljenje za uporabo pristopa IRB v skladu s členom 107(1),

skupaj s katero koli nadrejeno osebo in njenimi podrejenimi družbami izvaja pristop IRB za vsaj eno od kategorij izpostavljenosti iz točk (a), (a1)(i), (a1)(ii), (b), (c)(i), (c)(ii), (c)(iii), (d)(i), (d)(ii), (d)(iii), (d)(iv), (e1) in (g) člena 147(2). Ko institucija pristop IRB uvede za **določeno** kategorijo izpostavljenosti, to stori za vse izpostavljenosti znotraj te kategorije izpostavljenosti, razen če je dobila dovoljenje pristojnih organov za stalno uporabo standardiziranega pristopa v skladu s členom 150.

Če so pristojni organi izdali predhodno dovoljenje, se lahko pristop IRB izvaja postopno po **določeni vrsti** izpostavljenosti **ali** znotraj poslovne enote **ali** po različnih poslovnih enotah v isti skupini ali pri uporabi lastnih ocen LGD ali **uporabi** IRB-CCF.

2. Pristojni organi določijo časovno obdobje, v katerem morajo institucija ter nadrejene osebe in njene podrejene družbe uvesti pristop IRB za vse izpostavljenosti znotraj **določene** kategorije izpostavljenosti po različnih **vrstah izpostavljenosti znotraj iste poslovne enote, po različnih** poslovnih enotah v isti skupini ali pri uporabi lastnih ocen LGD ali **uporabi** IRB-CCF, **kot je ustrezno**. To časovno obdobje je obdobje, ki je po mnenju pristojnih organov primerno glede na naravo in obseg dejavnosti zadevne institucije ali nadrejene osebe in njenih podrejenih družb ter glede na število in naravo bonitetnih sistemov, ki se bodo uvajali.“;

(aa) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije pristop IRB izvajajo v skladu s pogoji, ki jih določijo pristojni organi. Pristojni organ te pogoje oblikuje tako, da zagotavljajo, da se postopno uvajanje iz odstavka 1 ne uporablja selektivno z namenom doseganja manjših kapitalskih zahtev za tiste vrste izpostavljenosti ali poslovne enote, ki šele bodo vključene v pristop IRB ali uporabo lastnih ocen LGD ali uporabo IRB-CCF.“;

(b) odstavki 4, 5 in 6 se črtajo;

(63) člen 150 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije uporabljajo standardizirani pristop za vse naslednje izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 147(2), točka (e);

■

(c) izpostavljenosti, **razvrščene v določeno kategorijo izpostavljenosti**, za katere institucije niso prejele predhodnega dovoljenja pristojnih organov za uporabo pristopa IRB za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovane izgube.

Institucija, ki ima dovoljenje za uporabo pristopa IRB za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovane izgube za dano kategorijo izpostavljenosti, lahko na podlagi predhodnega dovoljenja pristojnega organa za nekatere vrste izpostavljenosti znotraj te kategorije izpostavljenosti uporabi standardizirani pristop, če so te vrste izpostavljenosti nepomembne v smislu velikosti in zaznanega profila tveganj.

Poleg izpostavljenosti iz drugega pododstavka lahko institucija na podlagi predhodnega dovoljenja pristojnega organa uporabi standardizirani pristop za naslednje izpostavljenosti, kadar se pristop IRB uporablja za druge vrste izpostavljenosti znotraj zadevne kategorije izpostavljenosti:

- (a) nekatere vrste izpostavljenosti znotraj te kategorije izpostavljenosti, vključno z izpostavljenostmi tujih podružnic in različnih skupin produktov, kadar so te vrste izpostavljenosti nepomembne v smislu velikosti in zaznanega profila tveganja;*
- (b) izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank držav članic in njihovih enot regionalne in lokalne ravni države, upravnih organov in subjektov javnega sektorja, če:*
 - (i) ni razlik v tveganju med izpostavljenostmi do navedenih enot centralne ravni države in centralnih bank ter navedenimi drugimi izpostavljenostmi zaradi obstoja posebnih javnih ureditev ter*
 - (ii) je izpostavljenostim do enot centralne ravni države in centralnih bank dodeljena utež tveganja 0 % na podlagi člena 114(2) ali (4);*
- (c) izpostavljenosti institucije do nasprotne stranke, ki je njena nadrejena oseba, njena podrejena družba ali podrejena družba njene nadrejene osebe, če je nasprotna stranka institucija ali finančni holding, mešani finančni holding, finančna institucija, družba za upravljanje ali podjetje za pomožne storitve, za katero se uporabljajo ustrezne bonitetne zahteve, ali družba, povezana v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU;*
- (d) izpostavljenosti med institucijami, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 113(7).*

Institucija, ki ima dovoljenje za uporabo pristopa IRB za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti *iz drugega pododstavka*, za preostale vrste izpostavljenosti znotraj te kategorije izpostavljenosti uporablja standardizirani pristop.“;

(aa) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 31. decembra 2025 izda smernice o tem, katere vrste izpostavljenosti so nepomembne v smislu velikosti in zaznanega profila tveganja.“;

(b) odstavka 3 in 4 se črtata;

(64) člen 151 se spremeni:

(a) odstavek 4 se črta;

(b) odstavki 7, 8 in 9 se nadomestijo z naslednjim:

„7. V skladu s členom 143 in oddelkom 6 institucije za izpostavljenosti na drobno zagotovijo lastne ocene LGD in IRB-CCF, kjer je primerno v skladu s členom 166, odstavka 8 in 8b. Institucije uporabijo SA-CCF, kadar člen 166, odstavka 8 in 8b, ne dovoljuje uporabe IRB-CCF.

8. Institucije za naslednje izpostavljenosti uporabljajo vrednosti LGD iz člena

161(1) in SA-CCF v skladu s členom 166, odstavki 8, 8a in 8b:

- (a) izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo izpostavljenosti ‚izpostavljenosti do institucij‘ iz člena 147(2), točka (b);
- (b) izpostavljenosti do subjektov finančnega sektorja;
- (c) izpostavljenosti do velikih podjetij, **ki niso razvrščene v kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (c)(ii).**

Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2), točke (a), (a1) in (c), razen za izpostavljenosti iz prvega pododstavka tega odstavka, institucije uporabijo vrednosti LGD iz člena 161(1) in SA-CCF v skladu s členom 166, odstavki 8, 8a in 8b, razen če jim je bila dovoljena uporaba lastnih ocen LGD in CCF za te izpostavljenosti v skladu z odstavkom 9 tega člena.

9. Za izpostavljenosti iz odstavka 8, drugi pododstavek, pristojni organ institucijam dovoli uporabo lastnih ocen LGD in IRB-CCF, kjer je primerno, v skladu s členom 166, odstavka 8 in 8b, v skladu s členom 143 in oddelkom 6.‘‘;

- (c) **dodata se odstavka 12 in 13:**

■

12. Za izpostavljenosti iz naslova deležev ali enot v KNP, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (e1), institucije uporabljajo obravnavo iz člena 152, **razen če so te izpostavljenosti odbite od kapitala, zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje pa se izračunajo v skladu s členom 152, razen če se te izpostavljenosti odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk dodatnega temeljnega kapitala ali postavk dodatnega kapitala.**

13. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih **podrobneje** opredeli postopek, **ki je določen v tem poglavju in** se uporablja za izpostavljenosti **v obliki** odkupljene denarne terjatve **iz členov 153 in 154** za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje neplačila in tveganje zmanjšanja vrednosti navedenih izpostavljenosti, vključno s priznavanjem tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2025.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.‘‘;

- (65) v členu 152 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Institucije, ki uporabljajo pristop vpogleda v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena ter ki ne uporabljajo metod iz tega poglavja ali poglavja 5, kot se uporabljajo za vse osnovne izpostavljenosti KNP ali njihove dele, izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovane izgube **za te dele osnovnih izpostavljenosti** v skladu z naslednjimi načeli:

- (a) za osnovne izpostavljenosti, ki bi se razvrstile v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 147(2), točka (e), institucije

uporabljajo standardizirani pristop iz poglavja 2;

- (b) za izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo postavk iz naslova pozicij v listinjenju iz člena 147(2), točka (f), institucije uporabijo obravnavo iz člena 254, kot da bi te institucije navedene izpostavljenosti neposredno posedovale;
- (c) institucije za vse druge osnovne izpostavljenosti uporabijo standardizirani pristop iz poglavja 2.“;

(66) člen 153 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se točka (iii) nadomesti z naslednjim:

„(iii) če je $0 < PD < 1$:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5$$

pri čemer:

N = kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko, tj. $N(x)$ je enaka verjetnosti, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša od ali enaka x ;

G = inverzna kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko, tj. če je $x = G(z)$, je x taka vrednost, da velja $N(x) = z$;

R = korelacijski koeficient, ki je opredeljen kot

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = faktor prilagoditve zapadlosti, ki je opredeljen kot

$$b = [0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(PD)]^2$$

M = zapadlost, ki se izrazi v letih in **določi** v skladu s členom 162.“

- (b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za izpostavljenosti do velikih reguliranih subjektov finančnega sektorja in do nereguliranih subjektov finančnega sektorja se korelacijski koeficient R iz odstavka 1, točka (iii), ali odstavka 4, kot je ustrezno, pri izračunavanju uteži tveganja teh izpostavljenosti pomnoži z 1,25.“;

- (c) odstavek 3 se črta;

- (d) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli način, na katerega institucije upoštevajo dejavnike iz odstavka 5, drugi pododstavek, pri dodeljevanju uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2025.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(67) člen 154 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) če je $PD < 1$:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12,5$$

pri čemer:

N = kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko, tj. $N(x)$ je enaka verjetnosti, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša od ali enaka x ;

G = inverzna kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko, tj. če je $x = G(z)$, je x taka vrednost, da velja $N(x) = z$;

R = korelacijski koeficient, ki je opredeljen kot

$$R = 0,03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0,16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)^{0,75};$$

(b) odstavek 2 se črta;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Za izpostavljenosti na drobno, ki niso neplačane in so zavarovane ali delno zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, korelacijski koeficient R z vrednostjo 0,15 nadomesti vrednost, izračunano s koeficientom korelacijske formule iz odstavka 1.

Utež tveganja, *izračunana* za izpostavljenost, ki je delno zavarovana s stanovanjsko nepremičnino **v skladu z odstavkom 1, točka (ii), ob upoštevanju korelacijskega koeficienta R , kot je določen v prvem pododstavku tega odstavka, se uporablja tako za zavarovani kot za nezavarovani del osnovne izpostavljenosti.**“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno, ki niso neplačane, korelacijski koeficient R z vrednostjo 0,04 nadomesti vrednost, izračunano s koeficientom korelacijske formule iz odstavka 1.

Pristojni organi pregledajo relativno nestanovitnost stopenj izgub po kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenostih na drobno, ki pripadajo isti vrsti izpostavljenosti, in po združeni kategoriji izpostavljenosti kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenostih na drobno ter si med seboj in z EBA izmenjujejo informacije o tipičnih značilnostih stopenj izgub kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno v državah članicah.“;

(68) člen 155 se črta;

(69) v členu 157 se vstavi naslednji odstavek 6:

„6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo opredelitev:

- (a) metodologije za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, vključno s priznavanjem zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členom 160(4), ter pogojev za uporabo lastnih ocen in parametrov nadomestnega pristopa;
- (b) ocene merila nepomembnosti za vrste izpostavljenosti iz odstavka 5.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2025.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(70) člen 158 se spremeni:

- (a) v odstavku 5 se zadnji pododstavek črta;
- (b) odstavki 7, 8 in 9 se črtajo;

(71) člen 159 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 159

Obravnavanje zneskov pričakovane izgube, primanjkljaja IRB in presežka IRB

Institucije zneske pričakovane izgube izpostavljenosti iz člena 158, odstavki 5, 6 in 10, odštejejo od vsote vsega naslednjega:

- (a) splošnih in posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v zvezi s temi izpostavljenostmi, izračunanih v skladu s členom 110;
- (b) dodatnih prilagoditev vrednosti v zvezi s postavkami iz netrgovalne knjige institucije, določenih v skladu s členom 34, v zvezi s temi izpostavljenostmi;
- (c) drugih zmanjšanj kapitala v zvezi s temi izpostavljenostmi, razen odbitkov v skladu s členom 36(1), točka (m).

Če je rezultat izračuna, opravljenega v skladu s prvim pododstavkom, pozitiven znesek, se dobljeni znesek imenuje ‚presežek IRB‘. Če je rezultat izračuna, opravljenega v skladu s prvim pododstavkom, negativen znesek, se dobljeni znesek imenuje ‚primanjkljaj IRB‘.

Za namene izračuna iz prvega odstavka institucije obravnavajo diskonte, določene v skladu s členom 166(1), za bilančne izpostavljenosti, ki so bile odkupljene v stanju neplačila, na enak način kot posebne popravke zaradi kreditnega tveganja. Diskonti ali premije za bilančne izpostavljenosti, ki so bile odkupljene v stanju neplačila, se ne smejo vključiti v izračun primanjkljaja IRB ali presežka IRB. Posebni popravki zaradi kreditnega tveganja za neplačane izpostavljenosti se ne uporabljajo za kritje zneskov pričakovane izgube pri ostalih izpostavljenostih. Zneski pričakovane izgube za listinjene izpostavljenosti ter splošni in posebni popravki zaradi kreditnega tveganja za te izpostavljenosti se ne vključijo v izračun primanjkljaja IRB ali presežka IRB.“;

(72) v oddelku 4 se vstavi naslednji pododdelek 0:

„Pododdelek 0

Izpostavljenosti, krite z jamstvi, ki jih zagotovijo enote centralne ravni države in centralne banke ali ECB

Člen 159a

Neuporaba minimalnih vrednosti PD in LGD

Za namene poglavja 3 in zlasti v zvezi s členi 160(1), 161(4), 164(4) in 166(8c), kadar je izpostavljenost krita s primernim jamstvom, ki ga zagotovi enota centralne ravni države ali centralna banka ali ECB, se minimalne vrednosti PD, LGD in CCF ne uporabljajo za del izpostavljenosti, ki ga krije navedeno jamstvo. Se pa zadevne minimalne vrednosti PD, LGD in CCF uporabljajo za del izpostavljenosti, ki ni krit s tem jamstvom.“;

(73) člen 160 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo izpostavljenosti ‚izpostavljenosti do institucij‘ iz člena 147(2), točka (b), ali ‚izpostavljenosti do podjetij‘ iz člena 147(2), točka (c), izključno za namene izračuna **zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovane izgube** navedenih izpostavljenosti, zlasti za namene člena 153, člena 157, člena 158(1), člena 158(5) in člena 158(10), vrednosti PD **za vsako izpostavljenost**, uporabljene kot vhodni podatek v formulah za uteži tveganja in pričakovano izgubo, niso nižje od naslednje vrednosti: 0,05 % (minimalna vrednost PD).“;

(aa) **vstavi se naslednji odstavek:**

„1a. Za izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo izpostavljenosti do ‚enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja (RGLA-PSE)‘ iz člena 147(2), točka (a1), izključno za namen izračuna **zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovane izgube teh izpostavljenosti, vrednosti PD, uporabljene kot vhodni podatek v formulah za uteži tveganja in pričakovano izgubo, niso nižje od naslednje vrednosti: 0,03 % (minimalna vrednost PD).**“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za izpostavljenost, krito z osebnim kreditnim zavarovanjem, lahko institucija, ki uporablja lastne ocene LGD iz člena 143 za originalno izpostavljenost in za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, v PD prizna osebno kreditno zavarovanje v skladu s členom 183.“;

(c) odstavek 5 se črta;

(d) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij je PD enaka oceni EL institucije za tveganje zmanjšanja vrednosti. Institucija, ki je v skladu s členom 143 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij in lahko razstavi svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij na PD in LGD na način, za katerega pristojni organ meni, da je zanesljiv, lahko

uporabi oceno PD, ki jo pridobi s tem razstavljanjem. Institucije lahko v PD priznajo osebno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4.“;

(e) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Institucija, ki je v skladu s členom 143 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, lahko prizna osebno kreditno zavarovanje s prilagoditvijo PD ob upoštevanju člena 161(3).“;

(74) člen 161 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) nadrejene izpostavljenosti brez **primerne** stvarnega kreditnega zavarovanja do enot centralne ravni države in centralnih bank ter subjektov finančnega sektorja: 45 %;“;

(ii) vstavi se naslednja točka (aa):

„(aa) nadrejene izpostavljenosti brez **primerne** stvarnega kreditnega zavarovanja do podjetij, ki niso subjekti finančnega sektorja: 40 %;“;

(iii) točka (c) se črta;

(iv) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) za nadrejene izpostavljenosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, kadar institucija ne more oceniti PD ali kadar njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6: 40 %;“;

(v) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij: 100 %.“;

(b) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Za izpostavljenost, krito z osebnim kreditnim zavarovanjem, lahko institucija, ki uporablja lastne ocene LGD v skladu s členom 143 za originalno izpostavljenost in za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, v LGD prizna osebno kreditno zavarovanje v skladu s členom 183.

4. Za izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo izpostavljenosti, kategorija izpostavljenosti do podjetij, izključno za namen izračuna **zneskov** tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov **pričakovane izgube** teh izpostavljenosti ter zlasti za namene člena 153(1), točka (iii), člena 157, člena 158, odstavki 1, 5 in 10, kadar se uporabljajo lastne ocene LGD, vrednosti LGD **za vsako izpostavljenost**, ki se uporabljajo kot vhodni podatek v formulah za uteži tveganja in pričakovano izgubo, niso nižje od naslednjih minimalnih vrednosti LGD, izračunanih v skladu z odstavkom 5:

Razpredelnica 2a

Minimalne vrednosti LGD (LGD_{floor}) za izpostavljenosti, ki spadajo v

kategorijo izpostavljenosti ,izpostavljenosti do podjetij‘		
izpostavljenost brez stvarnega kreditnega zavarovanja ($LGD_{U-floor}$)	izpostavljenost, ki je v celoti zavarovana s stvarnim kreditnim zavarovanjem ($LGD_{S-floor}$)	
25 %	zavarovanje s finančnim premoženjem	0 %
	denarne terjatve	10 %
	stanovanjska ali poslovna nepremičnina	10 %
	zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem	15 %

„“
; ;

(c) **dodajo se naslednji odstavki:**

„5. Za namene odstavka 4 se minimalne vrednosti LGD iz razpredelnice 2a navedenega odstavka za izpostavljenosti, ki so v celoti zavarovane s stvarnim kreditnim zavarovanjem, uporabljajo, kadar je vrednost stvarnega kreditnega zavarovanja po uporabi zadevnih prilagoditev za nestanovitnost H_c in H_{fx} v skladu s členom 230 enaka vrednosti osnovne izpostavljenosti ali jo presega. Poleg tega se navedene vrednosti uporabljajo za stvarno kreditno zavarovanje, ki izpolnjuje pogoje v skladu s tem poglavjem. ***V tem primeru se vrsta stvarnega kreditnega zavarovanja ,zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem‘ v razpredelnici 2aaa člena 230 razume kot ,drugo fizično in drugo primerno zavarovanje s premoženjem‘.***

Veljavna minimalna vrednost LGD (LGD_{floor}) za izpostavljenost, ki je delno zavarovana s stvarnim kreditnim zavarovanjem, se izračuna kot tehtano povprečje $LGD_{U-floor}$ za del izpostavljenosti brez stvarnega kreditnega zavarovanja in $LGD_{S-floor}$ za del, ki je zavarovan v celoti, kot sledi:

$$LGD_{floor} = LGD_{U-floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S-floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

pri čemer:

$LGD_{U-floor}$ in $LGD_{S-floor}$ sta relevantni minimalni vrednosti iz razpredelnice 2a;

E , E_S , E_U in H_E se določijo, kot je navedeno v členu 230.

5a. Kolikor institucija prizna stvarno kreditno zavarovanje v skladu s pristopom IRB, lahko institucija prizna stvarno kreditno zavarovanje pri izračunu minimalne vrednosti LGD za zavarovane izpostavljenosti. V nasprotnem primeru se uporablja minimalna vrednost LGD za nezavarovane

izpostavljenosti.

6. Če institucija, ki uporablja lastne ocene LGD za dano vrsto nezavarovanih izpostavljenosti do podjetij, **zaradi pomanjkanja podatkov** v lastnih ocenah LGD ne more upoštevati učinka stvarnega kreditnega zavarovanja, s katerim je zavarovana ena od izpostavljenosti te vrste izpostavljenosti, se instituciji dovoli, da uporabi formulo iz člena 230, z izjemo, da je element LGD_U v tej formuli lastna ocena LGD institucije **za nezavarovane izpostavljenosti**. V tem primeru je stvarno kreditno zavarovanje primerno v skladu s poglavjem 4, lastna ocena LGD institucije, ki se uporablja kot element LGD_U , pa se izračuna na podlagi podatkov o osnovnih izgubah, brez morebitnih povrnitev, ki izhajajo iz navedenega stvarnega kreditnega zavarovanja.

6a. Za izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo izpostavljenosti ,izpostavljenost do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja (RGLA-PSE)‘ iz člena 147(2), točka (a1), izključno za namen izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovane izgube teh izpostavljenosti, kadar se uporabljajo lastne ocene LGD, vrednosti LGD, uporabljene kot vhodni podatek v formulah za uteži tveganja in pričakovano izgubo, niso nižje od naslednje vrednosti: 5 %.“;

(75) člen 162 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za izpostavljenosti, za katere institucija ni prejela dovoljenja pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD, je vrednost zapadlosti (M) **bodisi določena na 2,5 leta**, razen za izpostavljenosti, ki izhajajo iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji, za katere M znaša 0,5 let, **bodisi izračunana v skladu z odstavkom 2.**

■ “;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) uvodni stavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Za izpostavljenosti, za katere institucija uporablja lastne ocene LGD, se vrednost zapadlosti (M) izračuna z uporabo obdobij, izraženih v letih, kot je določeno v tem odstavku in ob upoštevanju odstavkov 3 do 5 tega člena. M ni daljša od 5 let, razen v primerih iz člena 384(2), v katerih se uporabi M, kot je opredeljena tam. M se v vsakem od naslednjih primerov izračuna na naslednji način:“;

(ii) vstavita se naslednji točki (da) in (db):

„(da) za zavarovane kreditne posle, ki so predmet okvirne pogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, kjer je M vsaj 20 dni. Hipotetični znesek vsakega posla se uporablja za tehtanje zapadlosti;

(db) za okvirno pogodbo o pobotu, ki vključuje več **kot eno vrsto** poslov, ki ustrezajo točkam (c), (d) ali (da), je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, pri čemer je M vsaj najdaljše obdobje posedovanja (izraženo v letih), **ki se uporablja** za take posle, kot je določeno v členu

224(2) (bodisi 10 dni bodisi 20 dni, odvisno od primerov). Hipotetični znesek vsakega posla se uporablja za tehtanje zapadlosti;“;

(iii) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) za vse druge instrumente, razen navedenih v tem odstavku, ali če institucija ne more izračunati M, kot je določeno v točki (a), je M najdaljši preostali čas (izražen v letih), ki ga ima dolžnik na voljo, da v celoti izpolni svoje pogodbene obveznosti (glavnica, obresti in opravnine), pri čemer je M vsaj eno leto;“;

(iv) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) za institucije, ki za izračun kapitalske zahteve za tveganje CVA poslov z dano nasprotno stranko uporabljajo pristope iz člena 382a(1), točka (a) ali (b), M ni večji od 1 v formuli iz člena 153(1) za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje nasprotne stranke za iste posle, kot je navedeno v členu 92(4), točka (a) ali (f), kot je ustrezno;“;

(v) točka (j) se nadomesti z naslednjim:

„(j) za obnavljajoče se izpostavljenosti se M določi z uporabo najdaljšega pogodbenega datuma prenehanja izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe. Institucije ne uporabijo datuma odplačila tekočega črpanja, če ta datum ni najdaljši **pogodbeni** datum prenehanja izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe.“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar dokumentacija zahteva dnevno oblikovanje kritja in dnevno prevrednotenje ter vključuje določbe, ki dopuščajo takojšnjo unovčenje ali kompenzacijo zavarovanja s premoženjem v primeru neplačila ali nezmožnosti oblikovanja kritja, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov in je vsaj en dan za;“;

(ii) drugi pododstavek se spremeni:

– točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) kratkoročne posle trgovinskega financiranja z avtomatskim izplačevanjem iz prihodkov, povezane z izmenjavo blaga ali storitev, ■ iz člena 4(1), točka (80), **in odkupljene denarne terjatve do podjetij, pod pogojem, da imajo zadevne izpostavljenosti preostalo zapadlost do enega leta;**“;

– doda se naslednja točka (e):

„(e) izdane in potrjene akreditive, ki so kratkoročni, tj. imajo zapadlost manj kot eno leto, ter pri katerih obstaja možnost samoporavnave.“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za izpostavljenosti do podjetij s sedežem v Uniji, ki niso velika podjetja, se lahko institucije odločijo, da namesto uporabe odstavka 2 za vse take

izpostavljenosti določijo M, kot je določena v odstavku 1.“;

(e) doda se naslednji odstavek 6:

„6. Za namene izražanja minimalnega števila dni iz odstavka 2, točke (c) do (db), in odstavka 3 v letih, se najmanjše število dni deli s 365,25.“;

(76) člen 163 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Izključno za namene izračuna **zneskov** tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov **pričakovane izgube** teh izpostavljenosti, zlasti za namene člena 154, člena 157 in člena 158, odstavki 1, 5 in 10, PD **za vsako izpostavljenost na drobno**, uporabljene kot vhodni podatek v formulah za uteži tveganja in pričakovano izgubo, **ni nižja od enoletne PD, povezane z notranjim bonitetnim razredom kreditojemalca, za katerega se določi izpostavljenost na drobno, in** od naslednjih vrednosti:

(a) 0,1 % za QRRE do revolverjev;

(b) 0,05 % za izpostavljenosti na drobno, ki niso QRRE do revolverjev.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za izpostavljenost, krito z osebnim kreditnim zavarovanjem, lahko institucija, ki uporablja lastne ocene LGD v skladu s členom 143 za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, v PD prizna osebno kreditno zavarovanje v skladu s členom 183.“;

(77) člen 164 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Institucije zagotovijo svoje ocene LGD ob upoštevanju zahtev iz oddelka 6 tega poglavja in po pridobitvi dovoljenja pristojnih organov v skladu s členom 143. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se uporablja vrednost LGD 100 %. Kadar lahko institucija svoje ocene pričakovane izgube za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev zanesljivo razstavi na PD in LGD, lahko uporablja lastno oceno LGD.

2. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD v skladu s členom 143 za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, lahko v LGD priznajo osebno kreditno zavarovanje v skladu s členom 183.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Izključno za namen izračuna **zneskov** tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov **pričakovane izgube** izpostavljenosti na drobno, zlasti za namene člena 154(1), člena 157 ter člena 158, odstavka 1 in 10, LGD **za vsako izpostavljenost, uporabljeno** kot vhodni podatek v formulah za uteži tveganja in pričakovano izgubo, ni nižja od minimalnih vrednosti LGD iz razpredelnice 2aa v skladu z odstavkoma 4a in 4b:

Razpredelnica 2aa

Minimalne vrednosti LGD (LGD_{floor}) za izpostavljenosti na drobno			
izpostavljenost brez stvarnega kreditnega zavarovanja ($LGD_{U-floor}$)		izpostavljenost, ki je zavarovana s stvarnim kreditnim zavarovanjem ($LGD_{S-floor}$)	
izpostavljenost na drobno, zavarovana s stanovanjsko nepremičnino	ni relevantno	izpostavljenost na drobno, zavarovana s stanovanjsko nepremičnino	5 %
kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno	50 %	kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno	ni relevantno
druge izpostavljenosti na drobno	30 %	druge izpostavljenosti na drobno, zavarovane s finančnim zavarovanjem	0 %
		druge izpostavljenosti na drobno, zavarovane z denarnimi terjatvami	10 %
		druge izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami	10 %
		druge izpostavljenosti na drobno, zavarovane z drugim stvarnim premoženjem	15 %

“;

(d) vstavita se naslednja odstavka 4a in 4b:

„4a. Za namene odstavka 4 velja naslednje:

- (a) minimalne vrednosti LGD iz odstavka 4, razpredelnica 2aa, se uporabljajo za izpostavljenosti, zavarovane s stvarnim kreditnim zavarovanjem, kadar je stvarno kreditno zavarovanje primerno v skladu s tem poglavjem;
- (b) razen za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, se minimalne vrednosti LGD iz odstavka 4, razpredelnica 2aa, uporabljajo za izpostavljenosti, ki so v celoti zavarovane s stvarnim kreditnim zavarovanjem, kadar je vrednost stvarnega kreditnega zavarovanja po uporabi ustreznih prilagoditev za nestanovitnost v skladu s členom 230 enaka ali večja od vrednosti osnovne izpostavljenosti;
- (c) razen za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, se veljavna minimalna vrednost LGD za izpostavljenost, ki je delno zavarovana s stvarnim kreditnim zavarovanjem, izračuna v skladu s formulo iz člena 161(5);
- (d) za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, se veljavna minimalna vrednost LGD določi pri 5 % ne glede na raven zavarovanja s premoženjem, ki ga zagotavlja stanovanjska nepremičnina.

Za namene točke (b) se vrsta stvarnega kreditnega zavarovanja ‚zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem‘ v razpredelnici 2aaa člena 230 razume kot ‚drugo fizično in drugo primerno zavarovanje s premoženjem‘.

4b. Kolikor institucija prizna stvarno kreditno zavarovanje v skladu s pristopom IRB, lahko institucija prizna stvarno kreditno zavarovanje pri izračunu minimalne vrednosti LGD za zavarovane izpostavljenosti. V nasprotnem primeru se za nezavarovane izpostavljenosti uporablja minimalna vrednost LGD.“;

(78) del 3, naslov II, poglavje 3, oddelek 4, pododdelek 3 se črta;

(79) člen 166 se spremeni:

(a) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk, ki niso pogodbe iz Priloge II, se izračuna z uporabo IRB-CCF ali SA-CCF v skladu z odstavkoma 8a in 8b ter členom 151(8).

Kadar so bili listinjeni **samo** črpani zneski obnavljajočih se izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe, institucije zagotovijo, da še naprej posedujejo zahtevani znesek kapitala iz naslova nečrpanih zneskov, povezanih z listinjenjem.

Institucija, ki **ni dobila dovoljenja za uporabo** IRB-CCF, izračuna vrednost izpostavljenosti kot odobren, vendar neizkoriščen znesek, pomnožen z zadevnim SA-CCF.

Institucija, ki **■** uporablja IRB-CCF, izračuna vrednost izpostavljenosti za neizkoriščen znesek prevzete obveznosti kot odobreni znesek, pomnožen z IRB-CCF.“;

(b) vstavijo se naslednji odstavki 8a, 8b in 8c:

8a. Za izpostavljenost, za katero **institucija ni dobila dovoljenja za uporabo** IRB-CCF, je veljavni kreditni konverzijski faktor SA-CCF iz poglavja 2 za iste vrste postavk, kot je določeno v členu 111. Znesek, za katerega se uporabi SA-CCF, je nižji od vrednosti **nečrpane** odobrene kreditne linije in vrednosti, ki odraža vsakršno morebitno omejitev razpoložljivosti izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe, vključno z obstojem zgornje meje potencialnega zneska posojila, ki je povezana s sporočenim denarnim tokom dolžnika. Kadar je izpostavljenost iz naslova kreditne pogodbe omejena na tak način, ima institucija vzpostavljene ustrezne postopke spremljanja in upravljanja linije, ki podpirajo obstoj te omejitve.

8b. Institucije, ki izpolnjujejo zahteve za uporabo IRB-CCF, kot je določeno v oddelku 6, z dovoljenjem pristojnih organov uporabljajo IRB-CCF za izpostavljenosti, ki izhajajo iz nečrpanih obnavljajočih se obveznosti, obravnavanih v skladu s pristopom IRB pod pogojem, da za te izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ne bi veljal SA-CCF v višini 100 %. SA-CCF se uporablja za:

- (a) vse druge zunajbilančne postavke, zlasti nečrpane neobnavljajoče se obveznosti;
- (b) izpostavljenosti, pri katerih institucija ne izpolnjuje minimalnih zahtev za izračun IRB-CCF, kot je določeno v oddelku 6, ali če pristojni organ ni dovolil uporabe IRB-CCF.

Za namene tega člena se šteje, da je obveznost obnavljajoča se, če dolžniku omogoča, da pridobi posojilo, pri katerem ima možnost, da se odloči, kako pogosto bo izkoristil posojilo in v kakšnih časovnih razmikih, kar dolžniku omogoča črpanje, odplačilo in ponovno črpanje posojil, ki so mu bila dana. Pogodbeni dogovori, ki dovoljujejo predčasna plačila in naknadne ponovna črpanja teh predčasnih plačil, se štejejo za obnavljajoče se.

8c. **Če se IRB-CCF uporablja** izključno za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov **pričakovane izgube** izpostavljenosti, ki izhajajo iz obnavljajočih se obveznosti, **ki niso izpostavljenosti, razvrščene v kategorije izpostavljenosti v skladu s členom 147(2), točka (a)**, zlasti v skladu s členom 153(1), členom 157, členom 158, odstavki 1, 5 in 10, vrednost **vsake** izpostavljenosti, ki se uporabi kot vhodni podatek v formulah za znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti in pričakovano izgubo, ni manjša od vsote:

- (a) črpanega zneska obnavljajoče se obveznosti;
- (b) 50 % zneska zunajbilančne izpostavljenosti preostalega nečrpanega dela obnavljajoče se obveznosti, izračunanega z uporabo veljavnega SA-CCF iz člena 111.

Vsota točk (a) in (b) se imenuje ‚minimalna vrednost CCF‘.‘;

(c) odstavek 10 se črta;

(80) člen 167 se črta;

- (81) v členu 169(3) se doda naslednji pododstavek:
„EBA izda smernice o tem, kako v praksi uporabljati zahteve glede zasnove modela, količinske opredelitve tveganja, validacije in uporabe parametrov tveganja, pri čemer za vsak parameter tveganja uporabi stalne ali zelo razčlenjene bonitetne lestvice. Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;
- (82) v členu 170(4) se točka (b) nadomesti z naslednjim:
„(b) značilnosti tveganja izpostavljenosti, vključno z značilnostmi produkta in stvarnega kreditnega zavarovanja, priznanim osebnim kreditnim zavarovanjem, ukrepi glede razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih sredstev, sezonskostjo in nadrejenostjo. Institucije izrecno obravnavajo primere, kjer je več izpostavljenosti kritih z istim *stvarnim ali osebnim kreditnim* zavarovanjem.“;
- (83) v členu 171 se doda odstavek 3:
„3. **Čeprav je časovno obdobje, uporabljeno pri ocenjevanju PD, eno leto, institucije pri podeljevanju bonitetnih ocen uporabijo daljše časovno obdobje. Bonitetna ocena kreditojemalca mora predstavljati oceno institucije o zmognosti in pripravljenosti kreditojemalca, da izpolni svoje pogodbene obveznosti, ne glede na neugodne gospodarske razmere ali nastop nepričakovanih dogodkov.** Bonitetni sistemi so zasnovani tako, da so spremembe, ki so idiosinkratične ali značilne za posamezne panoge, gonilo prehoda iz enega bonitetnega razreda v drugega. Poleg tega se kot gonilo za prehod dolžnikov in izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe iz enega bonitetnega razreda ali skupine v drugega upoštevajo tudi učinki poslovnih ciklov.“;
- (84) v členu 172 se odstavek 1 spremeni:
(a) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:
„V primeru izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni države in centralnih bank se razvrščanje izpostavljenosti izvede v skladu z naslednjimi merili:“;
(b) točka (d) se nadomesti z naslednjim:
„(d) za vsak ločen pravni subjekt, do katerega ima institucija izpostavljenost, se izvede ločena bonitetna ocena;“;
(c) doda se naslednji pododstavek:
„Za namene točke (d) ima institucija ustrezne politike v zvezi z obravnavo posameznih dolžnikov in skupin povezanih strank. Te politike vsebujejo postopek za opredelitev posebnega tveganja neugodnih gibanj za vsak pravni subjekt, ki mu je institucija izpostavljena. **Za namene poglavja 6 se posli z nasprotnimi strankami, pri katerih je bilo ugotovljeno posebno tveganje zaradi neugodnih gibanj, pri izračunu vrednosti njihove izpostavljenosti obravnavajo drugače. Za namene poglavja 3 se posli z nasprotnimi strankami, pri katerih je bilo ugotovljeno posebno tveganje zaradi neugodnih gibanj, pri izračunu njihove izgube ob neplačilu obravnavajo drugače.**“;
- (85) člen 173 se spremeni:
(a) v odstavku 1 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni države in centralnih bank, postopek razvrščanja izpostavljenosti izpolnjuje naslednje zahteve.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev metodologij, ki jih pristojni organi uporabljajo pri ocenjevanju celovitosti postopka razvrščanja ter rednem in neodvisnem ocenjevanju tveganj.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2025.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(86) člen 174 se spremeni:

(a) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„**Če institucija uporablja** statistične **ali** druge matematične metode (t. i. modele) za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede dolžnikov ali **skupino** izpostavljenosti **■**, morajo biti izpolnjene naslednje zahteve.“;

(b) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) model ima dobro napovedno moč in kapitalske zahteve zaradi njegove uporabe niso izkrivljene;“;

(c) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene točke (a) vhodne spremenljivke predstavljajo razumno in učinkovito osnovo za tako dobljene napovedi. Model je v čim večji meri nepristranski. Med vhodnimi podatki in rezultati modela obstaja funkcionalna povezava, ki se lahko po potrebi določi s strokovno presojo.“;

(87) člen 176 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni države in centralnih bank institucije zbirajo in hranijo.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Za izpostavljenosti, za katere to poglavje omogoča **uporabo** lastnih ocen LGD ali **uporabo** IRB-CCF, vendar institucije zanje ne uporabljajo lastnih ocen LGD ali IRB-CCF, institucije zbirajo in hranijo podatke o primerjavah med dejanskimi LGD in vrednostmi iz člena 161(1) ter med realiziranimi kreditnimi konverzijskimi faktorji in SA-CCF, kot je določeno v členu 166(8a).“;

(88) **■ člen 177 se spremeni:**

(a) **vstavi se naslednji odstavek:**

„2a. Pri scenarijih, uporabljenih v skladu z odstavkom 2, je treba upoštevati tudi okoljske, socialne in upravljalvske dejavnike tveganja, zlasti fizična

migracijska tveganja, ki izhajajo iz podnebnih sprememb.

EBA izda smernice za uporabo odstavka 2a tega člena. Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(89) člen 178 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Neplačilo dolžnika ali izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe“;

(b) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) dolžnik več kot 90 dni zamuja s plačilom katere koli pomembne kreditne obveznosti do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe.“;

(c) v odstavku 3 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) institucija odobri nujno prestrukturiranje kreditne obveznosti, kadar je verjetno, da se bo tako prestrukturiranje odrazilo v zmanjšani finančni obveznosti dolžnika zaradi pomembnega odpusta ali odloga plačila glavnice, obresti ali, kadar je primerno, opravnin. Šteje se, da je do nujnega prestrukturiranja prišlo, ko se ukrepi restrukturiranja iz člena 47b razširijo na dolžnika;“;

(ca) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. EBA do 30. junija 2024 izda posodobljene smernice za uporabo tega člena in zlasti opredeli, kaj je pomembna „zmanjšana finančna obveznost“ v primeru nujnega prestrukturiranja za namene točke (d) odstavka 3. Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(90) člen 180 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve v zvezi z oceno PD za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni države in centralnih bank;“;

(ii) točka (h) se nadomesti z naslednjim:

„(h) ne glede na to, ali institucija za določanje svojih ocen PD uporablja zunanje, notranje ali skupne vire podatkov ali pa kombinacijo vseh treh, je obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov;“;

(iii) doda se točka (i):

„(i) ne glede na metodo, uporabljeno za oceno PD, institucije ocenijo PD za vsak bonitetni razred na podlagi ugotovljenega preteklega povprečja enoletne

stopnje neplačil, ki je enostavno povprečje na podlagi števila dolžnikov (*count weighted*), drugi pristopi, tudi z izpostavljenostjo tehtana povprečja, pa niso dovoljeni.“;

(iv) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene točke (h), kadar je za posamezni vir na voljo daljše obdobje opazovanja in so ti podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje. Podatki *so reprezentativna mešanica* dobrih in slabih let, relevantnih za vrsto izpostavljenosti. Institucije, ki v skladu s členom 143 od pristojnega organa niso dobile dovoljenja za uporabo lastnih ocen LGD ali **uporabo IRB-CCF**, lahko z dovoljenjem pristojnih organov pri uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba zajeti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne zajemajo obdobja petih let.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) institucije ocenijo PD glede na skupino dolžnikov ali bonitetni razred izpostavljenosti na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih stopenj neplačil, stopnje neplačil pa izračunajo na ravni izpostavljenosti samo, kadar se opredelitev neplačila uporablja na ravni posamezne kreditne izpostavljenosti v skladu s členom 178(1), drugi pododstavek;“;

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) ne glede na to, ali institucija za določanje svojih ocen PD uporablja zunanje, notranje ali skupne vire podatkov ali pa kombinacijo vseh treh, je obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov;“;

(iii) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene točke (e), kadar je za kateri koli vir na voljo daljše obdobje opazovanja in so ti podatki primerni, se uporabi tako daljše obdobje. Podatki *so reprezentativna mešanica* dobrih in slabih let gospodarskega cikla, relevantnih za vrsto izpostavljenosti. PD **za vsak bonitetni razred** temelji na opazovanem preteklem povprečju enoletne stopnje neplačil, **ki je enostavno povprečje na podlagi števila dolžnikov (šteto tehtano), ali na številu izpostavljenosti, a samo, če ni dovoljeno uporabljati opredelitve neplačila na ravni posamezne kreditne izpostavljenosti v skladu s členom 178(1), drugi pododstavek, in drugih pristopov, vključno s povprečji, tehtanimi z izpostavljenostjo**. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov ob uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba zajeti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne zajemajo obdobja petih let.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi metodologije, v skladu s katerimi pristojni organi ocenijo metodologijo institucije za ocenjevanje PD v skladu s členom 143.“

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2025.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(91) člen 181 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točke (c) do (g) se nadomestijo z naslednjim:

„(c) institucija upošteva obseg medsebojne odvisnosti med tveganjem dolžnika na eni strani in tveganjem stvarnega kreditnega zavarovanja na drugi strani, razen okvirnih pogodb o pobotu in bilančnega pobota posojil in vlog, ali njegovim dajalcem;

(d) valutne neuskkljenosti med osnovno obveznostjo in stvarnim kreditnim zavarovanjem, razen okvirnih pogodb o pobotu in bilančnega pobota posojil in vlog, se pri oceni LGD institucije obravnavajo konservativno;

(e) kolikor se pri ocenah LGD upošteva obstoj stvarnega kreditnega zavarovanja, razen okvirnih pogodb o pobotu in bilančnega pobota posojil in vlog, te ocene ne temeljijo samo na ocenjeni tržni vrednosti stvarnega kreditnega zavarovanja;

(f) kolikor se pri ocenah LGD upošteva obstoj stvarnega kreditnega zavarovanja, razen okvirnih pogodb o pobotu in bilančnega pobota posojil in vlog, institucije določijo notranje zahteve za upravljanje, pravno varnost in upravljanje tveganj tega stvarnega kreditnega zavarovanja, te zahteve pa so na splošno skladne s tistimi iz poglavja 4, oddelek 3;

(g) kolikor institucija prizna stvarno kreditno zavarovanje, razen okvirnih pogodb o pobotu in bilančnega pobota posojil in vlog, za določitev vrednosti izpostavljenosti za kreditno tveganje nasprotne stranke v skladu s poglavjem 6, oddelek 5 ali 6, se pričakovani znesek, ki bi se lahko iztržil iz tega stvarnega kreditnega zavarovanja, ne upošteva v ocenah LGD;“;

(ii) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) kolikor so opravnine za plačilne zamude, naložene dolžniku pred časom neplačila, priznane v izkazu poslovnega izida institucije, se prištejejo k meritvi izpostavljenosti in izgube institucije;“;

■

(iv) dodata se naslednja pododstavka:

„Za namene točke (a) institucije ustrezno upoštevajo povrnitve, izvedene med ustreznimi postopki povrnitev, iz naslova katere koli oblike stvarnega kreditnega zavarovanja in iz osebnega kreditnega zavarovanja, ki ne spada v opredelitev iz člena 142, točka 10.

Za namene točke (c) se primeri, pri katerih je stopnja medsebojne odvisnosti visoka, obravnavajo na konservativen način.

Za namene točke (e) se v ocenah LGD upošteva učinek potencialne možnosti, da institucije ne bodo sposobne hitro pridobiti kontrole nad zavarovanji s premoženjem in jih unovčiti.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) *prvi pododstavek točke (b) se nadomesti z naslednjim:*

„(b) prihodnja črpanja upoštevajo v svojih konverzijskih faktorjih ali v svojih ocenah LGD. Če institucije prihodnja dodatna črpanja vključijo v svoje konverzijske faktorje, bi jih bilo treba upoštevati v LGD tako v števcu kot v imenovalcu. Če pa jih ne vključijo v svoje konverzijske faktorje, bi jih bilo treba upoštevati samo v števcu LGD;“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Za izpostavljenosti na drobno ocene LGD temeljijo na podatkih, ki zajemajo vsaj pet let. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov ob uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba zajeti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne zajemajo obdobja petih let.“;

(c) *dodata se naslednja odstavka:*

„4. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za pojasnitev obravnave vseh oblik stvarnega in osebnega kreditnega zavarovanja za namene odstavka 1, točka (a), in za namene uporabe parametrov LGD.

4a. EBA za namene izračuna izgube v skladu s točko 2 člena 5 za primere, ko se ponovno vzpostavi status neplačila, do 31. decembra 2025 izda posodobljene smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih določi, kako bi bilo treba obravnavati umetni denarni tok, in preuči možnost, da bi institucije umetni denarni tok diskontirale samo v dejanskem obdobju neplačila.“;

(92) člen 182 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) IRB-CCF institucije odraža možnost dodatnih črpanj s strani dolžnika do trenutka nastanka neplačila **in po njem** ■“;

(ii) dodata se naslednji točki (g) in (h):

„(g) IRB-CCF institucij se **oceni s pristopom** na podlagi 12-mesečnega fiksnega obdobja ■“;

(h) IRB-CCF institucije temelji na referenčnih podatkih, ki odražajo značilnosti dolžnika, izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe in prakse banke glede upravljanja izpostavljenosti, za katere se uporabljajo ocene.“;

(iii) dodata se naslednja pododstavka:

„Za namene točke (c) IRB-CCF vključuje večjo mero konservativnosti, če je mogoče utemeljeno pričakovati večjo pozitivno korelacijo med pogostostjo neplačil in velikostjo konverzijskega faktorja.

Za namene točke (g) **se vsako neplačilo poveže** z zadevnimi značilnostmi dolžnika in izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe na fiksni referenčni datum, ki se **opredeli** kot 12 mesecev pred **datumom** neplačila.■

Za namene točke (h) IRB-CCF, ki se uporablja za posamezne izpostavljenosti, ne temelji na podatkih, ki združujejo učinke različnih značilnosti ali podatkov iz izpostavljenosti, ki imajo **bistveno** drugačne značilnosti tveganja. IRB-CCF temelji na ustrezno homogenih segmentih. Zato naslednje prakse niso dovoljene **ali pa jih je treba podrobno preučiti in utemeljiti**:

- (a) osnovni podatki za MSP/srednji tečaj se uporabljajo za **velike** poslovne dolžnike;
- (b) podatki v zvezi z obveznostmi, pri katerih je neporabljenega „malo“ razpoložljivega limita, se uporabljajo za izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe, pri katerih je neporabljenega „veliko“ razpoložljivega limita;
- (c) podatki o dolžnikih, ki neredno plačujejo ali za katere so nadaljnja črpanja blokirana na referenčni datum, se uporabljajo za dolžnike brez znanih nerednih plačil ali relevantnih omejitev;
- (d) podatki, na katere so vplivale spremembe v dolžnikovi mešanici izposojanja in drugih produktov, ki so povezani s krediti, v opazovanem obdobju, razen če so bili ti podatki učinkovito prilagojeni z odpravo učinkov sprememb v ponudbi produktov.

Za namene četrtega pododstavka, točka (d), institucije pristojnim organom dokažejo, da temeljito razumejo vpliv sprememb nabora produktov strank na sklope referenčnih podatkov o izpostavljenostih in povezane ocene kreditnega konverzijskega faktorja ter da je učinek v okviru njihovega postopka ocenjevanja nepomemben ali je bil učinkovito zmanjšan. V zvezi s tem se šteje, da naslednje ni primerno:

- (a) določitev spodnjih **ali zgornjih** mej **realiziranega** kreditnega konverzijskega faktorja ali **realizirane vrednosti** izpostavljenosti;
- (b) uporaba ocen na ravni dolžnika, ki ne zajemajo v celoti zadevnih možnosti preoblikovanja produktov ali neustrezno združujejo produkte z zelo različnimi značilnostmi;
- (c) prilagoditev samo pomembnih opažanj, na katera vpliva sprememba proizvoda,
- (d) izključitev opažanj, na katera vpliva sprememba profila produkta.“;

(aa) vstavita se naslednja odstavka:

„1a. Institucije zagotovijo, da so njihove ocene CCF učinkovito zavarovane

pred možnimi učinki območja nestabilnosti, ker je izpostavljenost iz naslova kreditne pogodbe na referenčni datum skoraj v celoti izkoriščena.

1b. Referenčni podatki ne smejo biti omejeni na neporavnano glavnico ali razpoložljivo omejitev kredita. V referenčne podatke je treba vključiti obračunane obresti, druga zapadla plačila in črpanja, ki presegajo omejitve kredita.“;

(c) doda se naslednji odstavek 5:

„5. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za določitev metodologije, ki jo institucije uporabljajo za oceno IRB-CCF.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2026.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(93) člen 183 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Zahteve za presojo učinkov osebnega kreditnega zavarovanja za izpostavljenosti do podjetij, enot centralne ravni države in centralnih bank, če se uporabljajo lastne ocene LGD, ter za izpostavljenosti na drobno“;

(b) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) jamstvo se evidentira pisno, za dajalca je nepreklicno in nespremenljivo ter velja, dokler obveznost ni v celoti izpolnjena v obsegu zneska in ročnosti jamstva, ter je pravno izvršljivo v jurisdikciji države, kjer ima dajalec jamstva sredstva, ki lahko služijo za poplačilo in izvršitev sodbe;“;

(ii) dodata se naslednji točki (d) in (e):

„(d) jamstvo je brezpogojno;

(e) kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi prvega neplačila se lahko priznajo kot primerno osebno kreditno zavarovanje, vendar se kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi drugega neplačila ali bolj splošno kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila ne priznajo kot primerno osebno kreditno zavarovanje.“;

(iii) doda se naslednji pododstavek:

„Jamstva, pri katerih je plačilo dajalca jamstva pogojeno s tem, da mora posojilna institucija najprej izterjati dolžnika, in ki krijejo samo izgube, ki ostanejo po zaključku postopka izterjave, se štejejo kot brezpogojna.“;

(c) doda se naslednji odstavek 1a:

„1a. Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje z uporabo pristopa modeliranja PD/LGD v skladu s tem členom in ob upoštevanju zahteve iz odstavka 4 ali pristopa substitucije parametrov tveganja v okviru naprednega pristopa na podlagi notranjih ocen iz člena 236a in ob upoštevanju zahtev glede primernosti iz poglavja 4. Institucije bi morale imeti jasne politike za ocenjevanje učinkov osebnega kreditnega zavarovanja na parametre tveganja. Politike institucij so skladne z njihovimi notranjimi praksami upravljanja tveganj in odražajo zahteve iz tega člena. Te politike jasno določajo, katera od posebnih metod, opisanih v tem pododstavku, se uporablja za vsak bonitetni sistem, institucije pa te politike skozi čas dosledno uporabljajo.“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Če institucije priznajo osebno kreditno zavarovanje s pristopom modeliranja PD/LGD, **bi morale upoštevati učinek osebnega kreditnega zavarovanja na zmanjšanje tveganja za dano vrsto izpostavljenosti, tako da prilagodijo oceno PD ali LGD**, kriteriu deležu osnovne izpostavljenosti pa se ne dodeli utež tveganja, ki bi bila nižja od spodnje meje uteži tveganja za izpostavljenost do dajalca zavarovanja. V ta namen se spodnja meja uteži tveganja za izpostavljenost do dajalca zavarovanja izračuna z uporabo iste PD, iste LGD in iste funkcije uteži tveganja, kot se uporabljajo za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, kot je navedeno v členu 236a.“;

(e) odstavek 6 se črta;

(94) del 3, naslov II, poglavje 3, oddelek 6, pododdelek 4 se črta;

(95) v členu 192 se dodajo se naslednje točke 5 do 8:

„pristop substitucije uteži tveganja v okviru standardiziranega pristopa‘ pomeni substitucijo **█** uteži tveganja osnovne izpostavljenosti z utežjo tveganja, ki se na podlagi standardiziranega pristopa uporablja za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, **v skladu s členom 235, kadar se zajamčena izpostavljenost obravnava v skladu s standardiziranim pristopom in se primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja obravnavajo v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB;**

(6) „pristop substitucije uteži tveganja v okviru IRB‘ pomeni nadomestitev uteži tveganja osnovne izpostavljenosti z utežjo tveganja, ki se na podlagi standardiziranega pristopa uporablja za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, **v skladu s členom 235a, kadar se zajamčena izpostavljenost obravnava v skladu s pristopom IRB in se primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja obravnavajo v skladu s standardiziranim pristopom;**

(7) „pristop substitucije parametrov tveganja v okviru temeljnega IRB‘ pomeni nadomestitev parametrov tveganja PD in LGD osnovne izpostavljenosti z ustrezno PD in LGD, ki bi se primerljivi neposredni izpostavljenosti do dajalca zavarovanja dodelila na podlagi pristopa IRB brez uporabe lastnih ocen LGD, v skladu s členom 236;

(8) „pristop substitucije parametrov tveganja v okviru naprednega IRB“ pomeni nadomestitev parametrov tveganja PD in LGD osnovne izpostavljenosti z ustrezno PD in LGD, ki bi se primerljivi neposredni izpostavljenosti do dajalca zavarovanja dodelila na podlagi pristopa IRB z uporabo lastnih ocen LGD, v skladu s členom 236a.“

(96) v členu 193 se **vstavi** naslednja **odstavka 7 in 7a**:

„7. Zavarovanje s premoženjem, ki izpolnjuje vse zahteve glede primernosti iz tega poglavja, se lahko prizna kot tako tudi za izpostavljenosti, povezane z nečrpanimi izpostavljenostmi iz naslova kreditne pogodbe. Kadar je črpanje v okviru izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe odvisno od predhodnega ali sočasnega nakupa ali prejema zavarovanja s premoženjem, skladnega z deležem institucije v zavarovanju s premoženjem po črpanju izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe, tako da institucija nima deleža v zavarovanju s premoženjem, če se izpostavljenost iz naslova kreditne pogodbe ne črpa, se tako zavarovanje s premoženjem lahko prizna za izpostavljenost, ki izhaja iz nečrpane izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe.“

7a. Kadar institucije izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali institucije izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi pristopa IRB v skladu z določbami v tem poglavju, bi morale upoštevati okoljska, socialna in upravljavska tveganja zavarovanja s premoženjem.

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o tem, kaj pomeni uresničitev podnebnega fizičnega tveganja in kako bi se morale to tveganje odražati v izračunih tveganju prilagojenega zneska izpostavljenosti, ki jih opravijo institucije. “;

(97) v členu 194 se črta odstavek 10;

(98) v členu 197 se odstavek 1 spremeni:

(a) točke (b) do (e) nadomestijo z naslednjim:

(b) dolžniške vrednostne papirje, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) dolžniške vrednostne papirje so izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke;

(ii) dolžniški vrednostni papirji imajo bonitetno oceno, ki jo je opravila ECAI ali izvozna agencija, **ki izpolnjuje naslednja pogoja**:

– **ECAI ali izvozna agencija** je bila priznana kot primerna za namene poglavja 2;

– EBA je po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank iz poglavja 2 za **bonitetno oceno** določil, da se povezuje s stopnjo kreditne kakovosti 1, 2, 3 ali 4;

(c) dolžniške vrednostne papirje, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) te dolžniške vrednostne papirje so izdale institucije;

- (ii) dolžniški vrednostni papirji imajo bonitetno oceno, ki jo je opravila ECAI, ki *izpolnjuje vse naslednje pogoje*:
 - ECAI je bila priznana kot primerna za namene poglavja 2;
 - EBA je po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do *instituciji* iz poglavja 2 *za bonitetno oceno* določil, da se povezuje s stopnjo kreditne kakovosti 1, 2 ali 3;
- (d) dolžniške vrednostne papirje, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - (i) te dolžniške vrednostne papirje so izdali drugi subjekti;
 - (ii) dolžniški vrednostni papirji imajo bonitetno oceno, ki jo je opravila ECAI, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - ECAI je bila priznana kot primerna za namene poglavja 2;
 - EBA je po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do *podjetij* iz poglavja 2 *za bonitetno oceno* določil, da se povezuje s stopnjo kreditne kakovosti 1, 2 ali 3;
- (e) dolžniški vrednostni papirji imajo kratkoročno bonitetno oceno, ki jo je opravila ECAI, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (i) ECAI je bila priznana kot primerna za namene poglavja 2; ter
 - (ii) EBA je po pravilih za tehtanje tveganja kratkoročnih izpostavljenosti iz poglavja 2 *za bonitetno oceno* določil, da se povezuje s stopnjo kreditne kakovosti 1, 2 ali 3;“
- (b) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) naložbeno zlato;“;

(98a) v členu 197(6) se pododstavek 1 nadomesti z naslednjim:

Za namene odstavka 5, kadar KNP ("prvotni KNP") ali kateri koli njegov osnovni KNP ni omejen na naložbe v instrumente, ki se v skladu z odstavkoma 1 in 4 štejejo za primerne;

– kadar lahko institucije uporabijo pristop vpogleda, lahko kot zavarovanje s premoženjem uporabijo enote ali deleže v tem KNP do zneska, ki je enak vrednosti instrumentov, ki jih ima KNP in ki so primerni v skladu z odstavkoma 1 in 4;

– kadar lahko institucije uporabijo pristop na podlagi mandata, lahko kot zavarovanje s premoženjem uporabijo enote ali deleže v tem KNP do zneska, ki je enak vrednosti instrumentov, ki jih ima KNP in ki so primerni v skladu z odstavkoma 1 in 4 ob predpostavki, da je KNP ali kateri koli osnovni KNP vlagal v neprimerne instrumente v največjem obsegu, ki je dovoljen v okviru njihovih mandatov.“;

(98b) v členu 198 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

□ „2. Kadar KNP ali kateri koli osnovni KNP ni omejen na naložbe v instrumente, ki so primerni za priznanje v skladu s členom 197(1) in (4), ter v postavke iz točke (a) odstavka 1 tega člena,

- *kadar lahko institucije uporabijo pristop vpogleda, lahko kot zavarovanje s premoženjem uporabijo enote ali deleže v tem KNP do zneska, ki je enak vrednosti instrumentov, ki jih ima KNP in ki so primerni v skladu z odstavkoma 1 in 4 člena 197, ter instrumente iz točke (a) odstavka 1 tega člena;*
- *kadar lahko institucije uporabijo pristop na podlagi mandata, lahko kot zavarovanje s premoženjem uporabijo enote ali deleže v tem KNP do zneska, ki je enak vrednosti instrumentov, ki jih ima KNP in ki so primerni v skladu z odstavkoma 1 in 4 člena 197, ter instrumente iz točke (a) odstavka 1 tega člena ob predpostavki, da je KNP ali kateri koli osnovni KNP vlagal v neprimerne instrumente v največjem obsegu, ki je dovoljen v okviru njihovih mandatov;*

kadar lahko imajo neprimerni instrumenti negativno vrednost zaradi obveznosti ali pogojnih obveznosti, ki izhajajo iz lastništva, institucija stori naslednje:

- (a) izračuna skupno vrednost neprimernih instrumentov;*
- (b) če je znesek, pridobljen na podlagi točke (a), negativen, absolutno vrednost navedenega zneska odšteje od skupne vrednosti primernih instrumentov.“;*

(99) člen 199 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

□„2. Če ni s členom 124(7) določeno drugače, lahko institucije kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo stanovanjske nepremičnine, ki jih ima lastnik ali, v primeru osebnih investicijskih podjetij, upravičeni lastnik v posesti ali jih oddaja ali jih bo imel v posesti ali oddajal, in poslovne nepremičnine, vključno s pisarnami in drugimi gospodarskimi objekti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) vrednost nepremičnine ni v veliki meri odvisna od kreditne kakovosti dolžnika;
- (b) tveganje kreditorejmalca ni v veliki meri odvisno od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od osnovne zmogljivosti kreditorejmalca, da poplača dolg iz drugih virov, zato poplačilo kredita ni v veliki meri odvisno od nobenega denarnega toka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje s premoženjem.

Za namene točke (a) lahko institucije izključijo okoliščine, ko na vrednost nepremičnine in na izpolnjevanje obveznosti kreditorejmalca vplivajo popolnoma makroekonomski dejavniki. “;

(b) v odstavku 3 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) izgube iz kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, do 55 % vrednosti, določene v skladu s členom 229, če ni v členu 124(7) določeno drugače, ne presegajo 0,3 % neodplačanih posojil, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu;“

(c) v odstavku 4 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) izgube iz kreditov, zavarovanih s poslovno nepremičnino, do 55 % vrednosti, določene v skladu s členom 229, če ni v členu 124(7) določeno drugače, ne presegajo 0,3 % neodplačanih posojil, zavarovanih s poslovno nepremičnino, v katerem koli danem letu;“

(d) v odstavku 5 se doda naslednji pododstavek:

„Kadar javna razvojna kreditna institucija, kot je opredeljena v členu 429a(2), izda promocijski kredit, kot je opredeljen v členu 429a(3), drugi instituciji ali finančni instituciji, ki ima dovoljenje za opravljanje dejavnosti iz točke 2 ali 3 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU in ki izpolnjuje pogoje v skladu s členom 119(5) te uredbe, ter kadar ta druga institucija ali finančna institucija neposredno ali posredno prenese ta promocijski kredit končnemu dolžniku ter denarno terjatev iz promocijskega kredita cedira javni razvojni kreditni instituciji kot zavarovanje s premoženjem, lahko ta javna razvojna kreditna institucija uporabi cedirano denarno terjatev kot primerno zavarovanje s premoženjem ne glede na prvotno zapadlost cedirane denarne terjatve.“;

(e) v odstavku 6 se prvi pododstavek, točka (d), nadomesti z naslednjim:

„(d) institucija dokaže, da dejanski prihodki iz zavarovanja s premoženjem niso nižji od 70 % vrednosti zavarovanja s premoženjem pri vsaj 90 % vseh unovčitev za dano vrsto zavarovanja s premoženjem. Če so na trgu prisotne pomembne cenovne nestanovitnosti, institucija pristojnim organom zadovoljivo dokaže, da je njeno vrednotenje zavarovanja s premoženjem dovolj konservativno.“

(100) člen 201 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) mednarodne organizacije, ki jim je dodeljena utež tveganja 0 % v skladu s členom 118;“

(ii) vstavi se naslednja točka (fa):

„(fa) regulirane subjekte finančnega sektorja;“

(iii) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

kadar se kreditno zavarovanje ne zagotovi za izpostavljenost v listinjenju, druge družbe, ki imajo bonitetno oceno *imenovane* ECAI, vključno z nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami ali povezanimi subjekti dolžnika, kadar ima *neposredna* izpostavljenost do navedenih nadrejenih oseb, podrejenih družb ali povezanih subjektov nižje uteži tveganja kot *izpostavljenost do* dolžnika;“;

(iv) vstavi se naslednja točka (ga):

„(ga) kadar se kreditno zavarovanje zagotovi za izpostavljenost v listinjenju, druge družbe, ki imajo bonitetno oceno *imenovane* ECAI stopnje kreditne kakovosti 1, 2 ali 3 in ki so imele v času, ko je bilo kreditno zavarovanje zagotovljeno, bonitetno oceno stopnje kreditne kakovosti 1 ali 2, vključno z nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami in povezanimi subjekti dolžnika, kadar ima *neposredna izpostavljenost*

navedenim nadrejenim osebam, podrejenim družbam ali pridruženim subjektom nižjo utež tveganja kot **izpostavljenost v listinjenju**“;

(v) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene točke (fa) ‚regulirani subjekt finančnega sektorja‘ pomeni subjekt finančnega sektorja, ki izpolnjuje pogoj iz člena 142(1), točka 4(b).“

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

□ „2. Poleg dajalcev zavarovanja iz odstavka 1 so gospodarske družbe, ki so notranje ocenjene s strani institucije v skladu s poglavjem 3, oddelek 6, primerni dajalci osebnega kreditnega zavarovanja, kadar institucija **pristop IRB uporabi za izpostavljenosti** do teh gospodarskih družb.“;

(101) člen 202 se črta;

(102) v členu 204 se doda odstavek 3:

„3. Kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi prvega neplačila in vsi drugi kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila niso primerne oblike osebnega kreditnega zavarovanja v skladu s tem poglavjem.

■ “;

(103) člen 208 se spremeni:

(a) odstavek 3 se spremeni:

(i) v točki (b) se doda naslednji stavek:

„**V primeru prevrednotenja, ki presega vrednost v trenutku, ko je bilo posojilo izdano**, vrednost nepremičnine ne presega povprečne vrednosti, izmerjene za to nepremičnino ali primerljivo nepremičnino v zadnjih **štirih** letih v primeru poslovne nepremične in v zadnjih **osmih** letih v primeru stanovanjske nepremičnine. **Vrednost nepremičnine lahko preseže to vrednost v primeru sprememb nepremičnine, ki nedvoumno povečajo njeno vrednost, kot so izboljšave energijske učinkovitosti ali izboljšanje odpornosti, zaščite in prilagajanja fizičnim tveganjem** stavbe ali stanovanjske enote■ “;

(ii) drugi pododstavek se črta;

(b) vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Institucije lahko v skladu z odstavkom 3■ izvedejo **spremljanje** vrednosti nepremičnine **in opredelitev nepremičnine, ki jo je treba prevrednotiti**, z naprednimi statističnimi ali drugimi matematičnimi metodami (t. i. modeli), oblikovanimi neodvisno od postopka odločanja o kreditih, **in** če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucije v svojih politikah in postopkih določijo merila za uporabo modelov za spremljanje vrednosti zavarovanja s premoženjem **in za opredelitev nepremičnin, ki jih je treba prevrednotiti**. Te politike in postopki upoštevajo zanesljivost preteklih rezultatov teh modelov, upoštevane spremenljivke za posamezne nepremičnine, uporabo minimalnih razpoložljivih in točnih informacij ter negotovost modelov;

- (b) institucije zagotovijo, da so uporabljeni modeli:
 - (i) specifični za nepremičnino in lokacijo z zadostno stopnjo razčlenjenosti;
 - (ii) veljavni in točni ter da se zanesljivo in redno testirajo za nazaj in primerjajo z dejanskimi zaznanimi cenami poslov;
 - (iii) temeljijo na podlagi dovolj velikega in reprezentativnega vzorca na podlagi zaznanih cen poslov;
 - (iv) temeljijo na posodobljenih podatkih visoke kakovosti;
- (c) institucije nosijo končno odgovornost za ustreznost in uspešnost modelov, cenilec iz odstavka 3, točka (b), je odgovoren za vrednotenje **nepremičnin, za katere je bilo** z uporabo modelov **ugotovljeno, da jih je treba prevrednotiti**, institucije pa razumejo metodologijo, vhodne podatke in predpostavke uporabljenih modelov;
- (d) institucije zagotovijo, da je dokumentacija modelov posodobljena;
- (e) institucije imajo vzpostavljene ustrezne postopke, sisteme in zmogljivosti IT ter zadostne in točne podatke za vsako **spremljanje vrednosti zavarovanja z nepremičninami in opredelitev nepremičnin, ki jih je treba prevrednotiti** ;
- (f) ocene modelov se neodvisno potrdijo, postopek potrjevanja pa je na splošno skladen z načeli iz člena 185, **kjer je ustrezno**, neodvisni cenilec iz odstavka 3, točka (b), pa je odgovoren za končne vrednosti, ki jih institucija uporablja za namene tega poglavja.“

(ba) vstavi se naslednji odstavek 3b:

„3b. Merila vrednotenja iz člena 229(1) se upoštevajo pri spremljanju in prevrednotenju vrednosti nepremičnin, kot je določeno v tem členu.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Nepremičnine, ki so prejete kot kreditno zavarovanje, so primerno škodno zavarovane, institucije pa imajo postopke za spremljanje ustreznosti zavarovanja.“;

(104) **člen 210 se spremeni:**

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Kadar splošni dogovori o jamstvu ali druge oblike spremenljivega zavarovanja posojilni instituciji zagotavljajo registrirano terjatev do sredstev družbe in če ta terjatev vsebuje tako sredstva, ki niso primerna za zavarovanje s premoženjem v skladu s pristopom IRB, kot sredstva, ki so primerna za zavarovanje s premoženjem v skladu s pristopom IRB, lahko institucija ta sredstva prizna kot primerno stvarno kreditno zavarovanje. V tem primeru je to priznanje pogojeno s sredstvi, ki izpolnjujejo zahteve za primernost zavarovanja s premoženjem v skladu s pristopom IRB, kot je določeno v tem poglavju.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

□,„2. Pri fizičnem zavarovanju zastarelost zavarovanja s premoženjem vključuje

tudi vidike vrednotenja, povezane z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi vidiki v zvezi s prepovedmi ali omejitvami, ki jih uvedejo zadevne države članice, ter pravnimi in regulativnimi cilji in zakonodajo Unije in, kadar je to pomembno za mednarodno dejavne institucije, cilji in predpisi tretjih držav.“;

(105) v členu 213 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Ob upoštevanju člena 214(1) se kreditno zavarovanje na podlagi jamstva ali kreditnega izvedenega finančnega instrumenta šteje za primerno osebno kreditno zavarovanje, če so izpolnjeni vsi navedeni pogoji:

- (a) kreditno zavarovanje je neposredno;
- (b) obseg kreditnega zavarovanja je jasno opredeljen in nesporen;
- (c) pogodba o kreditnem zavarovanju ne vsebuje nikakršne klavzule, katere izpolnitev je izven neposrednega nadzora posojilne institucije, ki bi:
 - (i) dajalcu zavarovanja dovoljevala, da enostransko prekliče ali spremeni kreditno zavarovanje;
 - (ii) povečala dejanske stroške kreditnega zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kakovosti zavarovane izpostavljenosti,
 - (iii) lahko preprečila obveznost dajalca zavarovanja, da pravočasno plača v primeru, da prvotni dolžnik ne poravnava zapadlih plačil, ali v primeru izteka pogodbe o zakupu (finančnem in operativnem) za namene priznavanja preostale vrednosti zakupljenega premoženja, zavarovane z jamstvom, v skladu s členoma 134(7) in 166(4);
 - (iv) lahko dajalcu kreditnega zavarovanja dovoljevala, da skrajša zapadlost kreditnega zavarovanja;
- (d) pogodba o kreditnem zavarovanju je pravno učinkovita in izvršljiva v vseh jurisdikcijah, ki so relevantne ob sklenitvi kreditne pogodbe.

Za namene točke (c) klavzula v pogodbi o kreditnem zavarovanju, ki določa, da pomanjkljiv skrbni pregled ali goljufija posojilne institucije *ali dolžnika* razveljavi ali zmanjša obseg jamstva, ki ga ponuja dajalec jamstva, ne izključuje možnosti, da je to kreditno zavarovanje primerno.

■

Za namene točke (c) lahko dajalec zavarovanja izvede enkratno pavšalno plačilo vseh zapadlih denarnih zneskov, dolgovanih na podlagi terjatve, ali prevzame prihodnje plačilne obveznosti dolžnika, krite s pogodbo o kreditnem zavarovanju.“

(106) člen 215 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se spremeni:
 - (i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) ob nastopu kršitve ali neplačila dolžnika ima posojilna institucija pravico, da od dajalca jamstva pravočasno zahteva vse zapadle denarne zneske iz naslova terjatve, v zvezi s katero je zagotovljeno zavarovanje.“;
 - (ii) dodata se naslednja pododstavka:

„Plačilo s strani dajalca jamstva ni pogojeno s tem, da mora posojilna institucija najprej terjati dolžnika.

V primeru osebnih kreditnih zavarovanj, ki krijejo stanovanjska hipotekarna posojila, je treba zahteve iz člena 213(1), točka (c)(iii), in prvega pododstavka te točke izpolniti šele v obdobju 24 mesecev.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

□ „2. V primeru jamstev, zagotovljenih v okviru vzajemnih jamstvenih shem, ali jamstev, ki jih zagotovijo ali za njih posredno jamčijo subjekti iz člena 214(2), se šteje, da so zahteve iz odstavka 1, točka (a), tega člena in člena 213(1), točka (c)(iii), izpolnjene, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) v primeru neplačila dolžnika ali v primeru, da prvotni dolžnik ne izvede zapadlih plačil, ima posojilna institucija pravico, da od dajalca jamstva pravočasno pridobi začasno plačilo, ki izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(i) začasno plačilo predstavlja zanesljivo oceno zneska izgube, ki bi jo verjetno utrpela posojilna institucija, vključno z izgubami zaradi neplačila obresti in drugih vrst plačil, ki jih je kreditojemalec obvezan poravnati;

(ii) začasno plačilo je sorazmerno z jamstvenim kritjem;

(b) posojilna institucija lahko pristojnim organom zadovoljivo dokaže, da učinki jamstva, ki krijejo tudi izgube zaradi neplačila obresti in drugih vrst plačil, ki jih je kreditojemalec obvezan poravnati, upravičujejo takšno obravnavo.“

(107) v členu 216 se doda odstavek 3:

„3. Z odstopanjem od odstavka 1 za izpostavljenost do podjetij, krito s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom, v pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih ni treba opredeliti kreditnega dogodka iz točke (a)(iii) navedenega odstavka, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) za spremembo zapadlosti, glavnice, kupona, valute ali nadrejenosti osnovne izpostavljenosti do podjetij je potrebno 100-odstotno soglasje;

(b) pravni sedež, kjer se ureja izpostavljenost do podjetij, ima dobro uveljavljen zakon o stečaju, ki družbi omogoča reorganizacijo in prestrukturiranje ter zagotavlja urejeno poravnavo terjatev upnikov.

Če pogoji iz točk (a) in (b) niso izpolnjeni, je lahko kreditno zavarovanje kljub temu primerno ob upoštevanju zmanjšanja vrednosti, kot je določeno v členu 233(2).“

(108) člen 217 se črta;

(109) Člen 219 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 219

Bilančni pobot

Posojila posojilni instituciji in vloge pri njej, za katere velja bilančni pobot, ta institucija za namene izračunavanja učinkov stvarnega kreditnega zavarovanja za navedena posojila in vloge posojilne institucije, za katere velja pogodba o bilančnem

pobotu, obravnava kot zavarovanje z denarnimi sredstvi.“

(110) člen 220 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Uporaba pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost za okvirne pogodbe o pobotu“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije pri izračunu ‚popolnoma prilagojene vrednosti izpostavljenosti‘ (E^*) za izpostavljenosti, za katere velja primerna okvirna pogodba o pobotu, ki krije posle financiranja z vrednostnimi papirji ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, izračunajo prilagoditve za nestanovitnost, ki jih morajo uporabiti z uporabo pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost, kakor je določeno v členih 223 do 227 za razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.“;

(c) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) uporabijo vrednost prilagoditve za nestanovitnost ali, kjer je ustrezno, absolutno vrednost prilagoditve za nestanovitnost, ki je ustrezna za določeno skupino vrednostnih papirjev ali za določeno vrsto blaga, za absolutno vrednost pozitivne ali negativne neto pozicije v vrednostnih papirjih v tej skupini vrednostnih papirjev ali za blago iz te vrste blaga;“;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije izračunajo E^* v skladu z naslednjo formulo:

$$E^* = \max\left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0,4 \cdot E_{\text{net}} + 0,6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k |E_k^{\text{fx}}| \cdot H_k^{\text{fx}}\right)$$

pri čemer:

i = indeks, ki označuje vse ločene pozicije v vrednostnih papirjih, blagu ali denarnih sredstvih v skladu s pogodbo, ki so posojene, prodane s pogodbo o ponovnem odkupu ali jih institucija da nasprotni stranki;

j = indeks, ki označuje vse ločene pozicije v vrednostnih papirjih, blagu ali denarnih sredstvih v skladu s pogodbo, ki so izposojene, kupljene s pogodbo o ponovni prodaji ali jih institucija ima;

k = indeks, ki označuje vse ločene valute, v katerih so denominirani vrednostni papirji, blago ali denarne pozicije v skladu s pogodbo;

E_i = vrednost izpostavljenosti dane pozicije v vrednostnem papirju, blagu ali denarnih sredstvih i , ki je posojena, prodana s pogodbo o ponovnem odkupu ali dana nasprotni stranki v skladu s pogodbo, ki bi se uporabljala, če ne bi bilo kreditnega zavarovanja, kadar institucije zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo v skladu s poglavjem 2 ali poglavjem 3, kot je ustrezno;

C_j = vrednost dane pozicije v vrednostnih papirjih, blagu ali denarnih sredstvih j , ki je izposojena, kupljena s pogodbo o ponovni prodaji ali jo institucija ima v

skladu s pogodbo;

E_k^{fx} = neto pozicija (pozitivna ali negativna) v dani valuti k, razen v valuti poravnave pogodbe, kot se izračuna v skladu z odstavkom 2, točka (b);

H_k^{fx} = prilagoditev za nestanovitnost iz naslova valutnega tveganja za valuto k;

E_{net} = neto izpostavljenost pogodbe, izračunana na naslednji način:

$$E_{net} = \left| \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot H_l^{sec} \right|$$

pri čemer:

l = indeks, ki označuje vse ločene skupine istih vrednostnih papirjev in vse različne vrste istega blaga v skladu s pogodbo;

E_l^{sec} = neto pozicija (pozitivna ali negativna) v dani skupini vrednostnih papirjev l ali dani vrsti blaga l v skladu s pogodbo, izračunana v skladu z odstavkom 2, točka (a);

H_l^{sec} = prilagoditev za nestanovitnost, ki je ustrezna za dano skupino vrednostnih papirjev l ali dano vrsto blaga l, določena v skladu z odstavkom 2, točka (c). Predznak H_l^{sec} se določi na naslednji način:

- (a) pozitiven predznak, kadar je skupina vrednostnih papirjev l posojena, prodana s pogodbo o ponovnem odkupu ali sklenjena na podoben način kot pogodba o posoji vrednostnih papirjev ali pogodba o začasni prodaji;
- (b) negativen predznak, kadar je skupina vrednostnih papirjev l izposojena, kupljena s pogodbo o ponovni prodaji ali sklenjena na podoben način kot pogodba o izposoji vrednostnih papirjev ali pogodba o začasnem odkupu;

N = celotno število vseh ločenih skupin istih vrednostnih papirjev in različnih vrst istega blaga v skladu s pogodbo; za namene tega izračuna se tiste skupine in vrste E_l^{sec} , za katere je $|E_l^{sec}|$ manj kot $\frac{1}{10} \max_l (|E_l^{sec}|)$, ne štejejo;

E_{gross} = bruto izpostavljenost pogodbe, izračunana na naslednji način:

$$E_{gross} = \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot |H_l^{sec}|;$$

(111) člen 221 se spremeni:

- (a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za posle financiranja z vrednostnimi papirji ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, razen poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, zajetih v primerni okvirni pogodbi o pobotu, ki izpolnjuje zahteve iz poglavja 6, oddelek 7, lahko institucija izračuna popolnoma prilagojeno vrednost izpostavljenosti (E^*) pogodbe z uporabo pristopa notranjih modelov, če institucija izpolnjuje pogoje iz odstavka 2.

2. Institucija lahko uporabi pristop notranjih modelov, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) institucija uporablja ta pristop samo za izpostavljenosti, za katere se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo v skladu s pristopom IRB iz poglavja 3;
- (b) instituciji so njeni pristojni organi odobrili dovoljenje za uporabo tega pristopa.

3. Institucija, ki uporablja pristop notranjih modelov, to stori za vse nasprotne stranke in vrednostne papirje, razen za nebistvene portfelje, za katere lahko uporabi pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz člena 220.“

- (b) odstavek 8 se črta;

(111a) v členu 222 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije lahko uporabljajo enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, kadar izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom. Institucija ne uporablja hkrati enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, razen za namene členov 148(1) in 150(1). Institucije ne uporabljajo te izjeme selektivno, da bi dosegle zmanjšanje kapitalskih zahtev ali za namene regulativne arbitraže.

(112) člen 223 se spremeni:

- (a) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) za zunajbilančne postavke, ki niso izvedeni finančni instrumenti, obravnavani v skladu s pristopom IRB, institucije izračunajo svoje vrednosti izpostavljenosti z uporabo kreditnega konverzijskega faktorja v višini 100 % namesto SA-CCF ali IRB-CCF iz člena 166, odstavki 8, 8a in 8b.“;

- (b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Institucije izračunajo prilagoditve za nestanovitnost z uporabo pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz člena 224 do 227.“

(113) v členu 224, odstavek 1, se razpredelnice 1 do 4 nadomestijo z naslednjim:

„Razpredelnica 1

Razpredelnica 1 Stopnja kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniš	Preostala zapadlost (m), izražena v letih	Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo subjekti, iz člena 197(1), točka (b)	Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo subjekti, iz člena 197(1), točki (c) in (d)	Prilagoditve za nestanovitnost za pozicije v listinjenju, ki izpolnjujejo merila iz člena 197(1), točka (h)
---	---	--	---	---

kih vrednos tnih papierjev										
		20- dnev no obdo bje unov čenj a (%)	10- dnev no obdo bje unov čenj a (%)	5- dnev no obdo bje unov čenj a (%)	20- dnev no obdo bje unov čenja (%)	10- dnev no obdo bje unov čenja (%)	5- dnev no obdo bje unov čenja (%)	20- dnev no obdo bje unov čenja (%)	10- dnev no obdo bje unov čenja (%)	5- dnev no obdo bje unov čenja (%)
1	$m \leq 1$	0,70 7	0,5	0,35 4	1,41 4	1	0,70 7	2,82 8	2	1,41 4
	$1 < m \leq 3$	2,82 8	2	1,41 4	4,24 3	3	2,12 1	11,3 14	8	5,65 7
	$3 < m \leq 5$	2,82 8	2	1,41 4	5,65 7	4	2,82 8	11,3 14	8	5,65 7
	$5 < m \leq 10$	5,65 7	4	2,82 8	8,48 5	6	4,24 3	22,6 27	16	11,3 14
	$m > 10$	5,65 7	4	2,82 8	16,9 71	12	8,48 5	22,6 27	16	11,3 14
2-3	$m \leq 1$	1,41 4	1	0,70 7	2,82 8	2	1,41 4	5,65 7	4	2,82 8
	$1 < m \leq 3$	4,24 3	3	2,12 1	5,65 7	4	2,82 8	16,9 71	12	8,48 5
	$3 < m \leq 5$	4,24 3	3	2,12 1	8,48 5	6	4,24 3	16,9 71	12	8,48 5
	$5 < m \leq 10$	8,48 5	6	4,24 3	16,9 71	12	8,48 5	33,9 41	24	16,9 71
	$m >$	8,48	6	4,24	28,2	20	14,1	33,9	24	16,9

	10	5		3	84		42	41		71
4	vse	21,2 13	15	10,6 07	ni relev antn o	ni relev antn o	ni relev antn o	ni relev antn o	ni relev antn o	ni relev antn o

Razpredelnica 2

Stopnja kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev	Preostala zapadlost (m), izražena v letih	Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki jih izdajo subjekti iz člena 197(1), točka (b)			Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki jih izdajo subjekti iz člena 197(1), točki (c) in (d)			Prilagoditve za nestanovitnost za pozicije v listinjenju s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki izpolnjujejo merila iz člena 197(1), točka (h)		
		20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
1		0,70 7	0,5	0,35 4	1,41 4	1	0,70 7	2,82 8	2	1,41 4
2-3		1,41 4	1	0,70 7	2,82 8	2	1,41 4	5,65 7	4	2,82 8

Razpredelnica 3

Druge vrste zavarovanja s premoženjem ali izpostavljenosti

	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
Lastniški finančni instrumenti v glavnem indeksu, zamenljive obveznice v glavnem indeksu	28,284	20	14,142
Drugi lastniški finančni instrumenti ali zamenljive obveznice, uvrščeni na priznani borzi	42,426	30	21,213
Denar	0	0	0
Naložbeno zlato	28,284	20	14,142

Razpredelnica 4

Prilagoditev za nestanovitnost za valutno neuskklajenost (H_{fx})

20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
11,314	8	5,657

“;

(114) člen 225 se črta;

(115) Člen 226 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 226

Povečanje prilagoditev za nestanovitnost v okviru celovite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

Prilagoditve za nestanovitnost iz člena 224 so prilagoditve za nestanovitnost, ki jih uporablja institucija v primeru dnevnega prevrednotenja. Če je pogostnost prevrednotenja manjša kot enkrat dnevno, institucije uporabijo večje prilagoditve za nestanovitnost. Izračunajo jih tako, da se prilagoditve za nestanovitnost na podlagi dnevnega prevrednotenja povečajo z uporabo naslednje formule kvadratnega korena časa:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

pri čemer:

H = prilagoditev za nestanovitnost, ki se uporabi;

H_M = prilagoditev za nestanovitnost v primeru dnevnega prevrednotenja;

N_R = dejansko število delovnih dni med prevrednotenji;

T_M = obdobje unovčenja za zadevno vrsto posla.“

(116) v členu 227 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije, ki uporabljajo pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz člena 224, lahko za repo posle in posle posoje ali izposoje vrednostnih papirjev uporabijo prilagoditev za nestanovitnost v višini 0 % namesto prilagoditev za nestanovitnost, izračunanih v skladu s členi 224 do 226, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2, točke (a) do (h). Institucije, ki uporabljajo pristop notranjih modelov iz člena 221 obravnave iz tega člena ne uporabljajo.“

(117) člen 228 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem za izpostavljenosti po standardiziranem pristopu“;

(b) odstavek 2 se črta;

(118) člen 229 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Načela vrednotenja za primerno zavarovanje s premoženjem razen finančnega zavarovanja“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vrednotenje nepremičnin izpolnjuje vse naslednje zahteve:

(a) vrednost se oceni neodvisno od postopka institucije za pridobitev hipoteke, obdelavo posojil in odločanje o posojilu s strani neodvisnega cenilca, ki ima potrebne kvalifikacije, sposobnosti in izkušnje za izvedbo vrednotenja;

(b) vrednost se oceni na podlagi preudarno konservativnih meril vrednotenja, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

(i) vrednost ne vključuje pričakovanj o zvišanju cen;

(ii) vrednost se prilagodi, da se upošteva možnost, da bi bila trenutna tržna cena znatno nad vrednostjo, ki bi bila vzdržna v času trajanja posojila;

(c) vrednost ni višja od tržne vrednosti nepremičnine, če je takšno tržno vrednost mogoče določiti.

Vrednost zavarovanja s premoženjem odraža rezultate spremljanja, ki se zahteva v skladu s členom 208(3), in upošteva kakršne koli predhodne terjatve iz naslova lastništva nepremičnine.“;

(119) Člen 230 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 230

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za izpostavljenosti s primernim stvarnim kreditnim zavarovanjem v skladu s pristopom IRB

1. V okviru pristopa IRB institucije, razen za izpostavljenosti, ki spadajo na področje uporabe člena 220, uporabijo efektivno LGD (LGD*) kot LGD za namene poglavja 3 za priznanje stvarnega kreditnega zavarovanja, primernega v skladu s tem poglavjem. Institucije izračunajo LGD*, kakor sledi:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

pri čemer:

E = vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinka stvarnega kreditnega zavarovanja. Za izpostavljenost, zavarovano z zavarovanjem s finančnim premoženjem, ki je primerno v skladu s tem poglavjem, se ta znesek izračuna v skladu s členom 223(3). V primeru posojenih ali danih vrednostnih papirjev je ta znesek enak posojenim ali posojenim ali predloženim vrednostnim papirjem. Za posojene ali dane vrednostne papirje se vrednost izpostavljenosti poveča z uporabo prilagoditve za nestanovitnost (H_E) v skladu s členi 223 do 227;

E_S = trenutna vrednost stvarnega kreditnega zavarovanja, prejetega po uporabi prilagoditve za nestanovitnost, ki se uporablja za to vrsto stvarnega kreditnega zavarovanja (H_C), in uporabi prilagoditve za nestanovitnost za valutne neusklajenosti (H_{fx}) med izpostavljenostjo in stvarnim kreditnim zavarovanjem v skladu z odstavkoma 2 in 2a. E_S se navzgor omeji pri naslednji vrednosti: $= E \cdot (1 + H_E)$;

$$E_U = E \cdot (1 + H_E) - E_S;$$

LGD_U = veljavna LGD za nezavarovano izpostavljenost, kot je določeno v členu 161(1);

LGD_S = veljavna LGD za izpostavljenosti, zavarovane z vrsto primerne stvarnega kreditnega zavarovanja, ki se uporablja v poslu, kot je določeno v odstavku 2, razpredelnica 2aaa.

2. V razpredelnici 2aaa so določene vrednosti LGD in H_C , ki se uporabljajo v formuli iz odstavka 1.

Razpredelnica 2aaa

Vrsta stvarnega kreditnega zavarovanja	LGD _S	Prilagoditev za nestanovitnost (H_C)
zavarovanje s finančnim premoženjem	0 %	Prilagoditev za nestanovitnost H_C , določena v členih 224 do 227
denarne terjatve	20 %	40 %

stanovanjske in poslovne nepremičnine	20 %	40 %
zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem	25 %	40 %
nepripravo stvarno kreditno zavarovanje	ni relevantno	100 %

2a. Kadar je primerno stvarno kreditno zavarovanje denominirano v valuti, ki ni valuta izpostavljenosti, je prilagoditev za nestanovitnost za valutno neusklajenost (H_{fx}) enaka tisti, ki se uporablja v skladu s členi 224 do 227.

3. Institucije lahko namesto obravnave iz odstavkov 1 in 2 ter v skladu s členom 124(7) uporabljajo utež tveganja 50 % za del izpostavljenosti, ki je znotraj meja, določenih v členu 125(1), točka (a), in členu 126(1), točka (a), polno zavarovan s stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, ki se nahaja na ozemlju države članice, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 199, odstavek 3 ali 4.

4. Institucije za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za izpostavljenosti na podlagi pristopa IRB, ki spadajo na področje uporabe člena 220, uporabijo E^* v skladu s členom 220(4) in uporabijo LGD za nezavarovane izpostavljenosti, kot je določeno v členu 161(1), točke (a), (aa) in (b).“

(120) Člen 231 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 231

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v primeru skupin primernih stvarnih kreditnih zavarovanj za izpostavljenost v skladu s pristopom IRB

ČInstitucije, ki so pridobile več vrst stvarnega kreditnega zavarovanja, lahko za izpostavljenosti, obravnavane v skladu s pristopom IRB, postopno uporabijo formulo iz člena 230 za vsako posamezno vrsto zavarovanja s premoženjem. V ta namen navedene institucije po vsakem koraku priznanja posamezne vrste stvarnega kreditnega zavarovanja zmanjšajo preostalo vrednost nezavarovane izpostavljenosti (E_U) s prilagojeno vrednostjo zavarovanja s premoženjem, (E_S), priznanega v tem koraku. V skladu s členom 230(1) se skupna (E_S) po vseh vrstah stvarnega kreditnega zavarovanja omeji na vrednost $E \cdot (1 + H_E)$, kar privede do naslednje formule:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

pri čemer:

$LGD_{S,i}$ = LGD, ki se uporablja za stvarno kreditno zavarovanje i , kot je določeno v členu 230(2);

$E_{S,i}$ = trenutna vrednost stvarnega kreditnega zavarovanja i , prejetega po uporabi prilagoditve za nestanovitnost, ki se uporablja za vrsto stvarnega kreditnega zavarovanja (H_c) v skladu s členom 230(2).“

(121) v členu 232 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 212(1), se lahko bančne vloge ali denarju podobni instrumenti, ki so pri tretji instituciji na podlagi neskrbniške pogodbene osnove in so zastavljeni posojilni instituciji, obravnava kot jamstvo, ki ga zagotovi tretja institucija.“

(122) v členu 233 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Institucije pri prilagoditvah za nestanovitnost zaradi morebitne valutne neusklajenosti upoštevajo obdobje unovčenja 10 delovnih dni z dnevnim prevrednotenjem ter take prilagoditve izračunajo na podlagi nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost, kakor je določeno v členu 224. Institucije povečajo prilagoditve za nestanovitnost v skladu s členom 226.“;

(123) člen 235 se spremeni:

(a) naslov se spremeni:

„Izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom substitucije, kadar je zajamčena izpostavljenost v skladu s standardiziranim pristopom“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije za namene člena 113(3) izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti z osebnim kreditnim zavarovanjem, za katere te institucije uporabljajo standardizirani pristop, ne glede na obravnavo primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, v skladu z naslednjo formulo:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

pri čemer:

E = vrednost izpostavljenosti, izračunana v skladu s členom 111. V ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I, namesto vrednosti izpostavljenosti iz člena 111(1), 100 % vrednosti take izpostavljenosti;

G_A = vrednost zavarovanja pred kreditnim tveganjem, izračunana v skladu s členom 233(3) (G^*) in dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v oddelku 5;

r = utež tveganja za izpostavljenosti do dolžnika, kakor je določeno v poglavju 2;

g = utež tveganja, **ki se uporablja za neposredno izpostavljenost** do dajalca

zavarovanja, kot je določeno v poglavju 2.“

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije lahko ugodnejšo obravnavo iz člena 114, odstavka 4 in 7, razširijo na izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, za katere jamčijo enote centralne ravni države ali centralne banke, kot da bi bile te izpostavljenosti neposredne izpostavljenosti do enot centralne ravni države ali centralne banke, pod pogojem, da so za takšne neposredne izpostavljenosti izpolnjeni pogoji iz člena 114, odstavka 4 in 7, kot je ustrezno.

(124) vstavi se naslednji člen 235a:

„Člen 235a

Izračun tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu s pristopom substitucije, kadar se zajamčena izpostavljenost obravnava v skladu s pristopom IRB in se primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja obravnavajo v skladu s standardiziranim pristopom

1. Za izpostavljenosti z osebnim kreditnim zavarovanjem, za katere institucija uporablja pristop IRB iz poglavja 3, in kadar se primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja obravnavajo v skladu s standardiziranim pristopom, institucije izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z naslednjo formulo:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

pri čemer:

E = vrednost izpostavljenosti, določena v skladu s poglavjem 3, oddelek 5. V ta namen institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti za zunajbilančne postavke, ki niso izvedeni finančni instrumenti, obravnavani v skladu s pristopom IRB, z uporabo CCF v višini 100 % namesto SC-CCF ali IRB-CCF iz člena 166, odstavki 8, 8a in 8b;

G_A – znesek zavarovanja pred kreditnim tveganjem, izračunan v skladu s členom 233(3)

(G^*) in dodatno prilagojen za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v poglavju 3, oddelek 5;

r = utež tveganja, kakor je določeno v poglavju 3, z uporabo **PD dolžnika in LGD izpostavljenosti do dolžnika brez upoštevanja osebnega kreditnega zavarovanja**;

g = utež tveganja, **ki se uporablja za neposredno izpostavljenost** do dajalca zavarovanja, kot je določeno v poglavju 2.

2. Če je zavarovani znesek (G_A) nižji od vrednosti izpostavljenosti (E), lahko institucije uporabijo formulo iz odstavka 1 samo, kadar sta zavarovani in nezavarovani delež izpostavljenosti enakovredna.

3. Institucije lahko ugodnejšo obravnavo iz člena 114, odstavka 4 in 7, razširijo na izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, za katere jamčijo enote centralne ravni države ali centralne banke, kot da bi bile te izpostavljenosti neposredne izpostavljenosti do enot centralne ravni države ali centralne banke, pod pogojem, da

so za takšne neposredne izpostavljenosti izpolnjeni pogoji iz člena 114, odstavka 4 in 7, kot je ustrezno.

4. Znesek pričakovane izgube za kriti delež vrednosti izpostavljenosti je enak nič.

5. Za vse nekritne deleže vrednosti izpostavljenosti (E) institucija uporabi utež tveganja in pričakovano izgubo, ki ustrežata osnovni izpostavljenosti. Za izračun iz člena 159 institucije nekritemu deležu vrednosti izpostavljenosti dodelijo vse splošne ali posebne popravke zaradi kreditnega tveganja ali dodatne prilagoditve vrednosti v skladu s členom 34, ki se nanašajo na postavke iz netrgovalne knjige institucije ali druga zmanjšanja kapitala v zvezi z izpostavljenostjo.“

(125) člen 236 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu s pristopom substitucije, kadar se zajamčena izpostavljenost obravnava v skladu s pristopom IRB in se primerljiva neposredna izpostavljenost do dajalca zavarovanja obravnava v skladu s pristopom IRB“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za izpostavljenost z osebnim kreditnim zavarovanjem, za katero institucija uporablja pristop IRB iz poglavja 3, vendar brez uporabe lastnih ocen izgube ob neplačilu, in kadar se primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja obravnavajo v skladu s pristopom IRB iz poglavja 3, institucije določijo kriti del izpostavljenosti kot nižjo od vrednosti izpostavljenosti E in prilagojene vrednosti osebnega kreditnega zavarovanja G_A , **izračunane v skladu s členom 235a(1)**.“;

(c) vstavijo se naslednji odstavki od 1a do 1d:

„1a. Institucija, ki za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja uporablja pristop IRB z uporabo lastnih ocen PD, izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti in znesek pričakovane izgube za kriti del vrednosti izpostavljenosti z uporabo PD dajalca zavarovanja in LGD, ki se uporablja za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja iz člena 161(1), v skladu z odstavkom 1b. Za podrejene izpostavljenosti in nepodrejeno osebno kreditno zavarovanje je LGD, ki jo institucije uporabijo za kriti del vrednosti izpostavljenosti, LGD, povezana z nadrejenimi terjatvami in **lahko upošteva vsako stvarno kreditno zavarovanje, ki zagotavlja osebno kreditno zavarovanje** v skladu s tem poglavjem.

1b. Institucije izračunajo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki se uporabljata za kriti del osnovne izpostavljenosti, z uporabo PD, LGD iz odstavka 1a in iste funkcije uteži tveganja kot so tiste, ki se uporabljajo za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, ter po potrebi uporabijo zapadlost M v zvezi z osnovno izpostavljenostjo, izračunano v skladu s členom 162.

1c. Institucije, ki za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja uporabljajo pristop IRB z uporabo metode iz člena 153(5), uporabijo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki se uporabljata za kriti delež

izpostavljenosti, ki ustrežata tistim iz členov 153(5) in 158(6).

1d. Ne glede na odstavek 1c institucije, ki za zajamčene izpostavljenosti uporabljajo pristop IRB z uporabo metode iz člena 153(5), izračunajo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki se uporabljata za kriti del izpostavljenosti, z uporabo PD, LGD, ki se uporablja za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja iz člena 161(1), v skladu z odstavkom 1b in iste funkcije uteži tveganja, kot se uporabljajo za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, ter po potrebi uporabijo zapadlost M v zvezi z osnovno izpostavljenostjo, izračunano v skladu s členom 162. Za podrejene izpostavljenosti in nepodrejeno osebno kreditno zavarovanje je LGD, ki jo institucije uporabijo za kriti del vrednosti izpostavljenosti, LGD, povezana z nadrejenimi terjatvami in ki lahko upošteva vsako zavarovanje osnovne izpostavljenosti v skladu s tem poglavjem.

(d) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

□ „2. Za vse nekriti deleže vrednosti izpostavljenosti (E) institucije uporabijo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki ustrežata osnovni izpostavljenosti. Za izračun iz člena 159 institucije nekritemu deležu vrednosti izpostavljenosti dodelijo vse splošne in posebne popravke zaradi kreditnega tveganja, dodatne prilagoditve vrednosti, povezane s postavkami iz netrgovalne knjige institucije iz člena 34, in druga zmanjšanja kapitala v zvezi z izpostavljenostjo, razen odbitkov v skladu s členom 36(1), točka (m).“

(126) vstavi se naslednji člen 236a:

„Člen 236a

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu s pristopom substitucije, kadar se zajamčena izpostavljenost obravnava v skladu s pristopom IRB z uporabo lastnih ocen izgube ob neplačilu (LGD) in se primerljiva neposredna izpostavljenost do dajalca zavarovanja obravnava v skladu s pristopom IRB

1. Za izpostavljenost z osebnim kreditnim zavarovanjem, za katero institucija uporablja pristop IRB iz poglavja 3, z uporabo lastnih ocen izgube ob neplačilu, in kadar se primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja obravnavajo v skladu s pristopom IRB iz poglavja 3, ***brez uporabe lastnih ocen LGD***, institucije določijo kriti del izpostavljenosti kot nižjo od vrednosti izpostavljenosti E in prilagojene vrednosti osebnega kreditnega zavarovanja GA, ***ki se izračuna v skladu s členom 235a(1)***. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti in znesek pričakovane izgube za kriti del osnovne izpostavljenosti se izračunata z uporabo PD, LGD in iste funkcije uteži tveganja, kot so tiste, ki se uporabljajo za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, ter po potrebi uporabijo zapadlost M v zvezi z osnovno izpostavljenostjo, izračunano v skladu s členom 162.

2. Institucija, ki uporablja pristop IRB iz poglavja 3, vendar brez uporabe lastnih ocen izgube ob neplačilu (LGD) za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, določi LGD v skladu s členom 161. Za podrejene izpostavljenosti in nepodrejeno osebno kreditno zavarovanje je LGD, ki jo institucije uporabijo za kriti del vrednosti izpostavljenosti, LGD, povezana z nadrejenimi terjatvami in ki lahko upošteva vsako zavarovanje osnovne izpostavljenosti v skladu s tem poglavjem.

3. Institucije, ki uporabljajo pristop IRB iz poglavja 3 z uporabo lastnih ocen LGD za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, izračunajo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki se uporabljata za kriti del osnovne izpostavljenosti, z uporabo PD, LGD in iste funkcije uteži tveganja kot tiste, ki se uporabljajo za tako primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, ter po potrebi uporabijo zapadlost M v zvezi z osnovno izpostavljenostjo, izračunano v skladu s členom 162.

4. Institucija, ki za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja uporablja pristop IRB z uporabo metode iz člena 153(5), uporabi utež tveganja in pričakovano izgubo, ki se uporabljata za kriti del izpostavljenosti in ki ustrezata tistim iz členov 153(5) in 158(6).

5. Za vse nekritične deleže vrednosti izpostavljenosti (E) institucije uporabijo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki ustrezata osnovni izpostavljenosti. Za izračun iz člena 159 institucije nekritičnemu deležu vrednosti izpostavljenosti dodelijo vse splošne in posebne popravke zaradi kreditnega tveganja, dodatne prilagoditve vrednosti, povezane s postavkami iz netrgovalne knjige institucije iz člena 34, in druga zmanjšanja kapitala v zvezi z izpostavljenostjo, razen odbitkov v skladu s členom 36(1), točka (m).“

(127) v delu 3, naslov II, poglavje 4, se črta oddelek 6;

(128) v členu 273(3) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) v skladu s členom 183, če je bilo dano dovoljenje v skladu s členom 143.“

(129) člen 273b se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Člen 273b

Neizpolnjevanje pogojev za uporabo poenostavljenih metod za izračun vrednosti izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov in poenostavljenega pristopa za izračun kapitalske zahteve za tveganje CVA“;

(b) uvodno besedilo odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Institucije prenehajo izračunavati vrednosti izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z oddelkom 4 ali 5 in kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s členom 385, kot je ustrezno, v roku treh mesecev od tega, ko nastopi nekaj od naslednjega:“

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije, ki so prenehale izračunavati vrednosti izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z oddelkom 4 ali 5 in kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s členom 385, kot je ustrezno, lahko začnejo vrednost izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih znova izračunavati na način iz oddelka 4 ali 5 in kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s členom 385 le, če pristojnemu organu dokažejo, da so v enoletnem obdobju brez prekinitev izpolnjevale vse pogoje iz člena 273a, odstavki 1 ali 2.“

(130) člen 274 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar se za isti niz pobotov uporablja več dogovorov o vzdrževanju kritja ali kadar isti niz pobotov vključuje posle, ki so predmet dogovora o vzdrževanju kritja, in posle, ki niso predmet dogovora o vzdrževanju kritja, institucija izračuna svojo vrednost izpostavljenosti na naslednji način:

- (a) institucija določi zadevne hipotetične nize podpobotov, sestavljene iz poslov, vključenih v niz pobotov, kot sledi:
 - (i) vsi posli, ki so predmet dogovora o vzdrževanju kritja in za katere velja enako obdobje kritja za tveganje, kot je določeno v skladu s členom 285, odstavki 2 do 5, se razporedijo v isti niz podpobotov;
 - (ii) vsi posli, ki niso predmet dogovora o vzdrževanju kritja, se dodelijo istemu nizu podpobotov, ki se razlikuje od niza podpobotov, določenega v skladu s točko (i);
- (b) institucija izračuna nadomestitvene stroške niza pobotov iz uvodnega stavka tega odstavka v skladu s členom 275(2), pri čemer upošteva vse posle v nizu pobotov, ki so ali niso predmet dogovora o vzdrževanju kritja, in uporabi vse naslednje:
 - (i) tekoča tržna vrednost (CMV) se izračuna za vse posle v nizu pobotov, kar vključuje vse prejeto ali dano zavarovanje s premoženjem, pri čemer se pri izračunu CMV pobotajo pozitivne in negativne tržne vrednosti;
 - (ii) NICA, VM, TH in MTA, kot je primerno, se izračunajo ločeno kot vsota med istimi vhodnimi podatki, ki se uporabljajo za vsak posamezen dogovor o vzdrževanju kritja v nizu pobotov;
- (c) institucija izračuna potencialno prihodnjo izpostavljenost niza pobotov iz člena 278 z uporabo vsega naslednjega:
 - (i) multiplikator iz člena 278(1) temelji na vhodnih podatkih CMV, NICA in VM, kot je primerno, v skladu s točko (b) tega odstavka;
 - (ii) $\sum_{\alpha} AddOn^{(\alpha)}$ izračuna se v skladu s členom 278, in sicer ločeno za vsak hipotetični niz podpobotov iz točke (a).“

(b) v odstavku 6 se doda naslednji pododstavek:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka institucije nadomestijo navadno digitalno opcijo, katere izvršitev je enaka K, z ustrežno kombinacijo ovratnice dveh prodanih in kupljenih navadnih nakupnih ali prodajnih opcij, ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) obe opciji v kombinaciji ovratnice imata:
 - (i) enak datum zapadlosti in isto promptno ali terminsko ceno osnovnega instrumenta kot navadna digitalna opcija;
 - (ii) izvršilno ceno, ki je enaka $0,95 \cdot K$ oziroma $1,05 \cdot K$;
- (b) kombinacija ovratnice natančno posnema izplačilo navadne digitalne opcije zunaj razpona med izvršilnima cenama iz točke (a).

Tveganost pozicije obeh opcij v kombinaciji ovratnice se izračuna ločeno v skladu s členom 279.“

(130a) v členu 291(5) se točka (f) nadomesti z naslednjim:

„(f) kolikor se uporabljajo obstoječi izračuni tveganja na trgu za kapitalske zahteve za tveganje neplačila, kakor je določeno v naslovu IV, poglavja 1a, oddelka 4 ali 5 ali za tveganje neplačila, ki uporablja notranji model tveganja neplačila iz naslova IV, poglavja 1b, oddelka 3, ki že zajemajo predpostavko LGD, je LGD v uporabljeni formuli 100 %.“;

(131) v delu 3 se naslov III nadomesti z naslednjim:

„NASLOV III ZAHTEVE PO LASTNIH SREDSTVIH ZA OPERATIVNO TVEGANJE

Člen 311a

Opredelitve pojmov

V tem naslovu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) ‚dogodek operativnega tveganja‘ pomeni vsak dogodek, povezan z operativnim tveganjem, ki povzroči izgubo ali več izgub, v enem ali več poslovnih letih;
- (b) ‚združena bruto izguba‘ pomeni vsoto vseh bruto izgub, povezanih z istim dogodkom operativnega tveganja v enem ali več poslovnih letih;
- (c) ‚združena neto izguba‘ pomeni vsoto vseh neto izgub, povezanih z istim dogodkom operativnega tveganja v enem ali več poslovnih letih.

POGLAVJE 1

Izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje

Člen 312

Zahteva po lastnih sredstvih

Kapitalska zahteva za operativno tveganje je sestavina kazalnika poslovanja, izračunana v skladu s členom 313.

Člen 313

Sestavina kazalnika poslovanja

Institucije svojo sestavino kazalnika poslovanja izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$BIC = \begin{cases} 0.12 \cdot BI, & \text{where } BI \leq 1 \\ 0.12 + 0.15 \cdot (BI - 1), & \text{where } 1 < BI \leq 30 \\ 4.47 + 0.18 \cdot (BI - 30), & \text{where } BI > 30 \end{cases}$$

pri čemer:

Koda BIC = sestavina kazalnika poslovanja;

BI = kazalnik poslovanja, izražen v milijardah EUR, izračunan v skladu s členom 314.

Člen 314

Kazalnik poslovanja

1. Institucije izračunajo svoj kazalnik poslovanja v skladu z naslednjo formulo:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

pri čemer:

BI = kazalnik poslovanja, izražen v milijardah EUR;

ILDC = sestavina obresti, zakupov in dividend, izražena v milijardah eurov in izračunana v skladu z odstavkom 2;

SC = sestavina storitev, izražena v milijardah eurov in izračunana v skladu z odstavkom 3;

FC = finančna sestavina, izražena v milijardah eurov in izračunana v skladu z odstavkom 4.

2. Za namene odstavka 1 se sestavine obresti, zakupov in dividend izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$ILDC = \min(IC, 0.0225 * AC) + DC$$

pri čemer:

ILDC = sestavina obresti, zakupov in dividend;

IC = sestavina obresti, **določena na ravni jurisdikcije za namen upoštevanja jurisdikcij z visoko in nizko obrestno maržo**, ki predstavlja prihodke institucije od obresti od vseh finančnih sredstev in druge prihodke od obresti, vključno s finančnimi prihodki iz finančnih **najemov** ter dobički iz zakupljenih sredstev, zmanjšanimi za odhodke institucije za obresti od vseh finančnih obveznosti in drugih odhodkov za obresti, vključno z odhodki za obresti iz finančnih in poslovnih najemov, amortizacijo in oslabitvijo ter izgubami iz poslovnih zakupljenih sredstev, izračunana kot letno povprečje absolutnih vrednosti **razlik** v predhodnih treh poslovnih letih;

AC = sestavina sredstev, **določena na ravni jurisdikcije za namen upoštevanja jurisdikcij z visoko in nizko obrestno maržo**, ki je vsota skupnih bruto neodplačanih kreditov, drugih finančnih sredstev, obrestovanih vrednostnih papirjev, vključno z državnimi obveznicami, in zakupljenih sredstev institucije, izračunana kot letno povprečje v preteklih treh poslovnih letih na podlagi zneskov ob koncu vsakega zadevnega poslovnega leta;

DC = sestavina dividend, ki je prihodek institucije od dividend iz naložb v delnice in sklade, ki niso konsolidirani v računovodskih izkazih institucije, vključno s prihodki od dividend iz nekonsolidiranih podrejenih družb, pridruženih podjetij in skupnih podvigov, izračunana kot letno povprečje v prejšnjih treh poslovnih letih.

3. Za namene odstavka 1 se sestavina storitev izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

pri čemer:

SC = sestavina storitev;

OI = drugi poslovni prihodki, ki so letno povprečje prihodkov institucije iz rednih bančnih poslov v preteklih treh poslovnih letih in niso vključeni v druge postavke kazalnika poslovanja, so pa podobne narave;

OE = drugi *operativni* odhodki, ki so letno povprečje odhodkov in izgub institucije iz rednih bančnih poslov v preteklih treh poslovnih letih, ki niso vključeni v druge postavke kazalnika poslovanja, vendar so podobne narave, in iz dogodkov operativnega tveganja;

FI = sestavina prihodkov iz provizij in opravnin, ki je letno povprečje prihodkov institucije iz naslova svetovanja in storitev v preteklih treh poslovnih letih, vključno s prihodki, ki jih institucija prejme kot zunanji izvajalec finančnih storitev;

FE = sestavina odhodkov za provizije in opravnine, ki je letno povprečje odhodkov institucije v preteklih treh poslovnih letih, plačanih za prejemanje svetovanja in storitev, vključno s pristojbinami za zunanje izvajanje, ki jih institucija plača za zagotavljanje finančnih storitev, vendar brez pristojbin za zunanje izvajanje, plačanih za opravljanje nefinančnih storitev.

3a. Če ima institucionalna shema za zaščito vlog na voljo ustrezne in enotno določene sisteme za spremljanje in razvrstitev operativnih tveganj, lahko institucije, ki so članice institucionalne sheme za zaščito vlog in izpolnjujejo zahteve iz člena 113(7), na podlagi predhodnega dovoljenja pristojnega organa izračunajo neto sestavine storitev vseh prihodkov, prejetih od institucij, ali odhodkov, plačanih tem institucijam, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog.

Vse finančne posledice, ki izhajajo iz povezanih operativnih tveganj, so vzajemne med člani institucionalne sheme za zaščito vlog.

4. Za namene odstavka 1 se finančna sestavina izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$FC = TC + BC$$

pri čemer:

FC = finančna sestavina;

TC = sestavina trgovalne knjige, ki je letno povprečje absolutnih vrednosti čistega dobička ali izgube, kot je ustrezno, v trgovalni knjigi institucije v preteklih treh poslovnih letih, vključno s trgovalnimi sredstvi in trgovalnimi obveznostmi, iz obračunavanja varovanja pred tveganjem in iz tečajnih razlik;

BC = sestavina bančne knjige, ki je letno povprečje absolutnih vrednosti čistega dobička ali izgube, kot je ustrezno, v netrgovalni knjigi institucije v preteklih treh poslovnih letih, vključno s finančnimi sredstvi in obveznostmi, merjenimi po pošteni vrednosti prek poslovnega izida, iz obračunavanja varovanja pred tveganjem in tečajnih razlik, ter realiziranih dobičkov in izgub iz finančnih sredstev in obveznosti, ki niso merjeni po pošteni vrednosti prek poslovnega izida.

5. Institucije pri izračunu kazalnika poslovanja ne upoštevajo naslednjih elementov:

- (a) prihodkov in odhodkov iz zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov;
- (b) plačanih premij in plačil, prejetih iz kupljenih zavarovalnih ali pozavarovalnih polic;
- (c) upravnih stroškov, vključno z odhodki za zaposlene, pristojbinami za zunanje izvajanje, plačanimi za zagotavljanje nefinančnih storitev, in drugih upravnih stroškov;
- (d) izterjave upravnih stroškov, vključno z izterjavo plačil v imenu strank;
- (e) izdatkov za prostore in osnovna sredstva, razen če so ti stroški posledica dogodkov *operativnega tveganja*;
- (f) amortizacije opredmetenih sredstev in amortizacije neopredmetenih sredstev, razen amortizacije, povezane s sredstvi poslovnega najema, ki se vključijo v stroške finančnega in poslovnega najema;
- (g) rezervacij in odprave rezervacij, razen če se te rezervacije nanašajo na dogodke operativnega tveganja;
- (h) odhodkov zaradi delniškega kapitala, vračljivega na zahtevo;
- (i) oslabitev in razveljavitev oslabitev;
- (j) sprememb vrednosti dobrega imena, pripoznanih v poslovnem izidu;
- (k) davka od dohodkov pravnih oseb.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

- (a) sestavine kazalnika poslovanja z oblikovanjem seznama značilnih podpostavk ob upoštevanju mednarodnih regulativnih standardov; **za izračun finančne komponente se ta seznam ne uporablja za ločevanje komponent TC in BC ter instituciji ne preprečuje, da podpostavke naslovi na komponente TC ali BC v skladu s svojo bonitetno mejo, opredeljeno v poglavju 3 naslova I dela 3;**
- (b) elemente, navedene v odstavku 5.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se opredelijo postavke kazalnika poslovanja tako, da se te postavke razporedijo v zadevne poročevalske celice iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2021/451^{*5}.

EBA te osnutke *izvedbenih* tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 315

Prilagoditve kazalnika poslovanja

1. Institucije vključijo postavke kazalnika poslovanja združenih ali prevzetih

subjektov ali dejavnosti v svoj poslovni kazalnik od trenutka združitve ali prevzema, kot je ustrezno, in zajemajo predhodna tri poslovna leta.

2. Institucije lahko pristojni organ zaprosijo za dovoljenje, da postavke kazalnikov poslovanja, povezane z odsvojenimi subjekti ali dejavnostmi, izključijo iz izračuna svojega kazalnika poslovanja.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

- (a) kako institucije določijo prilagoditve kazalnika poslovanja iz odstavkov 1 in 2;
- (b) pogoje, pod katerimi lahko pristojni organi dajo dovoljenja iz odstavka 2;
- (c) čas prilagoditev iz odstavka 2.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 2

Zbiranje in upravljanje podatkov

Člen 316

Izračun letne izgube iz operativnega tveganja

1. Institucije s kazalnikom poslovanja, enakim ali večjim od 750 milijonov EUR, izračunajo letne izgube iz operativnega tveganja kot vsoto vseh neto izgub v danem poslovnem letu, izračunanih v skladu s členom 318(1), ki so enake pragom za podatke o izgubi iz člena 319, odstavek 1 oziroma 2, ali jih presega.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko pristojni organi institucijam s kazalnikom poslovanja, ki ne presega 1 milijarde EUR,odobrijo opustitev zahteve za izračun letne izgube iz operativnega tveganja, če je institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokazala, da bi uporaba prvega pododstavka za institucijo pomenila pretirano breme.

2. Za namene odstavka 1 je zadevni kazalnik poslovanja najvišja vrednost kazalnika poslovanja, ki ga je institucija sporočila na zadnjih osem referenčnih datumov poročanja. Institucija, ki še ni sporočila svojega kazalnika poslovanja, uporabi svoj zadnji kazalnik poslovanja.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoj „pretiranega bremena“ za namene prvega odstavka.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 317

Niz podatkov o izgubah

1. Institucije, ki izračunavajo letne izgube iz operativnega tveganja v skladu s členom 316(1), imajo vzpostavljene ureditve, procese in mehanizme za redno oblikovanje in posodabljanje niza podatkov o izgubah, v katerem se za vsak evidentirani dogodek operativnega tveganja zberejo bruto zneski izgube, povrnitve, ki ne izhajajo iz zavarovanja, povrnitve iz zavarovanja, *referenčne datume* in skupne izgube, vključno s tistimi, ki izhajajo iz dogodkov kršitve.

2. Niz podatkov o izgubah institucije zajema vse dogodke operativnega tveganja, ki izhajajo iz vseh subjektov, ki so del obsega konsolidacije v skladu z delom 1, naslov II, poglavje 2.

3. Za namene odstavka 1 institucije:

- (a) v niz podatkov o izgubah vključijo vsak dogodek operativnega tveganja, zabeležen v enem ali več poslovnih letih;
- (b) uporabijo datum, ki ni poznejši od datuma obračunavanja, za vključitev izgub, povezanih z dogodki operativnega tveganja, v niz podatkov o izgubah;
- (c) razporedijo izgube in z njimi povezane povrnitve, več let knjižena na konte, v ustrezna poslovna leta niza podatkov o izgubah v skladu z njihovo računovodsko obravnavo.

4. Institucije zbirajo tudi:

- (a) informacije o referenčnih datumih dogodkov operativnega tveganja, vključno z:
 - (i) datumom, ko se je dogodek operativnega tveganja zgodil ali se je začel (datum nastopa dogodka), če je na voljo;
 - (ii) datumom, ko je institucija izvedela za dogodek operativnega tveganja (datum odkritja dogodka);
 - (iii) datumom ali datumi, ko dogodek operativnega tveganja povzroči izgubo ali rezervacijo ali rezervo za izgubo, pripoznano v izkazu poslovnega izida institucije (datum obračunavanja);
- (b) informacije o morebitnih povrnitvah bruto zneskov izgube in opisne informacije o dejavnikih ali vzrokih dogodkov izgube.

Raven podrobnosti opisnih informacij je sorazmerna z velikostjo bruto zneska izgube.

5. Institucija v niz podatkov o izgubah ne vključi dogodkov operativnega tveganja, povezanih s kreditnim tveganjem, ki se obračunajo v znesku tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje. Dogodki operativnega tveganja, ki so povezani s kreditnim tveganjem, vendar se ne obračunajo v znesku tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje, se vključijo v niz podatkov o izgubah.

6. Dogodki operativnega tveganja, povezani s tržnim tveganjem, se obravnavajo kot operativno tveganje in se vključijo v niz podatkov o izgubah.

7. Institucija lahko na zahtevo pristojnega organa svoje pretekle notranje podatke o izgubi razporedi glede na vrsto *dogodka*.

8. Institucije za namene tega člena zagotovijo zanesljivost, stabilnost in učinkovitost **informacijskih sistemov in infrastrukture**, potrebne za vzdrževanje in posodabljanje niza podatkov o izgubah, tako da potrdijo vse naslednje:

- (a) da so informacijski sistemi in infrastruktura institucije za namene tega člena zanesljivi in odporni ter da se zanesljivost in odpornost lahko stalno ohranjata;
- (b) da za **informacijske sisteme in infrastrukturo** institucije, ki se izvaja za namene tega člena, obstajajo procesi upravljanja konfiguracije, upravljanja sprememb in upravljanja izdaj;
- (c) če institucija dele vzdrževanja **informacijskih sistemov in infrastrukture**, ki se izvaja za namene tega člena, odda v zunanje izvajanje, da so zagotovljene zanesljivost, stabilnost in učinkovitost informacijske infrastrukture, tako da potrdi vsaj naslednje:
 - (i) da so informacijski sistemi in infrastruktura institucije za namene tega člena zanesljivi in odporni ter da se ti značilnosti lahko stalno ohranjata;
 - (ii) da je postopek načrtovanja, oblikovanja, preskušanja in uvajanja **informacijskih sistemov in infrastrukture** za namene tega člena zanesljiv in ustrezen, kar zadeva vodenje projektov, upravljanje tveganj ter upravljanje, inženiring, zagotavljanje kakovosti in načrtovanje preskusov, modeliranje in razvoj sistemov, zagotavljanje kakovosti pri vseh dejavnostih, vključno s pregledi kode ter po potrebi preverjanjem kode, ter testiranje, vključno s sprejemanjem s strani uporabnikov;
 - (iii) da za **informacijske sisteme in infrastrukturo** institucije za namene tega člena obstajajo procesi upravljanja konfiguracije, upravljanja sprememb in upravljanja izdaj;
 - (iv) da je postopek načrtovanja, oblikovanja, preskušanja in uvajanja **informacijskih sistemov in infrastrukture** in kriznih načrtov za namene tega člena odobri upravljalni organ ali višje vodstvo institucije ter da sta upravljalni organ in višje vodstvo redno obveščena o učinkovitosti informacijske infrastrukture za namene tega člena.

9. Za namene odstavka 7 tega člena je EBA pooblaščen, da pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi taksonomijo tveganja za operativno tveganje in metodologijo za razvrščanje dogodkov izgube, vključenih v niz podatkov o izgubah, **ki bi moral ustrezati mednarodnim standardom**, na podlagi taksonomije tveganja za operativno tveganje.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

10. Za namene odstavka 8 EBA pripravi smernice, v katerih pojasni tehnične elemente, potrebne za zagotovitev zanesljivosti, stabilnosti in učinkovitosti ureditev upravljanja za ohranitev niza podatkov o izgubah, s posebnim poudarkom na informacijskih sistemih in infrastrukturi.

Navedene smernice se izdajo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 318

Izračun neto izgube in bruto izgube

1. Institucije za namene člena 316(1) za vsak dogodek operativnega tveganja izračunajo neto izgubo, kot sledi:

$$\text{neto izguba} = \text{bruto izguba} - \text{povrnitev}$$

pri čemer:

bruto izguba = izguba, povezana z dogodkom operativnega tveganja, pred povrnitvijo katere koli vrste;

povrnitev = eden ali več neodvisnih dogodkov, povezanih s prvotnim dogodkom operativnega tveganja, ki so časovno ločeni, v katerih so sredstva ali prilivi gospodarskih koristi prejeti od tretje osebe.

Institucije redno vzdržujejo posodobljen izračun neto izgube za vsak posamezen dogodek operativnega tveganja. V ta namen institucije posodobijo izračun neto izgube na podlagi ugotovljenih ali ocenjenih variacij bruto izgube in povrnitve za vsako od zadnjih desetih poslovnih let. Če se v več poslovnih letih znotraj tega desetletnega obdobja ugotovijo izgube, povezane z istim dogodkom operativnega tveganja, institucija izračunava in posodablja:

- (a) neto izgubo, bruto izgubo in povrnitve za vsako poslovno leto desetletnega obdobja, v katerem so bile evidentirane neto izguba, bruto izguba in povrnitve;
- (b) združeno neto izgubo, združeno bruto izgubo in združene povrnitve vseh zadevnih poslovnih let desetletnega obdobja.

2. Za namene odstavka 1 se v izračun bruto izgube vključijo naslednje postavke:

- (a) neposredni stroški, vključno z oslabitvami, poravnkami, zneski, plačanimi za povrnitev škode, kaznimi, zamudnimi obrestmi in pravnimi stroški za izkaz poslovnega izida institucije ter odpisi zaradi dogodka operativnega tveganja, vključno s:
 - (i) stroški za zapiranje pozicij na trgu v *evidentiranem* znesku izgube v postavkah operativnega tveganja, če se dogodek operativnega tveganja nanaša na tržno tveganje;
 - (ii) kaznimi, stroški obresti, stroški zaradi zamude pri plačilu in pravnimi stroški ter davkom, z izjemo prvotno dolgovanega zneska davka, kadar so plačila povezana z napakami ali neustreznimi procesi institucije;
- (b) stroške, nastale zaradi dogodka operativnega tveganja, vključno z zunanjimi stroški, ki so neposredno povezani z dogodkom operativnega tveganja, in stroški popravila ali zamenjave, nastalimi za ponovno vzpostavitev stanja, ki je obstajalo pred dogodkom operativnega tveganja;
- (c) rezervacije ali rezerve, obračunane v izkazu poslovnega izida, za potencialne učinke operativne izgube, vključno s tistimi zaradi dogodkov kršitve;
- (d) izgube, ki izhajajo iz dogodkov operativnega tveganja z dokončnim finančnim učinkom, ki so začasno knjižene na prehodnih ali začasnih kontih in še niso izražene v izkazu poslovnega izida (pričakovane izgube);
- (e) negativne gospodarske učinke, knjižene v poslovnem letu, ki so posledica

dogodkov operativnega tveganja, ki vplivajo na denarne tokove ali računovodske izkaze preteklih poslovnih let (časovno naravnane izgube).

Za namene točke (d) se pomembne pričakovane izgube vključijo v niz podatkov o izgubi v obdobju, sorazmernem z obsegom in starostjo pričakovane izgube.

Za namene točke (e) institucija v niz podatkov o izgubah vključi pomembne časovno naravnane izgube, kadar so te izgube posledica dogodkov operativnega tveganja, ki se nanašajo na več kot eno poslovno leto in povzročajo pravno tveganje. Institucije v evidentirani znesek izgube v postavki operativnega tveganja v poslovnem letu vključijo izgube zaradi popravkov napak pri knjiženju, do katerih je prišlo v prejšnjem poslovnem letu, tudi če te izgube ne vplivajo neposredno na tretje osebe. Če obstajajo pomembne časovno naravnane izgube in dogodek operativnega tveganja neposredno vpliva na tretje osebe, vključno s strankami, ponudniki in zaposlenimi v instituciji, institucija vključi tudi uradno prenovljena predhodno izdana računovodska poročila.

3. Za namene odstavka 1 se iz izračuna bruto izgube izključijo naslednje postavke:

- (a) stroški splošnih pogodb o vzdrževanju opredmetenih osnovnih sredstev;
- (b) notranji ali zunanji izdatki za izboljšanje poslovanja po izgubah iz operativnega tveganja, vključno s posodobitvami, izboljšavami, pobudami za oceno tveganja in okrepitvami;
- (c) zavarovalne premije.

4. Za namene odstavka 1 se povrnitve uporabijo za zmanjšanje bruto izgub samo, če institucija prejme plačilo. Denarne terjatve se ne štejejo za povrnitve.

Institucija na zahtevo pristojnega organa predloži vso dokumentacijo, ki je potrebna za preverjanje prejetih plačil in je upoštevana pri izračunu neto izgube dogodka operativnega tveganja.

Člen 319

Pragi za podatke o izgubah

1. Institucije pri izračunu letne izgube iz operativnega tveganja v skladu s členom 316(1) iz niza podatkov o izgubah upoštevajo dogodke operativnega tveganja z neto izgubo, izračunano v skladu s členom 318, ki je enaka ali višja od 20 000 EUR.

2. Institucije brez poseganja v odstavek 1 in za namene člena 446 izračunajo tudi letno izgubo iz operativnega tveganja iz člena 316(1), pri čemer iz niza podatkov o izgubi upoštevajo dogodke operativnega tveganja z neto izgubo, izračunano v skladu s členom 318, ki je enaka ali večja od 100 000 EUR.

3. V primeru dogodka operativnega tveganja, ki povzroči izgube v več kot enem poslovnem letu, kot je navedeno v členu 318(1), drugi pododstavek, je neto izguba, ki se upošteva za mejne vrednosti iz odstavkov 1 in 2, združena neto izguba.

Člen 320

Izključitev izgub

1. Pristojni organi lahko instituciji dovolijo, da iz izračuna letnih izgub institucije iz operativnega tveganja izključi izjemne dogodke operativnega tveganja, ki niso več

pomembni za profil tveganj institucije, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) institucija lahko pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da se **vzrok** dogodka operativnega tveganja, ki je podlaga za navedene izgube iz operativnega tveganja, ne bo ponovil;
- (b) izguba iz operativnega tveganja je eno od naslednjega:
 - (i) enaka ali višja od **10** % povprečne letne izgube iz operativnega tveganja institucije, izračunane na podlagi praga iz člena 319(1), kadar se dogodek izgube iz operativnega tveganja nanaša na dejavnosti, ki so še vedno del kazalnika poslovanja;
 - (ii) nad 0 % povprečne letne izgube iz operativnega tveganja institucije, izračunane na podlagi praga iz člena 319(1), kadar se dogodek izgube iz operativnega tveganja nanaša na dejavnosti, odsvojenene iz kazalnika poslovanja v skladu s členom 315(2);
- (c) izguba iz operativnega tveganja je bila v bazi podatkov izgub najmanj eno leto, razen če je povezana z dejavnostmi, odsvojenimi iz kazalnika poslovanja v skladu s členom 315(2).

Za namene točke (c) se minimalno obdobje enega leta začne z datumom, ko je dogodek operativnega tveganja, vključen v niz podatkov o izgubi, prvič presegel prag pomembnosti iz člena 319(1).

2. Institucija, ki zaprosi za dovoljenje iz odstavka 1, pristojnemu organu predloži dokumentirane utemeljitve za izključitev izredne izgube, vključno z:

- (a) opisom dogodka operativnega tveganja, katerega izključitev se predlaga;
- (b) dokazilom, da izguba iz dogodka operativnega tveganja presega prag pomembnosti za izključitev izgube iz odstavka 1, točka (b), vključno z datumom, ko je ta dogodek operativnega tveganja presegel prag pomembnosti;
- (c) datumom, na katerega bi se zadevni dogodek operativnega tveganja izključil, ob upoštevanju najkrajšega obdobja zadržanja iz odstavka 1, točka (c);
- (d) razlogom, zakaj se dogodek operativnega tveganja ne šteje več za relevantnega za profil tveganj institucije;
- (e) dokazilom, da ni podobnih ali preostalih zakonitih izpostavljenosti in da dogodek operativnega tveganja, ki ga je treba izključiti, nima nobenega pomena za druge dejavnosti ali produkte;
- (f) poročili o neodvisnem pregledu ali validaciji institucije, ki potrjujejo, da dogodek operativnega tveganja ni več relevanten in da ni podobnih ali preostalih pravnih izpostavljenosti;
- (g) dokazilom, da so pristojni organi institucije s postopki odobritve institucije odobrili zahtevo za izključitev dogodka operativnega tveganja in datum take odobritve;
- (h) vplivom izključitve dogodka operativnega tveganja na letno izgubo iz operativnega tveganja.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, ki jih mora pristojni organ oceniti v skladu z odstavkom 1, vključno s tem, kako bi

bilo treba izračunati povprečno letno izgubo iz operativnega tveganja, in specifikacijami informacij, ki jih je treba zbrati v skladu z odstavkom 2, ali kakršnimi koli dodatnimi informacijami, ki se zdijo potrebne za izvedbo ocene.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 321

Vključitev izgub iz združenih ali prevzetih subjektov ali dejavnosti

1. Izgube, ki izhajajo iz združenih ali prevzetih subjektov ali dejavnosti, se vključijo v niz podatkov o izgubi, takoj ko se postavke kazalnikov poslovanja, povezane s temi subjekti ali dejavnostmi, vključijo v izračun kazalnika poslovanja institucije v skladu s členom 315(1). V ta namen institucije vključijo izgube, ugotovljene v desetletnem obdobju pred prevzemom ali združitvijo.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi, kako institucije določijo prilagoditve svojega niza podatkov o izgubah po vključitvi izgub iz združenih ali prevzetih subjektov ali dejavnosti iz odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 322

Celovitost, točnost in kakovost podatkov o izgubi

1. Institucije vzpostavijo organizacijo in postopke za **zagotovitev** celovitosti, točnosti in kakovosti podatkov o izgubi **ter njihovo neodvisno pregledovanje**.

2. Pristojni organi **pregledujejo** kakovost podatkov o izgubi institucije, ki izračunava letne izgube iz operativnega tveganja v skladu s členom 316(1).

Člen 323

Okvir za upravljanje operativnega tveganja

1. Institucije imajo vzpostavljene:

- (a) dobro dokumentiran sistem ocenjevanja in upravljanja operativnega tveganja, ki je tesno povezan z vsakodnevnimi postopki upravljanja tveganj, je sestavni del procesa spremljanja in nadzora profila operativnega tveganja institucije in za katerega so bile dodeljene jasne odgovornosti. Sistem ocenjevanja in upravljanja operativnega tveganja opredeljuje izpostavljenost institucije operativnemu tveganju in spremlja ustrezne podatke o operativnem tveganju, vključno s podatki o pomembnih izgubah;
- (b) funkcijo upravljanja operativnega tveganja, ki je neodvisna od poslovnih in operativnih enot institucije;
- (c) sistem poročanja višjemu vodstvu, s katerim se ustreznim funkcijam v

- institucijah zagotavlja poročila o operativnem tveganju;
- (d) sistem za redno spremljanje izpostavljenosti operativnemu tveganju in preteklih izgub ter poročanje o njih in postopke za sprejemanje ustreznih popravnih ukrepov;
 - (e) redne postopke za zagotavljanje skladnosti in politike za obravnavo neskladnosti;
 - (f) redne preglede postopkov in sistemov ocenjevanja in upravljanja operativnega tveganja institucije, ki jih izvajajo notranji ali zunanji revizorji, ki imajo potrebno znanje za izvajanje takih pregledov;
 - (g) notranje postopke za validacijo, ki so zanesljivi in učinkoviti;
 - (h) pregledne in dostopne tokove podatkov in postopke, povezane s sistemom za ocenjevanje operativnega tveganja.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli obveznosti iz odstavka 1, točke (a) do (h), pri čemer upošteva velikost in zapletenost institucij.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

*⁵ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/451 z dne 17. decembra 2020 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov za uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z nadzorniškimi poročanji institucij in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014 (UL L 97, 19.3.2021, str. 1).“;

(132) člen 325 se spremeni:

(a) odstavki 1 do 5 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Institucija za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje vseh svojih pozicij iz trgovalne knjige in vseh svojih pozicij iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, uporabi naslednja pristopa:

- (a) alternativni standardizirani pristop iz poglavja 1a;
- (b) pristop alternativnega notranjega modela iz poglavja 1b za pozicije, dodeljene trgovalnim enotam, za katere je institucija prejela dovoljenje pristojnih organov za uporabo tega alternativnega pristopa, kot je določeno v členu 325az(1);
- (c) poenostavljeni standardizirani pristop iz odstavka 2 tega člena, če institucija izpolnjuje pogoje iz člena 325a(1).

Z odstopanjem od prvega pododstavka institucija ne izračuna kapitalskih zahtev za valutno tveganje za pozicije iz trgovalne knjige in pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja, če se te pozicije odštejejo od kapitala institucije. *Institucije dokumentirajo uporabo določbe iz*

tega odstavka, vključno z njenim učinkom, in na zahtevo svojega pristojnega organa omogočijo dostop do informacij.

2. Kapitalske zahteve za tržno tveganje, izračunane v skladu s poenostavljenim standardiziranim pristopom, so vsota naslednjih kapitalskih zahtev, kot je ustrezno:

- (a) kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje iz poglavja 2, ki se pomnožijo z:
 - (i) 1,3 za splošna in posebna tveganja pozicij v dolžniških instrumentih, razen instrumentov listinjenja iz člena 337;
 - (ii) 3,5 za splošna in posebna tveganja pozicij v lastniških instrumentih;
- (b) kapitalskih zahtev za valutno tveganje iz poglavja 3, ki se pomnožijo z 1,2;
- (c) kapitalskih zahtev za blagovno tveganje iz poglavja 4, ki se pomnožijo z 1,9;
- (d) kapitalskih zahtev za instrumente v listinjenju iz člena 337.

3. Institucija, ki za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu ali blagovnemu tveganju, uporablja pristop alternativnega notranjega modela iz odstavka 1, točka (b), pristojnim organom sporoči mesečni izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo alternativnega standardiziranega pristopa iz odstavka 1, točka (a), za vsako trgovalno enoto, v katero so bile te pozicije razporejene v skladu s členom 104b.

4. Institucija lahko znotraj skupine trajno uporablja kombinacijo alternativnega standardiziranega **pristopa** iz odstavka 1, točka (a), in pristopa alternativnega notranjega modela iz odstavka 1, točka (b). Institucija ne uporablja nobenega od teh pristopov v kombinaciji s poenostavljenim standardiziranim pristopom iz odstavka 1, točka (c).

5. Institucija ne uporablja pristopa alternativnega notranjega modela iz odstavka 1, točka (b), za instrumente v trgovalni knjigi, ki so pozicije v listinjenju ali pozicije, vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, opredeljen v odstavkih 6, 7 in 8.“

- (b) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi, kako institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje za pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu ali blagovnemu tveganju, v skladu s pristopoma iz odstavka 1, točki (a) in (b), tega člena ob upoštevanju zahtev iz člena 104b, odstavka 5 in 6, kadar je primerno.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 9 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“

(133) člen 325a se spremeni, kot sledi:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Pogoji za uporabo poenostavljenega standardiziranega pristopa“;

(b) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Institucija lahko izračuna kapitalske zahteve za tržno tveganje z uporabo poenostavljenega standardiziranega pristopa iz člena 325(1), točka (c), če je obseg njenih bilančnih in zunajbilančnih poslov, ki so predmet tržnega tveganja, na podlagi ocene, ki se izvaja mesečno, pri čemer se uporabijo podatki na zadnji dan meseca, enak ali nižji od vsakega od naslednjih pragov:“

(c) v odstavku 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

vključijo se vse pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega ali blagovnega tveganja, razen pozicij, ki so izključene iz izračuna kapitalskih zahtev za valutno tveganje v skladu s členom 104c ali ki se odbijejo od kapitala institucije.“

(d) v odstavku 5 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„5. Institucije prenehajo izračunavati kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s pristopom iz člena 325(1), točka (c), v treh mesecih po nastopu katere koli od naslednjih okoliščin:“

(e) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Instituciji, ki je prenehala izračunavati kapitalske zahteve za tržno tveganje z uporabo pristopa iz člena 325(1), točka (c), se dovoli, da začne kapitalske zahteve za tržno tveganje z uporabo navedenega pristopa izračunavati samo, če pristojnemu organu dokaže, da so bili v enoletnem obdobju neprekinjeno izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 1.“;

(ea) odstavek 8 se črta;

(134) v členu 325b se doda naslednji odstavek 4:

„4. Če pristojni organ instituciji ni izdal dovoljenja iz odstavka 2 za vsaj eno institucijo ali podjetje iz skupine, se za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje na konsolidirani podlagi v skladu s tem naslovom uporabljajo naslednje zahteve:

(a) institucija izračuna neto pozicije in kapitalske zahteve v skladu s tem naslovom za vse pozicije v institucijah ali družbah skupine, za katere je institucija pridobila dovoljenje iz odstavka 2, pri čemer uporabi obravnavo iz odstavka 1;

(b) institucija izračuna neto pozicije in kapitalske zahteve v skladu s tem naslovom posamično za vse pozicije v vsaki instituciji ali družbi skupine, za katere institucija ni pridobila dovoljenja iz odstavka 2;

(c) institucija izračuna skupne kapitalske zahteve v skladu s tem naslovom na konsolidirani podlagi s seštevanjem zneskov, izračunanih v točkah (a) in (b) tega odstavka.

Za namene izračuna iz točk (a) in (b) institucije in podjetja iz točk (a) in (b) uporabijo isto valuto poročanja kot valuta poročanja, ki se uporablja za izračun

kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu s tem naslovom na konsolidirani podlagi za skupino.“;

(135) člen 325c se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Področje uporabe, struktura in kvalitativne zahteve za alternativni standardizirani pristop“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije vzpostavijo dokumentiran sklop notranjih politik, postopkov in kontrol za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz tega poglavja ter ga dajo na voljo pristojnim organom. Vse spremembe teh politik, postopkov in kontrol se pravočasno sporočijo pristojnim organom.“

(c) dodata se naslednja odstavka:

„3. Institucija ima enoto za nadzor tveganj, ki je neodvisna od poslovnih trgovalnih enot in poroča neposredno višjemu vodstvu. Ta enota za nadzor tveganj je odgovorna za oblikovanje in izvajanje alternativnega standardiziranega pristopa. Pripravlja in analizira mesečna poročila o rezultatih alternativnega standardiziranega pristopa ter ustreznosti trgovalnih limitov institucije.

4. Institucije neodvisno pregledajo alternativni standardizirani pristop, ki ga uporabljajo za namene tega poglavja, v skladu z zahtevami pristojnih organov, bodisi kot del svojega rednega postopka notranje revizije bodisi tako, da za izvedbo tega pregleda pooblastijo tretjo osebo. ***O rezultatih tega pregleda se poroča ustreznim upravljalnim organom.***

Za namen prvega pododstavka tretja oseba pomeni podjetje, ki za institucije izvaja revizijske ali svetovalne storitve in ki ima osebe, ki je dovolj usposobljeno na področju tržnega tveganja.

5. Pregled alternativnega standardiziranega pristopa iz odstavka 4 zajema dejavnosti poslovnih trgovalnih enot in neodvisne enote za nadzor tveganj, v njegovem okviru pa se oceni ***vsaj*** naslednje:

- (a) notranje politike, postopke in kontrole za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz odstavka 1;
- (b) ustreznost dokumentacije sistema in postopkov za upravljanje tveganj ter organizacije enote za nadzor tveganj iz odstavka 2;
- (c) točnost izračunov občutljivosti in postopka, ki se uporablja za izpeljavo teh izračunov iz modelov določanja cen institucije, ki služijo kot podlaga za poročanje o poslovnem izidu višjemu vodstvu, kot je navedeno v členu 325t;
- (d) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, ki se uporabljajo za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo alternativnega

standardiziranega pristopa, vključno z neodvisnostjo teh virov podatkov.

Institucija opravi pregled iz prvega pododstavka *vsaki dve leti ali pogosteje, tudi do enkrat letno, če pristojni organ meni, da velikost in kompleksnost institucije upravičujeta pogostejši pregled.*“;

5a. Pristojni organi preverijo, ali je izračun iz odstavka 2, vključno s tem, kako institucija izvaja zahteve iz tega poglavja in člena 325a, opravljen celovito.

Pristojni organi določijo pogostost in intenzivnost preverjanja iz prejšnjega pododstavka glede na velikost, sistemski pomen, vrsto, obseg in kompleksnost dejavnosti zadevne institucije ter pri tem upoštevajo načelo sorazmernosti.

5b. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da bi opredelila metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi opravijo preverjanje iz odstavka 3.

(136) člen 325j se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucija izračuna kapitalsko zahtevo za tržno tveganje pozicije v KNP z enim od naslednjih pristopov:

- (a) institucija, ki izpolnjuje pogoj iz člena 104(7), točka (a), kapitalske zahteve za tržno tveganje navedene pozicije izračuna z vpogledom v osnovne pozicije KNP, kot da bi bile te pozicije neposredno v lasti institucije;
- (b) institucija, ki izpolnjuje pogoj iz člena 104(7), točka (b), kapitalske zahteve za tržno tveganje navedene pozicije izračuna z uporabo enega od naslednjih pristopov:
 - (i) kapitalske zahteve za tržno tveganje KNP izračuna tako, da upošteva pozicijo v KNP kot eno samo pozicijo v lastniških finančnih instrumentih, razporejeno v skupino ‚drugi sektorji‘ iz člena 325ap(1), razpredelnica 8;
 - (ii) kapitalske zahteve za tržno tveganje KNP izračuna v skladu z omejitvami, določenimi v mandatu KNP in v ustrezni zakonodaji.

■
Za namene izračuna iz točke (ii) lahko institucija izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje nasprotne stranke in kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja pozicij v izvedenih finančnih instrumentih KNP z uporabo poenostavljenega pristopa iz člena 132a(3).“

(b) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Za namene pristopov iz odstavka 1, točka ■ (b)(ii), institucija:

- (a) uporabi kapitalske zahteve za tveganje neplačila iz oddelka 5 in pribitek za preostalo tveganje iz oddelka 4 za pozicijo v KNP, kadar mandat KNP omogoča, da vlaga v izpostavljenosti, za katere veljajo navedene kapitalske zahteve; ***Pri uporabi pristopa izračuna iz odstavka 1, točka (b)(i), institucija šteje pozicijo v KNP kot eno neocenjeno pozicijo v***

lastniških finančnih instrumentih, razporejeno v skupino ,brez bonitetne ocene‘ iz člena 325y(1), razpredelnica 2;

- (b) za vse pozicije v istem KNP uporabi isti pristop izmed pristopov iz odstavka 1, točka (b), za izračun kapitalskih zahtev na posamični podlagi kot ločen portfelj.“
- (c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za namene odstavka 1, točka (b)(ii), institucija določi izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje z določitvijo hipotetičnega portfelja, za katerega bi veljale najvišje kapitalske zahteve v skladu s členom 325c(2), točka (a), na podlagi mandata KNP ali ustrezne zakonodaje, pri čemer upošteva finančni vzvod v največjem možnem obsegu, kadar je ustrezno.

Institucija za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila iz oddelka 5 in pribitka za preostalo tveganje iz oddelka 4 k poziciji v KNP po potrebi uporabi isti hipotetični portfelj, kot je naveden v prvem pododstavku.

Metodologijo, ki jo je institucija oblikovala za določitev hipotetičnih portfeljev vseh pozicij v KNP, za katere se uporabljajo izračuni iz prvega pododstavka, odobri njen pristojni organ.“

- (d) dodata se odstavka 6 in 7:

„6. **Za** izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje pozicije v KNP v skladu s pristopi iz odstavka 1, točka (a), lahko **institucije** uporabijo izračune tretje osebe, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) tretja oseba je eno od naslednjega:
- (i) depotna družba ali depotna finančna institucija KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in deponira vse vrednostne papirje pri tej depotni družbi ali depotni finančni instituciji;
 - (ii) za KNP, ki niso zajeti v točki (i), družba za upravljanje KNP, če ta družba izpolnjuje merila iz člena 132(3), točka (a);
- (iia) zunanji prodajalec pod pogojem, da podatke, informacije ali metrike tveganja zagotovijo ali izračunajo tretje osebe iz točke (i) ali (ii) ali drugi zunanji prodajalec;**
- (b) tretja oseba instituciji zagotovi ustrezne **■** podatke, informacije **ali metrike tveganja** za izračun kapitalske zahteve za tržno tveganje pozicije v KNP v skladu s pristopom iz odstavka 1, točka (a);
- (c) zunanji revizor institucije je potrdil ustreznost podatkov, informacij **ali metrik tveganja** tretje osebe iz točke (b), pristojni organ institucije pa ima na zahtevo neomejen dostop do teh podatkov, informacij **ali metrik tveganja**.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih nadalje opredeli tehnične elemente metodologije za določitev hipotetičnih portfeljev za namene pristopa iz odstavka 4, vključno z načinom, kako institucije v metodologiji v največji možni meri upoštevajo finančni vzvod, kadar je primerno.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“

(137) v členu 325q se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

□ „2. Dejavniki vega valutnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na valutno tveganje, so vgrajene nestanovitnosti menjalnih tečajev med valutnimi pari. Te vgrajene nestanovitnosti se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostmi zadevnih opcij, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let in 10 let.“;

(138) v členu 325s(1) se formula za s_k nadomesti z naslednjim:

$$s_k = \frac{V_i(0,01 + vol_{k,x,y}) - V_i(vol_{k,x,y})}{0,01} \cdot vol_k$$

(139) člen 325t se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi lahko z odstopanjem od prvega pododstavka od institucije, ki je prejela dovoljenje za uporabo pristopa alternativnega notranjega modela iz poglavja 1b, zahtevajo, da uporabi funkcije določanja cen sistema za merjenje tveganja svojega pristopa notranjih modelov pri izračunu občutljivosti na podlagi tega poglavja za namene izračuna in zahtev glede poročanja iz člena 325(3).“

(b) v odstavku 5 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) te alternativne opredelitve se uporabljajo za namene notranjega upravljanja tveganja ali za poročanje o poslovnem izidu višjemu vodstvu s strani neodvisne enote za nadzor tveganja v okviru institucije;“

(c) v odstavku 6 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) te alternativne opredelitve se uporabljajo za namene notranjega upravljanja tveganja ali za poročanje o poslovnem izidu višjemu vodstvu s strani neodvisne enote za nadzor tveganja v okviru institucije;“

(139a) člen 325u se spremeni:

(a) v odstavku 4 se doda naslednja točka:

„(ca) instrument je namenjen izključno varovanju pred tržnimi tveganji trgovalne knjige, ki ustvarjajo kapitalsko zahtevo za preostala tveganja, pod pogojem, da je institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokazala, da bi bilo treba instrument obravnavati kot pozicijo varovanja pred tveganjem.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5a. Za namene odstavka 4, točka (ca), EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pogoje, ki jih mora pristojni organ oceniti, da ugotovi, ali je instrument pozicija varovanja pred tveganjem.“

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do

31. decembra 2024.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“

- (140) v členu 325v se doda naslednji odstavek 3:
„3. Za nelistinjene kreditne in lastniške izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na borzi, se zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila po posameznih sestavnih delih določijo s pristopom vpogleda.“
- (141) v členu 325y se **dodata naslednja odstavka**:
„6. „Za namene tega člena se izpostavljenosti dodeli kategorija kreditne kakovosti, ki ustreza kategoriji kreditne kakovosti, ki bi ji bila dodeljena v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje iz naslova II, poglavje 2.
6a. Dolge in kratke pozicije v lastnem dolgu institucije bi bilo treba izključiti iz izračuna kapitalskih zahtev za tveganje neplačila.“;
- (142) v členu 325ab se črta odstavek 2;
- (143) V členu 325ae se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:
„3. Uteži tveganja dejavnikov tveganja na podlagi valut, vključenih v podkategorijo najlikvidnejših valut iz člena 325bd(7), točka (b), in domače valute institucije, so naslednje:
(a) za dejavnike tveganja netvegane obrestne mere uteži tveganja iz odstavka 1, razpredelnica 3, deljene z $\sqrt{2}$;
(b) za dejavnik tveganja inflacije in dejavnike tveganja medvalutne osnove uteži tveganja iz odstavka 2, deljene z $\sqrt{2}$.“
- (144) člen 325ah se spremeni:
(a) odstavek 1 se spremeni:
(i) v razpredelnici 4 se sektor skupine 13 nadomesti z naslednjim:
„Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, javno-spodbujevalnimi bankami in kritimi obveznicami“;
(ii) doda se naslednji pododstavek:
„Za namene tega člena se izpostavljenosti dodeli kategorija kreditne kakovosti, ki ustreza kategoriji kreditne kakovosti, ki bi ji bila dodeljena v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje iz naslova II, poglavje 2.“
- (b) doda se naslednji odstavek 3:
„3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko institucije izpostavljenost tveganju neocenjene krite obveznice razvrstijo v skupino 4, če ima institucija, ki je izdala krito obveznico, stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3.“;
- (145) v členu 325ai(1) se opredelitev elementa ‚p_{kl} (name)‘ nadomesti z naslednjim:
p_{kl} (name) je 1, če sta oba referenčna subjekta občutljivosti k in l identična; če sta

oba referenčna subjekta občutljivosti k in l v skupinah 1 do 18 člena 325ah(1), razpredelnica 4, je enak 35 %, sicer pa 80 %;“

(146) v členu 325aj se opredelitev „ γ_{bc} (rating)“ nadomesti z naslednjim:

„ γ_{bc} (rating) je:

- (a) 1, če sta skupini b in c skupini 1 do 17 in imata obe skupini enako kategorijo kreditne kakovosti (stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3 ali stopnjo kreditne kakovosti 4 do 6); sicer pa 50 %; za namene tega izračuna se za skupino 1 šteje, da spada v isto kategorijo kreditne kakovosti kot skupine, ki imajo stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3;
- (b) 1, če je skupina b ali c skupina 18;
- (c) 1, če je skupina b ali c skupina 19 in ima druga skupina stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3; sicer pa 50 %;
- (d) 1, če je skupina b ali c skupina 20 in ima druga skupina stopnjo kreditne kakovosti od 4 do 6; sicer pa 50 %.“;

(147) člen 325ak se spremeni:

■ (a) v razpredelnici 6 se sektor skupine 13 nadomesti z naslednjim:

„Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, javno-spodbujevalnimi bankami in kritimi obveznicami“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„Za namene tega člena se izpostavljenosti dodeli kategorija kreditne kakovosti, ki ustreza kategoriji kreditne kakovosti, ki bi ji bila dodeljena v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje iz naslova II, poglavje 2.

Z odstopanjem od drugega odstavka lahko institucije izpostavljenost tveganju neocenjene krite obveznice razvrstijo v skupino 4, če ima institucija, ki je izdala krito obveznico, stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3.“;

(148) v členu 325am(1) se doda naslednji odstavek 3:

„3. „Za namene tega člena se izpostavljenosti dodeli kategorija kreditne kakovosti, ki ustreza kategoriji kreditne kakovosti, ki bi ji bila dodeljena v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje iz naslova II, poglavje 2.“;

(149) v členu 325as se odstavek 9 spremeni:

(a) ime skupine 3 se nadomesti z naslednjim:

„Energetika – električna energija“;

(b) vstavi se naslednje polje:

3a	Energetika – trgovanje z emisijskimi kuponi	z	40 %
----	---	---	------

“;

(150) člen 325ax se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Skupine za dejavnike vega tveganja so podobne skupinam, določenim za dejavnike delta tveganja v skladu s tem poglavjem, oddelek 3, pododdelek 1.

2. Uteži tveganja za občutljivosti na dejavnike vega tveganja se dodelijo v skladu z razredom tveganja dejavnikov tveganja, kot sledi:

Razpredelnica 11

Razred tveganja	Uteži tveganja
Splošno obrestno tveganje	100 %
Tveganje kreditnega razmika, nelistinjenje	100 %
Tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki je vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo	100 %
Tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki ni vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo	100 %
Tveganje lastniških FI (velika kapitalizacija in indeksi)	77,78 %
Tveganje lastniških FI (majhna kapitalizacija in drugi sektorji)	100 %
Blagovno tveganje	100 %
Valutno tveganje	100 %

(b) odstavek 3 se črta;

(ba) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Za dejavnike splošnega obrestnega tveganja ukrivljenosti, tveganja ukrivljenosti kreditnega razmika in blagovnega tveganja ukrivljenosti je utež tveganja ukrivljenosti vzporedni premik vseh točk za vsako krivuljo na podlagi najvišje predpisane uteži delta tveganja iz pododdelka 1 za ustrezno skupino tveganja.“;

(151) člen 325az se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucija lahko za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje uporabi pristop alternativnega notranjega modela, če izpolnjuje vse zahteve iz tega poglavja.“;

(c) prvi pododstavek odstavka 2 se spremeni:

(i) točki (c) in (d) se nadomestita z naslednjim:

„(c) trgovalne enote izpolnjujejo zahteve glede testiranja za nazaj iz člena 325bf(3);

(d) trgovalne enote izpolnjujejo zahteve po pripisu dobičkov in izgub iz člena 325bg;“;

(ii) doda se naslednja točka (g):

trgovalnim enotam niso bile dodeljene pozicije v KNP, ki izpolnjujejo pogoj iz člena 104(7), točka (b).“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo pristopa alternativnega notranjega modela izpolnjujejo tudi zahtevo glede poročanja iz člena 325(3).“;

(ca) v odstavku 8 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi preverijo, ali institucija izpolnjuje zahteve iz tega poglavja.“;

(d) prvi pododstavek odstavka 9 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) da omeji izračun pribitka na tistega, ki je posledica preseganj pri testiranju za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb, kot je navedeno v členu 325bf(6);“;

(ii) vstavi se naslednja točka (c):

„(c) da iz izračuna pribitka iz člena 325bf(6) izključijo preseganja, ugotovljena s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih ali dejanskih sprememb;“;

(152) v členu 325ba se doda naslednji odstavek 3:

„3. Institucija, ki uporablja alternativni notranji model, za izračun skupnih kapitalskih zahtev za tržno tveganje za vse pozicije iz trgovalne knjige in vse pozicije iz netrgovalne knjige, ki ustvarjajo valutno ali blagovno tveganje, uporabi naslednjo formulo:

$$AIMA_{total} = \min (AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima}; ASA_{all\ portfolio}) + \max (AIMA - AS_{aima}; 0)$$

pri čemer:

$AIMA$ = vsota kapitalskih zahtev iz odstavkov 1 in 2;

PLA_{addon} = dodatna kapitalaska zahteva iz člena 325bg(2);

$ASA_{all\ portfolio}$ = kapitalске zahteve za tržno tveganje, izračunane v skladu z alternativnim standardiziranim pristopom iz člena 325(1), točka (a), za portfelj vseh pozicij iz trgovalne knjige in vseh pozicij iz netrgovalne knjige, ki ustvarjajo valutno ali blagovno tveganje;

$ASA_{non-aima}$ = kapitalске zahteve za tržno tveganje, izračunane v skladu z alternativnim standardiziranim pristopom iz člena 325(1), točka (a), za portfelj pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige, ki ustvarjajo valutno ali blagovno tveganje, za katere je institucija za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje uporabila **nadomestni standardizirani** pristop;

AS = kapitalске zahteve za tržno tveganje, izračunane v skladu z alternativnim

standardiziranim pristopom iz člena 325(1), točka (a), za portfelj pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige, ki ustvarjajo valutno ali blagovno tveganje, za katere je institucija za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje uporabila pristop iz člena 325(1), točka (b).“

(153) v členu 325bc se doda naslednji odstavek 6:

„6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih se opredelijo merila za uporabo vhodnih podatkov v modelu za merjenje tveganj iz tega člena, vključno z merili za točnost podatkov in merili za kalibracijo vhodnih podatkov, kadar tržni podatki ne zadoščajo.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [9 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“

(154) člen 325be se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Za namene ocene iz odstavka 1 lahko pristojni organi institucijam dovolijo uporabo tržnih podatkov, ki jih zagotovijo zunanji prodajalci.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 1a:

„1a. Pristojni organi lahko od institucije zahtevajo, da dejavnik tveganja, ki ga je institucija ocenila kot primernega za modeliranje v skladu z odstavkom 1, šteje za neprimernega za modeliranje, če vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnik tveganja, po mnenju pristojnih organov ne izpolnjujejo zadovoljivo zahtev iz člena 325bc(6).“;

(c) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. V izjemnih okoliščinah, do katerih pride v obdobjih znatnega zmanjšanja nekaterih trgovalnih dejavnosti na finančnih trgih, lahko pristojni organi vsem institucijam, ki uporabljajo pristop iz tega poglavja, dovolijo, da nekatere dejavnike tveganja, ki so jih te institucije ocenile kot neprimerne za modeliranje v skladu z odstavkom 1, štejejo za primerne za modeliranje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) dejavniki tveganja, ki se obravnavajo, ustrezajo trgovalnim dejavnostim, ki so bistveno zmanjšane na vseh finančnih trgih;
- (b) obravnava je začasna in se ne uporablja več kot šest mesecev v enem poslovnem letu;
- (c) obravnava iz prvega pododstavka ne zmanjšuje bistveno skupnih kapitalskih zahtev za tržno tveganje institucij, ki jo uporabljajo;
- (d) pristojni organi takoj obvestijo EBA o vsaki odločitvi, da institucijam dovolijo uporabo pristopa iz tega poglavja, da kot primerne za modeliranje štejejo nekatere dejavnike tveganja, ki so bili ocenjeni kot neprimerni za modeliranje, in zadevne trgovalne dejavnosti, ter to

odločitev utemeljijo.“;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerim določi merila za oceno primernosti dejavnikov tveganja za modeliranje v skladu z odstavkom 1, vključno s primeri, v katerih se uporabljajo tržni podatki **zunanjih prodajalcev**, ter opredeli pogostost te ocene.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 9 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(155) člen 325bf se spremeni:

(a) odstavek 6 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Multiplikator (mc) je enak vsaj vsoti 1,5 ter pribitka, ki se določi v skladu z razpredelnico 3. Za portfelj iz odstavka 5 se pribitek izračuna na podlagi števila preseganj, do katerih je prišlo v zadnjih 250 delovnih dneh, kar je podprto s testiranjem za nazaj, ki ga institucija izvaja za tvegano vrednost, izračunano v skladu s točko (a) tega pododstavka. Za izračun pribitka veljajo naslednje zahteve:“;

(ii) zadnji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„V izjemnih okoliščinah lahko pristojni organi instituciji dovolijo, da:

(a) omeji izračun pribitka na tistega, ki je posledica preseganj pri testiranju za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb, kadar število preseganj pri testiranju za nazaj na podlagi dejanskih sprememb ne izhaja iz pomanjkljivosti alternativnega notranjega modela institucije;

(b) izključi preseganja, ugotovljena s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih ali dejanskih sprememb, iz izračuna pribitka, kadar ta preseganja niso posledica pomanjkljivosti v alternativnem notranjem modelu institucije.“;

(iii) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka lahko pristojni organi povečajo vrednost mc nad vsoto iz navedenega pododstavka, kadar alternativni notranji model institucije pokaže pomanjkljivosti pri ustreznem merjenju kapitalskih zahtev za tržno tveganje.“;

(b) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Pristojni organi lahko z odstopanjem od odstavkov 2 in 6 tega člena instituciji dovolijo, da ne upošteva preseganja, če se lahko enodnevna sprememba vrednosti njenega portfelja, ki preseže povezano tvegano vrednost, izračunano z notranjim modelom te institucije, pripiše dejavniku tveganja, ki ni primeren za modeliranje.“

(c) doda se naslednji odstavek 10:

„10. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli merila, v skladu s katerimi se lahko instituciji dovoli, da ne upošteva preseganja, če se lahko enodnevna sprememba vrednosti njenega portfelja, ki preseže povezano tvegano vrednost, izračunano z notranjim modelom te institucije, pripiše dejavniku tveganja, ki ni primeren za modeliranje.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“

(156) člen 325bg se spremeni:

(a) odstavki 1 do 2 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Trgovalna enota institucije izpolnjuje zahteve po pripisu dobičkov in izgub, pri čemer so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote na podlagi modela institucije za merjenje tveganj bodisi blizu bodisi dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja te trgovalne enote na podlagi modela institucije za določanje cen.

2. Ne glede na odstavek 1, kadar so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote na podlagi modela institucije za merjenje tveganj dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja te trgovalne enote na podlagi modela institucije za določanje cen, institucija za vse pozicije, dodeljene tej trgovalni enoti, poleg kapitalskih zahtev iz člena 325ba, odstavek 1 in 2, izračuna dodatno kapitalsko zahtevo.

■ “;

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) točki (a) in (b) se nadomestita z naslednjim:

merila za določitev, ali so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote bodisi blizu bodisi dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja trgovalne enote za namene odstavka 1, pri čemer se upošteva mednarodni regulativni razvoj;

(b) dodatne kapitalske zahteve iz odstavka 2;“;

(ii) točka (e) se črta;

(iii) zadnja dva pododstavka se nadomestita z naslednjim:

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [9 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(157) člen 325bh se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednja točka (i):

„(i) institucije za pozicije v KNP vsaj enkrat tedensko opravijo vpogled v osnovne pozicije KNP, da izračunajo svoje kapitalske zahteve v skladu s tem poglavjem; **če institucija opravlja vpogled manj redno kot dnevno, opredeli, izmeri in spremlja vsako tveganje, ki izhaja iz njenega manj kot vsakodnevnega pregleda, in prepreči vsakršno znatno podcenjevanje tveganja**; institucije, ki nimajo ustreznih vhodnih podatkov ali informacij za izračun kapitalske zahteve za tržno tveganje pozicije v KNP v skladu s pristopom vpogleda, lahko te vhodne podatke ali informacije pridobijo od tretje osebe, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (i) tretja oseba je eno od naslednjega:
 - depotna družba ali depotna finančna institucija KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in deponira vse vrednostne papirje pri tej depotni družbi ali depotni finančni instituciji;
 - za KNP, ki niso zajeti v prvi alineji točke (i), družba za upravljanje KNP, če ta družba izpolnjuje merila iz člena 132(3), točka (a);
 - **zunanj prodajalec pod pogojem, da podatke, informacije ali metrike tveganja zagotovijo ali izračunajo tretje osebe iz pododstavkov (i) ali (ii) ali drugi zunanji prodajalec.**
- (ii) tretja oseba instituciji zagotovi **█** podatke, informacije **ali metrike tveganja** za izračun kapitalske zahteve za tržno tveganje pozicije v KNP v skladu s pristopom iz prvega pododstavka;
- (iii) zunanji revizor institucije je potrdil ustreznost podatkov, informacij **ali metrik tveganja** tretje osebe iz točke (b), pristojni organ institucije pa ima na zahtevo neomejen dostop do teh podatkov, informacij **ali metrik tveganja**;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

□ „2. Institucija lahko uporabi empirične korelacije znotraj širših kategorij dejavnikov tveganja in za namene izračuna mere neomejenega pričakovanega primanjkljaja UEST, kakor je določeno v členu 325bb(1), med širšimi kategorijami dejavnikov tveganja samo, če je pristop institucije za merjenje teh korelacij zanesljiv, skladen bodisi z veljavnimi obdobji likvidnosti bodisi, če se s tem strinja pristojni organ, z osnovnim obdobjem 10 dni iz člena 325bc(1), in se izvaja dosledno.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(158) v členu 325bi(1) se točka (b) spremeni:

„(b) institucija ima enoto za nadzor tveganj, ki je neodvisna od enot za trgovanje in poroča neposredno višjemu vodstvu. Ta enota:

- (i) je odgovorna za oblikovanje in izvajanje vseh notranjih modelov za merjenje tveganj, ki se uporabljajo v pristopu alternativnega notranjega modela za namene tega poglavja;
- (ii) je odgovorna za celotni sistem upravljanja tveganj;
- (iii) pripravlja in analizira dnevna poročila o rezultatih vsakega notranjega modela, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za tržna tveganja, ter o ustreznosti

ukrepov, ki jih je treba sprejeti glede trgovalnih limitov.

Enota za validacijo, ločena od enote za nadzor tveganj, izvaja začetno in sprotno validacijo vsakega notranjega modela za merjenje tveganj, ki se uporablja v pristopu alternativnega notranjega modela za namene tega poglavja.“

(158a) v členu 325bl(1) se doda naslednji pododstavek:

„Dolge in kratke pozicije v lastnem dolgu institucije bi bilo treba izključiti iz izračuna kapitalskih zahtev za tveganje neplačila.“;

(159) člen 325bp se spremeni:

(a) odstavek 5 se spremeni:

(-i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) za verjetnost neplačila se določi spodnja meja 0,01 % za izdajatelje kritih obveznic in 0,03 % za vse druge izdajatelje; izpostavljenostim, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje v skladu s poglavjem 2 naslova II prejele utež tveganja 0 %, se ne določi spodnja meja;“;

(i) točki (d) in (e) se nadomestita z naslednjim:

„(d) institucija, ki ji je bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje verjetnosti neplačila v skladu z naslovom II, poglavje 3, oddelek 1, za kategorijo izpostavljenosti in bonitetni sistem, ki ustreza določenemu izdajatelju, za izračun verjetnosti neplačila tega izdajatelja uporabi metodologijo, določeno v navedenem oddelku, če so na voljo podatki za tako oceno;

(e) institucija, ki ji ni bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje verjetnosti neplačila iz točke (d), razvije notranjo metodologijo ali uporabi zunanje vire za ocenjevanje verjetnosti neplačila v skladu z zahtevami, ki se uporabljajo za ocene verjetnosti neplačila iz tega člena.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene točke (d) so podatki za oceno verjetnosti neplačila določenega izdajatelja pozicije iz trgovalne knjige na voljo, kadar ima institucija na datum izračuna pozicijo iz netrgovalne knjige pri istem dolžniku, za katerega oceni verjetnost neplačila v skladu z naslovom II, poglavje 3, oddelek 1, da izračuna kapitalske zahteve iz navedenega poglavja.“;

(b) odstavek 6 se spremeni:

(i) točki (c) in (d) se nadomestita z naslednjim:

„(c) institucija, ki ji je bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje izgube ob neplačilu v skladu z naslovom II, poglavje 3, oddelek 1, za kategorijo izpostavljenosti in bonitetni sistem, ki ustreza določeni izpostavljenosti, za izračun ocen izgube ob neplačilu tega izdajatelja uporabi metodologijo, določeno v navedenem oddelku, če so na voljo podatki za tako oceno;

(d) institucija, ki ji ni bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje izgube ob neplačilu iz točke (c), razvije notranjo metodologijo ali uporabi zunanje

vire za ocenjevanje izgube ob neplačilu v skladu z zahtevami, ki se uporabljajo za ocene izgube ob neplačilu iz tega člena.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene točke (c) so podatki za oceno izgube ob neplačilu določenega izdajatelja pozicije iz trgovalne knjige na voljo, kadar ima institucija na datum izračuna pozicijo iz netrgovalne knjige pri isti izpostavljenosti, za katero oceni izgubo ob neplačilu v skladu z naslovom II, poglavje 3, oddelek 1, da izračuna kapitalske zahteve iz navedenega poglavja.“;

(160) v členu 337 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Institucije pri določanju uteži tveganja za namene odstavka 1 uporabljajo izključno pristop iz naslova II, poglavje 5, oddelek 3.“;

(161) v členu 338 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Institucija za namene tega člena določi svoj trgovalni portfelj s korelacijo v skladu z določbami iz člena 325. odstavki 6, 7 in 8.

2. Institucija kot kapitalsko zahtevo za posebno tveganje za trgovalni portfelj s korelacijo določi višjega izmed naslednjih zneskov:

(a) celotno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi se uporabila samo za neto dolge pozicije trgovalnega portfelja s korelacijo;

(b) celotno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi se uporabila samo za neto kratke pozicije trgovalnega portfelja s korelacijo.“;

(162) v členu 352 se črta odstavek 2;

(163) **člen 361 se spremeni:**

(a) točka (c) se črta;

(b) drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Institucije obvestijo svoje pristojne organe o uporabi tega člena.“;

(164) del 3, naslov IV, poglavje 5, se črta;

(165) v členu 381 se vstavi naslednji odstavek:

„V tem naslovu ‚tveganje CVA‘ pomeni tveganje izgub, ki izhajajo iz sprememb vrednosti CVA, izračunano za portfelj poslov z nasprotno stranko, kot je določeno v prvem odstavku, zaradi gibanj dejavnikov tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke in drugih dejavnikov tveganja, vgrajenih v portfelj poslov.“;

(166) člen 382 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

□ „2. Institucija v izračun kapitala, zahtevan v odstavku 1, vključi posle financiranja z vrednostnimi papirji, ki so vrednoteni po pošteni vrednosti v skladu z računovodskim okvirom, ki se uporablja za institucijo, kadar so izpostavljenosti institucije tveganju CVA, ki izhajajo iz zadevnih poslov, pomembne.“

(b) vstavita se naslednja odstavka 4a in 4b:

„4a. Z odstopanjem od odstavka 4 se lahko institucija odloči za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA z uporabo katerega koli od veljavnih pristopov iz člena 382a za tiste posle, ki so izključeni v skladu z odstavkom 4, če institucija za zmanjšanje tveganja CVA teh poslov uporablja primerna varovanja pred tveganjem, določena v skladu s členom 386. Institucije vzpostavijo politike, v katerih določijo, v katerih primerih bodo izpolnile svoje kapitalske zahteve za tveganje CVA za take posle.

4b. Institucije svojim pristojnim organom poročajo o rezultatih izračunov kapitalskih zahtev za tveganje CVA za vse posle iz odstavka 4. Institucije za namene te zahteve glede poročanja izračunajo kapitalske zahteve za tveganje CVA z uporabo ustreznih pristopov iz člena 382a(1), ki bi jih uporabile za izpolnitev kapitalske zahteve za tveganje CVA, če ti posli ne bi bili izključeni iz področja uporabe v skladu z odstavkom 4.“

(c) doda se naslednji odstavek 6:

„6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje in merila, ki jih *institucije* uporabijo za oceno, ali so izpostavljenosti tveganju CVA, ki izhajajo iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji po pošteni vrednosti, pomembne, ter pogostost te ocene.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum dve leti po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(167) vstavi se naslednji člen 382a:

„Člen 382a

Pristopi za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA

1. Institucija izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA za vse posle iz člena 382 v skladu z naslednjimi pristopi:

- (a) standardizirani pristop iz člena 383, če so pristojni organi institucije odobrili dovoljenje za uporabo tega pristopa;
- (b) osnovni pristop iz člena 384;
- (c) poenostavljeni pristop iz člena 385, če institucija izpolnjuje pogoje iz odstavka 1 navedenega člena.

2. Institucija ne uporablja pristopa iz odstavka 1, točka (c), v kombinaciji s pristopi iz odstavka 1, točka (a) ali (b).

3. Institucija lahko za trajno izračunavanje kapitalskih zahtev za tveganje CVA uporablja kombinacijo pristopov iz odstavka 1, točki (a) in (b), v naslednjih primerih:

- (a) za različne nasprotne stranke;
- (b) za različne primerne nize pobotov z isto nasprotno stranko;
- (c) za različne posle v istem primernem nizu pobotov, če so izpolnjeni naslednji

pogoji:

- (i) institucija razdeli niz pobotov na dva hipotetična niza pobotov in vse posle, za katere se uporablja pristop iz odstavka 1, točka (a), razporedi v isti hipotetični niz pobotov in vse posle, za katere se uporablja pristop iz odstavka 1, točka (b), v drug hipotetični niz pobotov za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA;
- (ii) razdelitev iz točke (a) je skladna z načinom, na katerega institucija določi pravni pobot CVA, izračunan za računovodske namene;
- (iii) dovoljenje pristojnih organov za uporabo pristopa iz odstavka 1, točka (a), je omejeno na hipotetični niz pobotov, za katerega institucija za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA uporablja pristop iz odstavka 1, točka (a).

Institucije vzpostavijo politike, v katerih pojasnijo, kako za trajno izračunavanje kapitalskih zahtev za tveganje CVA uporabljajo kombinacijo pristopov iz odstavka 1, točki (a) in (b), in kot je določeno v tem odstavku.“;

(168) Člen 383 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 383

Standardizirani pristop

1. Pristojni organi instituciji izdajo dovoljenje za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA za portfelj poslov z eno ali več nasprotnimi strankami z uporabo standardiziranega pristopa v skladu z odstavkom 3, potem ko ocenijo, ali institucija izpolnjuje naslednje zahteve:

- (a) institucija je ustanovila ločeno enoto, ki je odgovorna za splošno upravljanje tveganj CVA institucije in varovanje pred tveganjem CVA;
- (b) institucija je za vsako zadevno nasprotno stranko oblikovala model regulativne CVA za izračun CVA zadevne nasprotne stranke v skladu s členom 383a;
- (c) institucija lahko za vsako zadevno nasprotno stranko vsaj enkrat mesečno izračuna občutljivosti svoje CVA na zadevne dejavnike tveganja, kot je določeno v skladu s členom 383b;
- (d) za vse pozicije v primernih varovanjih pred tveganjem, priznanih v skladu s členom 386 za namene izračuna kapitalskih zahtev institucije za tveganje CVA z uporabo standardiziranega pristopa, lahko institucija izračuna, in sicer vsaj mesečno, občutljivosti teh pozicij na zadevne dejavnike tveganja, kot je določeno v skladu s členom 383b.

Za namene točke (c) občutljivost CVA nasprotne stranke na dejavnik tveganja pomeni relativno spremembo vrednosti navedene CVA zaradi spremembe vrednosti enega od zadevnih dejavnikov tveganja navedene CVA, izračunane z uporabo modela regulativne CVA institucije v skladu s členi 383i do 383j.

Za namene točke (d) občutljivost pozicije v primernem varovanju pred tveganjem na dejavnik tveganja pomeni relativno spremembo vrednosti te pozicije zaradi spremembe vrednosti enega od zadevnih dejavnikov tveganja te pozicije, izračunane z uporabo modela institucije za določanje cen v skladu s členi 383i do 383j.

2. Za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „razred tveganja“ pomeni katero koli od naslednjih kategorij:
 - (i) obrestno tveganje;
 - (ii) tveganje kreditnega razmika nasprotne stranke;
 - (iii) tveganje referenčnega kreditnega razmika;
 - (iv) tveganje lastniških finančnih instrumentov;
 - (v) blagovno tveganje;
 - (vi) valutno tveganje;
- (b) „portfelj CVA“ pomeni portfelj, sestavljen iz združene prilagoditve kreditnega tveganja in vseh primernih varovanj pred tveganjem iz člena 1, točka (d);
- (c) „združena CVA“ pomeni vsoto prilagoditev kreditnega tveganja, izračunano z uporabo modela regulativne CVA za vse nasprotne stranke iz odstavka 1, prvi pododstavek.

3. Institucije določijo kapitalske zahteve za tveganje CVA z uporabo standardiziranega pristopa kot vsoto naslednjih dveh kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu s členom 383b:

- (a) kapitalskih zahtev za delta tveganje, ki zajema tveganje sprememb vrednosti portfelja CVA institucije zaradi sprememb zadevnih dejavnikov tveganja, nepovezanih z nestanovitnostjo;
- (b) kapitalskih zahtev za vega tveganje, ki zajema tveganje sprememb vrednosti portfelja CVA institucije zaradi sprememb zadevnih dejavnikov tveganja, povezanih z nestanovitnostjo.“;

(169) vstavijo se naslednji členi od 383a do 383w:

„Člen 383a

Model regulativne CVA

1. Model regulativne CVA, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 383, je konceptualno zanesljiv, se izvaja celovito in izpolnjuje vse naslednje zahteve:

- (a) model regulativne CVA je sposoben modelirati CVA dane nasprotne stranke, pri čemer se po potrebi prizna dogovor o pobotu in vzdrževanju kritja na ravni niza pobotov v skladu s tem členom;
- (b) institucija oceni verjetnosti neplačila nasprotne stranke iz točke (a) na podlagi kreditnih razmikov nasprotne stranke in *pričakovane* izgube ob neplačilu na podlagi *tržnega konsenza* za to nasprotno stranko;
- (c) pričakovana izguba ob neplačilu iz točke (a) je enaka kot *pričakovana* izguba ob neplačilu na podlagi *tržnega konsenza* iz točke (b), razen če institucija lahko utemelji, da se nadrejenost portfelja poslov s to nasprotno stranko razlikuje od nadrejenosti nadrejenih nezavarovanih obveznic, ki jih je izdala zadevna nasprotna stranka;

- (d) ob vsaki prihodnji časovni točki se simulirana diskontirana prihodnja izpostavljenost portfelja poslov z nasprotno stranko izračuna z modelom izpostavljenosti tako, da se prevrednotijo vsi posli v tem portfelju na podlagi simuliranih skupnih sprememb dejavnikov tržnega tveganja, ki so pomembni za te posle, pri čemer se uporabi ustrezno število scenarijev, in da se cene diskontirajo na datum izračuna z uporabo netveganih obrestnih mer;
- (e) model regulativne CVA lahko modelira znatno odvisnost med simulirano diskontirano prihodnjo izpostavljenostjo portfelja poslov s kreditnimi razmiki nasprotne stranke;
- (f) kadar so posli portfelja vključeni v niz pobotov, za katerega velja dogovor o vzdrževanju kritja in dnevno vrednotenje po tekočih tržnih cenah, se zavarovanje s premoženjem, dano in prejeta v okviru navedenega dogovora, prizna kot tehnika za zmanjševanje tveganja v simulirani diskontirani prihodnji izpostavljenosti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (i) institucija določi ■ obdobje kritja za tveganje, pomembno za ta niz pobotov, v skladu z zahtevami iz člena 285, odstavka 2 in 5, ter to obdobje kritja upošteva pri izračunu simulirane diskontirane prihodnje izpostavljenosti;
 - (ii) vse veljavne značilnosti dogovora o vzdrževanju kritja, vključno s pogostostjo pozivov h kritju, vrsto pogodbeno primernega zavarovanja s premoženjem, pragovnimi zneski, najnižjimi zneski prenosa, neodvisnimi zneski in začetnimi kritji za institucijo in nasprotno stranko, se ustrezno odražajo v izračunu simulirane diskontirane prihodnje izpostavljenosti;
 - (iii) institucija je ustanovila enoto za upravljanje zavarovanja s premoženjem, ki izpolnjuje zahteve iz člena 287 za vsa zavarovanja s premoženjem, priznana za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA z uporabo standardiziranega pristopa.

Za namene točke (a) ima CVA pozitiven predznak in se izračuna kot funkcija pričakovane izgube ob neplačilu nasprotne stranke, ustreznega sklopa verjetnosti neplačila nasprotne stranke ob prihodnjih časovnih točkah in ustreznega sklopa simuliranih diskontiranih prihodnjih izpostavljenosti portfelja poslov s to nasprotno stranko ob prihodnjih časovnih točkah do zapadlosti najdaljšega posla v tem portfelju.

Za namene točke (b), kadar je razmike za kreditne zamenjave nasprotne stranke mogoče pridobiti z opazovanjem trga, institucija uporabi te razmike. Kadar taki razmiki za kreditne zamenjave niso na voljo, institucija uporabi enega od naslednjih pristopov:

- (i) kreditne razmike iz drugih instrumentov, ki jih izda nasprotna stranka, ki odražajo trenutne tržne razmere;
- (ii) približke razmikov, ki so ustrezni glede na bonitetno oceno, sektor in regijo nasprotne stranke.

Za namene utemeljitve iz točke (d) zavarovanje s premoženjem, prejeta od nasprotne stranke, ne spremeni nadrejenosti izpostavljenosti.

Za namene točke (f)(iii), kadar je institucija že vzpostavila takšno enoto za

uporabo metode notranjih modelov iz člena 283, instituciji ni treba ustanoviti dodatne enote za upravljanje zavarovanja s premoženjem, če ta institucija svojim pristojnim organom dokaže, da taka enota izpolnjuje zahteve iz člena 287 za vsa zavarovanja s premoženjem, priznana za izračun kapitalskih zahtev za tveganja CVA z uporabo standardiziranega pristopa.

2. Institucija, ki uporablja model regulativne CVA, izpolnjuje vse naslednje kvalitativne zahteve:

- (a) model izpostavljenosti iz odstavka 1, točka (d), je del notranjega sistema institucije za upravljanje tveganja CVA, ki vključuje prepoznavanje, merjenje, upravljanje, odobritev in notranje poročanje o CVA in tveganju CVA za računovodske namene;
- (b) institucija ima vzpostavljen postopek za zagotavljanje skladnosti z dokumentiranim sklopom notranjih politik, kontrol, ocene delovanja modela in postopkov v zvezi z modelom izpostavljenosti iz odstavka 1, točka (d);
- (c) institucija ima neodvisno kontrolno enoto, ki je odgovorna za učinkovito začetno in sprotno validacijo modela izpostavljenosti iz odstavka 1, odstavek (d). Ta enota je neodvisna od poslovne kredite enote in trgovalnih enot, vključno z enoto iz člena 383(1), točka (a), in poroča neposredno višjemu vodstvu; imeti mora zadostno število osebja z ravno znanj in spretnosti, ki ustreza temu namenu;
- (d) višje vodstvo institucije je aktivno vključeno v proces nadzora tveganja in nadzor tveganja CVA obravnava kot bistveni vidik poslovanja, ki mu je treba nameniti ustrezna sredstva.
- (e) institucija tako podrobno dokumentira postopek za začetno in sprotno validacijo svojega modela izpostavljenosti iz odstavka 1, točka (d), da lahko tretja oseba razume delovanje modelov, njihove omejitve in ključne predpostavke ter ponovi analizo. V tej dokumentaciji so določene najmanjša pogostost, s katero se bo izvajala sprotna validacija, in druge okoliščine (kot je nenadna sprememba tržnega vedenja), v katerih se opravi dodatna validacija; opisano je, kako poteka validacija v zvezi s tokovi podatkov in portfelji, katere analize se uporabljajo in kako se oblikujejo reprezentativni portfelji nasprotne stranke;
- (f) modeli določanja cen, ki se uporabljajo v modelu izpostavljenosti iz odstavka 1, točka (a), za dani scenarij simuliranih dejavnikov tržnega tveganja, se testirajo z ustreznimi neodvisnimi referenčnimi vrednostmi za širok razpon razmer na trgu v okviru začetnega in sprotnega postopka validacije modela. Modeli določanja cen za opcije upoštevajo nelinearnost vrednosti opcije glede na dejavnike tržnih tveganj;
- (g) v okviru notranjega revizijskega postopka institucije se redno izvaja neodvisen pregled notranjega sistema institucije za upravljanje tveganja CVA iz točke (a) tega odstavka. Ta pregled bi moral vključevati dejavnosti enote iz člena 383(1), točka (a), in neodvisne enote za nadzor tveganja iz točke (c) tega odstavka;
- (h) model, ki ga institucija uporablja za izračun simulirane diskontirane prihodnje izpostavljenosti iz odstavka 1, točka (a), pravočasno, popolno in konzervativno odraža pogoje in lastnosti posla ter dogovore o kritju. Ti pogoji in lastnosti

posla se hranijo v varni bazi podatkov, ki se formalno in redno revidira. Prenos podatkov o pogojih in lastnostih posla ter dogovorov o kritju v model izpostavljenosti je prav tako predmet notranje revizije, vzpostavljeni pa so formalni postopki usklajevanja med notranjim modelom in sistemi izvornih podatkov, da se stalno preverja, ali se pogoji in lastnosti posla ter dogovori o kritju v sistemu izpostavljenosti odražajo pravilno ali vsaj konzervativno;

- (i) trenutni in pretekli vhodni podatki o trgu, uporabljeni v modelu, ki ga institucija uporablja za izračun simulirane diskontirane prihodnje izpostavljenosti iz odstavka 1, točka (a), se pridobijo neodvisno od **poslovnih področij**. Pravočasno in v celoti se vnesejo v model, ki ga institucija uporablja za izračun simulirane diskontirane prihodnje izpostavljenosti iz odstavka 1, točka (a), in se vzdržujejo v varni bazi podatkov, ki se formalno in redno revidira. Institucija ima dobro razvit postopek za preverjanje celovitosti podatkov za obravnavo neustreznih opazovanj podatkov. Če se model opira na približke tržnih podatkov, institucija oblikuje notranje politike za opredelitev ustreznih približkov in redno empirično dokazuje, da približki zagotavljajo konzervativno predstavitev osnovnega tveganja;
- (j) model izpostavljenosti zajame informacije, specifične za posel, in pogodbene informacije, ki so potrebne za to, da se lahko seštejejo izpostavljenosti na ravni niza pobotov. Institucija preveri, ali so posli dodeljeni ustreznemu nizu pobotov znotraj modela.

Za namene izračuna kapitalske zahteve za tveganja CVA iz točke (a) ima lahko model izpostavljenosti različne značilnosti in predpostavke, da bi izpolnil vse zahteve iz člena 383a, razen da njegovi vhodni tržni podatki in priznavanje pobotov ostanejo enaki kot tisti, ki se uporabljajo za računovodske namene.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi, kako institucija določi približke razmikov iz odstavka 1, točka (b)(ii), za namene izračuna verjetnosti neplačila.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

- (a) dodatne tehnične elemente, ki jih institucija upošteva pri izračunu pričakovane izgube ob neplačilu nasprotne stranke, verjetnosti neplačila nasprotne stranke in simulirane diskontirane prihodnje izpostavljenosti portfelja poslov s to nasprotno stranko in CVA, kot je navedeno v odstavku 1, točka (a);
- (b) kateri drugi instrumenti iz odstavka 1, točka (b)(i), so primerni za oceno verjetnosti neplačila nasprotne stranke in kako institucije izvajajo to oceno.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov iz odstavkov 3 in 4 Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

- (a) pogoje za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb uporabe standardiziranega pristopa iz člena 383(3);

- (b) metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi preverijo, ali institucija izpolnjuje zahteve iz členov 383 in 383a.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“

Člen 383b

Kapitalske zahteve za delta in vega tveganja

1. Institucije uporabljajo dejavnike delta in vega tveganja, opisane v členih 383 do 383h, in postopek iz odstavkov 2 do 8 za izračun kapitalskih zahtev za delta in vega tveganja.

2. Za vsak razred tveganj iz člena 383(2) se občutljivost združenih CVA in občutljivost vseh pozicij v primernem varovanju pred tveganjem, ki spadajo na področje uporabe kapitalskih zahtev za delta ali vega tveganje, na vsakega od relevantnih dejavnikov delta ali vega tveganja, vključenega v razred tveganj, izračunata z uporabo ustreznih formul iz členov 383i in 383j. Kadar je vrednost instrumenta odvisna od več dejavnikov tveganja, se občutljivost določi ločeno za vsak dejavnik tveganja.

Za izračun občutljivosti na vega tveganje združenih CVA se vključijo tako občutljivosti na nestanovitnosti, uporabljene v modelu izpostavljenosti za simulacijo dejavnikov tveganja, kot nestanovitnosti, ki se uporabljajo za prevrednotenje poslov z opcijami v portfelju z nasprotno stranko.

Institucija lahko z odstopanjem od odstavka 1 pod pogojem, da ima dovoljenje pristojnih organov, pri izračunu kapitalskih zahtev za pozicije iz trgovalne knjige v skladu s tem poglavjem uporabi alternativne opredelitve občutljivosti na delta in vega tveganje, če izpolnjuje oba naslednja pogoja:

- (a) te alternativne opredelitve se uporabljajo za namene notranjega upravljanja tveganja in za poročanje o poslovnem izidu višjemu vodstvu s strani neodvisne enote za nadzor tveganja v okviru institucije;
- (b) institucija dokaže, da so te alternativne opredelitve ustrežnejše za zajetje občutljivosti pozicij od formul, določenih v členih 383i in 383j, in da se iz tega izhajajoče občutljivosti ne razlikujejo pomembno od teh formul.

3. Če je primerno varovanje pred tveganjem indeksni instrument, institucije izračunajo občutljivosti tega primerne varovanja pred tveganjem na vse zadevne dejavnike tveganja tako, da za vsakega od sestavnih delov indeksa uporabijo premik enega od relevantnih dejavnikov tveganja.

4. Institucija lahko uvede dodatne razrede tveganja poleg tistih iz člena 383(2), ki ustrezajo kvalificiranim indeksnim instrumentom. Za namene delta tveganj se šteje, da je indeksni instrument kvalificiran, če izpolnjuje pogoje iz člena 325i. Za vega tveganja se šteje, da so vsi indeksni instrumenti kvalificirani.

Institucija izračuna delta in vega občutljivosti na dejavnik tveganja kvalificiranega indeksa kot eno samo občutljivost na osnovni kvalificirani indeks. Če je 75 %

sestavnih delov kvalificiranega indeksa razporejenih v isti sektor, kot je določeno v členih 383o, 383r in 383t, institucija razporedi kvalificirani indeks v isti sektor. V nasprotnem primeru institucija občutljivost razporedi v ustrezno skupino kvalificiranega indeksa.

5. Tehtane občutljivosti združene CVA in tržne vrednosti vseh primernih varovanj pred tveganjem za vsak dejavnik tveganja se izračunajo tako, da se posamezne neto občutljivosti pomnožijo z ustrezno utežjo tveganja v skladu z naslednjo formulo:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

pri čemer:

k = indeks, ki označuje dejavnik tveganja k ;

RW_k = utež tveganja, ki se uporablja za dejavnik tveganja k ;

WS_k^{CVA} = tehtana občutljivost združene CVA na dejavnik tveganja k ;

S_k^{CVA} = neto občutljivost združene CVA na dejavnik tveganja k ;

WS_k^{hedges} = tehtana občutljivost tržne vrednosti vseh primernih varovanj pred tveganjem v portfelju CVA na dejavnik tveganja k ;

S_k^{hedges} = neto občutljivost tržne vrednosti vseh primernih varovanj pred tveganjem v portfelju CVA na dejavnik tveganja k .

6. Institucije izračunajo neto tehtano občutljivost WS_k portfelja CVA na dejavnik tveganja k v skladu z naslednjo formulo:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

7. Neto tehtane občutljivosti v isti skupini se združijo v skladu z naslednjo formulo, pri čemer se uporabijo ustrezne korelacije ρ_{kl} za tehtane občutljivosti v isti skupini iz členov 383l, 383s in 383p, ki povzročijo občutljivost, specifično za skupino K_b :

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_{k \in b} \sum_{l \in b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \in b} ((WS_k^{hedges})^2)}$$

pri čemer:

K_b = občutljivost skupine b , specifična za skupino;

ρ_{kl} = ustrezni korelacijski parametri znotraj skupine;

R = parameter znižanja vrednosti varovanja, ki je enak 0,01;

WS_k = neto tehtane občutljivosti.

8. Občutljivost posamezne skupine se izračuna v skladu z odstavki 5, 6 in 7 za vsako skupino znotraj razreda tveganja. Ko se je za vse skupine izračunala občutljivost posamezne skupine, se tehtane občutljivosti na vse dejavnike tveganja po vseh skupinah združijo v skladu s spodnjo formulo, pri čemer se uporabijo ustrezne korelacije γ_{bc} za tehtane občutljivosti v različnih skupinah iz členov 383l, **383n**, 383q, **383s**, **383u in 383w**, česar rezultat so za razred tveganja specifične kapitalske zahteve za delta ali vega tveganje:

Risk – class specific own funds requirement for delta or vega risk

$$= m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

pri čemer:

m_{CVA} = multiplikacijski faktor, ki je enak 1; pristojni organi lahko povečajo vrednost m_{CVA} , če model regulativne CVA institucije pokaže pomanjkljivosti, da se ustrezno izmerijo kapitalske zahteve za tveganje CVA;

K_b = občutljivost skupine b, specifična za skupino;

γ_{bc} = korelacijski parameter med skupinama b in c;

$S_b = \max\{-K_b; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_b)\}$ za vse dejavnike tveganja v skupini b;

$S_c = \max\{-K_c; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_c)\}$ za vse dejavnike tveganja v skupini c.

Člen 383c

Dejavniki obrestnega tveganja

1. Za vse dejavnike delta obrestnega tveganja, vključno s tveganjem inflacije, obstaja ena skupina na valuto, ki vsebuje različne vrste dejavnikov tveganja.

Dejavniki delta obrestnega tveganja, ki se uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na obrestne mere, so netvegane obrestne mere za zadevno valuto in za vsako od naslednjih zapadlosti: 1 leto, 2 leti, 5 let, 10 let in 30 let.

Dejavniki delta obrestnega tveganja, ki se uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na stopnjo inflacije, so stopnje inflacije za zadevno valuto in za vsako od naslednjih zapadlosti: 1 leto, 2 leti, 5 let, 10 let in 30 let.

2. Valute, za katere institucija uporablja dejavnike delta obrestnega tveganja v skladu z odstavkom 1, so USD, EUR, GBP, AUD, CAD, SEK, JPY in valuta poročanja institucije.

3. Za valute, ki niso navedene v odstavku 2, so dejavniki delta obrestnega tveganja absolutna sprememba stopnje inflacije in vzporedni premik celotne krivulje netvegane obrestne mere za dano valuto.

4. Institucije pridobijo netvegane obrestne mere po valutah iz instrumentov denarnega trga v svoji trgovalni knjigi, ki imajo najnižje kreditno tveganje, vključno z obrestnimi zamenjavami na referenčno obrestno mero prek noči.

5. Če institucije ne morejo uporabiti pristopa iz odstavka 4, netvegane obrestne mere temeljijo na eni ali več implicitnih tržnih krivulj zamenjav, ki jih institucije uporabljajo za vrednotenje pozicij po tekočih tržnih cenah, kot so krivulje zamenjav medbančnih obrestnih mer.

Če podatki o implicitnih tržnih krivuljah zamenjav iz prvega pododstavka tega odstavka niso zadostni, se lahko netvegane obrestne mere izpeljejo iz najustreznejše krivulje donosa državnih obveznic za dano valuto.

Člen 383d

Dejavniki valutnega tveganja

1. Dejavniki delta valutnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na promptne menjalne tečaje, so promptni menjalni tečaji med valuto, v kateri je denominiran instrument, in valuto poročanja institucije **ali osnovno valuto institucije, če institucija uporablja osnovno valuto v skladu s členom 325q(7)**. Za vsak par valut obstaja ena skupina, ki vsebuje en dejavnik tveganja in eno neto občutljivost.
2. Dejavniki vega valutnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na nestanovitnost menjalnih tečajev, so vgrajene nestanovitnosti menjalnih tečajev med valutnimi pari iz odstavka 1. Za vse valute in zapadlosti obstaja ena skupina, ki vsebuje vse dejavnike vega valutnega tveganja in eno neto občutljivost.
3. Institucijam ni treba razlikovati med onshore in offshore različicami valute za dejavnike delta ter vega valutnega tveganja.

Člen 383e

Dejavniki tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke

1. Dejavnik delta tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke, ki se uporablja za instrumente v portfelju CVA, občutljive na kreditne razmike nasprotne stranke, so kreditni razmiki posameznih nasprotnih strank ter referenčna imena in kvalificirani indeksi za naslednje zapadlosti: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let in 10 let

2a. Za razred tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke ne veljajo kapitalske zahteve za vega tveganja.

Člen 383f

Dejavniki tveganja referenčnega kreditnega razmika

1. Dejavnik delta referenčnega tveganja kreditnega razmika, ki se uporablja za instrumente v portfelju CVA, občutljive na referenčne kreditne razmike, so kreditni razmiki vseh zapadlosti ter referenčna imena znotraj skupine. Za vsako skupino se izračuna ena neto občutljivost.
2. Dejavnik vega tveganja referenčnega kreditnega razmika, ki se uporablja za instrumente v portfelju CVA, občutljive na nestanovitnost referenčnih kreditnih razmikov, so nestanovitnosti kreditnih razmikov za vsa trajanja ter referenčna imena znotraj skupine. Za vsako skupino se izračuna ena neto občutljivost.

Člen 383g

Dejavniki tveganja lastniških finančnih instrumentov

1. Skupine za vse dejavnike tveganja lastniških finančnih instrumentov so skupine iz člena 383s.
2. Dejavniki delta tveganja lastniških finančnih instrumentov, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na promptne cene lastniških finančnih instrumentov, so promptne cene vseh lastniških finančnih instrumentov,

razporejenih v isto skupino iz odstavka 1. Za vsako skupino se izračuna ena neto občutljivost.

3. Dejavniki vega tveganja lastniških finančnih instrumentov, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na nestanovitnost lastniških finančnih instrumentov, so vgrajene nestanovitnosti vseh lastniških finančnih instrumentov, razporejenih v isto skupino iz odstavka 1. Za vsako skupino se izračuna ena neto občutljivost.

Člen 383h

Dejavniki blagovnega tveganja

1. Skupine za vse dejavnike blagovnega tveganja so sektorske skupine iz člena 383v.

2. Dejavniki delta blagovnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na promptne cene blaga, so promptne cene vsega blaga, razporejenega v isto sektorsko skupino iz odstavka 1. Za vsako sektorsko skupino se izračuna ena neto občutljivost.

3. Dejavniki vega blagovnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na nestanovitnost cen blaga, so vgrajene nestanovitnosti vsega blaga, razporejenega v isto sektorsko skupino iz odstavka 1. Za vsako sektorsko skupino se izračuna ena neto občutljivost.

Člen 383i

Občutljivosti na delta tveganje

1. Institucije izračunajo delta občutljivosti, ki so sestavljene iz dejavnikov obrestnega tveganja, na naslednji način:

(a) občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo netvegane obrestne mere, in občutljivost primerne varovanja pred tveganjem na te dejavnike tveganja se izračunata na naslednji način:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$
$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(r_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

pri čemer:

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja netvegane obrestne mere;

r_{kt} = vrednost dejavnika tveganja netvegane obrestne mere k z zapadlostjo t;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od r_{kt} v V_{CVA} ;

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja netvegane obrestne mere;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i;

w, z = dejavniki tveganja v funkciji določanja cen V_i , različni od r_{kt}

(b) delta občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo stopnje inflacije, in občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem na ta dejavnik tveganja se izračunata na naslednji način:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(infl_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

pri čemer:

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja stopnje inflacije;

$infl_{kt}$ = vrednost dejavnika tveganja stopnje inflacije k z zapadlostjo t ;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od $infl_{kt}$ v V_{CVA} ;

$S_{infl_{kt}}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja stopnje inflacije;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i ;

w, z = dejavniki tveganja v funkciji določanja cen V_i , različni od $infl_{kt}$

2. Institucije izračunajo delta občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo promptni menjalni tečaji, in občutljivost primerne instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k \mathbf{x} \mathbf{1.01}, x, y \dots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{FX_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(FX_k \mathbf{x} \mathbf{1.01}, w, z \dots) - V_i(FX_k, w, z \dots)}{0.01}$$

pri čemer:

$S_{FX_k}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja promptnega menjalnega tečaja;

FX_k = vrednost dejavnika tveganja promptnega menjalnega tečaja k ;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od FX_k v V_{CVA} ;

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja promptnega menjalnega tečaja;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i ;

w, z = dejavniki tveganja v funkciji določanja cen V_i , različni od FX_k

3. Institucije izračunajo delta občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki

jih sestavljajo kreditni razmiki nasprotne stranke, in občutljivost primernega instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \dots)}{0,0001}$$

pri čemer:

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke;

ccs_{kt} = vrednost dejavnika tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke k z zapadlostjo t;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od ccs_{kt} v V_{CVA} ;

$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i}$ = občutljivosti primernega varovanja pred tveganjem i na dejavnike tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke;

V_i = funkcija določanja cen primernega varovanja pred tveganjem i;

w, z = dejavniki tveganja v funkciji določanja cen V_i , različni od ccs_{kt}

4. Institucije izračunajo delta občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo referenčni kreditni razmiki, in občutljivost primernega instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(rcs_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0.0001, w, z \dots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \dots)}{0.0001}$$

pri čemer:

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja referenčnega kreditnega razmika;

rcs_{kt} = vrednost dejavnika tveganja referenčnega kreditnega razmika k z zapadlostjo t;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od ccs_{kt} v V_{CVA} ;

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = občutljivosti primernega varovanja pred tveganjem i na dejavnike tveganja referenčnega kreditnega razmika;

V_i = funkcija določanja cen primernega varovanja pred tveganjem i;

w, z = dejavniki tveganja v funkciji določanja cen V_i , različni od ccs_{kt}

5. Institucije izračunajo delta občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki

jih sestavljajo promptne cene lastniških finančnih instrumentov, in občutljivost primerne instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ \mathbf{x} \mathbf{1.01}, x, y \dots) - V_{CVA}(EQ, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ \mathbf{x} \mathbf{1.01}, w, z \dots) - V_i(EQ, w, z \dots)}{0.01}$$

pri čemer:

S_{EQ}^{CVA} = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja promptne cene lastniških finančnih instrumentov;

EQ = vrednost promptne cene lastniških finančnih instrumentov;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od EQ v V_{CVA} ;

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja promptne cene lastniških finančnih instrumentov;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i ;

w, z = dejavniki tveganja v funkciji določanja cen V_i , različni od EQ

6. Institucije izračunajo delta občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo promptne cene blaga, in občutljivost primerne instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1.01CTY, x, y \dots) - V_{CVA}(CTY, x, y \dots)}{0.01}$$

$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1.01CTY, w, z \dots) - V_i(CTY, w, z \dots)}{0.01}$$

pri čemer:

S_{CTY}^{CVA} = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja promptne cene blaga;

CTY = vrednost promptne cene blaga;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od CTY v V_{CVA} ;

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja promptne cene blaga;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i ;

w, z = dejavniki tveganja v funkciji določanja cen V_i , različni od CTY

Člen 383j

Občutljivosti na vega tveganje

Institucije izračunajo občutljivosti na vega tveganje združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavlja vgrajena nestanovitnost, in občutljivost primernega instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{vol_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k + 0.01, x, y \dots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \dots)}{0.01}$$
$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k + 0.01, w, z \dots) - V_i(vol_k, w, z \dots)}{0.01}$$

pri čemer:

$S_{vol_k}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja vgrajene nestanovitnosti;

vol_k = vrednost dejavnika tveganja vgrajene nestanovitnosti, izražena v odstotkih;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja v funkciji določanja cen V_{CVA} , različni od vol_k

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = občutljivosti primernega varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja vgrajene nestanovitnosti;

V_i = funkcija določanja cen primernega varovanja pred tveganjem i;

w, z = dejavniki tveganja v funkciji določanja cen V_i , različni od vol_k

Člen 383k

Uteži tveganja za obrestno tveganje

1. Za valute iz člena 383c(2) so uteži tveganja delta občutljivosti netvegane obrestne mere za vsako skupino v razpredelnici 1 naslednje:

Razpredelnica 1

Skupina	Zapadlost	Utež tveganja
1	1 leto	1.11 %
2	2 leti	0.93 %
3	5 let	0.74 %
4	10 let	0.74 %
5	30 let	0.74 %

2. Za valute, ki niso valute iz člena 383c(2), je utež tveganja delta občutljivosti netvegane obrestne mere 1,58 %.

3. Za tveganje stopnje inflacije, denominirano v eni od valut iz člena 383c(2), je utež

tveganja občutljivosti na tveganje stopnje inflacije 1,11 %.

4. Za tveganje stopnje inflacije, denominirano v eni od valut, ki ni valuta iz člena 383c(2), je utež tveganja občutljivosti na tveganje stopnje inflacije 1,58 %.

5. Za vse valute je utež tveganja, ki se uporabi za občutljivosti na dejavnike vega tveganja obrestne mere in na dejavnike **vega** tveganja stopnje inflacije, 100 %.

Člen 383l

Korelacije znotraj skupin za obrestno tveganje

1. Za valute iz člena 383c(2) so korelacijski parametri, ki jih institucije uporabljajo za združevanje delta občutljivosti netvegane obrestne mere med različnimi skupinami iz razpredelnice 2, naslednji:

Razpredelnica 2

Skupina	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

2. Korelacijski parameter, ki ga institucije uporabljajo za združevanje občutljivosti na delta tveganje stopnje inflacije in delta občutljivosti netvegane obrestne mere, denominiranih v isti valuti, je 40 %.

3. Korelacijski parameter, ki ga institucije uporabljajo za združevanje občutljivosti na dejavnik vega tveganja stopnje inflacije in občutljivosti na dejavnik vega obrestnega tveganja, denominiranih v isti valuti, je 40 %.

Člen 383m

Uteži tveganja za valutno tveganje

1. Uteži tveganja za vse delta občutljivosti na dejavnik valutnega tveganja med valuto poročanja institucije in drugo valuto so 11 %.

2. Uteži tveganja za vse vega občutljivosti na dejavnik valutnega tveganja so 100 %.

Člen 383n

Korelacije za valutno tveganje

1. Za združevanje občutljivosti na **dejavnik** delta valutnega tveganja se **po vseh skupinah** uporablja enoten korelacijski parameter, ki je enak 60 %.

2. Za združevanje občutljivosti na **dejavnik vega valutnega tveganja** se **po vseh skupinah** uporablja enoten korelacijski parameter, ki je enak 60 %.

Člen 383o

Uteži tveganja za tveganje kreditnega razmika nasprotne stranke

1. Uteži tveganja za delta občutljivosti na dejavnike tveganja kreditnega razmika so enake za vse zapadlosti (0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let) znotraj vsake skupine v razpredelnici 3 in so:

Razpredelnica 3

Skupina Številka	Kreditna kakovost	Sektor	Utež tveganja (odstotek)
1	Vse	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, države članice	0,5 %
2	Stopnja kreditne kakovost i od 1 do 3	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) in člena 118	0,5 %
3		Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	1,0 %
4		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	5,0 %
5		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	3,0 %
6		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	3,0 %
7		Tehnologija, telekomunikacije	2,0 %
8		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	1,5 %
9		Drugi sektorji	5,0 %
10		Kvalificirani indeksi	1,5 %
11		Stopnja	Enote centralne ravni države, vključno s

	kreditne kakovost i od 4 do 6 in brez ocene	centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) in člena 118	
12		Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	4,0 %
13		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	12,0 %
14		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	7,0 %
15		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	8,5 %
16		Tehnologija, telekomunikacije	5,5 %
17		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	5,0 %
18		Drugi sektorji	12,0 %
19		Kvalificirani indeksi	5,0 %

2. Institucije pri dodeljevanju izpostavljenosti tveganju določenemu sektorju uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po sektorjih. Institucije vsakega izdajatelja razvrstijo v samo eno sektorsko skupino iz razpredelnice 3. Izpostavljenosti tveganju s strani izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na ta način, se razvrstijo v skupino 9 ali 18 v razpredelnici 3, glede na kreditno kakovost izdajatelja.

3. Institucije v skupini 10 in 19 v razpredelnici 3 razvrstijo samo izpostavljenosti, ki se nanašajo na referenčne kvalificirane indekse iz člena 383b(4).

4. Institucije za določitev občutljivosti izpostavljenosti, ki se sklicuje na nekvalificirani indeks, uporabijo pristop vpogleda.

Člen 383p

Korelacije znotraj skupin za tveganje kreditnega razmika nasprotne stranke

1. Med občutljivostma WS_k in WS_l , ki izhajata iz izpostavljenosti tveganju, dodeljenih sektorskim skupinam 1 do 9 in 11 do 18, kot je določeno v členu 383o(1), razpredelnica 3, se korelacijski parameter ρ_{kl} določi, kot sledi:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

pri čemer:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ je 1, če sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ je 1, če sta imeni občutljivosti k in l identični, **90 %, če sta različni, vendar pravno povezani**, sicer pa 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ je 1, če sta obe imeni v skupinah od 1 do 9 ali sta obe v skupinah 11 do 18, sicer pa 80 %.

2. Med občutljivostma WS_k in WS_l , ki izhajata iz izpostavljenosti tveganju, dodeljenih sektorskim skupinam 10 in 19, se korelacijski parameter ρ_{kl} določi, kot sledi:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

pri čemer:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ je 1, če sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ je 1, če sta imeni občutljivosti k in l identični in če sta oba indeksa iz iste serije, **90 %, če sta oba indeksa enaka, vendar iz različnih serij**, sicer pa 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ je 1, če sta obe imeni v skupini 10 ali sta obe v skupini 19, sicer pa 80 %.

Člen 383q

Korelacije po skupinah za tveganje kreditnega razmika nasprotne stranke

Korelacije med skupinami za delta tveganje kreditnega razmika so naslednje:

Razpredelnica 4

Skupina	1, 2, 3, 11 in 12	4 in 13	5 in 14	6 in 15	7 in 16	8 in 17	9 in 18	10 in 19
1, 2, 3, 11 in 12	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	0 %	45 %
4 in 13		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	0 %	45 %
5 in 14			100 %	20 %	25 %	5 %	0 %	45 %
6 in 15				100 %	25 %	5 %	0 %	45 %
7 in 16					100 %	5 %	0 %	45 %
8 in 17						100 %	0 %	45 %
9 in 18							100 %	0 %
10 in 19								100 %

*Člen 383r***Uteži tveganja za tveganje referenčnega kreditnega razmika**

1. Uteži tveganja za delta občutljivosti na dejavnike tveganja referenčnega kreditnega razmika so enake za vse zapadlosti (0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let) in za vse izpostavljenosti iz naslova referenčnih kreditnih razmikov znotraj vsake skupine v razpredelnici 5 in so:

Razpredelnica 5

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor	Utež tveganja (odstotek)
1	Vse	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, države članice	0,5 %
2	Stopnja kreditne kakovosti od 1 do 3	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) in člena 118	0,5 %
3		Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	1,0 %
4		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	5,0 %
5		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	3,0 %
6		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	3,0 %
7		Tehnologija, telekomunikacije	2,0 %
8		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	1,5 %
10		Kvalificirani indeksi	1,5 %
11		Stopnja kreditne kakovosti od 4 do 6	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) in člena 118

12	in brez ocene	Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	4,0 %
13		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	12,0 %
14		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	7,0 %
15		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	8,5 %
16		Tehnologija, telekomunikacije	5,5 %
17		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	5,0 %
18		Kvalificirani indeksi	5,0 %
19		Drugi sektorji	

1a. Uteži tveganja za nestanovitnosti referenčnih kreditnih razmikov se določijo na 100 %.

2. Institucije pri dodeljevanju izpostavljenosti tveganju določenemu sektorju uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po sektorjih. Institucije vsakega izdajatelja razvrstijo v samo eno sektorsko skupino v razpredelnici 5. Izpostavljenosti tveganju s strani izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na ta način, se razvrstijo v skupino 19 v razpredelnici 5, glede na kreditno kakovost izdajatelja.

3. Institucije v skupini 10 in 18 razvrstijo samo izpostavljenosti, ki se nanašajo na referenčne kvalificirane indekse iz člena 383b(4).

4. Institucije za določitev občutljivosti izpostavljenosti, ki se sklicuje na nekvalificirani indeks, uporabijo pristop vpogleda.

Člen 383s

Korelacije znotraj skupin za tveganje referenčnega kreditnega razmika

1. Med občutljivostma WS_k in WS_l , ki izhajata iz izpostavljenosti tveganju, dodeljenih sektorskim skupinam 1 do 9 in 11 do 18 člena **383r(1)**, razpredelnica 5, se korelacijski parameter ρ_{kl} določi, kot sledi:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

pri čemer:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ je 1, če sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ je 1, če sta imeni občutljivosti k in l identični, **90 %, če sta različni, vendar pravno povezani**, sicer pa 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ je 1, če sta obe imeni v skupinah od 1 do 9 ali sta obe v skupinah 11 do 18, sicer pa 80 %.

2. Med občutljivostma WS_k in WS_l , ki izhajata iz izpostavljenosti tveganju, dodeljenih sektorskim skupinam 10 in 19, se korelacijski parameter ρ_{kl} določi, kot sledi:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

pri čemer:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ je 1, če sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ je 1, če sta imeni občutljivosti k in l identični in če sta oba indeksa iz iste serije, **90 %, če sta različni, vendar pravno povezani**, sicer pa 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ je 1, če sta obe imeni v skupini 10 ali sta obe v skupini 19, sicer pa 80 %.

Člen 383sa

Korelacije med skupinami za tveganje referenčnega kreditnega razmika

1. Korelacije med skupinami za delta tveganje referenčnega kreditnega razmika in vega tveganje referenčnega kreditnega razmika so enake korelaciji med skupinami za delta tveganje kreditnega razmika nasprotne stranke iz člena 383q, razpredelnica 4.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se korelacijske vrednosti med skupinami, izračunane v odstavku 1, delijo z 2 za skupine 1 do 8 in 11 do 17.

Člen 383t

Skupine uteži tveganja za tveganje lastniških finančnih instrumentov

1. Uteži tveganja za delta občutljivosti na dejavnike tveganja lastniških finančnih instrumentov so enake za vse izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov znotraj vsake skupine v razpredelnici 6 in so:

Razpredelnica 6

Številka skupine	Tržna kapitalizacija	Gospodarstvo	Sektor	Utež tveganja za promptno ceno lastniških finančnih instrumentov (odstotne točke)
------------------	----------------------	--------------	--------	---

1	Velika	Nastajajoče tržno gospodarstvo	Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti, zdravstvo, komunalne storitve	55 %
2			Telekomunikacije, industrija	60 %
3			Osnovni materiali, energetika, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	45 %
4			Finančne dejavnosti, vključno z državnimi, nepremičninske dejavnosti, tehnologija	55 %
5	Majhna	Razvito gospodarstvo	Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti, zdravstvo, komunalne storitve	30 %
6			Telekomunikacije, industrija	35 %
7			Osnovni materiali, energetika, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	40 %
8			Finančne dejavnosti, vključno z državnimi, nepremičninske dejavnosti, tehnologija	50 %
9	Majhna	Nastajajoče tržno gospodarstvo	Vsi sektorji, opisani pri skupinah 1, 2, 3 in 4	70
10		Razvito gospodarstvo	Vsi sektorji, opisani pri skupinah 5, 6, 7 in 8	50 %

11	Drugi sektorji			70 %
12	Velika	Razvito gospodarstvo	Kvalificirani indeksi	15 %
13	Drugo		Kvalificirani indeksi	25 %

2. Za namene odstavka 1 sta majhna in velika kapitalizacija opredeljeni v regulativnih tehničnih standardih iz člena 325bd(7).

3. Za namene odstavka 1 sta nastajajoče tržno gospodarstvo in razvito gospodarstvo opredeljena v regulativnih tehničnih standardih iz člena 325ap(3).

4. Institucije pri dodeljevanju izpostavljenosti tveganju določenemu sektorju uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po gospodarskih sektorjih. Institucije vsakega izdajatelja razvrstijo v eno od sektorskih skupin iz odstavka 1, razpredelnica 6, in vse izdajatelje iz iste panoge razvrstijo v isti sektor. Izpostavljenosti tveganju izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na ta način, se razvrstijo v skupino 11. Izdajatelji lastniških vrednostnih papirjev, ki so aktivni v več državah ali več sektorjih, se razvrstijo v določeno skupino na podlagi najpomembnejše regije in sektorja, v katerih posluje izdajatelj lastniških finančnih instrumentov.

5. Uteži tveganja za vega tveganje lastniških finančnih instrumentov se določijo pri 78 % za skupine 1 do 8 in skupino 12 ter na 100 % za vse druge skupine.

Člen 383u

Korelacije po skupinah za tveganje lastniških finančnih instrumentov

Korelacijski parameter znotraj skupine za delta in vega tveganje lastniških vrednostnih instrumentov se določi pri:

- (a) 15 %, če obe skupini spadata v skupine 1 do 10 člena 383t(1), razpredelnica 6;
- (b) 75 %, če obe skupini spadata v skupini 12 in 13 člena 383t(1), razpredelnica 6;
- (c) 45 %, če je ena od skupin skupina 12 *ali* 13 člena 383t(1), razpredelnica 6, druga skupina pa je v skupini 1 do 10 člena 383t(1), razpredelnica 6;
- (d) 0 %, če obe skupini spadata v skupino 11 člena 383t(1), razpredelnica 6.

Člen 383v

Skupine uteži tveganja za blagovno tveganje

1. Uteži tveganja za delta občutljivosti na dejavnike blagovnega tveganja so enake za vse izpostavljenosti iz naslova blaga znotraj vsake skupine v razpredelnici 7 in so:

Razpredelnica 7

Številka skupine	Ime skupine	Utež tveganja za promptno ceno blaga (odstotne)
------------------	-------------	---

		točke)
1	Energetika – trda goriva	30 %
2	Energetika – tekoča goriva	35 %
3	Energetika – električna energija	60 %
4	Energetika – trgovanje z emisijskimi kuponi	40 %
5	Tovor	80 %
6	Kovine – neplemenite	40 %
7	Plinasta goriva	45 %
8	Plemenite kovine (vključno z zlatom)	20 %
9	Zrna in oljnice	35 %
10	Živina in mlečni izdelki	25 %
11	Kmetijski proizvodi	35 %
12	Drugo blago	50 %

2. Uteži tveganja za vega blagovno tveganje se določijo pri 100 %.

Člen 383w

Skupine uteži tveganja za blagovno tveganje

1. Korelacijski parameter znotraj skupine za delta vega blagovno tveganje se določi pri:

- (a) 20 %, če obe skupini spadata v skupine 1 do 11 člena 383v(1), razpredelnica 7;
- (b) 0 %, če obe skupini spadata v skupino 12 člena 383v(1), razpredelnica 7.

2. Korelacijski parameter znotraj skupine za vega blagovno tveganje se določi pri:

- (a) 20 %, če obe skupini spadata v skupine 1 do 11 člena 383v(1), razpredelnica 7;
- (b) 0 %, če obe skupini spadata v skupino 12 člena 383v(1), razpredelnica 7.;"

(170) člani 384, 385 in 386 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 384

Temeljni pristop

1. Institucija kapitalske zahteve za tveganje CVA izračuna v skladu z odstavkom 2 ali 3, kot je ustrezno, za portfelj poslov z eno ali več nasprotnimi strankami, in sicer z uporabo ene od naslednjih formul, kot je ustrezno:

- (a) formule iz odstavka 2, če institucija v izračun vključi eno ali več primernih

varovanj pred tveganjem, priznanih v skladu s členom 386;

- (b) formule iz odstavka 3, če institucija v izračun ne vključi primernih varovanj pred tveganjem, priznanih v skladu s členom 386.

Pristopa iz točk (a) in (b) se ne kombinirata.

2. Institucija, ki izpolnjuje pogoj iz odstavka 1, točka (a), kapitalske zahteve za tveganja CVA izračuna na naslednji način:

$$BACVA^{total} = DS_{CVA} \cdot (\beta \cdot BACVA^{csr - unhedged} + (1 - \beta) \cdot BACVA^{csr - hedged})$$

pri čemer:

$BACVA^{total}$ = kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s temeljnim pristopom;

$BACVA^{csr - unhedged}$ = kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s temeljnim pristopom, izračunane v skladu z odstavkom 3, za institucijo, ki izpolnjuje pogoj iz odstavka 1, točka (b);

$$DS_{CVA} = 0,65;$$

$$\beta = 0,25;$$

$$BACVA^{csr - hedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

pri čemer:

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

$$a = 1,4;$$

$$\rho = 0,5;$$

c = indeks, ki označuje vse nasprotne stranke, za katere institucija izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA z uporabo pristopa iz tega člena;

NS = indeks, ki označuje vse nize pobotov z dano nasprotno stranko, za katero institucija izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA z uporabo pristopa iz tega člena;

h = indeks, ki označuje vse instrumente za eno samo izpostavljenost, priznane kot primerno varovanje pred tveganjem v skladu s členom 386 za dano nasprotno stranko, za katero institucija izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA z uporabo pristopa iz tega člena;

i = indeks, ki označuje vse indeksne instrumente, priznane kot primerno

varovanje pred tveganjem v skladu s členom 386 za vse nasprotne stranke, za katere institucija izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA z uporabo pristopa iz tega člena;

RW_c = utež tveganja, ki se uporablja za nasprotno stranko „c“. Nasprotni stranki „c“ se dodeli eno od uteži tveganja na podlagi kombinacije sektorja in kreditne kakovosti ter določi v skladu z razpredelnico 1.

M_{NS}^c = efektivna zapadlost niza pobotov NS z nasprotno stranko c.

Za institucijo, ki uporablja metode, določene v naslovu II, poglavje 6, oddelek 6, M_{NS}^c se izračuna v skladu s členom 162(2), točka (g). Vendar se za ta izračun M_{NS}^c ne omeji na pet let, temveč na najdaljšo preostalo pogodbeno zapadlost znotraj niza pobotov.

Za institucijo, ki ne uporablja metod, določenih v naslovu II, poglavje 6, oddelek 6, M_{NS}^c je povprečna hipotetična tehtana zapadlost iz člena 162(2), točka (b). Vendar se za ta izračun M_{NS}^c ne omeji na pet let, temveč na najdaljšo preostalo pogodbeno zapadlost znotraj niza pobotov.

EAD_{NS}^c = vrednost izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke v nizu pobotov z nasprotno stranko c, vključno z učinkom zavarovanja s premoženjem v skladu z metodami iz naslova II, poglavje 6, oddelki 3 do 6, kot se uporabljajo za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke iz člena 92(4), točki (a) in (f);

DF_{NS}^c = nadzorniški diskontni faktor za niz pobotov NS z nasprotno stranko c.

Za institucijo, ki uporablja metode iz naslova II, poglavje 6, oddelek 6, se nadzorniški diskontni faktor določi na 1. V vseh drugih primerih se nadzorniški diskontni faktor izračuna na naslednji način:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{NS}^c}}{0.05 \cdot M_{NS}^c}$$

r_{hc} = nadzorniška korelacija med tveganjem kreditnega razmika nasprotne stranke c in tveganjem kreditnega razmika instrumenta za eno samo izpostavljenost, priznanega kot primerno varovanje pred tveganjem h za nasprotno stranko c, določena v skladu z razpredelnico 2;

M_h^{SN} = **preostala** zapadlost instrumenta za eno samo izpostavljenost, priznanega kot primerno varovanje pred tveganjem;

B_h^{SN} = hipotetični znesek instrumenta za eno samo izpostavljenost, priznanega kot primerno varovanje pred tveganjem;

DF_h^{SN} = nadzorniški diskontni faktor za instrument za eno samo izpostavljenost, priznan kot primerno varovanje pred tveganjem, izračunan na naslednji način:

$$\frac{1 - e^{-0.05 M_h^{SN}}}{0.05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = nadzorniška utež tveganja instrumenta za eno samo izpostavljenost, priznanega kot primerno varovanje pred tveganjem. Te uteži tveganja temeljijo na

kombinaciji sektorja in kreditne kakovosti referenčnega kreditnega razmika instrumenta za varovanje pred tveganjem in se določijo v skladu z razpredelnico 1;

M_i^{ind} = **preostala** zapadlost ene ali več pozicij v istem indeksnem instrumentu, priznanem kot primerno varovanje pred tveganjem. V primeru več kot ene pozicije v istem indeksnem instrumentu je M_i^{ind} hipotetična tehtana zapadlost vseh teh pozicij;

B_i^{ind} = celotni hipotetični znesek ene ali več pozicij v istem indeksnem instrumentu, priznanem kot primerno varovanje pred tveganjem. V primeru več kot ene pozicije v istem indeksnem instrumentu je B_i^{ind} hipotetična tehtana zapadlost vseh teh pozicij;

DF_i^{ind} = nadzorniški diskontni faktor ene ali več pozicij v istem indeksnem instrumentu, priznanem kot primerno varovanje pred tveganjem, izračunan na naslednji način:

$$\frac{1 - e^{-0.05M_i^{ind}}}{0.05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = nadzorniška utež tveganja instrumenta za indeksni instrument, priznan kot primerno varovanje pred tveganjem RW_i^{ind} temelji na kombinaciji sektorja in kreditne kakovosti vseh sestavnih delov indeksa, izračunani na naslednji način:

- če vsi sestavni deli indeksa pripadajo istemu sektorju in imajo enako kreditno kakovost, kot je določena v skladu z razpredelnico 1, se RW_i^{ind} izračuna kot ustrezna utež tveganja iz razpredelnice 1 za navedeni sektor, kreditna kakovost pa se pomnoži z 0,7;
- če vsi sestavni deli indeksa ne pripadajo istemu sektorju ali nimajo enake kreditne kakovosti, se RW_i^{ind} izračuna kot tehtano povprečje uteži tveganja vseh sestavnih delov indeksa, kot je določeno v skladu z razpredelnico 1, pomnoženo z 0,7;

Razpredelnica 1

Sektor nasprotne stranke	Kreditna kakovost	
	Stopnja kreditne kakovosti od 1 do 3	Stopnja kreditne kakovosti od 4 do 6 in brez ocene
Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, multilateralne razvojne banke tretje države in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118	0,5 %	2,0 %
Regionalne ali lokalne ravni	1,0 %	4,0 %

države in subjekti javnega sektorja		
Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	5,0 %	12,0 %
Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	3,0 %	7,0 %
Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	3,0 %	8,5 %
Tehnologija, telekomunikacije	2,0 %	5,5 %
Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	1,5 %	5,0 %
Drugi sektorji	5,0 %	12,0 %

Razpredelnica 2

Korelacije med kreditnim razmikom nasprotne stranke in varovanjem pred tveganjem za eno samo izpostavljenost	
Varovanje pred tveganjem za eno samo izpostavljenost h nasprotne stranke i	Vrednost r_{hc}
Nasprotne stranke iz člena 386(3)(a), točka (i)	100 %
Nasprotne stranke iz člena 386(3)(a), točka (ii)	80 %
Nasprotne stranke iz člena 386(3)(a), točka (iii)	50 %

2. Institucija, ki izpolnjuje pogoj iz odstavka 1, točka (b), kapitalske zahteve za

tveganja CVA izračuna na naslednji način:

$$BACVA^{csr - unhedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

pri čemer so vsi elementi enaki tistim, navedenim v odstavku 2.

Člen 385

Poenostavljeni pristop

1. Institucija, ki izpolnjuje vse pogoje iz člena 273a(2) **ali so ji pristojni organi v skladu s členom 273a(4) dovolili, da uporabi pristop iz člena 282**, lahko kapitalske zahteve za tveganje CVA izračuna kot zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje nasprotne stranke za pozicije iz netrgovalne knjige oziroma pozicije iz trgovalne knjige iz člena 92(3), točki (a) in (f), deljene z 12,5.
2. Za namene izračuna iz odstavka 1 veljajo naslednje zahteve:
 - (a) ta izračun se uporablja samo za posle, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve za tveganje CVA iz člena 382;
 - (b) kreditni izvedeni finančni instrumenti, ki so priznani kot notranje varovanje pred izpostavljenostmi tveganju nasprotne stranke, se ne vključijo v ta izračun.
3. Institucija, ki ne izpolnjuje več enega ali več pogojev iz člena 273a(2), izpolnjuje zahteve iz člena 273b.

Člen 386

Ustrezna zavarovanja

1. Pozicije v instrumentih za varovanje pred tveganjem se priznajo kot ‚primerna varovanja pred tveganjem‘ za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členoma 383 in 384, če te pozicije izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
 - (a) te pozicije se uporabljajo za zmanjševanje tveganja CVA in se upravljajo kot take;
 - (b) te pozicije se lahko sklenejo s tretjimi osebami ali s trgovalno knjigo institucije kot notranje varovanje; v tem primeru izpolnjujejo zahtevo iz člena 106(7);
 - (c) samo pozicije v instrumentih za varovanje pred tveganjem iz odstavkov 2 in 3 se lahko priznajo kot primerna varovanja pred tveganjem za izračun kapitalskih zahtev za tveganja CVA v skladu s členom 383 oziroma 384;
 - (d) dani instrument za varovanje pred tveganjem tvori eno samo pozicijo v primernem varovanju pred tveganjem in ga ni mogoče razdeliti na več kot eno pozicijo v več kot enem primernem varovanju pred tveganjem.
2. Za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 383 se kot primerna varovanja pred tveganjem priznajo samo pozicije v naslednjih instrumentih za varovanje pred tveganjem:
 - (a) instrumenti, ki varujejo spremenljivost kreditnega razmika nasprotne stranke, razen instrumentov iz člena 325(5);
 - (b) instrumenti, ki varujejo spremenljivost sestavine izpostavljenosti tveganja

CVA, razen instrumentov iz člena 325(5).

3. Za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 384 se kot primerna varovanja pred tveganjem priznajo samo pozicije v naslednjih instrumentih za varovanje pred tveganjem:

- (a) kreditne zamenjave za eno samo izpostavljenost in pogojne kreditne zamenjave za eno samo izpostavljenost, ki se nanašajo:
 - (i) neposredno na nasprotno stranko;
 - (ii) na subjekt, ki je pravno povezan z nasprotno stranko, kadar se pravna povezanost nanaša na primere, ko sta referenčno ime in nasprotna stranka nadrejena oseba in njena podrejena družba ali dve podrejeni družbi skupne nadrejene osebe;
 - (iii) na subjekt, ki pripada istemu sektorju in regiji kot nasprotna stranka;
- (b) indeksi kreditnih zamenjav.

4. Pozicije v instrumentih za varovanje pred tveganjem, ki so sklenjene s tretjimi osebami in so priznane kot primerna varovanja pred tveganji v skladu z odstavki 1, 2 in 3 ter so vključene v izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA, niso predmet kapitalskih zahtev za tržno tveganje iz naslova IV.

5. Pozicije v instrumentih za varovanje pred tveganjem, ki niso priznane kot primerna varovanja pred tveganjem v skladu s tem členom, so predmet kapitalskih zahtev za tržno tveganje iz naslova IV.“

(170a) vstavi se naslednji člen 395a:

„Člen 395a

Skupne omejitve izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci

Komisija do 30. junija 2023 v tesnem sodelovanju z EBA oceni ustreznost in učinek uvedbe omejitev izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnosti bančništva v senci. Komisija poroči predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom o omejitvah izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnosti bančništva v senci.“;

(171) člen 402 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se spremeni:
 - (i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395 lahko institucije, razen kadar je to prepovedano po veljavni nacionalni zakonodaji, zmanjšajo vrednost izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, ki je v skladu s členom 125(1) zavarovan s stanovanjskimi nepremičninami, za zastavljeni znesek vrednosti nepremičnine, vendar ne več kot za 55 % vrednosti nepremičnine, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:“
 - (ii) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) pristojni organi države članice za izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, v skladu s členom 124(7) ni določil uteži tveganja, ki je višja od 20 %;“

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395 lahko institucije, razen kadar je to prepovedano po veljavni nacionalni zakonodaji, zmanjšajo vrednost izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, ki je v skladu s členom 126(1) zavarovan s *poslovnimi* nepremičninami, za zastavljeni znesek vrednosti nepremičnine, vendar ne več kot za 55 % vrednosti nepremičnine, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:“

(ii) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

pristojni organi države članice za izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, zavarovane s *poslovnimi* nepremičninami, v skladu s členom 124(7) niso določili uteži tveganja, ki je višja od 60 %;“;

(172) v členu 429 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Za namene odstavka 4, točka (e), tega člena in člena 429g ‚običajni nakup ali prodaja‘ pomeni nakup ali prodajo finančnega sredstva v skladu s pogodbami, ki zahtevajo izročitev finančnega sredstva v obdobju, ki ga na splošno določa pravo ali običaj na zadevnem trgu.“

(172a) v členu 429a(1) se doda točka:

„(ca) če je institucija članica mreže iz člena 113(7), izpostavljenosti, ki se jim v skladu s členom 114 dodeli utež tveganja 0 % in ki izhajajo iz sredstev, ki so enakovredna vlogam drugih članov te mreže v isti valuti, ki izhajajo iz zakonsko določene ali statutarne minimalne vloge v skladu s členom 422(3), točka (b). V takem primeru za izpostavljenosti drugih članov te mreže, ki so zakonite ali zakonsko določene minimalne vloge, točka (c) ne velja.“;

(173) člen 429c se spremeni:

(a) v odstavku 3 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) za posle brez kliringa prek KCNS se denarna sredstva, ki jih prejme nasprotna stranka prejemnica, ne ločijo od sredstev institucije;“

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za namene odstavka 1 tega člena institucije prejetega zavarovanja s premoženjem ne vključijo v izračun NICA, kot je opredeljen v členu 272, točka (12a).“

(c) vstavi se naslednji odstavek 4a:

„4a. Z odstopanjem od odstavkov 3 in 4 lahko institucija prizna katero koli zavarovanje s premoženjem, prejeta v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 6, oddelek 3, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) zavarovanje s premoženjem se prejme od stranke za pogodbo o izvedenih

finančnih instrumentih, za katero institucija opravi kliring v imenu te stranke;

- (b) za pogodbo iz točke (a) se opravi kliring prek KCNS;
- (c) če je bilo zavarovanje s premoženjem prejeto v obliki začetnega kritja, se to zavarovanje loči od sredstev institucije.“

(d) v odstavku 6 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko institucije uporabijo metodo iz dela 3, naslov II, poglavje 6, oddelek 4 ali 5, za določitev vrednosti izpostavljenosti pogodb iz Priloge II **in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov**, vendar samo, kadar to metodo uporabljajo tudi za določitev vrednosti izpostavljenosti teh pogodb za namen izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92(1), točke (a), (b) in (c).“;

(174) člen 429f se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije v skladu s členom 111(2) izračunajo vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk, razen pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, navedenih v Prilogi II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, poslov financiranja z vrednostnimi papirji in pozicij iz člena 429d.

Če se prevzeta obveznost nanaša na povečanje druge prevzete obveznosti, se uporabi člen 166(9).“

(b) odstavek 3 se črta;

(175) v členu 429g se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Denarna sredstva, povezana z običajnimi nakupi in finančnimi sredstvi, povezanimi z običajnimi prodajami, ki ostanejo v bilanci stanja do datuma poravnave, institucije obravnavajo kot sredstva v skladu s členom 429(4), točka (a).“;

(176) **člen 430 se spremeni:**

(a) **V odstavku 1 se doda točka (h):**

„(h) svojih izpostavljenostih okoljskim, socialnim in upravljavskim tveganjem, **vključno z:**

(i) obstoječimi in novimi izpostavljenostmi subjektom iz sektorja fosilnih goriv;

(ii) izpostavljenostmi dejavnostim, za katere se šteje, da bistveno škodujejo enemu od okoljskih ciljev iz Uredbe (EU) 2020/852;

(iii) izpostavljenostjo fizičnim in tranzicijskim tveganjem;

(iv) ustrezno izpostavljenostjo skupinam kreditov, ki so podlaga za krite obveznice, ki jih izdajo institucije, bodisi neposredno bodisi prek prenosa kreditov na subjekt s posebnim namenom;“;

(b) **vstavi se naslednji odstavek:**

„8a. EBA do 1. januarja 2024 in nato vsako leto objavi poročilo o napredku pri izvajanju mandata iz odstavka 8 tega člena. EBA podrobno opiše napredek,

dosežen v zvezi s ciljem iz točke (e) odstavka 8. “;

(177) **člen 430a se spremeni:**

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije svojim pristojnim organom letno poročajo o naslednjih zbirnih podatkih za vsak nacionalni nepremičninski trg, ki so mu izpostavljene:

- (a) izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino do višine nižjega izmed zneska zavarovanja in 55 % vrednosti nepremičnine, razen če je v členu 124(7) določeno drugače;
- (b) skupnih izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino v delu izpostavljenosti, ki je zavarovan s stanovanjsko nepremičnino v skladu s členom 124(2), točka (a);
- (c) vrednosti izpostavljenosti iz naslova vseh neporavnanih izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino, ki je omejena na tisti del, ki je v celoti zavarovan s stanovanjsko nepremičnino v skladu s členom 124(2), točka (a);
- (d) izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino do višine nižjega izmed zneska zavarovanja in 55 % vrednosti nepremičnine, razen če je v členu 124(7) določeno drugače;
- (e) skupnih izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino v delu izpostavljenosti, ki je zavarovan s poslovno nepremičnino v skladu s členom 124(2), točka (c);
- (f) vrednosti izpostavljenosti iz naslova vseh neporavnanih izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino, ki je omejena na tisti del, ki je v celoti zavarovan s poslovno nepremičnino v skladu s členom 124(2), točka (c).“

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organi vsako leto na zbirni osnovi objavijo podatke iz točk (a) do (f) odstavka 1 za vsak nacionalni nepremičninski trg, za katerega so bili taki podatki zbrani, skupaj s preteklimi podatki, če so na voljo. Pristojni organ na zahtevo drugega pristojnega organa v državi članici ali na zahtevo EBA predloži temu pristojnemu organu ali EBA podrobnejše informacije o stanju trgov stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin v zadevni državi članici.

(178) Člen 433 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 433

Pogostost in obseg razkritij

Institucije razkrijejo informacije, zahtevane na podlagi naslovov II in III, na način iz tega člena, členov 433a, 433b, 433c in 434.

EBA objavi letna razkritja na svoji spletni strani na isti dan, kot institucije objavijo svoje računovodske izkaze, ali v najkrajšem možnem času po tem.

EBA objavi polletna in četrletna razkritja na svoji spletni strani na isti dan, kot institucije objavijo svoja računovodska poročila za ustrezno obdobje, kadar je to

ustrezno, ali v najkrajšem možnem času po tem.

Morebitna razlika med datumom objave razkritij, ki se zahtevajo v skladu s tem delom, in ustreznih računovodskih izkazov mora biti razumna in v nobenem primeru ne presega časovnega okvira, ki ga določijo pristojni organi v skladu s členom 106 Direktive 2013/36/EU.“

(179) v členu 433a *se odstavek 1 spremeni:*

(a) v točki (b) se doda naslednja točka:

„(xv) člena 449a “;

(b) v točki (c) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) točk (d), (da) in (h) člena 438;“

(180) *člen 433b se nadomesti z naslednjim:*

„Člen 433b

Razkritja s strani majhnih in nekompleksnih institucij

1. Majhne in nekompleksne institucije vsako leto razkrijejo spodaj navedene informacije:

(i) informacije iz točk (a), (e) in (f) člena 435(1);

(ii) točk (c), (d) in (da) člena 438;

(iii) točk (a) do (d), (h), (i) in (j) člena 450(1);

(iv) ključne metrike iz člena 447;

(v) točk (c) in (d) člena 442;

(vi) člena 449a.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena majhne in nekompleksne institucije, ki ne kotirajo na borzi, razkrijejo ključne metrike iz člena 447 vsaki dve leti.“

(181) v členu 433c se odstavek 2 spremeni:

(a) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) informacije iz točk (c), (d) in (da) člena 438;“

(b) dodata se naslednji točki:

„(g) informacije iz točk (c) in (d) člena 442.“

„(h) informacije iz člena 449a na polletni osnovi;

(182) Člen 434 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 434

Način razkritij

1. Institucije, ki niso majhne in nekompleksne institucije, vse informacije, ki se zahtevajo v skladu z naslovoma II in III, v elektronski obliki predložijo EBA najpozneje na dan, ko institucije objavijo svoje računovodske izkaze ali računovodska poročila za ustrezno obdobje, kjer je primerno, ali čim prej po tem datumu. EBA objavi tudi datum predložitve teh informacij.

EBA zagotovi, da razkritja na spletnem mestu EBA vsebujejo informacije, ki so enake informacijam, ki so jih institucije predložile EBA. Institucije imajo pravico, da EBA ponovno predložijo informacije v skladu s tehničnimi standardi iz člena 434a. EBA na svoji spletni strani objavi datum ponovne predložitve.

EBA pripravi in posodablja orodje, ki določa razporeditev predlog in razpredelnic za razkritja s tistimi za nadzorniško poročanje. Orodje za razporejanje je javno dostopno na spletnem mestu EBA.

Institucije lahko še naprej objavljajo samostojen dokument, ki zagotavlja lahko dostopen vir bonitetnih informacij za uporabnike teh informacij, ali poseben oddelek, ki je vključen v računovodske izkaze ali računovodska poročila institucij ali jim je priložen, in vsebuje zahtevana razkritja ter je za uporabnike zlahka prepoznaven. Institucije lahko na svojo spletno stran vključijo povezavo do spletnega mesta EBA, na katerem so bonitetne informacije objavljene centralizirano.

2. Velike institucije in druge institucije, ki niso velike institucije ali majhne in nekompleksne institucije, EBA *v elektronski obliki* predložijo razkritja iz člena 433a oziroma člena 433c, vendar najpozneje na dan objave računovodskih izkazov ali računovodskih poročil za ustrezno obdobje *ali čim prej po tem. Če se računovodska poročila objavijo pred predložitvijo nadzorniškega poročanja v skladu s členom 430 za isto obdobje, se lahko razkritja predložijo na isti datum kot nadzorniško poročanje* ali čim prej po tem. Če je razkritje potrebno za obdobje, ko institucija ne pripravi računovodskega poročila, institucija EBA čim prej predloži informacije o razkritjih.

3. EBA na svoji spletni strani objavi razkritja majhnih in nekompleksnih institucij na podlagi informacij, ki jih te institucije sporočijo pristojnim organom v skladu s členom 430.

4. Medtem ko lastništvo podatkov in odgovornost za njihovo točnost ostajajo v rokah institucij, ki jih pripravijo, EBA na svojem spletnem mestu objavi informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s tem delom. Arhiv je dostopen za obdobje, ki ne sme biti krajše od obdobja hrambe, ki po nacionalni zakonodaji velja za informacije, vključene v računovodska poročila institucij.

5. EBA spremlja število obiskov svoje enotne točke dostopa v zvezi z razkritji institucij in v svoja letna poročila vključi s tem povezane statistične podatke.“;

(183) člen 434a se spremeni, kot sledi:

(a) prvi stavek prvega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za določitev enotnih obrazcev za razkritja, povezanih navodil, informacij o politiki ponovne predložitve in rešitev IT za razkritja, ki se zahtevajo v skladu z naslovoma II in III.“

(b) četrti stavek prvega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum eno leto po začetku veljavnosti te uredbe].“

(184) člen 438 se spremeni:

(a) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) znesek dodatnih kapitalskih zahtev na podlagi postopka nadzorniškega pregledovanja iz člena 104(1), točka (a), Direktive 2013/36/EU za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, in njegove sestave;“;

(b) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) znesek skupne izpostavljenosti tveganju, izračunan v skladu s členom 92(3), in ustrezne kapitalske zahteve, določene v skladu s členom 92(2), ki se razčlenijo po različnih kategorijah tveganja *ali izpostavljenosti tveganju*, kot je ustrezno, iz dela 3, ter, kadar je to ustrezno, pojasnilo učinkov neodbitnih postavk od kapitala zaradi uporabe kapitalskih pragov na izračun kapitala in zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;“;

(c) doda se naslednja točka (da):

„(da) kadar morajo izračunati naslednja zneska, znesek skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga, izračunan v skladu s členom 92(4), in standardizirani znesek skupne izpostavljenosti tveganju, izračunan v skladu s členom 92(5), ki se po potrebi razčlenijo po različnih kategorijah in podkategorijah tveganja iz dela 3, ter, kjer je ustrezno, pojasnilo učinkov neodbitnih postavk od kapitala zaradi uporabe kapitalskih pragov na izračun kapitala in zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;“

(ca) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti, zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in s tem povezane pričakovane izgube za vsako kategorijo posebnih kreditnih aranžmajev iz preglednice 1 člena 153(5) ter bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti in zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kategorije izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 133(3) do (6) in člena 495(a)(3).“;

(185) člen 445 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 445

Razkritje izpostavljenosti tržnemu tveganju po standardiziranem pristopu

1. Institucije, ki jim pristojni organi niso izdali dovoljenja za uporabo pristopa alternativnega notranjega modela za tržno tveganje iz člena 325az in ki uporabljajo poenostavljeni standardizirani pristop v skladu s členom 325a ali delom 3, naslov IV, poglavje 1a, razkrijejo splošen pregled svojih pozicij iz trgovalne knjige.

2. Institucije, ki svoje kapitalske zahteve izračunavajo v skladu z delom 3, naslov IV, poglavje 1a, razkrijejo svoje skupne kapitalske zahteve, kapitalske zahteve za metode na podlagi občutljivosti, svojo kapitalsko zahtevo za tveganje neplačila in kapitalske zahteve za preostala tveganja. Razkritje kapitalskih zahtev za mere metod na podlagi občutljivosti in za tveganje neplačila se razčleni za naslednje instrumente:

- (a) finančne instrumente, razen instrumentov v listinjenju, ki so v trgovalni knjigi, in sicer razčlenjene glede na razred tveganja, skupaj z ločeno navedbo kapitalskih zahtev za tveganje neplačila;
- (b) instrumente v listinjenju, ki niso v trgovalnem portfelju s korelacijo, in sicer z ločeno opredelitvijo kapitalskih zahtev za tveganje kreditnega razmika in

kapitalskih zahtev za tveganje neplačila;

- (c) instrumente v listinjenju, ki so v trgovalnem portfelju s korelacijo, in sicer z ločeno opredelitvijo kapitalskih zahtev za tveganje kreditnega razmika in kapitalskih zahtev za tveganje neplačila.“;

(186) vstavi se naslednji člen 445a:

„Člen 445a

Razkritje tveganja CVA

1. Institucije, za katere veljajo kapitalske zahteve za tveganje CVA, razkrijejo naslednje informacije:

- (a) splošen pregled svojih postopkov za ugotavljanje, merjenje, varovanje pred tveganjem in spremljanje tveganja CVA;
- (b) ali institucije izpolnjujejo vse pogoje iz člena 273a(2); kadar so ti pogoji izpolnjeni, ali so se institucije odločile za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA z uporabo poenostavljenega pristopa iz člena 385; če so se institucije odločile za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA z uporabo poenostavljenega pristopa, kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s tem pristopom;
- (c) skupno število nasprotnih strank, za katere se uporablja standardizirani pristop, z razčlenitvijo po vrstah nasprotnih strank.

2. Institucije, ki za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA uporabljajo standardizirani pristop, kot je opredeljen v členu 383, poleg informacij iz odstavka 1 razkrijejo naslednje informacije:

- (a) strukturo, organizacijo in vodenje notranje funkcije upravljanja tveganja CVA;
- (b) skupne kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s standardiziranim pristopom z razčlenitvijo po razredih tveganja;
- (c) pregled primernih varovanj pred tveganjem, uporabljenih pri tem izračunu, z razčlenitvijo po vrstah, kot so opredeljene v členu 386(2).

3. Institucije, ki za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA uporabljajo temeljni pristop, kot je opredeljen v členu 384, poleg informacij iz odstavka 1 razkrijejo tudi naslednje informacije:

- (a) skupne kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s temeljnim pristopom, skupaj s sestavnima deloma in
- (b) pregled primernih varovanj pred tveganjem, uporabljenih pri tem izračunu, z razčlenitvijo po vrstah, kot so opredeljene v členu 386(3).“;

(187) Člen 446 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 446

Razkritje operativnega tveganja

1. Institucije razkrijejo naslednje informacije:

- (a) glavne značilnosti in elemente svojega okvira za upravljanje operativnega tveganja;

- (b) kapitalsko zahtevo za operativno tveganje;
- (c) sestavino kazalnika poslovanja v skladu s členom 313;
- (d) kazalnik poslovanja, izračunan v skladu s členom 314(1), in zneske vsake sestavine kazalnika **poslovanja in njegove podsestavine** za vsako od treh let, ki so pomembna za izračun kazalnika poslovanja;
- (e) število in zneske postavk kazalnika poslovanja, ki so bili izključeni iz izračuna kazalnika poslovanja v skladu s členom 315(2), ter ustrezne utemeljitve za izključitev.

2. Institucije, ki svoje letne izgube iz operativnega tveganja izračunajo v skladu s členom 316(1), poleg informacij iz odstavka 1 razkrijejo naslednje informacije:

- (a) letne izgube iz operativnega tveganja za vsako od zadnjih desetih let, izračunane v skladu s členom 316(1);
- (b) število in zneske izgub iz operativnega tveganja, ki so bili izključeni iz izračuna letne izgube iz operativnega tveganja v skladu s členom 320(1), **za vsako od zadnjih desetih let** ter ustrezne utemeljitve za to izključitev.“;

(188) člen 447 se spremeni:

- (a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) sestavo kapitala in kapitalske količnike, ki temeljijo na tveganju, izračunane v skladu s členom 92(2);“

- (b) **vstavi** se naslednja točka (aa):

„(aa) po potrebi kapitalske količnike, ki temeljijo na tveganju, izračunane v skladu s členom 92(2), z uporabo zneskov skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga namesto zneskov skupne izpostavljenosti tveganju;“,

- (c) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) zneske skupne izpostavljenosti tveganju, izračunane v skladu s členom 92(3), in, kjer je ustrezno, zneske skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga, izračunane v skladu s členom 92(4);“;

- (d) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) zahtevo po skupnem blažilniku, ki ga institucije morajo imeti v skladu s poglavjem 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU;“;

(189) člen 449a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 449a

Razkritje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj

Institucije razkrijejo:

- (a) informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih, vključno s fizičnimi tveganji in tveganji prehoda, **ter skupni znesek izpostavljenosti do subjektov sektorja fosilnih goriv, kot so opredeljeni v členu 4, točka 152a;**
- (b) **podnebne cilje in načrte za prehod, vključno s cilji absolutnega zmanjšanja**

ogljikovih emisij, predloženimi v skladu s členom 76(2) Direktive 2013/36/EU, ter napredek pri njihovem izvajanju;

(c) kako poslovni model in strategija institucije upoštevata okoljska, socialna in upravljavska tveganja, s katerimi se sooča podjetje.

Majhne in nekompleksne institucije informacije iz prvega odstavka razkrijejo letno, druge institucije pa vsake pol leta.

EBA oblikuje osnutek izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne obrazce za razkritja za okoljska, socialna in upravljavska tveganja, kot so določeni v členu 434a, pri čemer zagotovi, da so skladni z načelom sorazmernosti in ga podpirajo. Za majhne in nekompleksne institucije se v obrazcih ne zahteva razkritje informacij, ki presegajo informacije, ki se morajo pristojnim organom sporočiti v skladu s členom 430(1), *točki (h) in (i)*.“;

(189a) vstavi se naslednji člen:

„Člen 449b

Razkritje izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci

1. Kreditne institucije razkrivajo informacije v zvezi s svojo individualno izpostavljenostjo do subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci, vključno u vsemi potencialnimi tveganji, ki nastanejo zaradi izpostavljenosti, in potencialnim učinkom teh tveganj ter nadzornim obravnavanjem, ki se uporablja za nebančne finančne posrednike, ki so njihove nasprotne stranke.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli informacije, ki jih morajo institucije razkriti, kakor je navedeno v odstavku 1, da se prepreči podvajanje obveznosti razkritja.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(190) v členu 451(1) se doda naslednja točka (f):

„(f) znesek dodatnih kapitalskih zahtev na podlagi postopka nadzorniškega pregledovanja iz člena 104(1), točka (a), Direktive 2013/36/EU za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda in njegove sestave.“;

(190a) vstavi se naslednji člen:

„Člen 451b

Razkritje izpostavljenosti do kriptosredstev in z njimi povezanih dejavnosti

1. Institucije razkrijejo naslednje informacije o kriptosredstvih in storitvah v zvezi s kriptosredstvi ter o vseh dejavnostih, povezanih s kriptosredstvi:

(a) zneske neposrednih in posrednih izpostavljenosti v zvezi s kriptosredstvi, vključno z bruto dolgimi in kratkimi sestavinami neto izpostavljenosti; (b) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako kriptosredstvo, ki jih je treba dopolniti z razčlenitvijo po kategorijah in s tem povezanim povpraševanjem po kapitalu;

- (c) *znesek skupne izpostavljenosti tveganju za operativno tveganje, razčlenjen po poslovnih področjih, kot je določeno v preglednici 2 člena 317;*
- (d) *računovodsko razvrstitev izpostavljenosti v zvezi s kriptosredstvi;*
- (e) *opis poslovnih dejavnosti, povezanih s kriptosredstvi, in njihovega vpliva na profil tveganja institucije; institucije zagotovijo podrobnejše informacije za pomembne poslovne dejavnosti, vključno z izdajo pomembnih žetonov, vezanih na sredstva, v smislu členov 43 in 44 uredbe o trgih kriptosredstev, pomembnimi e-denarnimi žetoni v smislu členov 56 in 57 uredbe o trgih kriptosredstev in opravljanjem storitev [v skladu s členom 9(c)(d) uredbe o trgih kriptosredstev];*
- (f) *specifičen opis njihovih politik upravljanja tveganj v zvezi z izpostavljenostmi kriptosredstvi in storitvami v zvezi s kriptosredstvi.*

2. Institucije ne uporabljajo izjeme iz člena 432 za namene zahtev po razkritju iz odstavka 1.“

(191) člen 455 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 455

Uporaba notranjih modelov za tržno tveganje

1. Institucija, ki za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje uporablja notranje modele iz člena 325az, razkrije:

- (a) cilje institucije pri opravljanju trgovalnih dejavnosti in postopke, ki se izvajajo za ugotavljanje, merjenje, spremljanje in nadzor tržnih tveganj institucije;
- (b) politike iz člena 104(1) za določanje, katera pozicija se vključi v trgovalno knjigo;
- (c) splošen opis strukture trgovalnih enot, ki jih zajemajo notranji modeli iz člena 325az, pri čemer se za vsako enoto vključi splošni opis poslovne strategije enote, njeni dovoljeni instrumenti in glavne vrste tveganja v zvezi s to enoto;
- (d) splošni pregled pozicij iz trgovalne knjige, ki niso zajete v notranjih modelih iz člena 325az, vključno s splošnim opisom strukture enote in vrste instrumentov, vključenih v enote ali kategorije enot v skladu s členom 104b;
- (e) strukturo, organizacijo in vodenje notranje funkcije upravljanja tržnega tveganja;
- (f) obseg, glavne značilnosti in ključne izbire modeliranja različnih notranjih modelov iz člena 325az, ki se uporabljajo za izračun zneskov izpostavljenosti tveganjem za glavne modele, ki se uporabljajo na konsolidirani ravni, ter opis, v kolikšni meri ti notranji modeli predstavljajo vse modele, ki se uporabljajo na konsolidirani ravni, po potrebi vključno s:
 - (i) splošnim opisom pristopa modeliranja, uporabljenega za izračun pričakovanega primanjkljaja iz člena 325ba(1), točka (a), vključno s pogostostjo posodabljanja podatkov;
 - (ii) splošnim opisom metodologije, uporabljene za izračun mere tveganja za stresni scenarij iz člena 325ba(1), točka (b), razen specifikacij iz člena 325bk(3);

- (iii) splošnim opisom pristopa modeliranja, uporabljenega za izračun kapitalske zahteve za tveganje neplačila iz člena 325ba(2), vključno s pogostostjo posodabljanja podatkov.

2. Institucije za vse trgovalne enote, ki jih zajemajo notranji modeli iz člena 325az, na zbirni podlagi razkrijejo naslednje sestavne dele, kadar je to ustrezno:

- (a) najnovejšo vrednost ter najvišjo in najnižjo vrednost in aritmetično sredino za preteklih 60 delovnih dni za:
 - (i) mero neomejenega pričakovanega primanjkljaja, kot je opredeljena v členu 325bb(1);
 - (ii) mero neomejenega pričakovanega primanjkljaja, kot je opredeljena v členu 325bb(1), za vsako regulativno široko kategorijo dejavnikov tveganja;
- (b) najnovejšo vrednost ter aritmetično sredino za preteklih 60 delovnih dni za:
 - (i) mero tveganja pričakovanega primanjkljaja, kot je opredeljena v členu 325bb(1);
 - (ii) mero tveganja za stresni scenarij, kot je opredeljena v členu 325ba(1), točka (b);
 - (iii) kapitalske zahteve za tveganje neplačila iz člena 325ba(2);
 - (iv) vsoto kapitalskih zahtev, kot so opredeljene v členih 325ba(1) in 325ba(2), vključno z ustreznim multiplikatorjem;
- (c) število preseganj v testiranjih za nazaj v zadnjih 250 delovnih dneh pri 99. percentilu iz člena 325bf(1), točki (a) in (b), ločeno.

4. Institucije za vse trgovalne enote na zbirni podlagi razkrijejo kapitalske zahteve za tržna tveganja, ki bi se izračunale v skladu s tem naslovom, poglavje 1a, če institucije ne bi dobile dovoljenja za uporabo notranjih modelov za te trgovalne enote.“;

(192) člen 458 se spremeni:

- (a) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar države članice priznajo ukrepe, določene v skladu s tem členom, o tem uradno obvestijo ESRB. ESRB takšna uradna obvestila nemudoma posreduje Svetu, Komisiji, EBA in državi članici, ki je pridobila dovoljenje za uporabo ukrepov.“;

- (b) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Zadevna država članica pred iztekom dovoljenja, izdanega v skladu z odstavkoma 2 in 4, ob posvetovanju z ESRB, EBA in Komisijo pregleda trenutne razmere, na podlagi tega pa lahko po postopku iz odstavkov 2 in 4 sprejme novo odločitev o podaljšanju uporabe nacionalnih ukrepov, vsakič za največ dve dodatni leti.“;

(193) člen 461a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 461a

Kapitalska zahteva za tržna tveganja

„Komisija spremlja *razlike med tem, kako Unija izvaja* mednarodne standarde o kapitalskih zahtevah za tržno tveganje ■, in izvajanjem teh mednarodnih standardov ■ v tretjih državah, tudi kar zadeva učinek pravil v smislu kapitalskih zahtev in njihov začetek uporabe.

Kadar se ugotovijo znatne razlike, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 462, da se ta uredba spremeni, tako da:

- (a) *do začetka veljavnosti zakonodajnega predloga iz četrtega odstavka ali do tri leta, če takega predloga ni*, in kadar je to potrebno za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev, *se uporabijo multiplikatorji, enaki* ali večji od 0 in nižji od 1, za kapitalske zahteve institucije za tržno tveganje, izračunane za razrede posebnega tveganja in dejavnike posebnega tveganja z uporabo enega od pristopov iz člena 325(1) in določene v:
 - (i) členih 325c do 325ay, ki določajo alternativni standardizirani pristop;
 - (ii) členih 325az do 325bp, ki določajo pristop alternativnega notranjega modela;
 - (iii) členih 326 do 361, ki določajo poenostavljen standardiziran pristop za izravnavo ugotovljenih razlik med pravili tretjih držav in pravom Unije;
- (b) se za *do* dve leti odloži datum, od katerega institucije uporabljajo kapitalske zahteve za tržno tveganje iz dela 3, naslov IV, ali katerega koli od pristopov za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje iz člena 325(1).“;

EBA do 31. decembra 2025 Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o izvajanju mednarodnih standardov o kapitalskih zahtevah za tržno tveganje v tretjih državah.

Komisija na podlagi tega poročila Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi poda zakonodajni predlog, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji na svetovni ravni.

(194) vstavi se naslednji člen 461b:

„Člen 461b

Bonitetna obravnava kriptosredstev

1. Komisija po potrebi Evropskemu parlamentu in Svetu do 30. junija 2023 predloži zakonodajni predlog za uvedbo namenske bonitetne obravnave za izpostavljenosti do kriptosredstev, pri čemer ustrezno upošteva nedavno objavljene mednarodne standarde in zahteve iz [vstaviti sklic na uredbo o trgih kriptosredstev]. Ta zakonodajni predlog med drugim zajema:

- (a) *merila za razvrščanje kriptosredstev v različne kategorije kriptosredstev na podlagi njihovih značilnosti tveganja in izpolnjevanja specifičnih pogojev;*
- (b) *specifične kapitalske zahteve za vsa tveganja, povezana z vsako kategorijo kriptosredstev;*
- (c) *specifična nadzorna pooblastila v zvezi z razvrščanjem izpostavljenosti kriptosredstev, spremljanjem in izračunom kapitalskih zahtev;*
- (d) *specifične likvidnostne zahteve za izpostavljenosti kriptosredstvom;*

(e) *zahteve po razkritju.*

2. Institucije do 30. decembra 2024 za svoje izpostavljenosti kriptosredstvom pri izračunu kapitalskih zahtev uporabljajo utež tveganja 1250 %. Institucije ne uporabijo odbitka iz člena 36(1)(b) za izračun svojih kapitalskih zahtev.“

(195) člen 462 se spremeni:

(a) odstavek 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

□ „2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz **člena 47a**, členov 244(6) in 245(6), členov 456 do 460, členov 461a in 461b **in člena 500** se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 28. junija 2013.

3. Prenos pooblastila iz **člena 47a**, členov 244(6) in 245(6), členov 456 do 460, členov 461a in 461b **ter člena 500** lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov **člena 47a**, členov 244(6) in 245(6), členov 456 do 460, členov 461a in 461b **ter člena 500**, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

(196) Člen 465 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 465

Prehodne ureditve za izstopni prag

1. Z odstopanjem od člena 92(3) lahko nadrejene institucije, nadrejeni finančni holdingi, nadrejeni mešani finančni holdingi, samostojne institucije v EU ali samostojne podrejene institucije v državah članicah pri izračunu TREA uporabijo naslednji faktor „x“:

(a) 50 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2025;

(b) 55 % v obdobju od 1. januarja 2026 do 31. decembra 2026;

(c) 60 % v obdobju od 1. januarja 2027 do 31. decembra 2027;

(d) 65 % v obdobju od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2028;

(e) 70 % v obdobju od 1. januarja 2029 do 31. decembra 2029.

2. Z odstopanjem od člena 92(3), točka (a), lahko EU nadrejene institucije, EU nadrejeni finančni holdingi ali EU nadrejeni mešani finančni holdingi, samostojne institucije v EU ali samostojne podrejene institucije v državah članicah do 31. decembra 2029 pri izračunu TREA uporabijo naslednjo formulo:

$$TREA = \min\{\max\{U - TREA; x \cdot S - TREA\}; 125\% \cdot U - TREA\}$$

Za namene tega izračuna EU nadrejene institucije, EU nadrejeni finančni holdingi ali EU nadrejeni mešani finančni holdingi upoštevajo ustrezne faktorje „x“ iz odstavka 1.

3. Z odstopanjem od člena 92(5)(a)(i) lahko nadrejene institucije, nadrejeni finančni holdingi, nadrejeni mešani finančni holdingi, samostojne institucije v EU ali samostojne podrejene institucije v državah članicah:

– do 31. decembra **2030** izpostavljenostim do podjetij *in* za katera bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo, dodelijo utež tveganja 65 %, če navedeni subjekt oceni, da verjetnost neplačila navedenih izpostavljenosti, izračunana v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 3, ne presega 0,5 %;

– *v obdobju od 1. januarja 2031 do 31. decembra 2032 dodeli utež tveganja 70 % izpostavljenostim do podjetij, za katera bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo, če navedeni subjekt oceni, da verjetnost neplačila navedenih izpostavljenosti, izračunana v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 3, ne presega 0,5 %.*

EBA, *EIOPA in ESMA spremljajo* uporabo prehodne obravnave iz prvega pododstavka in *ocenijo zlasti:*

- (i) razpoložljivost bonitetnih ocen imenovanih ECAI za izpostavljenosti do podjetij;
- (ii) *razvoj bonitetnih agencij, ovire za vstop novih evropskih bonitetnih agencij na trg, stopnjo sprejemanja evropskih podjetij, ki se odločijo, da jih oceni ena ali več teh agencij;*
- (iii) *razvoj zasebnih ali javno vodenih rešitev, kot so kreditno točkovanje in bonitetne ocene centralnih bank za bonitetne ocene;*
- (iv) *ustreznost tehtanja tveganja izpostavljenosti in posledice v smislu finančne stabilnosti;*
- (v) *pristope drugih jurisdikcij v zvezi z uporabo izstopnega praga za izpostavljenosti do neocenjenih podjetij in dolgoročnimi vidiki enakih konkurenčnih pogojev, ki bi se lahko pojavili zaradi tega;*
- (vi) *skladnost z mednarodnimi standardi in možne posledice za skladnost z lestvico usklajevanja Baselskega odbora za bančni nadzor.*

EBA, *EIOPA in ESMA* do 31. decembra 2028 o svojih ugotovitvah *poročajo* Komisiji.

Na podlagi tega poročila in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2031 predloži zakonodajni predlog *za podaljšanje obravnave iz odstavka 3, pododstavek 3, za največ 4 leta.*

4. Z odstopanjem od člena 92(5)(a), točka (iv), nadrejene institucije, nadrejeni finančni holdingi ali nadrejeni mešani finančni holdingi, samostojne institucije v EU ali samostojne podrejene institucije v državah članicah do 31. decembra 2029 nadomestijo alfa z 1 pri izračunu vrednosti izpostavljenosti za pogodbe, navedene v Prilogi II, v skladu s pristopi iz dela 3, naslov II, poglavje 6, oddelka 3 in 4, kadar se iste vrednosti izpostavljenosti izračunajo v skladu s pristopom iz dela 3, naslov II, poglavje 3, oddelek 6, za namene zneska skupne izpostavljenosti tveganju brez

upoštevanja izstopnega praga.

Komisija lahko ob upoštevanju poročila EBA iz člena 514 sprejme **zakonodajni predlog** v skladu s členom 462 za spremembo vrednosti alfa, kadar je primerno.

5. Z odstopanjem od člena 92(5)(a), točka (i), lahko države članice dovolijo nadrejenim institucijam, nadrejenim finančnim holdingom ali nadrejenim mešanim finančnim holdingom, samostojnim institucijam v EU ali samostojnim podrejenim institucijam v državah članicah, da dodelijo naslednje uteži tveganja, če so izpolnjeni vsi pogoji iz drugega pododstavka:

- (a) do 31. decembra 2032 utež tveganja 10 % za del izpostavljenosti, zavarovanih s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, do 55 % vrednosti nepremičnine, ki ostane po odštetju morebitnih nadrejenih ali *pari passu* razvrščenih zastavnih pravic, ki jih institucija nima;
- (b) do 31. decembra 2029 utež tveganja 45 % za preostali del izpostavljenosti, zavarovanih s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, do 80 % vrednosti nepremičnine, ki ostane po odštetju morebitnih nadrejenih ali *pari passu* razvrščenih zastavnih pravic, ki jih institucija nima, če se ne uporabi prilagoditev kapitalskih zahtev za kreditno tveganje iz člena 501.

Za namene dodelitve uteži tveganja v skladu s prvim pododstavkom so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) kvalificirane izpostavljenosti se nahajajo v državi članici, ki je uporabila diskrecijsko pravico;
- (b) v zadnjih **osmih** letih izgube institucije pri delu takih izpostavljenostih do 55 % vrednosti nepremičnine v povprečju ne presegajo 0,25 % skupnega zneska neporavnanih kreditnih obveznosti v tem letu za vse navedene izpostavljenosti;
- (c) za kvalificirane izpostavljenosti ima institucija v primeru neizpolnitve obveznosti ali neplačila dolžnika naslednje terjatve:
 - (i) terjatev do stanovanjske nepremičnine, s katero je zavarovana izpostavljenost;
 - (ii) terjatev do drugih sredstev in dohodka dolžnika;
- (d) pristojni organ je preveril, ali so pogoji iz točk (a), (b) in (c) izpolnjeni.

Kadar se izvaja diskrecijska pravica iz prvega pododstavka in so izpolnjeni vsi povezani pogoji iz drugega pododstavka, lahko institucije do 31. decembra 2032 za preostali del izpostavljenosti iz drugega pododstavka, točka (b), dodelijo naslednje uteži tveganja:

- (a) 52,5 % v obdobju od 1. januarja 2030 do 31. decembra 2030.
- (b) 60 % v obdobju od 1. januarja 2031 do 31. decembra 2031;
- (c) 67,5 % v obdobju od 1. januarja 2032 do 31. decembra 2032.

Kadar države članice uporabijo to možnost, o tem uradno obvestijo EBA in utemeljijo svojo odločitev. Pristojni organi EBA sporočijo podrobnosti o vseh preverjanjih iz prvega pododstavka, točka (c).

EBA spremlja uporabo prehodne obravnave iz prvega pododstavka in Komisiji do

31. decembra 2028 poroča o ustreznosti povezanih uteži tveganja.

Na podlagi tega poročila in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2030 predloži zakonodajni predlog za *podaljšanje obravnave iz odstavka 5 za največ 4 leta*.

5a. Z odstopanjem od člena 92(5), kadar se standardizirani zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev iz odstavka 4(a) ter za tveganje nasprotne stranke, ki izhaja iz postavk trgovalne knjige iz točke (f) navedenega odstavka, izračunajo z uporabo SEC-SA v skladu s členom 261 ali členom 262, se nadrejenim institucijam, nadrejenim finančnim holdingom ali nadrejenim mešanim finančnim holdingom v Uniji dovoli, da do zaključka celovitega pregleda okvira Unije za listinjenje v okviru akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov uporabljajo naslednje spremembe:

- (a) $p = 0,25$ za pozicijo v listinjenju STS;*
- (b) $p = 0,5$ za pozicijo, ki ni listinjenje STS;*

(197) vstavi se naslednji člen 494d:

„Člen 494d

Prehod s pristopa IRB nazaj na standardizirani pristop

Z odstopanjem od člena 149, odstavki 1, 2 in 3, lahko institucija od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2027 *[UL: vstavite datum začetka veljavnosti te uredbe]* ponovno uporablja standardizirani pristop za eno ali več kategorij izpostavljenosti iz člena 147(2), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) institucija je [Urad za publikacije: vstaviti datum en dan pred datumom začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] že obstajala in je imela dovoljenje svojega pristojnega organa za obravnavo navedenih kategorij izpostavljenosti v skladu s pristopom IRB;
- (b) institucija za ponovno uporabo standardiziranega pristopa zaprosi samo enkrat v obdobju *iz tega člena*;
- (c) prošnja za ponovno uporabo standardiziranega pristopa ni vložena z namenom regulativne arbitraže;
- (d) institucija je uradno obvestila pristojni organ, da želi za te kategorije izpostavljenosti ponovno uporabljati standardizirani pristop vsaj šest mesecev pred dejansko ponovno uporabo tega pristopa;
- (e) pristojni organ ni nasprotoval prošnji institucije za tako ponovno uporabo v treh mesecih od prejema obvestila iz točke (d).“;

(198) Člen 495 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 495

Obravnava izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v okviru pristopa IRB

1. Z odstopanjem od člena 107(1) institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen za izračun zneska tveganju prilagojenih

izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov *in brez poseganja v člen 495a(3)* do 31. decembra 2029 izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako izpostavljenost iz naslova lastniških instrumentov, za katero so dobile dovoljenje za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen, in sicer kot višjo od naslednjih vrednosti:

- (a) znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunan v skladu s členom 495a, odstavka 1 in 2;
- (b) znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunan v skladu s to uredbo, kakršen je bil pred [Urad za publikacije: vstavite datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

2. Namesto obravnave iz odstavka 1 se lahko institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar koli do 31. decembra 2029 *namesto tega* odločijo, da bodo uporabljale obravnavo iz člena 133 in prehodne ureditve iz člena 495a za vse svoje izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

Za namene tega odstavka se pogoji za ponovno uporabo manj izpopolnjenih pristopov iz člena 149 ne uporabljajo.

3. Institucije, ki uporabljajo obravnavo iz odstavka 1, izračunajo pričakovano izgubo v skladu s členom 158, odstavki 7, 8 ali 9, kot je ustrezno, kot so ti odstavki veljali *[dan pred začetkom veljavnosti te uredbe]*.

V skladu s členom 36(1)(d) se od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo pričakovani zneski, izračunani v skladu s členom 158(7), (8) ali (9), kot je ustrezno, kot so ti odstavki veljali [dan pred začetkom veljavnosti te uredbe o spremembi].

4. Če institucije zaprosijo za dovoljenje za uporabo pristopa IRB za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pristojni organi tega dovoljenja ne izdajo po [Urad za publikacije: vstavite datum začetka veljavnosti te uredbe].“;

(199) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 495a

Prehodne ureditve za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

1. Z odstopanjem od obravnave iz člena 133(3) se izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov dodelijo *višja od uteži tveganja, uporabljena [dan pred začetkom veljavnosti te uredbe o spremembi] in omejena na 250 %, in* naslednje uteži tveganja:

- (a) 100 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2025;
- (b) 130 % v obdobju od 1. januarja 2026 do 31. decembra 2026;
- (c) 160 % v obdobju od 1. januarja 2027 do 31. decembra 2027;
- (d) 190 % v obdobju od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2028;
- (e) 220 % v obdobju od 1. januarja 2029 do 31. decembra 2029.

2. Z odstopanjem od obravnave iz člena 133(4) se izpostavljenostim iz naslova

lastniških instrumentov dodelijo *višja od uteži tveganja, uporabljena [dan pred začetkom veljavnosti te uredbe o spremembi], in* naslednje uteži tveganja:

- (a) 100 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2025;
- (b) 160 % v obdobju od 1. januarja 2026 do 31. decembra 2026;
- (c) 220 % v obdobju od 1. januarja 2027 do 31. decembra 2027;
- (d) 280 % v obdobju od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2028;
- (e) 340 % v obdobju od 1. januarja 2029 do 31. decembra 2029.

3. Z odstopanjem od člena 133 lahko institucije še naprej dodeljujejo enako utež tveganja, kot se je uporabljala do [Urad za publikacije: vstaviti datum en dan pred začetkom veljavnosti te uredbe], za izpostavljenosti, ***vključno za del izpostavljenosti, ki je neodbit od kapitala v skladu s členom 471,*** iz naslova lastniških instrumentov do subjektov, katerih delničar so bile na dan [datum sprejetja] šest zaporednih let in na katere imajo ***same ali skupaj z mrežami institucij, ki jim pripadajo*** pomemben vpliv ali ***nadzor*** v smislu Direktive 2013/34/EU ali računovodskih standardov, ki veljajo za institucijo na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002, ali podobnega razmerja med katero koli fizično ali pravno osebo ***ali mrežo institucij in podjetjem ali kjer je institucija v položaju, da imenuje vsaj enega člana upravnega odbora subjekta.***

„Člen 495b

Prehodne ureditve za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev

1. Z odstopanjem od člena 161(4) so minimalne vrednosti LGD, ki se uporabljajo za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, obravnavane v okviru pristopa IRB, kadar se uporabljajo lastne ocene LGD, veljavne minimalne vrednosti LGD iz člena 161(4), pomnožene z naslednjimi faktorji:

- (a) 50 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2027;
- (b) 80 % v obdobju od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2028;
- (c) 100 % v obdobju od 1. januarja 2029 do 31. decembra 2029.

2. EBA pripravi poročilo o ustrezni kalibraciji parametrov tveganja, ***vključno s parametrom odbitkov,*** ki se uporabljajo za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev v skladu s pristopom IRB, in zlasti o lastnih ocenah LGD in minimalnih vrednostih LGD ***za vsako posebno kategorijo posebnih kreditnih aranžmajev, kakor so opredeljene v členu 122a(3), točke (a), (b) in (c).*** EBA v svoje poročilo vključi zlasti podatke o povprečnem številu neplačil in dejanskih izgub, ugotovljenih v Uniji za različne vzorce institucij z različnimi poslovnimi profili in profili tveganj. ***EBA priporoči posebne kalibracije parametrov tveganja, vključno s parametrom odbitkov, ki bi odražale poseben in različen profil tveganja vsake od zgoraj navedenih kategorij izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev.***

EBA poročilo o svojih ugotovitvah predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do 31. decembra 2025.

Na podlagi tega poročila ***in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS,*** Komisija ***Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2027 predloži zakonodajni predlog za podaljšanje odstopanja iz odstavka 1 za največ 4 leta.***

Člen 495c

Prehodne ureditve za izpostavljenosti iz naslova zakupa kot tehnika za zmanjševanje kreditnega tveganja

1. Z odstopanjem od člena 230 je veljavna vrednost H_c , ki ustreza „zavarovanju z drugim stvarnim premoženjem“ za izpostavljenosti iz člena 199(7), kadar zakupljena **sredstva ustrezajo** vrsti „zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem“ stvarnega kreditnega zavarovanja, vrednost H_c za „zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem“ iz člena 230(2), razpredelnica 1, pomnožena z naslednjimi faktorji:

- (a) 50 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2027;
- (b) 80 % v obdobju od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2028;
- (c) 100 % v obdobju od 1. januarja 2029 do 31. decembra 2029.

2. EBA pripravi poročilo o ustrezni kalibraciji parametrov tveganja, povezanih z izpostavljenostmi iz naslova zakupa v skladu s pristopom IRB **in na podlagi standardiziranega pristopa** ter zlasti v zvezi z LGD_s in H_c , kot je določeno v členu 230. EBA v svoje poročilo vključi zlasti podatke o povprečnem številu neplačil in dejanskih izgub, ugotovljenih v Uniji za izpostavljenosti, povezane z različnimi vrstami zakupljenih nepremičnin in različnimi vrstami institucij, ki se ukvarjajo z dejavnostmi zakupa.

EBA poročilo o svojih ugotovitvah predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do 30. junija 2026.

Na podlagi tega poročila **in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS**, Komisija **Evropskemu parlamentu in Svetu** po potrebi **do 31. decembra 2027 predloži zakonodajni predlog za podaljšanje odstopanja iz odstavka 1 za največ 4 leta**.

Člen 495d

Prehodne ureditve za brezpogojno preklicne obveznosti

1. Z odstopanjem od člena 111(2) institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke v obliki brezpogojno preklicne obveznosti tako, da odstotek iz navedenega člena pomnožijo z naslednjimi faktorji:

- (a) 0 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2029;
- (b) 25 % v obdobju od 1. januarja 2030 do 31. decembra 2030;
- (c) 50 % v obdobju od 1. januarja 2031 do 31. decembra 2031;
- (d) 75 % v obdobju od 1. januarja 2032 do 31. decembra 2032.

2. EBA pripravi poročilo, v katerem oceni, ali bi bilo treba odstopanje iz odstavka 1, točka (a), podaljšati po 31. decembru 2032 in po potrebi **našteje** pogoje, pod katerimi bi bilo treba to odstopanje ohraniti.

EBA poročilo o svojih ugotovitvah predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do 31. decembra 2028.

Na podlagi tega poročila **in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, in vplivov teh ukrepov na finančno stabilnost**, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra

2031 predloži zakonodajni predlog za *podaljšanje obravnave iz odstavka 2 tega člena za največ 4 leta.*“;

(199a) *člen 500 se spremeni:*

(a) *odstavek 1 se spremeni:*

(i) *točka (b) se nadomesti z naslednjim:*

„(b) datumi odtujitev neplačanih izpostavljenosti so po 23. novembru 2016, vendar najpozneje 31. decembra 2024.“;

(ii) *pododstavek 2 se nadomesti z naslednjim:*

„Prilagoditev iz prvega pododstavka se lahko izvede le do 31. decembra 2024, njeni učinki pa lahko trajajo, dokler so ustrezne izpostavljenosti vključene v lastne ocene LGD institucije.“;

(b) *doda se naslednji odstavek:*

„2a. Komisija do 31. decembra 2026 in nato vsaki dve leti oceni, ali se je raven neplačanih izpostavljenosti v bilancah stanja institucij znatno povečala, ali pričakuje znatno poslabšanje kakovosti sredstev institucij in ali stopnja razvoja sekundarnih trgov za neplačane izpostavljenosti ni zadostna za zagotovitev učinkovite prodaje neplačanih izpostavljenosti institucij, pri čemer upošteva tudi razvoj regulativnega okvira v zvezi z listinjenjem.

Komisija preveri ustreznost odstopanja iz odstavka 1 in po potrebi sprejme delegirane akte v skladu s členom 462, s katerimi po potrebi podaljša, ponovno uvede ali spremeni prilagoditev iz tega člena.“;

(200) v členu 501(2) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ima MSP pomen, določen v členu 5, točka 8;“;

(201) člen 501a(1) se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) izpostavljenost se razvrsti v kategorijo izpostavljenosti do podjetij iz člena 112, točka (g), ali člena 147(2), točka (c), razen neplačanih izpostavljenosti;“;

(b) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) dolžnikovo tveganje refinanciranja ■ je majhno ali ustrezno zmanjšano, ob upoštevanju morebitnih subvencij, nepovratnih sredstev ali financiranja, ki jih zagotovi eden ali več subjektov iz odstavka 2, točki (b)(i) in (b)(ii);“;

(ba) *točka (o) se nadomesti z naslednjim:*

„(o) dolžnik je za izpostavljenosti, nastale po [datum objave te uredbe], pridobil pozitivno oceno, da financirana sredstva prispevajo k enemu ali več okoljskim ciljem iz člena 9 Uredbe (EU) 2020/852;“;

(202) člen 501c se nadomesti z naslednjim:

„Člen 501c

Bonitetna obravnava izpostavljenosti okoljskim in/ali socialnim dejavnikom

EBA po posvetovanju z ESRB na podlagi razpoložljivih podatkov ■ oceni, ali *bi bilo*

treba upravičeno posebno bonitetno obravnavo izpostavljenosti v zvezi s sredstvi *ali obveznostmi*, na katere vplivajo okoljski in/ali socialni dejavniki, *prilagoditi*. EBA zlasti oceni:

- (a) *razpoložljivost in dostopnost zanesljivih in doslednih podatkov o okoljskih, socialnih in upravljaljskih tveganjih za vsako kategorijo izpostavljenosti, določeno v skladu z naslovom II dela III;*
- (b) *izvedljivost uvedbe sistema razvrščanja za prepoznavanje in razvrstitev izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti, določeno v skladu z naslovom II dela III, na podlagi skupnih načel za razvrstitev okoljskih, socialnih in upravljaljskih tveganj, pri čemer se uporabijo informacije o prehodnih in fizičnih kazalnikih tveganja, ki so na voljo na podlagi okvirov za poročanje o razkritjih v zvezi s trajnostnostjo, sprejetih v Uniji in, če so na voljo na mednarodni ravni, smernice in ugotovitve, ki izhajajo iz nadzorniškega stresnega testiranja ali analize scenarijev finančnih tveganj, povezanih s podnebjem, ki jo je izvedla EBA ali pristojni organ, in če ustrezno odražajo okoljska, socialna in upravljaljska tveganja, ustrezen rezultat ocene bonitetnih tveganj ECAI;*
- (c) *dejansko tveganost izpostavljenosti v zvezi s sredstvi in dejavnostmi, na katere vplivajo okoljski in/ali socialni dejavniki, v primerjavi s tveganostjo druge izpostavljenosti;*
- (d) *morebitne kratko-, srednje- in dolgoročne učinke posebne bonitetne obravnave izpostavljenosti v zvezi s sredstvi in dejavnostmi, na katere vplivajo okoljski in/ali socialni dejavniki, na finančno stabilnost in bančna posojila v Uniji.*
- (e) *ciljno usmerjene izboljšave, ki bi jih bilo mogoče upoštevati v veljavnem bonitetnem okviru, ter morebitne dodatne in celovitejše revizije okvira, ki bi jih bilo treba preučiti ob upoštevanju dosežkov, o katerih se je na mednarodni ravni dogovoril Baselski odbor.*

EBA poročilo o svojih ugotovitvah predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do **31. decembra 2024**.

Komisija na podlagi tega poročila Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi v enem letu po objavi poročila EBA poda zakonodajni predlog.“;

(203) člena 505 in 506 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 505

Pregled financiranja kmetijstva

EBA Komisiji do 31. decembra 2030 poroča o vplivu zahtev te uredbe na financiranje kmetijstva, *vključno na:*

- (a) *ustreznost namenske uteži tveganja za kapitalske zahteve za kreditno tveganje, izračunane v skladu z naslovom II dela III, za izpostavljenosti do kmetijskega podjetja;*
- (b) *če je ustrezno, bonitetno utemeljena merila za uporabo namenske uteži tveganja, vključno s kmetijskimi praksami in vključitvijo izpostavljenosti v kategorijo izpostavljenosti do podjetij, izpostavljenosti do neprofesionalnih*

strank ali izpostavljenosti do nepremičnin;

- (c) *uskladitev s strategijo „od vil do vilic“ in ustrezen vpliv na okolje v smislu Uredbe (EU) 2020/852, zlasti s kazalniki, zbranimi v mreži Unije za zbiranje računovodskih podatkov s kmetijskih gospodarstev, ki prikazujejo ocene prispevka v zvezi z:*
- (i) *neto emisijami toplogrednih plinov na hektar;*
 - (ii) *uporabo pesticidov in gnojil na hektar;*
 - (iii) *razmerjem učinkovitosti mineralov v tleh, vključno za ogljik, amoniak, fosfat in dušik, na hektar;*
 - (iv) *učinkovitostjo rabe vode;*
 - (v) *potrditvijo pozitivnega vpliva na te štiri kazalnike, ki ga ima znak EU za ekološko kmetijstvo, kot je določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 834/2007*.*

Komisija poročilo o tem predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da se ublažijo njeni negativni učinki na financiranje kmetijstva.

Člen 506

Kreditno tveganje – zavarovanje kreditov

EBA Komisiji do **30. junija 2024 v tesnem sodelovanju z EIOPA** poroča o primernosti in uporabi zavarovanja polic kot tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, **vključno o:**

- (a) *ustreznosti povezanih parametrov tveganja iz dela 3, naslov II, poglavji 3 in 4;*
- (b) *analizi dejanske in opažene tveganosti izpostavljenosti iz naslova kreditnega tveganja, kadar je bilo kreditno zavarovanje priznано kot tehnika za zmanjševanje kreditnega tveganja;*
- (c) *skladnosti kapitalskih zahtev, določenih v tej uredbi, z rezultati analiz iz točk (a) in (b) tega odstavka.*

Komisija na podlagi **tega** poročila **Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo obravnave**, ki se uporablja za zavarovanje kreditov v skladu z delom 3, naslov II.

** Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, 20.7.2007, str. 1).“;*

- (204) vstavi se naslednji člen 506c:

„Člen 506c

Kreditno tveganje – interakcija med zmanjšanimi navadnega lastniškega temeljnega kapitala in parametri kreditnega tveganja

EBA do 31. decembra 2026 Komisiji poroča o usklajenosti med trenutnim merjenjem kreditnega tveganja in posameznimi parametri kreditnega tveganja ter o obravnavi morebitnih prilagoditev za izračun primanjkljaja ali presežka IRB iz člena 159 ter o njegovi skladnosti z določitvijo vrednosti izpostavljenosti v skladu s

členom 166 te uredbe in oceno LGD. Poročilo upošteva največjo možno ekonomsko izgubo, ki izhaja iz dogodka neplačila, skupaj z doseženim kritjem v smislu zmanjšanja navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ob upoštevanju vseh zmanjšanj navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi računovodstva, vključno s pričakovanimi kreditnimi izgubami ali popravki poštene vrednosti, in vseh popustov na prejete izpostavljenosti ter njihovih posledic za regulativne odbitke.“;

(204a) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 506ca

Bonitetna obravnava listinjenja

EBA do 31. decembra 2025 v tesnem sodelovanju z ESMA poroča Komisiji o bonitetni obravnavi poslov listinjenja, pri čemer razlikuje med različnimi vrstami listinjenja, vključno s sintetičnim listinjenjem. EBA zlasti oceni, v kolikšni meri bi uporaba izstopnega praga za izpostavljenosti v listinjenju vplivala na zmanjšanje kapitala, ki ga banke v vlogi originatorja pridobijo v poslih, za katere je bil priznan prenos pomembnega deleža tveganja, ali bi pretirano zmanjšala občutljivost na tveganja in ali bi vplivala na ekonomsko upravičenost novih poslov. V takih primerih lahko EBA v primeru zmanjšanja občutljivosti na tveganje razmisli o tem, da bi predlagala ponovno umerjanje dejavnikov nenevtralnosti navzdol za posle, za katere je bil priznan prenos pomembnega deleža tveganja.

Na podlagi tega poročila Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2026 predloži zakonodajni predlog.“;

Člen 506cb

Bonitetna obravnava poslov financiranja z vrednostnimi papirji

EBA do 31. decembra 2025 v tesnem sodelovanju z ESMA poroča Komisiji o učinku novega okvira za posle financiranja z vrednostnimi papirji v smislu kapitalskih zahtev. EBA oceni, ali je prilagoditev povezanih uteži tveganja v standardiziranem pristopu primerna glede na tveganja, povezana s kratkoročnimi zapadlostmi, zlasti za preostale zapadlosti pod enim letom.

Na podlagi tega poročila Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2027 predloži zakonodajni predlog.“;

(204b) vstavi se naslednji člen:

„Člen 518c

Pregled uporabe izstopnega praga

1. EBA do 31. decembra 2027 oceni in izda mnenje o ravni skladnosti s členom 92-a(2) glede na morebitne pomisleke o finančni stabilnosti in razvoju dogodkov v bančni uniji v zvezi z enotnejšo stopnjo kritja jamstva za vloge v državah članicah in združevanjem virov na ravni Unije.

2. Ko EBA objavi mnenje iz odstavka 1, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo ravni uporabe iz člena 92-a(1) te uredbe, pri čemer upošteva mnenje iz odstavka 1 tega člena.“;

(205) vstavita se naslednja člena 519c in 519d:

Člen 519

Okvir pragov minimalnih odbitkov za posle financiranja z vrednostnimi papirji

EBA v tesnem sodelovanju z ESMA Komisiji do [Urad za publikacije: vstavite datum 12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] poroča o ustreznosti izvajanja okvira pragov minimalnih odbitkov, ki se uporablja za posle financiranja z vrednostnimi papirji, v pravu Unije, da bi se obravnavalo morebitno kopičenje finančnega vzvoda zunaj bančnega sektorja.

V poročilu iz prvega pododstavka se upošteva vse naslednje:

- (a) stopnja finančnega vzvoda zunaj bančnega sistema v Uniji in v kolikšni meri bi lahko okvir pragov minimalnih odbitkov zmanjšal ta finančni vzvod, če bi ta postal čezmeren;
- (b) pomembnost poslov financiranja z vrednostnimi papirji, ki jih imajo institucije EU in za katere velja okvir pragov minimalnih odbitkov, vključno z razčlenitvijo tistih poslov financiranja z vrednostnimi papirji, ki ne izpolnjujejo pragov minimalnih odbitkov;
- (c) ocenjeni učinek okvira pragov minimalnih odbitkov za institucije EU v okviru dveh pristopov izvajanja, ki ju priporoča Odbor za finančno stabilnost, tj. urejanje trga ali bolj kaznovalna kapitalska zahteva na podlagi te uredbe, v skladu s scenarijem, po katerem institucije EU odbitkov svojih poslov financiranja z vrednostnimi papirji ne bi prilagodile tako, da bi bili skladni s pragovi minimalnih odbitkov, in alternativnim scenarijem, po katerem bi te odbitke prilagodile pragovom minimalnih odbitkov;
- (d) glavne dejavnike za te ocenjene učinke ter morebitne nenamerne posledice uvedbe okvira pragov minimalnih odbitkov na delovanje trgov poslov financiranja z vrednostnimi papirji v EU;
- (e) pristop k izvajanju, ki bi bil glede na premisleke iz točk (a) do (d) in ob upoštevanju enakih konkurenčnih pogojev v celotnem finančnem sektorju v Uniji najučinkovitejši za doseganje regulativnih ciljev okvira pragov minimalnih odbitkov.

Komisija na podlagi tega poročila in ob ustreznem upoštevanju priporočila Odbora za finančno stabilnost za izvajanje okvira pragov minimalnih odbitkov, ki se uporablja za posle financiranja z vrednostnimi papirji, ter povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil Baselski odbor za bančni nadzor, Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog do [Urad za publikacije: vstavite datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Člen 519d

Operativno tveganje

EBA Komisiji do [Urad za publikacije: vstavite datum 24 mesecev po datumu začetka uporabe dela 3, naslov III] poroča o vsem naslednjem:

- (a) uporabi zavarovanja v okviru izračuna kapitalskih zahtev za operativno tveganje;
- (b) ali lahko priznavanje povrnitev iz zavarovanja omogoča regulativno arbitražo z zmanjšanjem letne izgube iz operativnega tveganja brez sorazmernega zmanjšanja dejanske izpostavljenosti operativnim izgubam;

(c) ali priznavanje povrnitev iz zavarovanja različno vpliva na ustrezno kritje ponavljajočih se izgub oziroma morebitnih izgub s spodnjega dela statistične porazdelitve izgub.

(ca) razpoložljivost in kakovost podatkov, ki jih institucije uporabljajo pri izračunu svojih kapitalskih zahtev za operativno tveganje.

Komisija na podlagi tega poročila Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do [Urad za publikacije: vstaviti datum 36 mesecev po datumu začetka uporabe dela 3, naslov III] predloži zakonodajni predlog.“;

(205a) vstavi se naslednji člen:

„Člen 519da

Sorazmernost

EBA pripravi poročilo, v katerem oceni možnosti za uvedbo posebnih bonitetnih zahtev, zahtev glede upravljanja in preglednosti za majhne in nekompleksne institucije v bonitetni okvir, da bi se povečala sorazmernost bonitetnega okvira, vključno z:

- (a) pomen majhnih in nekompleksnih institucij na ravni institucij in po regijah za ohranjanje finančne stabilnosti;**
- (b) po potrebi priporočila o tem, kako bi lahko bonitetni okvir bolje odražal različne stopnje pomembnosti za finančno stabilnost kategorij malih in nekompleksnih institucij.**

EBA do 31. decembra 2027 o svojih ugotovitvah poroča Komisiji.“; (206)
Priloga I se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Ta uredba se uporablja od 1. januarja 2025, razen:
 - (a) določb iz točk 1(a), (b) in (c), (e) do (h), (j), (u), (v) in (x) v zvezi z nekaterimi opredelitvami pojmov, določb iz točke 6 v zvezi z obsegom bonitetne konsolidacije ter določb iz točk 8, 10 do 12 in 14 do 23 v zvezi s kapitalom in kvalificiranimi obveznostmi, ki se uporabljajo od [Urad za publikacije: vstaviti datum 6 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe];
 - (b) določb iz točk (1)(d) in (4) v zvezi s spremembami v skladu z Uredbo (EU) 2019/2033 ter določb iz točke 47 v zvezi z obravnavo neplačanih izpostavljenosti, ki se uporabljajo od datuma začetka veljavnosti te uredbe;
 - (c) določb iz točk 9, 26(a), 27, 28(a), 29, 34, 41, 42, 44, 47, 54, 59(c), 60(c), 61(g) in (h), 64(c), 66(d), 69, 81, 85(b), 90(c), 91(c), 92(c), 131, 132(b), 136(d), 153, 154(d), 155(c), 156(b), 166(c), 169, 178, 182, 183, 189, 192, 194, 196, 199, 201 to 205, v katerih se zahteva, da evropski nadzorni organi ali ESRB Komisiji predložijo osnutke regulativnih ali izvedbenih tehničnih standardov in poročil, določb, ki od Komisije zahtevajo pripravo poročil, določb, ki Komisijo pooblašajo za sprejetje delegiranih ali izvedbenih aktov, določb o pregledu in

določb, ki od evropskih nadzornih organov zahtevajo, da izdajo smernice, ki se uporabljajo od datuma začetka veljavnosti te uredbe.

3. V členu 3 Uredbe (EU) 2019/876 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

6. „Točka 53, kar zadeva člen 104a Uredbe (EU) št. 575/2013, ter točki 55 in 69 člena 1 te uredbe, ki vsebujejo določbe o uvedbi novih kapitalskih zahtev za tržno tveganje, se uporabljajo od 1. januarja 2025.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

*Za Evropski parlament
Predsednik*

*Za Svet
Predsednik*

PRILOGA

Razvrstitev zunajbilančnih postavk

Skupina	Blago
1	<ul style="list-style-type: none">• splošna jamstva za zadolženost, vključno s „stand-by“ akreditivi, ki služijo kot finančna jamstva za posojila in vrednostne papirje, in akcepti menic, vključno z odobritvami, ki imajo značaj akceptov menic, ter [katerimi koli] drugimi neposrednimi kreditnimi nadomestki;• pogodbe o prodaji in povratnem nakupu ter prodaja sredstev z regresom, če kreditno tveganje ostaja pri instituciji;• vrednostni papirji, ki jih je institucija posodila, ali vrednostni papirji, ki jih institucija da na razpolago kot zavarovanje s premoženjem, vključno s primeri, ko ti izhajajo iz poslov, kot so pogodbe, podobne poslom začasne prodaje/začasnega nakupa;• terminski nakupi sredstev, terminski dogovori o depozitih ter delno vplačani deleži in vrednostni papirji, ki predstavljajo obveznosti z določenim črpanjem sredstev;• zunajbilančne postavke, ki predstavljajo kreditni nadomestek, kadar niso izrecno vključene v nobeno drugo kategorijo;• druge zunajbilančne postavke, ki predstavljajo podobno tveganje in kot so sporočene EBA.
2	<ul style="list-style-type: none">• prevzete obveznosti iz naslova odkupa neprodanih kratkoročnih in srednjeročnih eurozapisov (NIF) in obnavljajoče se prevzete obveznosti iz naslova kreditiranja poslovanja na trgu kratkoročnih in srednjeročnih eurozapisov (RUF) ne glede na zapadlost osnovnega kredita;• garancije za dobro izvedbo del, garancije za resnost ponudbe, jamstva in „stand-by“ akreditivi v zvezi z določenimi posli in podobnimi pogojnimi postavkami, povezanimi s posli, razen zunajbilančnih postavk trgovskega financiranja iz skupine 4;• zunajbilančne postavke, ki ne predstavljajo kreditnega nadomestka, kadar niso izrecno vključene v nobeno drugo kategorijo.• druge zunajbilančne postavke, ki predstavljajo podobno tveganje, kot so sporočene EBA.
3	<ul style="list-style-type: none">• obveznosti ne glede na zapadlost osnovnega instrumenta, razen če spadajo v drugo kategorijo;• druge zunajbilančne postavke, ki predstavljajo podobno tveganje, kot so sporočene EBA.
4	<ul style="list-style-type: none">• Zunajbilančne postavke iz naslova trgovskega financiranja: – dokumentarni akreditivi, pri katerih blago, ki je predmet akreditiva, služi

	<p><i>kot zavarovanje, in drugi posli, pri katerih obstoji možnost samoporavnave;</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>garancije (vključno z garancijami za resnost ponudbe, garancijami za dobro izvedbo del in s tem povezanimi jamstvi za predplačila in zadržane zneske) ter jamstva, ki nimajo lastnosti kreditnih nadomestkov;</i> – <i>nepreklicni „stand-by“ akreditivi, ki nimajo lastnosti kreditnih nadomestkov;</i> <ul style="list-style-type: none"> • kratkoročni, trgovinski akreditivi z možnostjo samoporavnave, ki izhajajo iz gibanja blaga, zlasti dokumentarni akreditivi, zavarovani z osnovnimi pošiljkami, v primeru institucije izdajateljice ali potrditvene institucije; • druge zunajbilančne postavke, ki predstavljajo podobno tveganje, kot so sporočene EBA.
5	<ul style="list-style-type: none"> • brezpogojno preklicne obveznosti; • neizkoriščeni znesek kreditnih linij na drobno, katerih pogoji instituciji dovoljujejo, da jih v skladu s predpisi o varstvu potrošnikov in sorodnimi predpisi lahko prekliče v celotnem obsegu; • prevzete kreditne obveznosti za garancije za resnost ponudbe in garancije za dobro izvedbo del, ki se lahko kadar koli brezpogojno prekličejo brez predhodnega obvestila ali pri katerih pride do samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne kakovosti kreditnejemalca; • druge zunajbilančne postavke, ki predstavljajo podobno tveganje, kot so sporočene EBA.

POSTOPEK V PRISTOJNEM ODBORU

Naslov	Sprememba Uredbe (EU) št. 575/2013 glede zahtev za kreditno tveganje, tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja, operativno tveganje, tržno tveganje in izstopni prag			
Referenčni dokumenti	COM(2021)0664 – C9-0397/2021 – 2021/0342(COD)			
Datum predložitve EP	28.10.2021			
Pristojni odbor Datum razglasitve na zasedanju	ECON 17.1.2022			
Poročevalec/-ka Datum imenovanja	Jonás Fernández 25.10.2021			
Obraznava v odboru	31.3.2022	20.4.2022	13.6.2022	31.8.2022
Datum sprejetja	24.1.2023			
Izid končnega glasovanja	+: –: 0:	41 14 1		
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Rasmus Andresen, Anna-Michelle Asimakopulu (Anna-Michelle Asimakopoulou), Marek Belka, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Valentino Grant, José Gusmão, Eero Heinäluoma, Michiel Hoogeveen, Danuta Maria Hübner, Stasys Jakeliūnas, France Jamet, Othmar Karas, Billy Kelleher, Georgios Kircos (Georgios Kyrtos), Philippe Lamberts, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Csaba Molnár, Denis Nesci, Levteris Nikolau-Alavanos (Lefteris Nikolaou-Alavanos), Dimitrios Papadimulis (Dimitrios Papadimoulis), Piernicola Pedicini, Sirpa Pietikäinen, Eva Maria Poptcheva, Evelyn Regner, Dorien Rookmaker, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Paul Tang, Irene Tinagli, Ernest Urtaşun, Inese Vaidere, Johan Van Overtveldt, Stéphanie Yon-Courtin, Marco Zanni			
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Karima Delli, Herbert Dorfmann, Eider Gardiazabal Rubial, Valérie Hayer, Eugen Jurzyca, Chris MacManus, Ville Niinistö, Erik Poulsen, René Repasi			
Namestniki (člen 209(7)), navzoči pri končnem glasovanju	Susanna Ceccardi, José Manuel Fernandes, Pierre Larrouturou, Alessandro Panza			
Datum predložitve	10.2.2023			

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V PRISTOJNEM ODBORU**

41	+
ECR	Denis Nesci
ID	Susanna Ceccardi, Valentino Grant, France Jamet, Alessandro Panza, Marco Zanni
PPE	Anna-Michelle Asimakopulu (Anna-Michelle Asimakopoulou), Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Herbert Dorfmann, Markus Ferber, José Manuel Fernandes, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Aušra Maldeikienė, Sirpa Pietikäinen, Ralf Seekatz, Inese Vaidere
Renew	Gilles Boyer, Engin Eroglu, Giuseppe Ferrandino, Valérie Hayer, Billy Kelleher, Georgios Kircos (Georgios Kyrtos), Eva Maria Poptcheva, Erik Poulsen, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Marek Belka, Jonás Fernández, Eider Gardiazabal Rubial, Eero Heinäluoma, Pierre Larrousurou, Pedro Marques, Csaba Molnár, Evelyn Regner, René Repasi, Joachim Schuster, Paul Tang, Irene Tinagli

14	-
ECR	Michiel Hoogeveen, Eugen Jurzyca, Dorien Rookmaker, Johan Van Oortveldt
NI	Andor Deli, Levteris Nikolau-Alavanos (Lefteris Nikolaou-Alavanos)
The Left	José Gusmão, Chris MacManus
Verts/ALE	Rasmus Andresen, Stasys Jakeliūnas, Philippe Lamberts, Ville Niinistö, Piernicola Pedicini, Ernest Urtasun

1	0
The Left	Dimitrios Papadimoulis (Dimitrios Papadimoulis)

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani